

ΚΑΜΟΘΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι έφεδροι να πολεμήν μονοσάν κινδυνεύει ή ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα άποτελέσματα των πολέμων να μοιράζονται άλλήλγγω οδία τα άπορα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει άληθινό λαϊκό. Να καλλιεργηθεί στα νησιά μας ή «Αιγαιοπελαγίτικη Ίδέα». Να ψηφιστούν τα «αιτήματα» που δημοσίευσε ή «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Απρίλης | Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' — ΑΡΙΘ. 2 (333)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της άργάνωσης που την έγγραφεί για τα φάρμακα των άρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΙ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τήν περασμένη Τετάρτη ο λαός της Λέσθου προσκαλέστηκε να γιορτάσει την ανακήρυξη της Δημοκρατίας, να ζητωκραυγίσει για το μεγάλο σταθμό που σημειώνεται με την πολιτική ζωή του Κράτους με την κατάρτιση της βασιλείας. Όταν οι Έλληνες (καύτοι δα όχι όλοι) άποφάσισαν να διαλέγουν οι ίδιοι τους άρχοντές τους, 1923 χρόνια μετά χριστόν, πρώτα που οι ίδιοι τόχανε 900 χρόνια προ χριστού, νόμισαν πως κάνανε κάτι τίς. Η Μυτιλήνη μπορεί να το καφιστεί περήφανα. Ποιός της δεν έφταξε σε τέτοιο σημείο άκατανόητου ξεπεσμού που να βάλει τον άνωθωπισμό της κάτω άπ' τα πόδια μας; Αύλης πόρνης κ' έκφυλης, όπως έγινε άλλα τιμάματα του Κράτους σαρκισμένα άπ' το μαμούνι του διεφθαρμένου κομματάρχη. Ένας φίλος μας έφεδρος άξιωματικός που έλαχε με άδεια στην Αθήνα τις μοιραίες έκείνες μέρες, που ή Παλιά Ελλάδα είχε χτυπηθεί από ομαδική τρέλλα, κ' έτρεχε ξεβράκωτη πίσω άπ' ταφτοκίνητα της αγέλης των άργόμισθων πριγκίπων, συμπεριλαμβανομένης και της πενηντάρας άμερικάνας χήρας στην όποια ο Χριστόφορος, σάν άγαπητικός των Καλυθιακών, πούλησε τα κιάτα του, το κορμί του και το στέμμα του τοίς μετρητοίς, μάς διηγήθηκε σά γύρισε πίσω στη Θράκη που βρισκούμασαν τότε; κ' έξέχαστο, κ' έπευ άκόμα σάν το θυμηθούμε άνατριχιάζουμε άπό φόβη για το γουρουνίσιο κατάντημα που χε κυλίζει ένα μέρος του Έλληνικού λαού τη Παλιάς Ελλάδος αυτό το άδιάντροπο κοπάδι των ξένων χρημοφάδων.

Προχωρούσε ή άπ.θεωτική πομπή των «παλινοσούντων» εκείνων ταμπούριων του Έλληνικού προύπολογισμού, κ' άκλουθούσε, άνάγκη με τον άλλο κόσμο, κ' ολάκαρο ένα στρατεύμα άπό μαγκουροφόρους με άτακίστες ρεμπουπλικές και άγριες μουστάκες. Ήτανε ένα πλήθος κορυδίντων που παραμιλούσε, ξεφώνιζε, τσίριζε, ζητωκραύγαζε και κυλούττανε μπροστά στις ρόδες των βασιλικών όχημάτων. Ένας τότες — αντιπροσωπευτικός τύπος της ψυχικής κατάντησης της χώρας, ύπόδειγμα χαρκτηριστικό της άποχτήτως που καλλιεργήσαν οι κομματάρχεις κ' ο πλερωμένος τύπος μες το λαό — έβγαλε το καπέλο του και φώναξε στο πριγκίπικό συγγενολόι:

— Χ...τε να μεταλίδουμε! Ο συνάδελφός μας που το άνθρωπορέμα τον έσερνε κοντά στα κέρια πρόσωπα αυτής της θρωμερης τραγωδίας, είδε τους πριγκίπεις να χαμογέλανε έκνοποιημένους για το μνημειώδες αυτό δεύγμα της λαϊκής άποχτήνωσης, είδε τις πριγκηπέσες να κουϊάνε εύχαριστημένες τα κεφάλια τους, και τον κοσμάκη να

επικροτίζει την άνόσχη κοπρολογία μένα μεσούρανο:

— Ζήτωωωω!

Τέτοιες ταπεινώσεις λοιπόν ή Μυτιλήνη δεν έχει στο πηθητικό της, όπως δεν έχει και κανένα άλλο νησί του Αιγαίου. Η δημοκρατική ιδέα θρίσκει μες τα κόκκαλα του νησιώτικου πληθυσμού που περιβόλε μεστοργή και ιερό ένθουσιασμό κάθε κίνημα που έτεινε να ρίξει τα Παλιελλαδικά είδωλα. Οι Μυτιληνοί κήρυξαν τη δημοκρατία κ' άλλη φορά, κ' οι στρατιώτες μας ξύλωσαν τα στέμματα τους κ' άλλη φορά, πριν άκόμα ο κ. Πάγκαλος άναλάσει το Έμποργείο της Έννόμου Τάξεως, πριν άκόμα ο κ. Παρίσης ριχτεί στην έπιχείρηση του Μονοπωλίου της Δημοκρατίας.

Ήταν τότες που ολάκαρη ή Παλιά Ελλάδα μας έστελνε με με τις ήμεριδες της την άρχαία θάρραρη άπειλή της:

«Νά σφαγώσεν οί Αέσθεοι ή θηδόν και ή παρθενή δόον»!

Κείνοι λοιπόν που συζητούνε για τη Δημοκρατικότητα της Λέσθου, μοιάζουμε τα σχολαστικά θεωρήματα που σκοτώνονται ή άποδειξουν πως ή ή = 2. Τήν περασμένη Τετάρτη ως τόσο ανακήρυχθηκε ή Δημοκρατία στον τόπο μας. Η είδηση ήτανε έπίσημη, άπ' την Αθήνα αυτή τη φορά, οι καμπάνες χτυπούσανε καλώντας τον κόσμο στην Πλατεία των Έπαναστάσεων, ο στρατός έκανε παραέλαση, πάλι με ψαλιδισμένα τα στέμματα, κ' οι ήμεριδες μοιράστηκαν τη Δημοκρατία, πήρανε ή κάθε μία τους άπ' ένα κουρελλάκι και τόκαναν προσωπικομματικό μπαζράκι, κ' όλες μελούσανε «έξ όνόματος του Λεσβιακού λαού». Το άποτέλεσμα ήτανε πως ο κόσμος δε συκινήθηκε όλότεια σχεδόν άπ' ύλη αυτή τη φασαρία. Δέ μελάμε βέβαια για κείνους που είδανε ένθουσιώδεις διαδηλώσεις διασχίζοντας την πόλιν και ή πλθθος άπειρον που εκάλυπτε την πλατεία και προκουμαίαν και μέρος του Κήπου. Αύτα για να τα διέπει κανένας πρέπει ή ναάι σαβατογεννημένος, ή να κάνει τον κουτό για οικονομικό έκλογικούς λόγους. Κ' έμεεις ούτε τη μία ούτε την άλλη χάρη, δούξα σοι ό Θεός, έλάδαμε ούρανόθεν.

Έδώ τώρα γεννήθηκε στον ντόπιο τύπο ένα ψυχολογικό θεώρημα προς λύσιν.

— Γιατί ό κόσμος δέχθηκε τόσο κρύα την ανακήρυξη της Δημοκρατίας;

Τα δυο τραπεζάκια της επάνω πλευράς του Πανελληνίου, που άπασχολούνται άπό ολάκαρη την άστεια αέρση των Κωνσταντινικών όλου του Νομού μας, θα σάς άπαντήσουν μεταξύ δυο καφέδων:

— Διότι οι Μυτιληνοί δεν είνε δημοκρατικοί.

Έκείνοι που έδισαν τη Δημοκρατία πίσω άπ' τα σπιρούνια των δυο Στρατηγών της Δημ. Ένώσεως θα πουνε:

— Διότι ό θεατρός Παπανδρέου δηλητηρίασε τον ένθουσιασμό του κόσμου.

Όσοι πάλι παραδέχονται το άλάθητο του Παπανδρέου, γήσιον άντιπροσώπου του Βενιζέλου επί της Γής, θα σάς πουνε:

— Ο κόσμος ήτανε κρύος γιατί ήτανε άνεκατεμένος οι Παρίσηδες, κ' οι Μαριγλήδες, γιατί έλειπε ή πρόσκληση του Βενιζέλου σάν Παπανδρέου.

Διόλου παράξενο να βρεθούνε μερικοί που θα πιστέψουνε αυτό. Διόλου παράξενο μάλιστα να τα πιστέψουνε σ' αγα κ' αούτοι που τα λένε. Μα αυτά όλα δεν είνε ή πραγματικότητα. Κ' ή πραγματικότητα κυρίως είνε που μάς ένδιαφέρει έμας. Κ' ή πραγματικότητα είνε τούτη εδώ:

Ο λαός έχει βρειστήσει πιά να τρέχει πίσω άπό λάδαρα και πίσω άπό σημαίες και πίσω άπό ταμπούρα. Ο λαός βρεθήκε να κοροϊδεύεται. Ο λαός άρχισε να ξυπνά. Ο λαός θέλει πιά να δει ο ύσισσικα τις διαφορές των συστημάτων και των καθεστώτων και των προγραμμάτων που του εύαγγελίστηκαν κατά καιρούς οι διάφοροι άρχηγοί των πολιτικών κινήσεων. Ο λαός μας είνε δημοκράτης. Άληθινά δημοκράτης. Δημοκράτης άπό ίδιουσυχρασία. Δημοκράτης άπό κοινωνική σύνθεση. Πολύ πιο δημοκράτης κ' άπ' τον Πάγκαλο κ' άπ' τον Παρίση κ' άπ' τον Αλκιβιάδη Μαριγλή του ψυλοσματος της Τετάρτης. Μ' άρχισε πιά να δυσπισεί. Οίλει να δει πράγματα.

Τα λόγια τον έχουνε μπουχτίσει. Η δυστυχία τον δέρνει με σκληρό καμουτάι. Η ζωή είνε πιά μονάχα για τους ασχροκερδές. Η ασφάλεια είνε στα χέρια των ντραμπούκων. Η μισέρια γεννοβολάει όλοένα κλέφτες και πόρνες. Η ασχροκέρδεια αυτοκίνητα, σατύρους και σωματοεμπόρους. Η γραφειοκρατία της Αθήνας μαράνει κάθε πρωτοβουλία των έπαρχιών και των Κοινοτήτων. Οι άνάγκες του τόπου περιφρονούνται. Δημοσία Έργα δεν υπάρχουν. Οι φόροι μας εξατμίζονται σε μεσοδς χαρμαφίδων. Τα σχολιά μας παρέλυσαν. Οι πολεμιστές που πούλησαν την σάπια τους και τ' αλέτρι τους για να φυλάξουνε τις ξένες περιουσίες άπ' την τούρκικη κατάχτηση, και σάθηκαν για να ξαπλώσουνε τις έμπορικές έπιχειρήσεις των κεφαλαιοκρατών σ' όλη την τούρκικη Άνατολή, γυρνάνε κουρελλήδες και ζητιάνοι, κ' άγοράζουνε τα φάρμακά τους με λεφτά που μαζεύονται άπό

μαπάλους και γλέντια. Η δικαιοσύνη; «Ω Ικ'» αυτή είνε για τους καπάτσους και για τους έκατομμυριούχους. Οι άλλοι που δεν έχουνε ούτε περιουσία για να φάνε μες τους δρόμους, ούτε καιρό διαθέσιμο για να τον χασομεράνε, κάθονται και τρώνε τις σερκίες των φαύλων και των έπιτήδειων και δέ μελάνε. Άφτός ό λαός είνε προχτές άκόμα ένα στασιαστικό κίνημα που το Κράτος τούδως να καταλάβει πως σάλευε αυτή την ύπαρξη του. Σ' αυτό σκοτώνονται 300 παιδιά του, καταστρέφεται το μισό ύλικό πολέμου. Ξοδεύονται έκατομμυρια άπ' το Ταμείο του Κράτους που γιομίζει με το ματωμένο έδρο του φτωχού. Κατόπι άποδειχεται πως όλα αυτά έγιναν για τι δυο γαλονάδες δε χώνευαν άλλον έναν.

Τώρα όλοι οι καταδικασμένοι στασιαστές άμνηστεύονται, γυρίζουνε πίσω στο στρατό, πέρνουνε μεσοδς και συντάξεις, το Δημόσιο Ταμείο άνοιγει φαρδιά πλατιά τις πόρτες του σούλους τους ξεκαθαρισμένους ύπαλλήλους, που ήδη στις θέσεις τους κάθονται άλλοι. Προηγώγες στρατηγών γίνονται με το τσουβάλι, ως πρώτη λαϊκή πράξη της Δημοκρατίας, κ' όλο το άπειρο κοπάδι των έπιτηδειών κάθεται και τρώει τους φόρους που πλερώνουν όλο οί φτωχοί και μόν οί φτωχοί. Γιατί ό μόν παραγωγός τους φορτώνει στην καμπούρα του έμπορού, ό δε έμπορος τους μεταφορτώνει στον ώμο του μικρού καταναλωτή. Άηλα ή του έργατη, του διμόσου ύπάλληλου και του ιδιωτικού ύπάλληλου, που είνε οι μόνι που ή πραγματικά πλερώνουν ολάκαρο το ενεργητικό ποσό του προύπολογισμού.

Ψότερ' άπ' αυτά μη γυρεύεται πιά άπ' το λαό ένθουσιασμούς και συλλαγήτητα πολιτικά. Κουράστηκε πιά. Νοσταλγεί τη δημοκρατία. Τη νοσταλγεί με κοημό. Τήν όνειροπολεί σάν ό διασπασμένος το νερό. Μά τη θέλει ο ύσισσ. Τη θέλει π ρ ά γ μ α. Όχι ρητορίες. Όχι ταμπούρα. Όχι λάδαρα. Όχι τίλους, έπιφάνεια, σύμβολο. Θέλει Δημοκρατία που να την άίστανθεί. Μέσα σ' ύλη αυτή την παράταξη των θορυβοποιών που πήρανε για άποκρηάτικο κοδικό το κόκκινο σκουφι του δημοκράτη, έμεεις μονάχα τον Παπαναστασίου βλέπουμε άγνόν έσρα μιάς τέτιας Δημοκρατίας. Μά για να πετύχει πρέπει να χε τη δύναμη να κινητοποιήσει όλο αυτό το λαϊκό πύθο, και να πραγματοποιήσει έστω και έν μέρος.

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μη καπνίζετε ξένα Καπνά!

Η ΓΛΥΚΑ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ

Υστερα απ' το ψήφισμα για την κατάργηση του τούρκικου φόρου 20 ολό...

Μόλις έφτασε πίσω στη Μυτιλήνη, πήραμε γράμματα από συναδέλφους των χωριών της Γέρας...

ΛΙΓΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Με τον καταρισμό της καινούργιας Κεν. Διοικητικής Επιτροπής της Ε. Ε. Λέσβου...

Για την πραγματοποίηση της επικοινωνίας αυτής έχει καθήκον και υποχρέωση η Κ. Ε. Ε. Λ. αν θέλει πραγματικά...

Όταν ο έφεδρος βλέπει ότι η άφορητη κοινωνική του ζωή γίνεται αντικείμενο συστηματικής μέριμνας...

Μετ' ένδεικφερουσα αναφορά

Αριθ. 67. Η Ένωσις Εφέδρων Σχολαρχίου Προς την Κεντρική Ένωσις Μυτιλήνης

Είς την Κτηματική περιφέρειαν Σχολαρχίου εδρίσκονται εγκαταλειμμένα κτήματα των απελθόντων...

Εκ τούτων απεδόθησαν προσαρτώσες προς καλλιέργειαν εις τους δόλους εγκατεστημένους εν τῇ Κοινότητι...

Απαντα τα επίλοιπα περί τας 2000, ἦσαν μὲν πρό τινος εγκαταλειμμένα και εις την διάθεσιν του πρώτου τυχόντος...

Επειδή δε τοιούτων τυγχίνει άδικον και παράνομον κατόπιν μαλιστα και ειδικών διατάξεων του υπουργείου...

Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστοῦμενοι υποβάλλετε την πορούσαν μας ἔκθεσιν...

Εν Σχολαρχίῳ τῇ 12 Μαρτίου 1924. Ο Γραμματεὺς Φλωρεδῆλης Χριστουλάκης

Τὰ μέλη Μουτάφης, Θεοδοίου, Καρέπης Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς...

Εἰς τὴν Ένωσιν Εφέδρων Λέσβου Ο Γραμματεὺς Κατάξης

Μία διάψευση

Οι κάτωθι υπογεγραμμένοι Πρόεδροι τῆς Κοινότητος Ἀνεμώνας, μέλη του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου...

Θεωρηθεῖσθε ὅμοι, ἀσυμφόρον τῆς τμῆς ὑπὸ του Συμβουλίου, ἀβιββήθη τὸ δημοπρασία ἐπαναφθεῖσα τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου.

Επειδὴ δὲ ὁ Πρόεδρος του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. ΗΜ. Χιτσηγεωργίου ἦτο τότε βαρῆς ἀσθενῆς...

Ότι ἐξ ὀρθῶς ἐπεράσθη μὴ κατακυρώσαντες τὴν δημοπρασίαν του ἔλαου εις τὴν τιμὴν των δραχμῶν 75 ἀποδεικνύεται πληρόστατα...

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Α. Χατζηγεωργίου Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Σ. Γ. Παπαδέλλης Ν. Κουτρούπης Π. Προβέτζος

Η Σχολική Ἐπιτροπή Ἡλίας Βαγαογιάτης Ἰγνάτιος Χ' Γεωργίου

Μετ' διαμαρτυρία Ἀγαπητῇ «Καμπάνα» Στις 24 του Μάρτη ἦλθε γιά να εισπράξῃ φόρος...

χωριανούς; μας, πὺ τού; δ' ἔμ σε ἄγριους. Ὑστερα ἀπ' ἀπὸ τὴν ἀτρεπή δι' ἀγῆ ὄλο τ' χωριὸ εἶνε ἀνάστατο...

Γιά τὸ ἀγῆ τῆ «Καμπάνα», σὲ παρακαλοῦμε να διαμαρτυρηθεῖ; ἐσὺ κατὰ τὰ ἄλλα σὲ; ἀρμόδιου; προτοῦ προβῶμε ἀ τὸ δῶ σὲ πὺ ἔκτονα διορθήματα...

Μ' ἀγάπη κ' ἐκτίμηση Ἔδωρ. Σιταράς Διευθύνων Σύμβουλος Ε. Ε. Ἀμπελικού

Οι συνάδελφοι στη Σάμο

Απ' τὸ Βαθὺ τῆς Σίμου στίς 21 του Μάρτη 1924 Ἀγαπητῇ «Καμπάνα»

Παίρνω ταχινὰ τὰ φύλλα σου και σεῦχαριστῶ. Μονάχα τὸ τελευταῖο (18 του Μάρτη) δὲ μου ἦρθε ἀκόμα, ἐνῶ ἄλλοι συνάδελφοι τὸ πῆραν σήμερα...

Πρῶτα-πρῶτα, ὀφείλω να δηλώσω πὺ, δὲν εἶμαι ἀπ' τὴ Σάμο, παρὰ εἶμαι κειὼ Μυτιληνός. Καί, μὰ τὸ Θεὸ των ἐφεδρῶν ἀρχίζω να περιφρανεύομαι γιά τὴν ἰδιαιτέρῃ μου πατριδᾷ...

Η δὲ ὀργάνωση των ἐφεδρῶν ἐδῶ βρίσκεται ἀκόμα σὲ σπάργματα και δὲν ἔχω ἀν πρῆτα να ἐπιπὼ κανέναν σὲ μίαν σύντομη, σχετικᾷ, ἀνάπτυξη και δράση...

Ἔξω ἀπ' τὴν Ένωσιν των Ἀξιωματικῶν, ἔξω πὺ; ὑπάρχει και μίαν Ένωσιν Ἀποστρατευμένων Πολέμιστῶν, κ' ἀττη; ἢ ἔδρα ἔξω ἀπ' τὴν πρωτεύουσα...

Ἔξω ἀπ' τὴν Ένωσιν των Ἀξιωματικῶν, ἔξω πὺ; ὑπάρχει και μίαν Ένωσιν Ἀποστρατευμένων Πολέμιστῶν, κ' ἀττη; ἢ ἔδρα ἔξω ἀπ' τὴν πρωτεύουσα...

Εἰς τὴν Ένωσιν των Ἀξιωματικῶν, ἔξω πὺ; ὑπάρχει και μίαν Ένωσιν Ἀποστρατευμένων Πολέμιστῶν, κ' ἀττη; ἢ ἔδρα ἔξω ἀπ' τὴν πρωτεύουσα...

ΕΝΛΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Απ' τῆς 16 τ' Ἀπριλί ἀρχίανσ οἱ ἐπίσημοι γοργεῖ του Κράτους γιά τὰ κατόχονα του θανάτου του Βύρωνν...

Στις 13 τ' Ἀπριλί θά γίνα τὸ δημοψήφισμα γιά τὴν δημοκρατία. Τὰ δημοκρατικὰ ρηφοδέλτια ἔδσ με ἀσπραχρεῖ. Τὰ ἀ πδημοκρατικὰ θάνε με κίτονα χαοτῖ. Οἱ διοικητικὲς ἀρεῖ, του Κράτους; διαταχθήκανε τηλεγραφικῶς να ἐφοδιαστῆνε με κίλας;

Αδτεῖ τῆς μέρες ἐξενιῶσ ἀπ' τὸν Πόντο κ' ἔρχονται γιά τὴν Ἑλλάδα 150000 πρόσφυγες. Αὐτοῖ θά τοποθετηθοῦνε στή Μακεδονία. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποκαταστάσεως ἀπφάσισε να χρίσει γαυτεῦς στή Σαλονίκη 22000 σπικάκι.

ΚΩΝΣΤ. ΛΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Ἀναλαμβάνει πᾶσαν πινικὴν, ἀσπικὴν και διοικητικὴν ὑποθέσειν. Γραφεῖα ἐν Ἀθήναις—Ὀδὸ; Αἰόλου 148

Ἐπιτροπή: Ἐράναν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Σχολείου ἐν Ἐρεσσῶ

Ἐ Ἐρεσσῶ και ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ, σήμερον ἐνάτη, του μηνὸς Μαρτίου του ἔτους 1924, συνελθούσα ἡ Ἐπιτροπή ἔρῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Σχολείου, ἀπαριζομένη ἀπὸ τὰ παρόντα μέλη τῆς, τῇ προσλήσει του κ. Προέδρου αὐτῆ; ἵνα λάβῃ γνώσιν των ἀποτελεσμάτων των ἐν Ἀμερικῇ μεταξὺ των πατριωτῶν ἔρῶν, ἐξ ἐπιστολῆς δὲ τῶν ἐκ των μελῶν τῆ; και ἐν Ἀμερικῇ νῦν διαμένοντες κ. Γωίνου Γιανφίου, πληροφορηθεῖσι δι' ἀνεγέρσειαν ἡδὲ τέσσαρες χιλιάδες τριακῶσια ἐννέα (4309) δολάρια ἐξ εἰσφορῶν τεσσαράκοντα μόνον πατριωτῶν, ὅτι και ἀπὸ τῶν λοιποῦ; ἀνάλογα ἀποτελέσματα ἀναμένονται κα ὅτι ἰδρῶθι Σχίλογος με σκοπὸν τὴν ἀνεγερσιν του Σχολείου μας; και διαβλέπουσα εἰς τὰ πῶτα ταῦτα γενναῖα ἀποτελέσματα τὸν ἐνθουσιασμό; με τὸν ὁποῖον οἱ ἐν Ἀμερικῇ πατριῶται ἐδέχθησαν τὴν σχετικὴν ἐκκλήσιν τῆς Κοινότητος, χίρις εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ὄρατον και ὑψηλὸν ὄραρον τῆς τάχστα θά γίνῃ πραγματικότης.

Ψηφίσει 1.— Ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην τῆ; Κοινότητος ἐγγνωμοσύνην πρὸς τὸν; ἐν Ἀμερικῇ Ἐρεσσῶν. 2.— Ἀναθέτει εἰς τὸν πρόεδρόν τῆς ὅπως κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα διὰ δημοσιεύσεως; εἰς τὸν τύπον Μυτιλήνης και εἰς τὴν τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐκδιδομένων ἑλληνικῶν ἐφημεριδῶν. Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν. Ο Πρόεδρος Ο Γραμματεὺς Δημ. Δουνιδῆς Φωτ. Σενέλλης Τὰ μέλη: Ἡλ. Κοθνικος Ἰσα. Γαληνός Βασ. Δαμπερυνίδης

Ἐἶνε νεᾶτα... Βερολίνο 24/3/25 Ἀγοπτιέμου

Ἐχω σὲ χέρια μου μίαν «Καμπάνα». Σ' ἐφαριστῶ. Πέρω κάποτε κ' ἄλλες Ἑλληνικὲς ἐφημεριδῆ; και τὴν πᾶ, ἀπὸ πείρα πικρῇ γιά τὸ κάθε τις πὺ διαβίξω, ἀκονίζω τὴ μύτη μου γιά να βρῶ ἀπὸ πὺ μωρῆς τὸ λάδμα. Κ' ἔδ δὲ βρῶσκα θετικᾷ τὴν πηγῇ τῆς βρώμας διαισθάνομαι ὅμως πῖντα αἶονα τὸ μολυσμένον ἀέρα. Μὰ ἡ «Καμπάνα» κ' ἀπ' τῆς ἀπείσεως. Διεβάζοντας του; ἄλλους δλου; και μὲ Πανελλήνιαν, κάθε λόγο και λιγὰν θά κῶνα και μίαν ἀλόγως; ἄσθη διακοπῇ μ' ἔνα εἰσχιτῶ εἶτε γιά τὴν ἀβυσσῶδη βλκεία τους ἢ και πὺ πολλῆ; φρε; γιά τὴν ἄταρη κακοποισία τους; Διάβασι μνοροῦφ τὴν «Καμπάνα» και τὶ τὰ θέλεις, προσπαθούσα να γυρίσω κ' ἄλλο φύλλο, εἶτε πὺ δὲν ὑπαρχε. Συλλογίζομαι; αὐτὸν πέρα εἶνε νεᾶτα ὄδω στή λέξη τὴν πὺ πλαταιὰ ἔνοια και πῖρε τὸ καλύπτει τῆ; σημασία: «Ὀρμῇ κ' ἐλπίδα γιά καλλίτερο μέλλον, κ' ἀπ' ἔνα καλλίτερο ἡ πίστη». Εἶνε ἀνθρωπῶ, πὺ ἀπὸ παιδιὰ 7 χρονῶ πῆθησαν σὲ γερταῖα. Σίγουρα δὲ συμβίνα τέτιο πῆτα με σᾷ, ἀφροῦ πέρα. Γεᾷ—χρῶ. Σᾷ; εἴχομαι μακροζωῇ. Κ' εἶθε ὑστερᾷ ἀπὸ καμπάνια; πὺ ἀκονῶνται σὲ βασίλειμα μίᾷ; τόσο λαμπρῇ; και τόσο σὲ τέλος σκοταῖη; μέρας (τόσοι ἀκόμα δὲν τὸ κατάβραβι) να σημάνε; πᾶλι τὸ παλιὸ ἐσθονία.

Αὐτὸ, εἰς ἡ μου. Πίστη μου πὺ σχεδὸν δὲν εἶναι. «Μ' ἀξίει μίαν ψυχῇ να πολεμᾷ γενναῖα γιά να νικῆσι ἀνάφωλα μίαν μοτῶ ἀναγέλασμα; Μακάρα να γίνε τρῶπος να φρεῖ τὸ «ἰσώφελον». Ἀναστραφῇ Νισσεῖκῇ του ὄρητου «κανάνας σκοπὸς δὲν ἀξίει κομιά προσπίθεια»—εἶναι προσπίθεις πὺ ἀξίουν ὄσο κ' ἔνας σκοπὸς. Εἴχομαι ἡ δική σας να μὴ μῖνε τέτοια.

Σὲ γίμισ. Ὅταν δὲν ἔχω να μιλήσω, γράφω εἶναι κ' ἀπὸ ἔνας τρῶπος. Γιάσου Γ. Καρμάνος

«Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ»

Με τούτῳ τὸ φύλλο τῆς «Καμπάνας» θά μῖρεσῶσῃ σὲ ὄσοι συνδρομητῆς τῆς ἡ πρώτῃ λογοτεχνικῇ ἐκδόσῃ τῆς, τὸ ρομάντζο «Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ» γραμμένο ἀπ' τὸ διευθυντῇ μας. Ἐκδοση μικρῇ. Σελίδες 306. Τὰ λίγα ἀντίτυπα πὺ θά περισέψουν πούλιονῶνται δεκαπέντε δραχμῆ; τὸ καθῆνα στὰ Γραφεῖα τῆ; «Καμπάνας», μέσῳ τῆν Ένωσιν των Εφέδρων Λέσβου.

Ὁ Ἴατρος ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΑΗΣ σπουδᾶσας και ἐργασθῆς ἐπὶ ὄντῳ ἔτη μετὰ των Καθηγητῶν του Πανεπιστημίου των Παρισίων, δέχεται καθ' ἐκᾷστην ἐν τῇ Κλινικῇ του ἄντικρου τῆς Ἀγίας Εἰρηῶν 9—12 και 3—5.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΠΩΡΤΩΝ

Table with 2 columns: Προηγούμενες εισφορές, Έρασειον. Καλλιτ. Όμιλος, Κος και Κα Ίω. Κωστάλλα, Δόξα Μανδραδάου «Πρόδοξο»

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίο αλληλογραφίας

Ένωσιν Εφένδρων Αγ. Παρασκευής. — Τό υπ' αριθ. 18 έγγραφός σας...

Ένωσιν Εφένδρων Τελωνίων. — Τό Γ. Ταμείο Πληρωμών Αττικής...

Ένωσιν Εφένδρων Ασιαμάτων. — Τό υπ' αριθ. 63 έγγραφός σας...

Ένωσιν Εφένδρων Πολυχνίτου. — Η Διεύθυνση Επιμελητείας Υπουργείου...

Ένωσιν Εφένδρων Αφάλας. — Στό συνάδελφο Ψιχδέλην Α. τώνιον...

Ένωσιν Εφένδρων Κάτω Τρίτος. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

Ένωσιν Εφένδρων Κέρκε. — Τό 4 Σύνταγμα Πεζικού μάς πληροφορεί...

ΣΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Στό δημοψήφισμα τής Δημοκρατίας πρέπει να λάβουμε μέρος όλοι οι ψηφοφόροι...

Η Δημοκρατία δέν είνε κανένος πολιτικαίτζη παραδουλεύτη. Ούτε τού Κονδύλη, ούς τού Παπατζέου, ούτε τού Πρίστου ούς κανένος άλλου...

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΕΣΑ

Η μέριμνα γιά τά θύματα τών πολέμων φαίνεται πώ άρχισε να βγίναει πύ άπ' τό επίπεδο τών πλατωνικών κρατικών ψευδοσυμπαθειών...

ΕΜΕΙΣ;

Άνεμος προόδου και υγείας ξεακουσθεί να φυσά μέσ' άπ' τήν Έθνοσυνέλευση τής Αγκυρας...

Δέν άφίνουμε τίποτα πού μπορεί να σκουνηίσει τά σύνορα τής Τουρκικής νοτιοανατολικής πύδς...

Εμείς; Οί άπόγονοι (ι) τής ώραιάς άρχείας Φυλής πού έκανε θρησκεία τό όρεϊ σόμα και Ίδρουσ τούς Ολυμπιακούς Αγώνες;

ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ;

Άπό έντυπώσεσ πού συναδέλφου κ. Ηλιάδη άπ' τή Χίο μαθαίνουμε πώ τό μακαρισμένο αυτό νησί έχει μονάχα ένα (Αρ. 1) αυτοκίνητο...

ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ

Μιά μεγαλόσχημη άθηνέικη έφημερίδα δίνει τήν πληροφορία πώ; στό Άδανα 700 αγκυρώτοι περιμένουν άπό καρό τώρα να πάει βιάπυ να τούς παραλάβει...

Π δναι λοιπόν τ' όπουργείο τών Έξωτερικών; πούναί η Γενική Διεύθυνσις άγκυρώτων, η Διεθνή; Έπιτροπή άνταλλαγής, η έλληνική κομισιόνα...

ΓΚΕΚΕ ΝΤΙΜΟΥΚΡΑΤΙΑ;

Οί Άρβανίτες τής Άρβανιάς; κήρυξαν τή δημοκρατία στην πατρίδα τους. Συστήνουμε στόν κ. Παπαναστασίου να φέρει μερικόν; άπ' αυτού; τούς δημοκράτες γκίκεδες...

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ...

Οί Τάιμς τήχουνε, λέει, γιά σίγουρο πώ τόν Αύγουστο πού μάς έρχεται θα επικοινωνήσει η Γη με τόν Άρη...

ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ

Τις προάλλες έγινε στην Άθήνα ένα κρατικό μνημόσυνο γιά τά τετρακόσια ναυάκια πού πίνγηκαν σά γαπιά μες τόν κόρφο τού Σαρωνικού με τό σαπιοκάραβο τού Ναυστάθιου «Αλέξανδρος Ζ»...

ΦΤΕΨΕΤΕ ΜΟΡΙΕΣ

Τό Έμπορικό Έπιμελητήριο Μυτιλήνης ένήργησε κ' ής θανε άπ' τήν Κέρκυρα δεντράκια μουριάς γιά μεταξοκαλλιέργεια. Όποιοσ θέλει να επιδουθεί στή δουλειά αυτή πού τόσο εύκολη, τόσο επικερδή...

ΟΙ ΗΛΙΘΙΟΙ

Στήν Άθήνα γίνεται ένας ασυζητότατος νόμος γιά κείνους πού πούλανε τά πορνογραφικά φυλλάδια πού με τόν τίτλο «κατάλληλα» πλημμύρισαν τήν Ελλάδα...

ΜΗΗΣΘΗΤΙ ΚΥΡΙΕ!

Μιά μακεδονική ημερίδα, η «Καστορία» γράφει πώ; στό βουνό τής Βύσσιανης; έπεσε βροχή άπό βιθράκια πού γίόμισαν τά χωράφια. Οί γέροι Καστοριάντες θυμούνται πώ; στό 1885 ξανάβρεξε βιθράκια στόν τόπο τούτο...

ΟΙ ΚΡΥΦΕΣ ΠΟΡΝΕΣ

Στό Υπουργείο τών Έσωτερικών συνεδρίασε τό Συμβούλιο πού έγινε γιά να προστατέσει τά καλή ήθη και να πολεμά τή πορνεία. Στό Συμβούλιο αυτό πάρθηκαν σοβαρές, λέει, αποφάσεις γιά να χτυπηθούν οι κρυφές πού κυρίες...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πήραμε τις παρακάτω εκδόσεις: Τόν άριθ. 1 (13) τού λογοτεχνικού περιοδικού τού Βόλου «Φίλος». Ψηλ διαλεχτή και φροντισμένη. Έξωφύλλου τής συνηθείας Παλαμά, Αιμιλίας Δάφνη, Λεάντρου Παλαμά, Έπ. Παναγιωτοπούλου, Κωστή Βελμούρα, Γ. Άνθούση, με αφηγήσεις Pierre Loti, Γκόρνου, Zalman Gheour, Jammes, και ένδ; θυμαστού τραγουδού τού Henrie de Regnier ή «Υδρία».

ΚΑΜΠΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι έφεδροι να πολεμούν μόνο σαν κινδυνεύει ή ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα αποτελέσματα των πολέμων να μοιράζονται αλληλέγγυα όλα τα άτομα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει αληθινά λαϊκή. Να καλλιεργηθεί στα νησιά μας η «Αγιοσπείραγτινη Ίδέα». Να ψηφιστούν τα «αιτήματα» που δημοσίεψε η «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Απριλίου 8 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' — ΑΡΙΘ. 3 (36)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της οργάνωσης που την εγγράφει για τα φάρμακα των αρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΛΗΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΦΕΔΡΟΣ

Νομοθετική Μελέτη του έφεδρου πληρεξουσίου ΧΑΡΑΛ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Θα ήτανε άσυχώρητη κακοπιστία κι' άχώνευτη άδειεία αν τολμούσε κανένας να ρηθούσε πως έγινε ανάγκη απόλυτη τού Κράτους να φροντίσει σοβαρά για να θεραπεύσει τις ανάγκες των έφεδρων. Κι' όχι μονάχα αυτό, μα και να τους περιβάλλει με φιλόστοργη και εύγλωτονα μέριμνα, δίνοντάς τους όρισμένα πλεονεκτήματα μέσα στο περιθώριο που κινδυνεύει όλος ο κοινωνικός τάξις της Χώρας. Οι έφεδροι είναι εκείνοι που δίνουνε όλα τους, απ' τή ζωή τους ως τή ζωή (άλλοίμονο! κάποτε και τήν τιμή) τής φαρμάκας τους, για να εξασφαλίσουνε τή ζωή τήν και τήν περιουσία του συνόλου των ατόμων που αποτελούνε τού Κράτους, τού Έθνους και τή Φυλή. Είναι ή τάξη που δημοκρατήθηκε ύστερα από δεκάχρονη έπιστράτευση, ύστερα (από δεκάχρονη απόσπαση απ' τήν οικογενειακή τους εύτυχία, ύστερα από δεκάχρονη παραμέληση των δικών τους συμφερόντων για να δουλέψουνε και να θυσιαστούνε για τού συμφέροντα του συνόλου. Νά τους που γύρισαν πίσω στην κοινωνία. Μα πώς; Σε τί χάλι; Όσοι είχανε άλλους να δουλέψουνε για τους, πάει καλά. Όσοι είχανε λεφτά πολλά, πάει καλά. (Αυτοί δά συνήθως ξεφεύγουν απ' τή σκληρή ύποχρέωση των πολέμων. Είναι τού ποδ πολύ φυγοπόλεμοι κουραμπιέδες ή μπουζουκιέδες που όλα αυτά τά χρόνια γλεντοκοπούσανε στις Εύρώπες). Μα οι άλλοι; Οι άλλοι που άποτελούνε τή μεγάλη, τήν αληθινή μάζα των έφεδρων; Αυτοί είναι οι αληθινοί στρατιώτες τού χαρικόματος, τού άμπρι και τού άντιακόνου. Αυτοί είναι τά παιδιά τής μέσης τάξεως, οι μικροκτηματίες, οι υπάλληλοι, οι εργάτες, οι γεωργοί, οι τεχνίτες, και οι ναύτες. Αυτοί γύρισαν πίσω — όσοι γύρισαν πίσω — έρείπια ήθικα και βρήκινε έρείπια οικονομικά.

Αυτοί είναι οι άνεργοι, οι καταστρεμένοι οικονομικά, οι άρρωστοι, οι τακτισμένοι, οι άποκαρτωμένοι, οι ταπεινωμένοι, οι πικραμένοι. Τή δραστηριότητα των τή σπατάλησαν στις μάχες, τά νιάτα των τάψισαν στα μπουζουκιά, τή δροσιά των τή στέγνωσε ο ήλιος τής Άνατολής, και τήν ψυχή τους τήν πλήγωσε πικρά ή άχάριστη άπίθεια τού Συνόλου για τού όποδο θυσίαστηκαν. Γυρίζουνε τώρα άδεια από κάθε ζωτικότητα, σέρνουν μες τήν κοινωνία τή ζωή τους με κόπο, κ' έπειδή πολλά χρόνια ζήσανε μακριά της, δοκιμάζουνε σήμερα τρομαχτική δυσκολία για να προσαρμοστούνε στις συνθήκες της. Αυτοί είναι «τά θύματα» μες τούς νικητές και μες τούς νικημένους.

Δεν υπάρχει λοιπόν ζήτημα αν αυτοί έχουνε δικαιώματα μεγάλα και άπράνταχτα μες τού Κράτους και μες τήν Κοινωνία του. Τού ζήτημα είναι άλλο. Πώς μπορεί να ληφθούν για βοήθεια τους όλα τά δυνατά μέσα που επιτρέπει τού οικονομικό

καθεστώς που διέπει σήμερα τού Κράτους, και πώς μπορούμε να πετύχουμε τού άνωτατο όριο τής οικονομικής βοήθειας που επιτρέπουν οι οικονομικές δυνατότητες της Ελλάδας. Οι έφεδροίκες οργάνωσεις μας, μέσο τής «Καμπάνας» που τόσο άξια στήθηκε έναν όλάκαιρο χρόνο τώρα ή κυριώτερη εκδήλωση τής θελήσεως των και των τάσεων των, έδειξαν πως έννοούν να επιδιώξουνε τού συμφέροντά τους πάνω στο επίπεδο τής πραγματικότητας. Η δουλειά του στήθηκε θετική και ρεαλιστική, και τού είναι πολύ σπουδαίο. Έμεζ που άντιπροσωπεύουμε μες τήν Έθνοσυνέλευση αυτές τις τάσεις και αυτή τή θέληση των οργάνωσεών μας είμαστε άπόλυτα σύμφωνοι με τήν κατεύθυνση και κάνουμε ό,τι βγαίνει απ' τού χέρι μας για να μη ντροπιάσουμε τήν ίερή άποστολή που μας άνέθεσε ο λαός τού νησιού μας, τού όποίου τήν οργανωμένη πρωτοπορεία άποτελούν οι «Ένώσεις Έφεδρων Γέσθου». Με τού σήμερα, είναι ή άλήθεια, πως οι φλύρες άπειραντολογίες των κοινωβουλευτικών ρητόρων πολύ λίγο μας επέτρεψαν να δουλέψουμε για τού ό μαδικά συμφέροντα τής τάξεώς μας.

Ένα άλλο πράγμα επίσης που μας τρώει τόν κερδ και μες κωλυσιεργεί στις ενέργειες για πλατείεργασία είναι ο άφάνταστος αριθμός των μικροϋποθέσεων που μες άνκέντρου τά άτομα. Σ' αυτό τού ποδ πολύ φταίει τού υπαλληλικό σύστημα τού Κράτους που είναι τέτοιο ώστε να ρίχνει στις Έλληνικές καλένδες κάθε άντηση τού πολέμου που δεν συνδέεται από ένα συνεχές σκούντιμα από μέρος ενός πληρεξουσίου. Προέρχεται άκόμα και απ' τήν περιεργία άντέληψη που υπάρχει μες σ' έναν μεγάλο αριθμό άμόρφωτων ανθρώπων για τήν άποστολή τού βουλευτού. Με τού τόσο είναι μια άθλια πραγματικότητα, και θα μένει τέτοια, ως που να λείψη με τή διδασκαλία των εργατικών και έφεδρικών ούχωνώσεων προς τόν άποκοσμάκη! Έν τούτοις εκείνο που κεντροθέσαμε είναι να γίνει μια Κοινωβουλευτική Έπιτροπή από έφεδρους βουλευτάς μες τήν όποία είμαστε κ' έμεζ οι Μυτιληνοί έφεδροι πληρεξουσίοι για να ξετίσει τις ανάγκες τής έφεδρικής τάξεως; και να τοιμάσει τή Νομοθετική δουλειά που χρειάζεται για να άποκρυσταλωθεί ή Κρατική μέριμνα άντικρου στην τάξη μας σε Νόμους προστατευτικούς και φιλόστοργους. Η προτομαστική αυτή δουλειά είναι μπορεί να περ κανένας σχεδόν τελεωμένη. Και μόλις ή Έθνοσυνέλευση μπει στον κανονικό δρόμο τής Νομοθετικής τής δουλειάς, σ' στεριώσει ή Δημοκρατία με τού δημοψήφισμα που σε λίγες μέρες γίνεται, θα ύποβληθεί στη Βουλή και θα συζητηθεί πλατείε και μ' όλες τις λεπτομέρειες.

Με τούτη έδω τή μελέτη θέλω να δάλω ύπ' όψει των έφεδρων μας και καθενός πολίτη που ένδιαφέρεται αληθινά για τήν Κρατική περιουλογή και έσωτερική ασφάλεια, τή Νομοθετική δουλειά που κίναμε τάλλυ Κράτη, γυρεύοντες να θεραπεύσουμε όπως — όπως τις ανάγκες των άποστρατευμένων πολεμιστών. Έτσι, μελετώντας τά προστατευτικά μέτρα, που πήρανε ως τού σήμερα τάλλα άστικά Κράτη για τούς έφεδρους; των, θα δούμε τί μπορεί να γίνει και για τούς δικούς μας, σύμφωνα πάντα με τις ιδιαίτερες τοπικές συνθήκες, και μέσα στο περιθώριο τού άστικου οικονομικού συστήματος, που ίσχυει σήμερα και στην Ελλάδα.

— Η Ίταλία για τούς έφεδρους της

Άς δούμε πρώτα τά μέτρα που έχει πάρει ή Ίταλία για τούς έφεδρους της.

Στο Giornale militare ufficiale τής 16 τού Φλεβάρη 1921. Νό 101, βλέπουμε πως στους άπολυόμενους άξιωματικούς, ύπαξιωματικούς και όπλίτες δόθηκε πλήρης ρουχισμός (έξωτοικός και έσωτερικός) απ' τήν κλάση 1898 και κάτω. Στις κλάσεις 1898 κ' άπάνω, δόθηκε άντις δά ρουχισμός τού ποδ των 80 λιρετών.

Στο Giornale militare ufficiale τής 10 τού Οκτώβρη 1920 βλέπουμε ένα νομοθετικό διάταγμα για τούς έφεδρους που πήρανε στο στρατό πυρετούς. Συστήθηκε ένα comité απ' τού Ρπουργεζο των Έσωτερικών, απ' τού Ρπουργεζο των Οικονομικών, απ' τού Ρπουργεζο των Στρατιωτικών, απ' τόν Ίταλικό Έρυθρό Σταυρό και απ' τήν Ένωση Ίταλών Πολεμιστών για να φροντίσει για τή θεραπεία των αρρώστων και για τήν οικονομική άντέληψη τού βοήθεια. Τού Ρπουργεζο των Έσωτερικών άνάλαβε τή διοργάνωση τής καταπολεμήσεως τής έλανοσίας. Τού Ρπουργεζο των Οικονομικών έχει τή διαχείρηση των χρημάτων. Τού Ρπουργεζο των Στρατιωτικών δίνει τις πληροφορίες, ποιοι προσβλήθηκαν από άρρώστειες, ποιοι είναι για να κάνουν θεραπεία, και φροντίζει να τούς δάξει στα Νοσοκομεία. Ο Έρυθρός Σταυρός διορίζει δικό του γιατρό σε κάθε πρωτεύουσα Νομού κοντά στον έπαρχιακό γιατρό για να μετρά τούς νοσηλευόμενους και να οργανώνει τήν κούρα τους. Ο ίδιος ο Έρυθρός Σταυρός διοργάνωσε σαντόρια για τις θερμές, για όσους δε μπορούν να γιατρευτούνε στο σπίτι τους. Τά σαντόρια αυτά συντηρούνται απ' τού Ρπουργεζο των Οικονομικών και διευθύνονται από ειδικούς γιατρούς.

Η Ένωση των Πολεμιστών κάνει προπαγάνδα στις έπαρχίες και στο χωριά για να πηγαίνουν οι άρρωστοι προς θεραπεία, γιατί και στην Ίταλία υπάρχει πολύς άμόρφωτος κοσμάκης που πρέπει να τόν σπρώξει

προς τή σωτηρία του. Σε κάθε ύποεπιτροπή τής Κρατικής άντις οργάνωσης είναι και ένα μέλος τής Ένώσεως των Πολεμιστών. Στις οικογένειες των έφεδρων που άρρώστησαν κατά τή διάρκεια τής έπιστράτευσεως, δίνουνε επίδομα καθημερινό για όσον κερδ ο έφεδρος νοσηλεύεται, και επί ένα μήνα κούμα σαν άποθερισμένο. Ένα πολύ εύεργετικό μέτρο επίσης που πήρανε οι Ίταλοί για τούς έφεδρους των είναι αυτό που δημοσιεύτηκε στο Giornale militare ufficiale τής 19 τού Μάη 1922.

Μόλις γίνει ή έπιστράτευση, κάθε άξιωματικός άσφιλίζεται απ' τού Κράτος με 5000 λιρέτες και κάθε στρατιώτης με 1000 λιρέτες. Τά λεφτά αυτά οι άξιωματικοί τά πέρνουνε με τούς τόκους των ύστερα από 20 χρόνια. Οι όπλίτες μπορούν, αν έχουνε ανάγκη, να τά τραβήξουνε μόλις άπολυθουνε για να αγοράσουνε, μα τά εργαλεία τής δουλειάς των ή να καλύψουνε άλλες ανάγκες τους.

Με τού νόμο που δημοσιεύεται στο Giornale militare ufficiale τής 7 τού Μάη τού 1920, όσοι πήρανε φθίση θεραπεύονται απ' τού Κράτος σε ειδικά σαντόρια και σαν θεραπευθόνε τούς δίνεται και σύνταξη άνάλογη με τού βαθμό τής παθήσεως των.

Στην έδω έπίσημη φημιρίδα, στις 28 τού Δεκέμβρη τού 1922, με τού Νόμο 748, τού Ρπουργεζο των Στρατιωτικών ύποχρεώνεται να τοποθετεί σε διάφορες θέσεις, άνάλογες με τή λαθωματιά και τήν ειδικότητα τού καθενός τούς σακάτηδες έφεδρους άξιωματικούς άφου πρώτα περάσουνε από ειδική έπιτροπή. Νά τώρα και ο Ίταλικός νόμος για τήν τοποθέτηση των σακατεμένων έφεδρων όπλιτών σε δημόσιες και ιδιωτικές θέσεις. Δημοσιεύεται στο Giornale M. O. τής 9 τού Δεκέμβρη 1921. Έγκύλλιος 610. Νόμος 1312.

Άρθρο 1ο. Σαυτόν τού Νόμο ύπάγονται όλοι οι σακάτηδες τού πολέμου.

Άρθρο 2ο — Έξτερονται απ' τού Νόμο τούτο, όσοι σακάτηδες πολέμου πέρνουνε (μεγάλη σύνταξη, ή ή πάθησή τους μπορεί να θλάψει εκείνους που συνεργάζονται μαζί τους.

Άρθρο 3ο — Στις Έπαρχίες σχηματίζονται Έπιτροπές για να βρίσκουνε ποιοι ζητάνε δουλειά στο έμπόριο, στη βιομηχανία και στη γεωργία.

Άρθρο 4ο. — Ο σακάτης που θα ζητήσει για γραφείο μες τόν κατάλογο των δικαιούχων πρέπει να παρουσιάσει τού στρατιωτικό βιβλιάρειο, ή τού βιβλιάρειο τής άναπηρίας του, ή τού βιβλιάρειο τής συντάξεώς του, και έγγραφα που να άποδείχνει πως είναι ικανός για τή δουλειά που γυρεύει.

Άρθρο 5ο. — Ο σακάτης ή εκείνος που θα τού δώσει δουλειά, μπορεί να ζητήσει να ξετασθεί απ' τήν Έλεγκτική Έπιτροπή για να πιστοποιήσει πως

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Άρθρο του εφεδρου πληρεξουσίου Λέσβου Β. ΚΑΡΑΠΗΝΑΓΙΩΤΗ

Την ερχόμενη Κυριακή 13 'Απριλίου καλείται ο Έλληνας λαός να κυρώσει μια ιστορική πράξη της Δ' Εθνικής των Ελλήνων Συνελεύσεως. Οδοιπορικός από τις 25 Μαρτίου η Δημοκρατία είναι το Πολίτευμα της Ελλάδος. Και καλείται ο λαός να κυρώσει την απόφαση των αντιπροσώπων του.

Το νησί μας είχε ευτυχώς από τα μέγιστα εκείνα που δέν εινε ανάγκη να συμβουλευθεί κανείς τί πρέπει να ψηφίσει ο κόσμος. Είχε γνωστό το φρόνημα και η θέληση του λαού της Λέσβου. Όπως όλα τα στάδια της εθνικής ιστορίας των τελευταίων χρόνων, έτσι και στο τελευταίο αυτό στάδιο ενός σταθμού ιστορικού για τη χώρα μας, η Λέσβος μπορεί να εινε περιφανεή δι πρωτοστατήσεως και στο μέγαλον αυτόν αγώνα.

Δέν έχουμε λοιπόν εμείς ανάγκη να πούμε «Ψηφίστε τη Δημοκρατία».

Ό σκοπός μας εινε άλλος. Θέλουμε ο λαός να νοιώσει βιβαία τη μεταβολή που έγινε στον τόπο του.

Είχε επόμενο σέ μια μεταβολή τέτοια, εκείνοι που εργάζονται γ' αυτήν, να ζητούν να επιδράσουν στο λαό με όλα τα επιχειρήματα που θα τον κάνουν σύμφωνο με τις ιδέες των. Γι' αυτό κ' εμείς, και άλλοι όταν είχαμε την τιμή να μιλήσουμε στο λαό ή να γράψουμε από την ίδια αυτή στήλη, αγγίσαμε άλλες χορδές της λαϊκής ψυχής.

Κ' ελέγαμε τότε: «Η Δημοκρατία εινε ανάγκη να γίνει στην Ελλάδα γιατί: α) Δέν εινε δυνατό να άνεχθεί πιά ο Έλληνας λαός μια δυναστεία ξένη. β) Η δυναστεία που υπήρξε η μεγαλύτερη αιτία μιας πρωτοκουσής καταστροφής δέν μπορεί να βασιλεύει πιά σ' αυτόν τον τόπο. γ) Η εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας αποτελεί ικανοποίηση απαραίτητη για την τιμή του έθνους. δ) Η εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας αποτελεί τον απαραίτητο εξαγισμό κ' εξέλιξη των άτυχών μας αδελφών εφεδρων και προσφύγων.

Και όταν τα λέγαμε οδύ, γνωρίζαμε ότι ανταποκρινόμεθα προς το γενικό συναίσθημα του λαού της Λέσβου.

Αλλά σήμερα που βλέπουμε ότι η ικανοποίησις αυτή συντελέσθηκε, εινε καιρός να ζητήσουμε να μη θεωρείται ότι το νέο πολίτευμα εκπλήρωσε μόνο την ανάγκη μιας ικανοποιήσεως, ενός πόθου δικαίου της εθνικής ψυχής που χτυπήθηκε καιρα στη φλοκίμια της από μια πρωτακουστή εθνική καταστροφή, αλλά να θελήσουμε το νέο πολίτευμα να εινε το συναδητό αποτέλεσμα των λαϊκών μαζών.

Θέλουμε να καταλάβουν οι λαϊκές μάζες ότι με το νέο πολίτευμα ξεχεται όχι μόνο ένα τέρας σε μια τραγική ιστορία αλλά ότι γίνεται και μια αρχή στη νέα ζωή του τόπου.

Φυσικά ένα κυρίως εινε το εξωτερικό φαινόμενο της μετεβλήσεως του πολιτεύματος. Φεύγει ένας βασιλιάς. Ξερίζονται μια δυναστεία και ο άνωτατος άρχων του τόπου δέν εινε πλέον ένας νληρονομικός μονάρχης, αλλά τον εκλέγει ο λαός όπως ο ίδιος εκλέγει όλους τους αντιπροσώπους του. Τέ κράτος δέν διομάρζεται πιά «Βασιλείον της Ελλάδος». Ονομάζεται «Ελληνική Δημοκρατία».

Αλλά αυτά εινε τα εξωτερικά μόνο φαινόμενα της μετεβλήσεως.

Αν ήταν αυτές μόνο οι συνέπειες της μετεβλήσεως δέ θα είχαμε να πούμε τίποτα περισσότερο απ' ότι μέχρι σήμερα είπαμε.

Αλλά εμείς θέλουμε τη μετεβλή να τη νοιώσει βιβαία ο λαός. Θέλουμε να νοιώσει βιβαία ο λαός την έννοια της Δημοκρατίας.

«Βασιλείον της Ελλάδος» ελέγαμε εως τότε. Δηλαδή στη Χώρα μας οδύμε το όνομα του Άνωτατου Αρχόντος. Βασιλείον. Ο τόπος δηλαδή ενός

Βασιλείου. Αλλά ο Λαός; Ο Λαός ήταν πολίτευμα και η πολιτική χαρακτηρησιτώνων ήθελε να δώσει περισσότερη εκδήλωση στα δικαιώματα του λαού, πάντα παρέμενε όμως σύμβολο της κυβερνήσεως του τόπου το δόγμα του Βασιλείου του.

Από τότε όμως θα λέμε: «Ελληνική Δημοκρατία». Τόπος δηλαδή που κυβερνάται απ' το λαό του. Ο τόπος δηλαδή που ο λαός γίνεται απόλυτος κύριος της τύχης του. Κ' εκλέγει μαζί με τους αντιπροσώπους του και τον άνωτατο Αρχοντα. Η λαϊκή θέληση μπαίνει σ' όλα τα στάδια της κρατικής εξουσίας. Ο λαός εκλέγει πλέον όχι μόνο τον πρόεδρο της Κοινοτήτος του, το Δήμαρχό του, το κοινοτικό του και δημοτικό συμβούλιο, το βουλευτικό του. Εκλέγει και τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Εκλέγει τον άνωτατό του Αρχοντα.

Και αυτό δέν εινε πλέον ο κληρονομικός βασιλεύς. Δέν εινε πλέον ένας πρίγκιψ που ερχεται να δώσει τονόμα του στο κράτος μόνο και μόνο γιατί συνέπειες να εινε παιδί τοί πατέρα του. Μα αυτός μπορεί να μην εινε κανένα προσόν. Μπορεί να μην εινε ικανός, είτε από έλλειψη πνεύματος, είτε μορφώσεως, είτε από έλλειψη άλλων προσόντων για την ύψηλη του θέση. Όχι. Φτάνει η καταγωγή του. Και η θέληση του λαού; Αυτή δέν ύπολογίζεται. Αλλά η αλλαγή αυτή εινε η μόνη; Χαρτί να εινε μόνη σημαίνει και μόνη πολλά.

Πρώτα πρώτα. Κάνει το λαό κύριο της τύχης του. Κ' αυτό το μέγαλο δικαίωμα πρέπει να γίνει βιβαία αντιληπτό, και αντιληπτό με όλες τις εκδηλώσεις του και όλες τις υποχρεώσεις του.

Αυτό το δικαίωμα πρέπει να εμπνεύσει στον κόσμο μια αυτοπεποίθηση. Αυτοπεποίθηση στις δικές του δυνάμεις. Αυτοπεποίθηση που την εμπνέει μια ύψηλη ιδέα. Η ιδέα της ελευθερίας. Η ιδέα που κάνει το λαό αποκλειστικό κύριο της τύχης του.

Η Δημοκρατία παρά πάνω από κάθε άλλη αρχή, μια πρό παντός προεβεί. Την Ισότητα. Αποτελεί αυτή τη βάση της δημοκρατικής ιδέας. Την Ισότητα όχι μόνον των άτόμων αλλά και των τάξεων. Αλλά θα μ' ερωτήσετε κανείς. Η Ισότης δέν μπορεί να υπάρξει και στο μοναρχικό πολίτευμα; Όχι. Γιατί η ιδέα και μόνο ότι υπάρχει ένας άρχων κληρονομικός ή άλλο σημαίνει παρά καταπίεση της αρχής αυτής; Γιατί η ιδέα του κληρονομικού άρχοντος αποτελεί κληρονομιά από την εποχή είνην που οι ισχυρότεροι επέβαλλοντο. Και έπειτα οι ισχυρότεροι άφηναν ως άρχοντας τους απογόνους των. Και η ιδέα αυτή δέν μπορεί παρά να μεταδίδεται σ' όλον τον κρατικό οργανισμό και σ' όλη την κοινωνία. Η ιδέα που επικρατούσε για τον άνωτατο άρχοντα επικρατούσε να για όλα τα αξιώματα.

Όχι μόνο για όλα τα αξιώματα αλλά και για την πολιτική ζωή του τόπου και για την οικονομική του ζωή. Και βέβαια κ' η οικονομική ευπορία να εινε δικαίωμα κληρονομικό. Και το δικαίωμα αυτό εδημιούργησε σε παλαιότερες εποχές την ύπαρξη των προνομύχων τάξεων και την καταδυνάστευσιν των άλλων. Η εξέλιξη των λαϊκών μαζών εταίσε φυσικά να ανατρέψει κάθε παλαιά κοινωνική άνομαλία. Αλλά έφ' όσον παρέμενε ως άνωτατος άρχων ο κληρονομικός βασιλεύς δέν ήτο δυνατό να επιτευχθεί τελεία Ισοπέδωση.

Αυτήν την Ισοπέδωση ζητά η Δημοκρατία. Θέλει την Ισοπέδωση ένενη που κανένα κληρονομικό δικαίωμα δέν αναγνωρίζε. Μόνο δικαιώματα που να προέρχονται από την ικανότητα, την εργασία και την αξία του άτόμου και της τάξεως θέλει να επέβαλλοντο.

Ο Δημοκρατικός αγών εξειδικώμενος

κανονικά θα τείνει στη βαθμιαία εξύψωση όλων των τάξεων στο άνωτατο επίπεδο. Ιδέα ευγενική που θα εξυψωθεί από την εοργασία και την ικανότητα ειάστου. Στην εξέλιξη αυτήν δέ θα υπάρχουν πλέον εμπόδια προερχόμενα από κανέν κληρονομικό δικαίωμα. Εξέλιξη που θα τείνει στην Ισοπέδωση αλλά με τη βελτίωση και την εξύψωση. Όχι τη νοσηρή μολοσβικική ανατριπτική τάση που ζητά και κείνη την Ισοπέδωση. Αλλά τη ζητά τόνον άπότομα ώστε προτιμά να την δει να γίνεται αντίστροφος. Όχι με εξύψωση δηλαδή αλλά με κατάπτωση.

Η βαθμιαία αυτή Ισοπέδωση επιβίβλει πρώτα πρώτα την οικονομική Ισότητα. Αλλά την οικονομική Ισότητα τη βιθμιαία. Όχι την άπότομη. Αλλά την οικονομική Ισότητα ερχόμενη με βαθμιαία βελτίωση.

Δέν υπάρχει καμιά άμφιβολία ότι το σημερνό κοινωνικό καθεστώς προκαλεί άνοστήτητα και εκμετάλλευση. Άνισότητα εις την κατανομή των βαρών της πολιτείας. Άνισότητα εις την κατανομή της αγροτικής Ιδιοκτησίας. Εκμετάλλευση των λαϊκών τάξεων. Και θέλει βελτίωση. Θέλει τροποποίηση. Αλλά τροποποίηση βαθμιαία. Όχι άπότομη. Η άπότομη τροποποίησις μολονόι ικανοποιεί μια μερίδα του λαού και μ' άφισμένη κοινωνική τάξη, προκαλεί δίωες μιά τέτοια άναστάτωση οικονομική ώστε τις συνέπειες που μ' όδου, να τις άποστεί και η τάξη που άφρελείται.

Η Ισότης και η δικαιοσύνη όχι μόνον μεταξύ των άτόμων αλλά μεταξύ των τάξεων όδον επιβίβλονται εις το δημοκρατικό πολίτευμα και άλλες ριζικές τροποποιήσεις.

Το έθιολογικό μας σύστημα εινε σύστημα ασταρχικό και άδικο. Υποτάσσεται άπόλυτα τη μειονοψηφία στη θέληση της πλειοψηφίας. Στην πλειοψηφία έστω και αν άκόμα αυτή εινε άποτελεσματική η συμπεριφοράς ή μικρός άριθμητικής διαφοράς ή και αντίστροφα άκόμα αν το έθιολογικό σύστημα εινε άτελής και άδικο όπως το δικό μας πλειοψηφικό σύστημα. Η αναλογική αντιπροσώπεια αποτελεί μια θεμελιώδη βάση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Δέν θα κυβερνά πλέον τον τόπο η θέληση η άπταρχική μιάς πλειοψηφίας. Θα κυβερνά η πλειοψηφία, αλλά με τη συνδρομή και τη θέληση όλων.

Σέ άλλο άρθρο θα αναπτύξουμε τις γνώμες μας για το έθιολογικό σύστημα. Σήμερα μόνο τουτο λέμε: Σ' ένα τόπο που ψηφίζουν 30.000 για να βγάλουν 10 βουλευτές, δέν εινε σωστό, δέν εινε δίκαιο, και οι δέκα βουλευται να εκλέγονται από το κόμμα εκείνο π' ό θα πάρει τους περισσότερους ψήφους, 17.000 π. χ. ενώ το άλλο κόμμα που θα πάρει 13.000 π. χ. ψήφους να μ' ή βγάιει ούς ένα βουλευτή. Κ' έδώ η δημοκρατική Ισότης επβάλλει τη δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη δέν επιτρέπεται να καταδυναστεύεται ή με ονοψηφία από μια πλειοψηφία με τόση μικρή διαφορά ψήφων.

Απαραίτητη για την κνονική λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος εινε και η ύπαρξις μιάς δεύτερας Βουλής. Πολλές γνώμες υπάσχουν για τον καταρτισμό της. Έμεις σ' αυτήν θα θέλαμε να Ισχύει μιά άλλη αρχή. Η αρχή που να εξυψωθεί καλύτερα, και να αντιπροσωπεύει καλύτερα και πείθεται περισσότερο από την άλλη βουλή τα συμφέροντα των τάξεων δηλ. τα εργατικά, βιομηχανικά, έμπορικά, γεωργικά και άλλα. Γι' αυτό επβάλλεται άλλο σύστημα έθιολογ.

Απαραίτητη αρχή για το δημοκρατικό πολίτευμα αποτελεί και η άπνεύτρωσις και η αυτοδιδασκαλία. Είς τόσον γνωστός ο πόθος όλων μας γ' αυτό, ώστε θεωρούμε περιττό να τον εζηρούμε. Αυτέ εινε οι γενικές γραμμές που θα αποτελέσουν τις βιβάεις του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Αλλά σήμερα το δημοκρατικό πολίτευμα καλείται να εκπληρωθεί. και ένα άλλο σκεπτό, ύψηλό, επιβεβλημένο.

Δέν είνεμθα εκείνοι που θα θεωρούμε το πολίτευμα σαν κάτι άπόλυτο. Ούς ότι ένα πολίτευμα, εκείνο που θεωρούμε έμεις το καλύτερο, κάμνει για όλες τις έπιχές. Δέ είνεμθα εκείνοι που θα θεωρούσαμε το πολίτευμα ως τόν άωτερό ρυθμιστή όλων των έφάνσεων της κοινωνικής ζωής. Δέν θα υπαγάγωμε την κοινωνική ζωή στο πολίτευμα. Τ. ύναντίον, θέλουμε το πολίτευμα ως μέσον εκπαύσεως της κοινωνικής ζωής; και έπομένως; δεχόμεθα το πολίτευμα με μια σχετική έκδοχή.

Σύμφωνα με την αντίληψή μας αυτή κάθε τόπος και κάθε εποχή πρέπει να έχουν το άλόγο του πολίτευμα. Πρέπει σύμφωνα με την αντίληψή μας; αυτή να υπάρχει εις συγχρονισμό μετ' ή του πολιτεύματος και των άναστοίχων κοινωνικών συνθηκών. Και για τους λόγους τών συνθηκών αυτών π' ό άνεπιτεύματα ορατικά θεωρούμε το δημοκρατικό πολίτευμα ως το περισσότερο συγχρονισμένο.

Αλλά το δημοκρατικό πολίτευμα σή-

μερα λέμε πός εινε συγχρονισμένο και πρό; μιά άλλη άρχή. Άνάγκη ζωική, άνάγκη υγείας, άνάγκη ζωής. Μιά κοινωνική άνάγκη άποτελεί σήμερα και η συμπίλνωσις. Και η συμπίλνωσις αυτή μόνον το άπόροσοπο δημοκρατικό πολίτευμα μπορεί να εξυψηρήσει.

Και την αλήθεια αυτή την καταλαβαίνει ευτυχώς όλος ο Έλληνας κόσμος. Όλοι πλέον καταλαβαίνουν σήμερα την άνάγκη της διατήρησεως του σημερνού δημοκρατικού πολιτεύματος.

Και το νέο πολίτευμα πρέπει να φανεί ότι επιδοκιμάζεται από την όλότητα του Έλληνικού λαού. Όχι πός νομίζουμε ότι έχει σημασία για τη διατήρησι ή τη διάρκειαν της δημοκρατίας το πασοστό της δημοκρατικής πλειοψηφίας; στο δημοψήφισμα. Γιατί νομίζουμε ότι η ζωή της δημοκρατίας θα εξυψηθεί πρό παντός από την άπόδοση του νέου πολιτεύματος. Αλλά εινε άνάγκη να φανεί μιά για πάντα ότι ο Έλληνας λαός θέλει να γίνει κύριος της τύχης του.

Και για τους Λεσβίους θα αποτελέσει τίτλον Ιδιαίτερας τιμής; να δείξουν ότι δέν είνεμθα ένα; που δέν ψηφίσει τη Δημοκρατία.

Για κείνους που καταλαβαίνουν τη σημασία του δημοψηφίσματος της 13ης 'Απριλίου ένα σύνθημα μόνο πρέπει να ύπάσχει:

«Να μ' ή λείψει ούτε ένας από το Δημοψήφισμα. Όλοι άσπρο στη Δημοκρατία!»

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Από χθές βρίσκεται έδώ, ύστερα από σχετική πρόσκληση του πληρεξουσίου κ. Χ. Γρηγορίου για να ξετάσει μια όφθαλμική πάθηση της μητέρας του, μιά όφθαλμολογική προσοπισκότητις, ο γιατρός κ. Κ. Άντωνιάδης, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Βέννης, που έκανε χάδια επιμελητής των εκεί Πανεπιστημιακών κλινικών.

Τις λίγες μέρες που θα μείνει στην πόλη μας θα δέχεται στην κλινική κ. Βουλιορη το πρωί στις 9-11 ή και με συνέπνευση. Τού; άπόρους δωρεάν κάθε μέρα στο Νοσοκομείο των προσφύγων απ' τις 3-4 μ. μ.

Παλλεσθιακός Σύλλογος

Εγινε χθές νέα έκλογη Διευθυντικού Συμβουλίου του Συλλόγου και βγήκαν με σειρά έπιτυχίας οι παρακάτω:

Άθανάσιος Παπακωνσταντίνου, Εύστράτιος Πρατήρης, Αλέξανδρος Καίρη, Νικόλαος Χωροτάς, Εύστράτιος Δούκας, Νικόλαος Στεφανίου, Κυριάκος Δεμπόνο και Εύθύμιος Δαλακός.

Επιλαχόντες δέ: Νικόλαος Χατζηχριστόφας, Εύίγγεος Βαμβοκίτης και Εύίγγεος Κρομής.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κων)τίνον Παναγιώτου Σέρρας. — Πήραμε το γράμμα σας; και σά; γράψαμε συνδρομητή για μιά εξαμηνία. Θι σά; στείλουμε ταχ)τώ; τη σχετική άπόδειξη 50 δοχ. για εξόφληση. Έυχαριστούμε για την ύποστηρίξιή σας. Μονάχα έτσι μπορεί να προκόψει το έργο μας. Με λόγια κ' άεροκοιτινίσματα τίποτα δέ γίνεται.

Ν. Εύστρατιάδη Μεσοσπον. — Σά; πιστώσαμε με 25 δοχ. για μιά τριμηνία. Μόλις έρθει ο περιόδομος της; «Καμνάνα» θι σά; στείλουμε τη σχετική άπόδειξη.

Αντώνη Κουγιουμτζέλλη Έβού. — Πήραμε το άρθρο σας. Φυλάγουμε μιά έπιχαρητή ή συμπάθειαν και άγίτη για τα νέα βλαστάρια, για μιά μονάχη από και έπιτίτουμε να ξεγνηγνηθεί μια να σταθεί πάνω σε γερές βίβάεις το σιρακασμένο πείσμα που κατάνησε η ζωή σ' όλες τις εκδηλώσεις; της. Άπ' την άγίτη μας όφτη ειναι που σου λέμε τούτα; Μελέτης ένα ένα, με την άριδια, τα πράγματα που τάχαι άνάκατα τούρα σέ κεφαλή σου και σέ κόνον σαν ένα πολύβιο όργανο που ήρλογιά από πολλές μερ.ε. με διάφορους; τόνου. Μελέτης μεθοδικής, καταστάλαξε τόνον έαφρό σου, κατάγινε πρό παντός στη γλώσσα, που τη γράφεις άσχημα και με χοιτρο λάθη και γράψι μας. Θάμιασε πρόθυμοι.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Κινηματοθέατρα «Σαφώς». Θίσος Βίβας—Ρέντζου. Την περασμένη βδομάδα παίχτηκαν με πολλή έπιτυχία απ' τόν κολό θίασον Βίβας—Ρέντζου ο «Βαφισιακός», ο «Υπνοβάτης», ο «Συνανάνα». Η έμφωνη του θίσου ήτανε άριστα σ' όλες τις παραστάσεις. Τη Δευτέρα έργο άκτι ήλλο για δεσοικίτες.

«Αλκατος». Τριτη Ζούρ Φίε. Συνέχεια τών Βασιλειών και η έπίκωρη ταίνια της; ανακήρυξης της; Ελληνικής; Δημοκρατίας.

— «Τα Κορσίε» θα παίχτει απ' τόν Έρασταρχικό Όμιλο στις 17 του Άπριλίου, Πέμπτη.

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Α' αλαμβ' να πάζον κοινωνική, άσπικήν και διοικητικήν ύποδοξον.

Γραφεία εν' Αθήνας.—Όδός; Αίόλου 148

εινε κατάλληλος για τη δουλειά σύμφωνα με το άρθρο 3.

Αρθ. 6ο. Προβάλλεται δελτίο του σακάτη (όνομα βαθμύς αναπηρίας, ειδικότητα δουλειάς κ. λ. π.)

Αρθ. 7ο. — Όταν πρόκειται να μπει ένας σακάτης σε Κρατική Ξημεροσσία, αν οι θέσεις αυτές πρόκειται να συμπληρωθούν ύστερα από διαγωνισμό, οι σακάτηδες θα πέρνουν 10 ο) ο έως 20 ο) ο απ' αυτές τις θέσεις δίχως διαγωνισμό. Αυτό γίνεται για κατώτερες θέσεις και γίνονται δεχτοί έφεδροι ύσαμε 39 χρονών.

Αρθ. 8ο. — Για να συμπληρωθούν κενές θέσεις συμβολαιογράφων θα προτιμώνται οι έφεδροι δικηγόροι με άρχαιότητα που λογαριάζει κιόλα τα χρόνια ύπηρεσίας στο στατό, άκόμα κι αν δέν είχαν πάρει ως τότε το δίπλωμα.

Αρθ. 9ο. — Όλες οι έδωτικές έπιχειρήσεις πέρνουν αναγκαστικά σακάτηδες έφεδρους. Σέ

προσωπικό 10 εργατών και ύκαλλήλων πέρνουν 1 σακάτη έφεδρο. σέ προσωπικό 20 πέρνουν 2 κ. τ. λ. Όσοι απ' τούδες έπιχειρηματίες δέ συμμερφοθούν μες ένα μήνα απ' τη δημοσίευση του νόμου, πλερώνουν 1000 λιρέτες πρόστιμο και 10 λιρέτες για κάθε θέση (που έπρεπε να ήσσει σε έφεδρο σακάτη) και για κάθε μιά εργάσιμη ήμερα.

Όποιος διοριστεί σε θέση (που τη δικαιούται ένας έφεδρος σακάτης) δίχως να εινε αυτός σακάτης τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 6 μήνες.

Αρθ. 10ο. — Οι σακάτηδες έφεδροι που τοποθετούνται σε θέσεις, δέ χάνουν τίποτα απ' τη σύνταξή τους.

Αρθ. 11ο. — Τα πρόστιμα όλα πάνε στο Ταμείο της προστασίας των έφεδρων.

Στο ερχόμενο φύλλο θα δοούμε τα νομοθετικά μέτρα που πήρε για τούδες έφεδρους ή Γερμανία κ' άλλα κράτη.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes names like Προηγούμενη εισφορά, Αγγλική Άγορά, Μονή Λεωπόνο, Βα δόσις, Έκκλησία Πέτρας, Ήπειρανών, Ίερέυ, Καλλονή- Προδρόμος, Ίερείς Φίλιας, Κοινότης Έρσοου, Σύλλογοι Έμποροϋπαλλήλων.

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ

Ο «Ελευθέρος Λόγος» της Αθήνας αναδημοσιεύει τα «αίτηματά» που δημοσίεψε η «Καμπάνα» με πολύ εύμενη σχόλια για φάτα και για τη φημερίδα μας. Μας κάνει εντύπωση το γεγονός πως μια άπ' τις πιο μεγάλες κεφαλαιοκρατικές φημερίδες της Ελλάδας, αναγνωρίζοντας τα δίκαια της μεγάλης λαϊκής και εφεδρικής μάζας, ένώνει τη φωνή της με την «Καμπάνα» που αγωνίζεται για να επικρατήσουν οι βασιικές άφτες άρχες του προγράμματός της. Θεωρούμε το πράγμα μια καλή άρχη και μια ικανοποίηση για τον άγώνα μας.

Η Κρητική εφημερίδα «Δράσις» όργανο των έφ. Αξιοματικών Κρητης αναδημοσιεύει άπ' την «Καμπάνα» το γράμμα του έφ. πληρεξούσιου Δέσφου κ. Ι. Λαδά, πάνω στο εφεδρικό ζήτημα.

Άπ' τον «Ελ. Λόγο» της Αθήνας της 2 του Απριλίη πέρνουμε το παρακάτω χρονογράφημα με τον τίτλο «ήΚαμπάνα» του γνωστού μυθιστοριογράφου και θεατρικού συγγραφέα κ. Παντελή Χόρν.

Η «Καμπάνα» της Μυτιλήνης ίσως θα ήξει λίγο παράταιρα στις στήλες αυτές τις προωρισμένες για δ,τι συμβαίνει κάτω άπό τον άνεπλο Αττικό όργανό. Μά Αττικό πρέπει να λογαριάζεται δ,τι έχει μέσα του κάτω άπό την καθάρια άτμόσφαιρα της Αττικής γής, κάθε τι που διώχνα τό σκοτάδι, τό νέφη της ήμισθίας και την πρόληψη, κάθε τι που ήξει σαν ένας ύμνος προς τό Φώς, τό Αττικό φώς. Έτσι ήξει και ή «Καμπάνα» της Μυτιλήνης. Μά τί είναι επί τέλους αυτή ή «Καμπάνα»; Πρέπει να σά; την παρουσιάσουμε. Είναι μία Λεωβ.ική συνάδελφο, μία εφημερίδα γραμμένη πέρα για πέρα στη δημοτική, στη γλώσσα της μάνας μας.

Είναι τό όργανο των εφεδρων του τόπου, των παιδιών που πολέμησαν για την πατρίδα και τόρα ερημικά πολεμάνε πάλι για την καλλιέργεια της Αιγιοπελαγίτικης ιδέας, ένός νέου πολιτισμού που θα ξεπηδήσει μία μέρα άπό τό νησί της Σοφώ.

Τή διεύθυνε ένας εφεδρος, δ Στρατής Μυρβήλης, γνωστός στον κύκλο των λογίων και τό άρατα του χρονογραφήματα και για πολεμικά διηγήματα μεγάλης δυνάμεως.

Κοντεύει δ «Νουμάς», τό πρώτο περιοδικό τό γραμμένο πέρα και πέρα στη δημοτική να συμπληρώσει είκοσι πέντε χρόνια. Άπό την άρχή της εκδόσεως του θυμάμαι όλοι τότε άναρεμόμαστε τό βγει μία φημερίδα καθημερινή γραμμένη πέρα και πέρα στη δημοτική. Ο,τι δέν έγινε άκόμη στην Αθήνα, γίνεται σήμερα στη Μυτιλήνη. Η «Καμπάνα» του Στρατή Μυρβήλη μπαίνει τόρα στο δεύτερό της χρόνο, άς της εύχηθούμε να τό χιλιάσει.

Η Αιγιοπελαγίτικη ιδέα πέρνει σόρα και όστά, άποιο καινούργιος πολιτισμός φαίνεται μά; έρχεται εκεί άπό τό νησί του Αιγαίου πελάγους. Πολιτισμός που μά; φέρνουν παιδιά που άντρωσαν την ψυχή τους μέσα στο ά κινδύνους των άπελευθερωτικών πολέμων. Έίχε φαίνεται δίκιο δ ποιητής όταν έλεγε για τις παλιές παρθένες; τις Αιγιοπελαγίτισσες:

Είς τη σκιά χερουπισμένες; είς τη σκιά βλέπω κι' έγώ, κρινοδάτυλες παρθένες; όπου κάνουνε χορό.

Και ή ψυχή μου αναγαλλιάζει πώ; δ κόρφος καθεμιάς γλυκερβύζαστο έτοιμιάς γάλα άντρείας και λευτεριάς.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Καλούμε όλους τους κατοίκους του νησιού μας και τους πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα ψήφου.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους μας οργανωμένους και μή. Να μην ά μ ε λ ή σ ε ι κ α ν έ ν α ς, μά ΚΑΝΕΝΑΣ να πάει στην κάληψη της Δημοκρατίας στις 13 του μηνός, για να δώσει τό άσπρον στο ψηφοδέλτιο. Δημοκρατία θα πεί α υ τ ο δ ι ο ι κ η σ η του νησιού μας, κ α λ λ ι τ έ ρ ε μ α της ζωής μας, ά ν ό ρ θ ω σ η του Κράτους μας.

Τό Νησί μας πρέπει να δώσει στη Δημοκρατία όλο του τό ψηφοδέλτιο, τό άσπρον ψηφοδέλτιο. Για τί κ ά θ ε ά σ π ρ ο δ ι κ ό μ α ς τ ρ ώ ε ι ε ν α μ α υ ρ ο τ η ς ά ν τ ι δ ρ ά σ ε ω ς. Αυτό μην τό ξεχνάτε.

Περιμένουμε να δώτε τις οργανώσεις των χωριών να σταθώνε σ' αυτή την περίπτωση επί κεφαλής; των προοδευτικών ιδεών.

Θά τό κάνουμε άδ δόσουμε να καταλάβουμε, Σ' ΟΔΟΥΣ τους ψηφοφόρους του χωριού των πώσ στις 13 του μηνός, όποις δέν πάει να ρίξει στην Κάληψη τό άσπρον του ψηφοδέλιου για τή Δημοκρατία, καθορώνει ένα μαχαίρι στην καρδιά της Ελλάδας και στην καρδιά του Νησιού μας. Γκρεμίζει τό θεμέλιο του ίδιου του σπιτιού.

Συναδέλφους όλοι του Νησιού! Σας ξεροβίζουμε στο αίμα και στον ύδρον που χύσατε τόσα χρόνια. Μην άφίσετε κανέναν άμόρφωτο να παραμείνει τό χρέος του στις 13 του μηνός. Μυτιλήνη τη 5 Απριλίου 1924.

Η Κεντρική Έπιτροπή Α. ΣΚΟΥΦΟΥ, Ν. Χ' ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ, Θ. ΛΕΦΚΙΑΣ, Π. ΜΟΛΙΝΟΣ, Α. ΚΑΚΑΝΙΑΡΗΣ, Σ. ΣΑΜΙΑΚΟΣ, ΣΤΡ. ΜΥΡΒΗΛΗΣ, ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ, ΑΡ. ΚΑΛΙΚΛΗΣ, ΣΤΡ. ΠΡΑΓΑΗΣ, Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ, Π. ΝΙΚΗΤΑΣ, Β. Χ' ΠΑΥΛΗΣ, ΑΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ, Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Έγινε την περασμένη βδομάδα ή διάλογη των ψηφοδελτίων των τμημάτων της υπαίθρου για να βγάλουμε τους άντιπροσώπου; των εφεδρων της υπαίθρου χώρας με; την Κεντρική Έπιτροπή Ε. Ε. Α. Βγήκαν με σόρα επιτυχίας οι παρακάτω συναδέλφους, πτώ μαζί με τό άλλα μέλη της τοπικής επιτροπής Μυτιλήνης άποτελούν την Κεντρική Διοικητική Έπιτροπή της Ε. Ε. Λέσβου: Στρατής Μυρβήλης, Στρατής; Παπανικόλας; Αριστέδης Καλλικλής; Στρατής; Πρωτόης; Θεόδωρος Λεφκιάς; Παναγιώτης Κουντουράς; Παναγιώτης Νικήτας; Αργύριος Χριστοφίδης; Βασίλειος Χ' Παυλής; Κώστας Σημαντήρης. Έπιλαχόντες οι συναδέλφους: Αλέκος Χιωτέλης; Μιχαήλ Χριστοδουλίδης; Μελέτιος Μελακίδης; Νικόλαος Ρίζης; Πέτρος Ζαχαρίου; Ι. Σταυρίδης; Στρατής; Χ' Ραφαήλ και Νότης Παπαδόπουλος. Άπ' ούτοδ; οι πρώτοι σύμφωνοι με τό Κεντρικό άποτελούν την Έξελεγκτική Έπιτροπή.

Στις 2 του Απριλίη ή Κεντρική Έπιτροπή διάλεξε τό προεδρείο της. Βγήκανε: Διευθύνων Σύμβουλος δ συναδέλφους; Αθανάσιος Σκοφός; Συμπρότετων Σύμβουλος; συναδέλφους Νίκο; Χ' Χριστόφορος και Γενικός Γραμματέας δ συναδέλφους Θεόδωρος Λεφκιάς.

Δελτίο Άλληλογραφίας

Ο λοχαγός της Εμπρηστίας Γαλιός Κω (ήτινος άπαντώντας σε σχετική διαταγή του υπουργείου των Στρατιωτικών πληροφορεί πώ; δ στρ. Διμαντής; Κων)ίνος άπ' τ' Αϊβαλίη με τέσσερες συναδέλφους του, που υπηρετούσαν στο άποσπασμα συγκεντρώσεως; προΐόντων κοντά τό Κίρκα και Άράπ Έυρέν; χίθηκαν με την ξαφνική ποσέλαση μά; Τούρκικη; Μεραρχίας. Η άλληλογραφία του λοχαγού θα υποβληθεί στη Διεύθυνση Προσωπικού του Υπουργ. Στρατιωτικών για να έκδοθεί τό πιστοποιητικό που χορηγείται για να πάει ή οικογένεια του Διμαντή Κ. την κανονισμένη σύταξη.

Τό ειδικό έλεγκτήριο του Στρατού μά; πληροφορεί ότι τό άπ' άρ. 2, 3, 6, 8 και 2, 3, 6, 9 έγγραφα μας στάλθηκαν στην Έπιτροπή διακανονισμού άπαιτήσεων Μ. Ασίας, μαζί με τις προσηρημένες; ένορκες βεβαιώσεις των διαφόρων συναδέλφων άπ' τό Τελώνια.

Η Διεύθυνση Εμπρηστίας του υπουργείου Στρατιωτικών έστειλε στην ίδια επιτροπή Διοκων. άται. Μ. Ασίας την άπ' άρ. 182 άναφορά της Ε. Ε. Πολυχίτου για να μά; γνωρίσει τις ένέργειές της γύρω σε σχετική προηγουμένη διαταγή τη.

Τό ύπουργείο των Στρατιωτικών μά; κοινοποίησε τό έγγραφο που έστειλε στο ύπουργείο Έξωτερικών (Γμ. Άνταλλαγής πληθυσμών), με τό όποιο παρακαλεί να γίνουν έ έργεια; για να βρεθεί και ν' άπειλευθερωθεί δ συν. Ράβος Παναγ. άπ' τό Λουριζ, δ όποιο; όποις μαθεύτηκε άπό πληροφορίες συναδέλφων που γύρισαν άπ' την αλχημολογία νοσηλευσαν στο Νοσοκομείο Μαγνησιάς.

Η Νομαρχία Λέσβου μά; πληροφορεί πώ; έστειλε στον Τομία Μολύβ. υ δεύτερες καταστάσεις για να πλερωθώνε οι καθυστερούμενες συντάξεις των παρακάτω δικαιούχων άπ' την Άγ. Παρασκευή:

- 1) Καλλιόπη; χήρας Μαλομίτη δρ. 150
2) Παναγιώτη Πατσόλα > 600
3) Κων)ίνου Μέσσα > 160

Τό Στρατολ. Γραφείο Άρχηγους μά; πληροφορεί πώ; δ Ιωάννης; γιός

της; Αγγλικής; Φραντζέσκου άπ' τό Κίτω Τρίτος δέν μπορεί ναεί τό ευεργέτημα της άπαλλαγής; επειδή δ νησίος πατέρας του βρίσκεται στη ζωή; ά εξάρτητα άν έχει χωρίσει νόμω.

Τό ίδιο Στρατολ. Γραφείο μά; γνωρίζει ότι δ Καλλιπολίτης Κώστας του Γεωργίου; δημότης Στύφης είναι της κλάσεως 1924; έγγεγραμμένος υπό Α. Σ. Μ 592

Για να έχει τό ευεργέτημα της άπαλλαγής; δ κληροτός Μαλιόκας Κούμλα; γιός της Αθηνά; χήρας Περικλή Κούμλα; πρέτα να πληρώσει στο Δημ. Ταμείο 100 δραχμιάς; μά; Άλλε; 20 για τό μετοχικό και να υποβάλει; τις δύο διπλότυπες άποδείξεις στο Στρατολ. Γραφείο Άρχηγους. Ο Πληρεξούσιος Β. Καραπαναγιώτης μά; πληροφορεί πάνω σε σχετικά μας έγγραφα για τό παρακάτω:

1) Για να γίνει ή διορθώση του φόρου επιτηδεύματος; των καφετζήδων είναι άνάγκη να ληφθεί έ ξεχωριστό νομοθετικό μέτρο; που για την ώρα βέβαια δέν μπορεί να γίνει.

2) Διορισμός ή μονιμοποίηση Τελωνοφυλάκων δέν μπορεί να γίνει γιατί; σύμφωνα με τό Νόμο έχει πάψει άπό τό δικαίωμα του Υπουργού. Μελετάται δ τρόπος της κατατάξεως νέων τελωνοφυλάκων μονάχα ύστερα άπό διαγωγή.

3) Ο έφ. Χριστόφορος Παναγιώτου άπ' τη Βρυσσά δέν μπορεί να διορισθεί ταχ)ός υπάλληλος έπειδή δέν προϋπέρχεται σ' άφτη την υπηρεσία. Τά δικαιολογητικά που υποβάλε στο Υπουργείο θα τώ επιστραφώνε.

Ένωσις Εφεδρων Μεσοτόπου. Τό άπ' άρ. 81 έγγραφο σας διαβιβίστηκε στον Έπιθεωρητή Τ.Τ. Αιγαίου.

Ένωσις Εφεδρων Σκοπέλου. Τό άπ' άρ. 31 έγγραφο σας διαβιβίστηκε στη Νομαρχία Λέσβου και τό άπ' άρ. 30 στο Έντακ. Στρατολ. Γραφείο Προσωπικών Θεσσαλονίκης.

Ένωσις Εφεδρων Πολυχίτου. Τό άπ' άρ. 187 έγγραφο σας διαβιβίστηκε στο 22 Π. Σύν)μα.

Ένωσις Εφεδρων Τελωνίων. Τό άπ' άρ. 24 έγγραφο σας υποβλήθηκε στη VII Μεραρχία.

Ένωσις Εφεδρων Αργένου. Τό άπ' άρ. 53 έγγραφο σας υποβλήθηκε στη I Μεραρχία.

Ένωσις Εφεδρων Σκουάρου. Τό άπ' άρ. 17 έγγραφο σας διαβιβίστηκε στο 22 Π. Σύν)μα.

Ένωσις Εφεδρων Βασιούσης. Πήραμε τό άπ' άρ. 64 έγγραφο σας κωδώς και τις προσηρημένες δρχ. 50. Η σφραγίδα του τμήματος σας βρίσκεται στα γραφεία μας και με πρώτη ευκαιρία θα σάς τη στέλουμε.

Την 30 Μαρτίου έ. έ. γίνικε νέα έκλογή Διοκ. Συμβουλίου της Ένωσεως Εφεδρων Άγιάσου και βγήκαν οι συναδέλφους Μιχ. Αίβανος Διευθ. Σύμβουλος; Ιωάννης Παπαθεοφράστου Συμπρ. Σύμβουλος; Λεων. Κουζέλης Γραμματέυ; Ιωάν. Γραμμάλης Ταμίας; Έδωτο. Καπάτος Σύμβουλος.

Επίσης στις 30 του Μάοιη γίνικε νέα έκλογή Δ. Συμβουλ. της Ε. Ε. Παλαοκήπου και βγήκαν οι συναδέλφους: Μιχ. Έμμανουήλ Διευθ. Σύμβουλος; Στυλιανός Χ' Ράλλης Συμ. Σύμβουλος; Κων)ίνος Βουχλής Γραμματέυ; Έρμόλος Κατωράτης Ταμίας; και Νικόλαος Μυστάκας; Αλέκος Παπά; και Παναγιώτης Αθγουαίδης Σύμβουλος.

Και σά δύο Διοκ. Συμβούλια στέργουμε τό θεράμ συγχαρητήρια της Κεντρικής Έπιτροπής.

Άπ' τό Γραφείο

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Διαυλος», Φοίβου Άνατολέα.— Αίβαμε την κομψοτυπωμένη άφή συλλογή τραγουδιών του Μυτιληνιού και φίλου ποιητή κ. Άνατολέα. Άπ' την κριτική του ποιητή κ. Άντ. Γεωλορη της Πόλης; που προλογίζει τό βιβλίο; πέρνουμε τό παρακάτω χαρακτηριστικά σημεία:

«Ο ποιητής ξεκίνησε πρωϊνός; νέος; γεμάτος όρμη και δύναμη για τ' άνοιχτά μονοπάτια της ζωής; και είναι ένα ταξίδι τό πηγήματά του. Στο δρόμο του άγωνίστηκε; έπαθε; πόνους; άγώνισες; και δ άφρός των ζυμώσεων που έγιναν μέσα του είναι δ τόμος αυτό; που μά; παρουσιάζει.

Η ποιηση του κ. Άνατολέα είναι άπλή κι' εύκολονόητη. Άγγίζει είσθήματα που συγκινούν τη συνολική άνθρώπινη ψυχή δέ ζητά να εκπλήξει με σίγνεις λέξεις; ούτε με την έκμετάλλωση αίσθημάτων και στοχασμών ιδιοτρόπων. Δροσλογογείται στις πηγές; της άλήθειας και της εύκρινείας.»

Όσοι θέλουν να τ' άγοράσουν; ν' άποταθώνε σά Γραφείο της «Καμπάνας». Τό συστήνουμε σ' όλους.

Ψάφρα Δήμου Βερνίκη. Πήραμε τό βιβλίο του Μυτιληνιού ποιητή κ. Βερνίκη. Γι' άφτό; καθώς και για τό «Διαυλος» θα γράψουμε πλατύτερα σ' έρχόμενο φύλλο.

Πήραμε τις παρακάτω διαλεχτές εκδόσεις του έκδοτικού οίκου Γανιάνη και Σίας; και τις συστήνουμε θερμά στού; φίλωνώνιστες.

S. Atchley: Ο Βύρων και ή Ελλάδα. Περιεχόμενα. Όλη ή ζωή του Βύρωνο; οι έκκεντρικότητες του; έπεσόδια της ζωής του; ή Κόρη των Αθηνών; οι σνήθάες του; δ θάνατός του. κ.τ.λ. Έκδοση πολυτελής με όμοσέλιδες εικόνες. Τιμάται δρχ. 15

Δόρδου Βύρωνος: Ο Κουρσάρος. Τό λυρικό αυτό άριστούργημα του Βύρωνο; που περιγράφει τη ζωή των Κουρσάρων και τον έρωτα μά; Τουρκοπούλα; στον άρχηγό του; Είκονογραφημένο δρχ. 750.

Νοστογάση; Οι Ταπεινοί και καταφρονέμενοι. Τό θαυμάσιο μυθιστόρημα του άσύγκριτου Ρώσου συγγραφέα; σε δύο τόμους; δεμένους κι' εικονογραφημένους δρχ. 30.

Διμ. Ζολά: Τό άνθρώπινο Σχίφος. Άπ' τό συναρπαστικότερα έργα του μοναδικού άνατόμου των άδρόπωνων παθών. Δυό τόμοι; δεμένοι κι' εικονογραφημένοι δρχ. 30.

Ε. Μπαρμπύς: Η Κόλαση. Τό βιβλίο αυτό έκανε παγκόσμιο τό συγγραφέα του; που θεωρείται δ μοναδικός μεταπολεμικός μυθιστοριογράφος. Η μετάφραση τούτη έγινε άπ' την 184η έκδοση; με τιν άδεια του συγγραφέα. Τιμάται δεμένο δρχ. 20.

Όσκαρ Ουάιλντ: Τό πορτραίτο του Ντόριαν Γκρέη. Άριστοεργική μετάφραση του κ. Καρθείου. Έκτύπωση σε διαλεχτό χαρτί και τό εξώφυλλο με άριστοεργικό στίλσο. 400 σέλιδες. Τιμή δρχ. 25.

Με μηνιαίκες δόσεις 20, 30, 40, 50, 60 δρχ. άγοράζετε βιβλία 200, 300, 400, 500, 600 δρχ. Σχετι; πληροφορίες στα Γραφεία της «Καμπάνας» μά; την Ένωση των Εφεδρων.

Οι Κρητικοί που γράφουν. Μάφρον τον τίτλο έκδίδεται μία άνθολογία που θάχει έργα των σύγχρονων Κρητικών λογοτεχνών; με τις βιογραφίες και φωτογραφίες τους. Όλοι όσοι ενδιαφέρονται να στέλνουν τά έργα τους στη Διεύθυνση; Στέλιο Καψωμένο; Χανιά.

Τά Παναθήναια. Τό διαλεχτό μηνιαίο περιοδικό της Ν. Υόρκη; Πήραμε τον τελευταίο άριθμό. Χρωματιστό θαυμάσιο εξώφυλλο; ήλι διαλεχτή; διηγήματα; τραγουδία; περιεργα άπ' όλον τον κόσμω; εικόνες κ.τ.λ.

Στη Βerliner Tageblatt; τη σ βαρώτηση και μεγαλειότητα δημοκρατική φημερίδα του Βερολίνου; που συνεργάζονται οι πιο άκουστοί Γερμανοί πολιτικοί και άνθρώποι των γραμμάτων δημοσιεύτηκε σε μετάφραση άπ' τον Dr Steimnetz ένα διήγημα της διαλεχτής συνεργάστριάς μας δ)δας Σίτας Καραϊσκάκη «Στη ρίζα της Συκιάς». Άφτό είναι μία μοναδική τιμή που γίνεται πρώτα πρώτα σά Έλληνικά Γράμματα κι' ύστερα στην άξια τη δ)δα Καραϊσκάκη. Σημειώνουμε με περηφάνια τό γεγονός και στέλνουμε τό συγχαρητήρια μας στην άγαπητή μας συνεργάστρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ) Ειδικός παθολόγος Σπουδάσας έν Παρισίοις και Βιέννη Δέχεται καθ' έκάστην εις τό Φαρμακείον Ηλιάδου. Πάντας τους εφεδρους με σημείωμα του Συνδέσμου δωρεάν. Έκάστην Τετάρτην τους άπόρους δωρεάν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΩΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ και ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΑΜΟΝΙΑΣΤΗΣ

[Αφιερωμένο στο μακαρίτη παράγωγο Φώτη Πετράλλη.]

Φύλαγε μουργκο φύλαγε το ξερο το ντουφεμί,
το παινεμένο κι αξίο σ' ανατολή και δύση,
του παράγωγο Φώτη κυνηγού, π' όσα να ζει να στέκει
δ κόσμος, τέτοιο άμονιαστή δέ θά ξαναγνωρίσει.

Φύλαγε μουργκο φύλαγε το ξερο ντουφεμί,
ποδ μες το δάσος μιάν άβγή του τόχου, λέν, χαρίσει
ή λαφοκυνηγάρισα Θεά, που παραστέκει
τους κυνηγούς, ή Άρτεμις, ποδ βγε να κυνηγήσει.

— Άσημ. Βεύνόγιους —

* Σημείωση. Δέν πιστεύουμε να υπάρχει στο νησί μας άνθρωπος που να μην έχει άκουστά τον
περίφημο άσπρομάλλι κυνηγό, που ή σπάνια θηλυκή σκυλευτική του άξια έκανε να τον
θαμάξουν ως κ' οι Έβρωπαίοι που επισκέφτηκαν το νησί μας στον καιρό του.

ΜΥΤΙΛΗΝΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η «ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ»

(Ρομάντζο του ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ)
Έκδοση «Καμπάνας»

Μιά μικρή σημείωση πάνου στο και-
νούριο ρομάντζο του Στρατή Μυριβήλη,
που κυκλοφόρησε τούτες τις μέρες «Η
Ζωή εν Τάφω». Λίγα λόγια που προ-
έρχονται απ' την προσωπική εντύπωση
που άφησε ένα βιβλίο στον κάθε άνα-
γώστη, δίχως καμμιάν άξιωση κριτική,
που τή θεωρώ σαν ένα σπάνιο και λεπτό
χάρισμα, κι' έγώ τα όσα μου δέν τή
νιώθω τόσο γερά σ' άφτό το άκριβό ελ-
δος.— Ένα όρατο βιβλίο. Άδρό γράψιμο,
δυνατή φαντασία, πλούτος από χρώμα,
άπο εικόνες, λεπτή κι' άκριβολογημένη
παρατήρηση, φυσικότητα, όλα τούτα μου
φαίνονται άρκετά για να πεί κανείς:
Νά, ένα όρατο βιβλίο.

Άνοιξα και πήρα μονορούφι σε μιάν
νυχτιά όλο το «Ζωή εν Τάφω» σαν δροσό
πιστό που το πίνας γανιασμένος απ' τή
δίψα. Είναι πολύς καιρός που είχα να
διεβάσω, από έξαιρετικές περιστάσεις,
έλληνικά Γράμματα. Κι' όταν μου ήρθε
ή τύχη από ένα διό μήνας να τή ξανα-
πίσω για να γνωρίσω τί, σημειώνε; ξε-
χούσας κεφαλιές τής Άθήνας και τής
φιλολογοσύνης Έλλάδας άηδίσσα για τό
έλεινδ άφτό καθήκον της μίσησης
Τέχνης και τήν άδιαντροπία των Τανά-
λιδων και Πικρών και Παρσιτίδων και
Γιοφύλλιδων (Τσίφ!) Ταγροπουλαίων
père και fils, άκόμα και του Ψυχόρη
που βρήκε κι' άφτό; να βροντολογά,
ένώ ήταν τόσο άξια και πνευμένα στη
θέση του σά γλωσσολόγου, και να ξε-
φουρίσει στις πρώτες-πρώτες στήλες,
των πύ σοβροών περιοδικών διηγήματα
σαν τό «Δυό Φίλοι» και σά και άλλα
πορογογραφικά πελά του που δημοσίευσε
λίγες μέρες τόρω. Έφτιχμα. Τά νησιά
μας, μάλοσα τό δικό μα, δέν έχει νο-
θευτεί απ' όφτη τή βαρβαρόσση, κρά-
τησε τήν παρθενιά του και να ή πρώτη
διαμαρτυρία που στέλνει κάτω με τό
ρομάντζο του Μυριβήλη.

Άπ' τήν άρχή ως τό τέλος του βιβλί-
ου καταλοβαίνει τήν άδολή καρδιά του
καλλιτέχνη που έζησε τή φριχτή ζωή του
χαρακάματος και του πολέμου, κ' έχριτα;
βαθιά μέσα του τό νόημα τής τέχνης,
κάθετα και ιστορεί τις μέρες του έκει-
νες, τά περιστατικά που πέφτουν σιά μά-
τια του και τά περιστατικά που γίνον-
ται μέσα στήν καρδιά του, σ-γά—σιγά

και μεθοδικά, τό ξεούλιμα απ' τήν
πίστη στο παλιν ιδανικό π' όν τον έου-
ρε στον πόλεμο, ώ; στήν κατασταλαγμέ-
νη συναισθητική όπιστία κι' άμφοβλία, που
κάνει πιά τις μέρες του άδης; και κείνον
ένα άξιολύπητο όθμα. Κι' δια άπτά γί-
νονται φυσικό, δίχως όστερ κές όπερ-
βολές κι' όταν φτάνει σ' άφτό τό όριμο
σημείο και καταλοβαίνει απ' τήν
πειρα και τήν ανάγκη πώ; όλα όσα πι-
στεψε ή νέα ένδοσιαόδης καρδιά του ή
ταν ένα φυσικώδημένο ψέμμα, ή αγανά-
χτηση ξεσπά σαν άπορία στον έαυτό του,
στούς άλλου; που γελούνται άκόμα,
στούς άναίτερου; και στούς Θεό; «Θάθελα
να μπορούσα κι' έγώ να ιδώ τον Κύριο.
Νά τον ίκετώ να μου δώσει τήν πί-
στη. Όποιόσδήποτε πίστη. Προς έκεινον
πρός τό καλό, προς τό κακό. (Σελ. 100,
113, 114).

Σ' άφτό τό σημείο και λίγες παρακάτω
(σελ. 152, 153, 154, 155) μου φρίνεται
ή θαυμαστότερη έπιτυχία του βιβλίου.
Είπε τόσο άνατηρ και έσπλωμένη ή
βεβήλαση που κάνουν στήν τέχνη όλοι
ι νεώτεροι κομμουνιστές διηγηματογράφοι
τής επικέτας «Κομμουνιστικά Τέχνη»
που κάνει ζήλευτή τήν άπόδοση των άν-
θρωπιστικών άντιλήψεων του συγγραφέα
μέσα σάφτες τς λίγες σελίδες; όπου έπα-
νοστατεί ή άνθρωπική ψυχή ενάντια
στού; σημερινού Νόμου; που κομμα-
τέρουν τή ζωή. Όχι βγαίνει, άπομέ ον-
τας; στή καρδιά του άναγώστη, απ' άφ-
τήν τήν επαναστατημένη διαμαρτυρία
με συνδυασμό τής δυνατής φρίνης που δι-
νουν τά ρέσι; περιστατικά του βιβλίου,
είναι άσύγκριτα περισσότερο απ' τά δρα-
ματα του Ίσοθέατρου σας κ. Ταγκό-
πουλς, κ. Γκόλφν, κ. Σημερωτή, απ' τά
διηγηματά σας κ. maître Παρορίτη και
συμπάσης τής περ' υιά; χροιάς.

Σ' όλο τό βιβλίο υιοθετεί μιάν ορι-
ναρισμένη φυλολατρία που κάπου-κά-
που σά να δακρύεται με άλγος πνοή
Χίμσον μαζί με τήντολμηρή και πρωτό-
τυπη εικόνα του μεγάλου Νιρρηγού; δ
Θεός που άφιάζεται τα πλάματά του,
ίσαστρα που σκύθην καθρονογράζοντες,
οι όμιές που περνάνε θυμωμένες; μες τό
κειό και θεόρατα καμωτικά που δέρονται
μασιασμένα του; υπρινόμαυρος λόφου; οι
βρουσούλες; από φως που άνασαινον τα
μυμούδια, δ δι' άλλος τής Γαμβέζο;
(Πάνα).

Όλα τά πολεμικά περιστατικά που ά-
ναφέρονται έχουν τό χρώμα τής άπλύ-
της φυσικότητας, δέν ένεξικητήμέ άπο-
στά περισότερα βιβλία του ίδιού άφτού,
(άκόμα και στούς άσθροπον έν Πόλεμω)

CHARLES BAUDELAIRE

— Λ Ε Σ Β Ο Σ —

— Μητέρα των Λατινικών θορυών και
των Έλληνικών ήδωνών, Λέσβος; όπ-
υ τή λιγωμένα ή φριχτή φιλιό-ζεστά σίν
τούς ήλιου; δροσιστά σαν τα καρπύ-
τις νύχτες σι' άλίζουν και τί; έ δοξες
μέρες;!

— Μητέρα των Λατινικών θορυών και
των Έλληνικών ήδωνών, Λέσβος; όπου
τά φιλιό είναι σαν τούς καταρράχτες που
άφοβα ρίχνονται μέσα σ' άπύθμενα βιάθη
και κυλούν ταναχτά, θρηνολογώντας,
τροκυμσμένα κι' άπύθμενα, άφθονοι και
βαθιοί—Λέσβος; όπου τά φιλιό είναι σαν
τούς καταρράχτες!

— Λέσβο, όπου οι Φρύνες; άγαλιό-
ζονται ή μιάν τήν άλλη, όπ-υ κινεϊς πικέ
στεναγμός δέ έμεινε χωρίς άντ' άλλο. Τ'
άστέρια σε καμαρώνου; όσ; και τήν Πά-
φο, και δίκη ή Άφροδίτη μπροστ' τή
Σατρώ να ζηλεύει. Λέσβος; όπου οι
Φρύνες άγκαλιόζονται ή μιάν τήν άλλη!

— Λέσβος; γή με τίς θαρμές; και λι-
γωμένες νύχτες; π' όν κινεϊς τις κοραϊές;
με τί βιθουλωμένα μίται—δ σ' ερα ή
δονή!—στούς καθόφτες; έμπρό; έρωτες
μένε; με τά υία τα κ' ορμιά του; να χαι-
δεύουν του; ώρμου; τής έφηβείας; τω;
καρπού; Λέσβος; γή με τίς θαρμές; και
λιγωμένες νύχτες!...

— Άφισ να συνοφρονείται του
γέρω-Πλάτωνα τό άσθηρό τό βλέμμα.
Τή συγγνώμη σου πέρνει; έσύ απ'
τά φιλιό σου τή φλόγα; Βασίλισσα του;
βασίλειού τής Γλύκας; άγαπημένη κι' έυ-
γενικιά γή; πάντ' άνεξάντηλη σ' έκλε-
πτισμούς. Άφισ να συνοφρονείται του
γέρω-Πλάτωνα τό άσθηρό τό βλέμμα...

— Τή συγγνώμη σου πέρνει; έσύ απ'
τό αϊώνιο μαρτύριο που έπιβάλλεται ά-
διάκοπα στις φιλόδοξες; καρδιές; τις τρα-
βηγμένες μακρύνει; απ' τό λαμπρό
χιμώγλο που μόλις φαντάζει στήν άκρη
άλλων ούρανών! Τή συγγνώμη σου
πέρνει; απ' τό αϊώνιο σου μαρτύριο,
έσύ!

— Ποιό; από τούς Θεούς; Λέσβος; θά
τολήμη κριτής σου να γίνει και τό χλω-
μασμένο απ' τή δουλειά μέτωπό σου να
καταδικάσει, άν οι χροσέ; του ζυγαριέ;
δέ ζυγίσουν πρώτα τον κατακλυζή των
δακρύων που στη θάλασσα έχυσαν; τή
ρούακα σου; Ποιό; απ' τούς Θεούς;
Λέσβος; θά τολήμη κριτής σου να
γίει;

— Τι ζητούν από μά; οι νόμοι του
Δικαίου και του Άδικού; Παρθένες;
μεγαλόκαρδες; τμή του Άρχιπέλαγους;
ή θορυαία σας; είνε σβαστή όπω; κέ-
θε άλλη; κ' ό Έρωτας; θά σαρκάζει

του Άίτωκα.
Τό μέλο που με τήν πρώτη μιάν
προσέση να τό πεί κινεϊς; γά άφύπκα
είνε έκεινος δ φουσαρά; που τον έδωσαν
στον πάσα και τήν άλλη μέρα γίνεϊς
τρολλό;. Μά έκει δ συγγραφέας; φροντισ-
με τέχνη να μη σταθεί και πάλι στού
επεισδίο άφτό και τό προσπαζά με λίγες
πινελές; σά να τό σκοτίσω. Όχι οι
τόποι που ρομάντζι; εν είνε δ' αλγό; τ' α;
δ Μπακάριας; οι λιπαρίχτες; π' ό τ υ-
φραζύνται; δ θαυμάσιος; άφ ζή; δ
Μπαρμπασουλιάκος; ή Γαμβέζο; και περ'
πάντων ή μάνα τής; άφτή ή προσωπι-
ποίηση τής; παρθένας τυφλής; μητρι-κής

των Άδη και τον Ούρανο! Τι ζήτούν
από μά; οι νόμοι του Δικαίου και του
Άδικού;

— Γιατί απ' όλους στον Κόσμον άνά-
μεια; έμένα ή Λέσβος; δ' αλξέ; τό μουσικό
των άνθισμένων τής; παρθένων να τρα-
γουδήσω. Κι' από παιδι; μυήθηκα στο
μαύρο μουστέραιο των ξεφρανιασμένων γε-
λώτων που άνάμικτοι είναι με κλάμα
σκοτε.νό; γιατί απ' όλου; στον Κόσμο ά-
νάμεια; έμένα ή Λέσβος; δι' αλξέ;...

— Κι' από τους στήν κορφή του
Λευκατή σαν ένας Σκοπός φυλιόγω;
πυρρονεύοντας με μιάν διαπεραστικό
και σίγουρο; νύχα-μέρη; κάθε μπρίκι;
ταρτίνα ή φρεγάτα που οι γραμμές του;
σιγοτρώνουν μακρυύ στο γαλάζιο
όριζόντο.

— Κι' από τότε στήν κορφή του Λευκατή
φυλιόγω για να μάθω άν ή θάλασσα είναι
άνεξίκακη και καλή κι' ά; μέσα στού;
θρήνου; που άντιλάλυν οι βράχοι; θι;
ξαναφέρει κανένα βράδι; περ' τή Λέσβ;
π' ό συγχωρεϊ; τό λατρευτό πτώμα τής
Σατρώ; που έφυγε για να μάθω ή
θάλασσα είναι άνεξίκακη και καλή!

— Τής; άρσενικιά; Σατρώ; — έρωμέ-
νης; και ποιήτρια; — τής; όμορφότερης;
από τήν Άφροδίτη με τις μεταλλοχλικές;
της; χλωμάδες; τό γαλάζιο; τής; βλέμμα; ά-
πό τό μαύρο νιχτήθη; και σκοτεινές;
τό σημείο; κούκλα; καρπύλενο; απ' τίς
δδόνες τής; άρσενικιά; Σατρώ; τής; έρω-
μέ-νης; και ποιήτρια;.

— Όμορφότερη άφτή από τήν Άφρο-
δίτη που στον Κόσμον επάνω δροθάνεται
και χύνει τούς; θητυρούς; τής; γαλή-
νης; τής; και τ' άχιθοβόλημα τής; ξανθής;
της; νεότης; πάνω στο γέρω — Όκειανό;
π' ό με τήν κόρη του χείραται. Όμορ-
φότερη από τήν Άφροδίτη που στον
κόσμον επάνω δροθάνεται!

— Τής; Σατρώ; που τήν ημέρα τής
βλαστήμας τής; πέθανε; όταν; βοϊζοντας;
τούς; ίσοές; και τή; λατρεία; που έδωσαν;
έδωκε; τ' όρατο κορμί; τής; βορά; υπέρτατη;
σ' ένα βάνασα; που ή περιφάνεια; του;
ταυώρησε; τήν; άσέβεια; έκεινης; που τήν
ημέρα τής; βλαστήμας; τής; πέθανε;.

— Κι' από τότε ή Λέσβος; θρηνολο-
γή; και μ' όλες τις τιμές που τής; προ-
σφέρει; ή Οίκουμένη; μεθά; κάθε βράδι;
απ' τή βισπιτισμένη κραυγή που αναδι-
δουν; τά; έρωτα; άκρογυαλιά; τής; προς; τον
Ούρανο! Κι' από τότε ή Λέσβος; θρη-
νολογέ;!

(Μεταφραστική δοκιμή στο πεζό). Descom.
Άθήνα, Μάρτης 1924

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τι τρέψε; δ άθροπος; με τό
παρσάνο; νόμμο; που πιά
στις; σκλάβους; στον πόλεμο.

(Συνέχεια απ' τό προηγούμενο)

Λίγα λόγια άκόμα. Πρέπει να
πάσω πιά να γράφω όλο για κείνες
τις μέρες που περπατούσαμε.
Γίνουμαι κατωφιασμένος κι' άλλο
δέ συλλογίζουμαι παρά έκεινούς;
τό Λόρα; τον Πέππα; ένα ξανθό
παιδάκι... Γιαφτό; πρέπει να
σταματήσω. Τά παλιόχαρτα που
μαζεύω στο δρόμο για τόττη τή
δουλειά είναι χοντρά τα πιδ πολλά,
ξάφυλλα; τσιγαρόχαρτα; μπακαλό-
χαρτα; γκρίσα; και λαδιά; κι' έτσι έχω
ώς τήν ώρα; μιάν; φουσκωμένη; στίβα;
γραμμένα; που είναι; επικίνδυνο; στη
θέση; μου. Θα γράφω; πιά; πολύ;
σπάνια; όταν είναι; ανάγκη; να; μιλή-
σω; με; τον; έαφτό; μου.

Έκεινή; τή; νύχτα; φιλόβρεχε; ως;
τήν; άβγή;. Στήν; άρχή; μάς; βάλαν;
σ' ένα; ύπόστεγο; μέσα; σ' ένα; μεγά-
λο; χάνι; μά; ύστερα; τό; καλοσκέφτη-
χαν; πώς; έπρεπε; να; δροσιστούμε; και

μάς; άραδιάσαν; κάτω; απ' τή; βουρ-
καμένα; και; ποιητικά; συννεφάκια;
που; όλο; και; πήχτωναν; για; να; ξε-
πλυθούν; ως; τό; πρωϊ; τά; δρωμένα;
γλυτζασμένα; κορμιά; μας. Τούτη; τή;
νύχτα; ήμουν; πιδ; ήσυχος; απ'; όλες;
τις; μέρες;. Άφτό; είναι; άπί; που;
πρέπει; να; τό; σημειώσω; ξεχωριστά;.
Με; χτυπά; κατάμουτρα; ή; πιδ; σκληρή;
και; άντηρη; μίξερια; νιώθω; στις;
πλάτες; μου; και; στα; στήθια; μου; να;
κατεβαίνει; λυγρίδες; λουρίδες; ή; βρεχ;
σαν; ποταμιά; και; στήν; καρδιά; μου;
είναι; όλα; γαλήνια; και; ήμερα; λές;
πώς; εκεί; ένας; άλλος; άνθρωπος;
έφτυχιμένος; άφουγκράζεται; το;
πνιμένο; βογγητό; όλων; μας;
και; τότε; — τότε; δακρύζει; από;
συμπόνια;. — Νωρίς; σκοτώσαν; άκό-
μα; έναν; έτσι; για; τό; τίποτα;. Τους;
φόνηκε; πώς; άλλοτες; άφτός; έκανε;
άξιωματικός;. Γιαφτό; τού; βάλαν; στο;
σφαλί; ένα; ζουλιγμένο; στρατιωτικό;
κράνος; που; βρέθηκε; στο; σκουπίδια;
και; τούδωκαν; στα; χέρια; μιάν; γιομένη;
μπούκα; τουφεκιού; να; μάς; κάνει;
γυμνάσια;.

Τόν; χτυπούσαν; για; να; δίνει; όρ-
ντινάτρες; κι' άφτός; φώναζε; μσο-
κλαμένος; στήν; κουρελαρία; του;
Es—τούτ! Es—τούτ! Έμεις; κά-
ναμε; γραμμή; διδ-διό; κι' οι; μα-

φαξέδες; σκάναν; στο; χάχανα; Ε—
τούτ; ούλέν! Έπειτα; τον; σκοτώ-
σαν; μ' ένα; σκεπάρι;. Ήμουν; κοντά;
κι' άκουσα; που; έσπασε; τό; κόκαλο;
άπάνω; στον; όμο; που; τον; χτυπού-
σαν; κι' έκανε; έναν; γλήγορο; σιγα-
νό; κρότο; σά; να; τριβύνταν; ξερά;
φύλλα; κάτω; απ' τή; φτέρνα; σου;.
Κι' ένα; περιεργό; που; τό; θυμάμαι; σά;
νέταν; τώρα; Άφτός; δ; άθροπος;
μ' όλο; που; δέν; τον; ήξαιρα; καν; εί-
χε; στυ; λαμένα; τα; μάτια; μου; άπάνω;
μου; ένω; τον; σκοτώναν; σαν; κάτι;
νδ; γύρεβε; από; μένα;. Τι; να; ήθελε;
Αισθάνουμαι; άκόμα; άφτή; τή; μα-
τιά; μηγγμένη; έδώ; στήν; καρδιά; μου;
και; μου; μου; με; δέος; Θεό; μου;
άμαρτωλός; είμι;. Ξαλάφρωσέ; τον;
απ' τό; μαρτύριο; κα; πάτρον; στήν;
άγκαλιά; σου; δέομαι; σου;.

Τούτη; ή; φοβερή; νύχτα! Πόσο;
ήταν; άργή; και; άτελειώτη! Ό; σκοπός;
κάθονταν; άπολυτισμένος; στη;
μηντιά; του; κάτου; απ' τό; ύπόστεγο;
με; τσίγκο; και; φούμερνε; —είπα; πώς;
δέν; μπορούσε; να; γίνει; πιδ; έφτυχι-
σμέ; ος; άνθρωπος; στη; ζωή;. Τό; φα-
νάρι; που; είχαν; βάλε; ξελιήτρες; εκεί;
κοντά; μας; όλο; και; άρώστανε; τό;
φως; του; απ' τή; βροχή; που; χτυπούσε;
τά; γαλιά; του; απ' όξω; κι' έμεις;
σιωπώντας; και; καρτερικά; σά; χον-

τρομαδημένα; ζά; κοιτάζαμε; να; κολ-
λήσει; δ; καθέννας; στο; χαμηλό; ντου-
βάρι; τής; άβλής; γιατί; έτσι; γλύτωνες;
τήν; πολλή; μπόρα;.

Άργά-άργά; ήρθε; κοντά; μου; δ;
Πετράχειλα;. Κάθοντουμαι; ζουλιγ-
μένος; ξερεβά; και; δεξά; απ' τα; πολλά;
κορμιά; που; άγωνίζονταν; να; χω-
ρίσουν; στο; λίγο; τοίχο; και; τά; πο-
δάκια; μου; μόλις; άγγιζαν; τή; γίς;.
Ό; Πετράχειλα; έφερε; ένα; μεγάλο;
κορμάτι; καραβόπανο; λασπομένο;
που; τό; πήρε; κρυφά; από; μιάν; γωνιά;
έκει; και; πήγαμε; στη; σκοτεινή; άκρια;
που; δέν; έφτανε; τό; μάτι; του; μαφαζά;.
Φωνάζαμε; και; τον; Τιμόθεο;.

Κουκουλοθήκαμε; καλά; κι' οι;
τρεις; μας; κι' αισθανόμουμαι; μιάν; πρω-
τοφανέρωτη; ήδονή; έτσι; όπως; χτυ-
πούσε; ή; βροχή; πιδ; στο; καρβόπανο;
και; γλυστούσε; κάτω; δίχως; να; γγγίξει;
τό; πρόσωπό; μου;. Μιά; στιγμή; συλ-
λογιζόμουμαι; τούς; άλλους; μά; έτα;
τέντωνε; όλα; τά; νέβ-α; μου; ήταν; ή;
ανάγκη; να; κρατηθώ; ένω; στη; ζωή;.
Γλυκέ; μου; αλτρουσίτη; έσύ; ήσουν;
λοιπόν; τούτο; τό; χτήνος; έδώ; Πόσο;
ήμερα; άποκοιμήθηκα; — κι' ήμουν;
έφτυχιμένος;.

(Έχει; συνέχεια)

ΚΑΜΟΘΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΓΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι εφεδροι να πολεμούν μόνο σαν κινδυνεύει ή ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα αποτελέσματα των πολέμων να μοιράζονται αλληλέγγυα οδία τα άτομα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει αληθινό λαϊκό. Να καλλιεργηθεί στα νησιά μας η «Αλγαιοπελαγίτικη Ίδεια». Να ψηφιστούν τα «αιτήματα» που δημοσίευσε η «Καμθάννα».

ΜΥΤΙΑΗΝΗ
Απριλίου 15 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' - ΑΡΙΘ. 4 (37)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της οργάνωσης που την εγγράφει για τα φάρμακα των αρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

Θά ήμασταν πάντοτε θύματα μιας τραγικής αδικίας, θά ήμασταν αιώνια αυτοκοροϊδευόμενοι άνθρωποι, έμεϊς οι «Ελληνες κάτοικοι των Νέων Χωρών και οι πρόσφυγες, ενόσω δε θά κατορθώσουμε να ξεχωρίσουμε πίσω απτίς «διαφορές» έθνικές ρεκλάμες, πίσω απτίς ψευτοθρησικές πολιτικές ταμπέλες των διαφόρων κομμάτων και πίσω απτούς ψιλοσκλισμένους ρητορικούς που αποτελούν το φαινόμενο του σημερινού πολιτικού αγώνος, την αλληλουχία των στενών τοπικών συμφερόντων που τον κυβερνούν.

Είνε φανερό πιά, καταφάνερο, σε όσους θέλουν να ίδούν, σε όσους δεν πάσχουν από αυτοτόφλωσι, ότι η σημερινή εκδήλωση της πολιτικής πάλης στην Ελλάδα μεταξυ των δύο στρατοπέδων, του Δημοκρατικού και του Βασιλικού, αποτελεί απλάως μιάν «ΦΑΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ» του όλου αγώνος, που η αρχή του και το τέλος δε βρίσκονται στο πολίτευμα, ούτε στην πολιτική του κυβερνάν.

Αν έως χτες, παλαίμα στηθος προς στήθος με τους αντιπάλους μας, έμεϊς με τη μάσκα του Βενιζελισμού, κι αυτοί με τη Γουναρική παντιέρα, αν σήμερα οι ίδιοι αγωνιστές, παλαίουμε πάλι κορμί με κορμί, έμεϊς με τη μάσκα του Δημοκρατισμού και κείνοι με τη Βασιλική παντιέρα, το γεγονός αυτό αποδειχίνει την εξέχου αλήθεια: «Οτι μεταξυ αυτώνων και ήμων έχει δημιουργηθεί η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ».

Όλα τα διάφορα σύμβολα που κατά το φαινόμενο μας κινούν, τον έναν ενάντια στο άλλον, είναι σύμβολα ψεύτικα και πλαστά και ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΚΑ.

Άλλο πρέπει ν' αναζητηθεί ή βασική άφορμή, ή βασική αίτια που γυνά την πάλη.

Ας κυτάξουμε την ιστορία. Η διαίρεση του Ελληνισμού σε ΔΥΟ μέχρι θανάτου αντίμαχη στρατόπεδα πρωτοφαινεται μετά τον πόλεμο του 12, μετά την προσάρτηση των Νέων Χωρών. Είνε αλήθεια πως και πριν, στο παλιό Ελληνικό Βασίλειο δεν έλειπν οι μικροκομματικές διαρέσεις. Αλλά αυτές είχαν αίτια το προσωπικό συμφέρον μονάχα, που γύρω σε κάθε πολιτική προσωπικότητα (καπετανλίκι) συγκεντρωνε έναν κύκλο κοινών συμφερόντων, που συμφωνία να πλατασκοταζονται οι όπαδοί, αν ο καπετάνιος κατορθωνε να θουτήξει στην έξουσία.

Μετά την προσθήκη όμως των Νέων Χωρών, τα πράματα πέρνουν διαφορετική όψη. Ένα χάσμα ανοίχτηκε απότομα, χωρίζοντας τον ένα έθνος, τον άλλον εκείθε, δυο έντελως ανόμοιους πολιτικούς κόσμους. Από δω αρχίζει η μεγάλη πλάνη για το λαό των Νέων Χωρών. Πλανημένος από την ίεση

λατρεία του προς το όπωσδήποτε πραγματοποιημένο Ελληνικό ιδεώδες, ο λαός των Νέων Χωρών δε μπορούσε να προσβλέψει με μάτι υποπτο τον πληθυσμό που κατοικούσε μέσα στα σύνορα τα παλιά, κι ούτε να μαζεύσει τις ενδόμυχες διαθέσεις του.

Γι' αυτό δε μπόρεσε να εξηγήσει πως σε διάστημα τόσο σύντομο ή πολιτική ζύμωση της παλιές Χώρες έφταξε σε τέτοιο σημείο συγκέντρωσης, ώστε να σθύσουν πέρα ως πέρα οι μικροκομματικοί διχασμοί κι ο μεγαλύτερος όγκος του πληθυσμού να συνταχθεί με το μέρος του Κωνσταντινού, ενάντια στο Βενιζέλο, που μ' αυτόν επάχθηκαν οι λαοί των Νέων Χωρών, από λόγους έθνικής ευγνωμοσύνης μονάχα, και πολιτικής ήθικης.

Σήμερα είναι καταφάνερο—για όσους, επαναλαμβάνουμε, δεν πάσχουν από τύφλωσι—ότι η βασική άφορμή που έφερε τους δυο ελληνικούς κόσμους τον ένα αντίκρυ στον άλλον, είναι τούτη:

Το παλιό Βασίλειο, που μ' όλες τις δυναμωτικές ενέσεις που του έκανε ο Βενιζέλος, δεν έπαψε να είναι ο ιστορικός, ο πειναλέος τύπος της Ψωροκάστιας, αντίκρυσε με λιμασμένο μάτι την καινούρια, την αρχοντική, την πλούσια, τη χρυσοφορεμένη Ελλάδα. Ο πόθος της εκμεταλλεύσεως, ύστερα μάλιστα απτίς σκληρές θυσίες που έδωσαν την προνομιακή θέση του παλιού απέναντι στο νέο πληθυσμό του Κράτους, γιγαντώθηκε μέσα στην ψυχή του και δεν άργησε να εκδηλωθεί σε ουσιαστικά μέσα στις κτινωμένες των νεοπροσάρτημένων τόπων. Σ' αυτό δοήθησε πολύ ή παντελής έλλειψη πολιτικών ανδρών στις Νέες Χώρες, ικανών να επιβληθούν και να διεκδικήσουν τα έξουσιαστικά δικαιώματα των νέων τμημάτων μέσα στο ελεύθερο Κράτος.

Μ' όλα αυτά όμως ή ΑΜΥΝΑ των Νέων Χωρών δεν άργησε να εκδηλωθεί ενάντια στις εκμεταλλευτικές αυτές τάσεις.

Έτσι ακολούθησε ο τελειωτικός χωρισμός των δύο κόσμων που με οποιαδήποτε πολιτικά προσχήματα κι αν παρουσιάστηκε έκτοτε έως σήμερα, δεν παύει να έχει άφορμή την πάλη των στενών χωρικών συμφερόντων. Οι εμφύλιοι αγώνες στην εποχή μας δε μπορεί να έχουνε παρ' μονάχι οικονομικής φύσεως κίνητρα.

Η ΨΕΥΔΙΑ—ως όργανισμός—στη διανοητικότητα του παλιού Κράτους είχε πάρει τη θέση που γα γινέο με σε σου γιατί απ' αυτήν έξοδσε μιάν πολυάριθμη τάξη ατόμων που είτε ως κρατικοί υπάλληλοι, είτε ως άνεψι οι Κορωνάων μαρμαπάδων, επέδωκαν πάντα να βρίσκονται είτε με σε α, είτε

ολόγυρα σ' αυτήν.

Η διεύθυνση στην κρατική έξουσία και ή ήθικη επίρροή του έθνικού πατριωτικού πνεύματος των Νέων Χωρών, ανεπηρέαστου έντελως από κάθε υπολογισμό οικονομικής φύσεως, είχαν αποτέλεσμα να δημιουργήσουν το έναντιο ρεύμα του Παλιολαδισμού, που απτή στιγμή που ο Βενιζέλος εφάνηκε υποβλήθοντας τη νεοελλαδίτικη τάση, έστράφηκε με φανατισμό εναντίον του.

Έτσι ο πολιτικός ανταγωνισμός που χώρισε τον Ελληνισμό σε δυο βαρυσυγκρουόμενα μέτωπα, έχει ρίζες οικονομικές. Δεν είναι πολιτική διαμάχη που έχει άφορμή απλάως την ασυμφωνία των ιδεών. Παλαιών ανάμεσα τους δυο πολιτισμοί έντελως ανόμοιοι και ως προς τα στοιχεία και ως προς τον τρόπο της κατασκευής των. Παλαιών ανάμεσα τους, δυο διανοητικότητας που ή λειτουργία τους είναι έντελως διάφορη ή μιάν με την άλλη.

Γι' αυτό ακριβώς είπαμε ότι ή σημερινή πλοκή του αγώνος που φαινομενικά λήγει με το χτεσινό δημοψήφισμα είναι μονάχα μιάν φάση περιόδου και τίποτε περισσότερο. Το δημοψήφισμα είναι ένας σταθμός μονάχα. Ο αγώνας θά εξακολουθήσει επί πολύ ακόμα και θά λήξει, κύριος ο ίδιος, αν θά λήξει ποτέ. Τα πολιτικά προσχήματα μονάχα θ' αλλάξουν. Οι τάσεις θά μείνουν οι ίδιες αδιάλλακτες και έχθρικές.

Η πάλη των δυο κόσμων θά συνεχισθεί με την ίδια ένταση και βίβλη που ένός προς τον άλλο. Αυτό θά συμβαίνει, ενόσω στο πνεύμα του παλιού πληθυσμού θά υπάρχει ριζωμένη ή ιδέα του πολιτικού δεσποτισμού πάνω στις Νέες Χώρες, που αυτές δεν θά τον ανεχθούν ποτέ.

Τό ότι πραγματικώς υπάρχει ριζωμένη στο μυαλό αυτώνων εκεί κάτω, ή ιδέα του δεσποτισμού, δε χρειάζεται μαντική δύναμη για να το νοιώσουμε. Τό όμοιο γινέο οι ίδιοι με σθένος και με θράσος πρωτόκουστο.

Διαβάστε τις εφημερίδες τους. Τό Μεταξά, λέγει μιάν (Νέα Ημέρα) τον υποδέχτηκαν «Ελληνες γνήσιοι, έθαγε νεζες, όμιλο υντες την Ελλάδα η κή ν γ λ ω σ σ α ν».

Τί θέλει να μάς πεί ή κυρία; Πώς υπάρχουν «Ελληνες μη γνήσιοι, μη έθαγε νεζες, μη όμιλο υντες την Ελλάδα η κή ν γ λ ω σ σ α ν».

Πρόκειται θέδια για το προσωπικό στοιχείο. Οι διωχμένοι πληθυσμοί της Ασίας και της Θράκης δεν έχουνε τη γνησιότητα, ούτε την μητρότητα την Ελληνική.

Οι Γκέκηδες του Μενιδίου δε θέλουν μέσα στα φυλακικά τους σύνορα, τους τελευταίους κατοίκους της Πεερρείας και της Ίωνίας.

Κάποια άλλη άρνεται στους πληθυσμούς που δεν έχουν ΙΔΡΥΤΙΚΟΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ επί του Ελληνικού Κράτους,

να έχουν το δικαίωμα της συμμετοχής στη διακυβέρνησή του.

Τό Κράτος, θέλει να πεί, που ιδρύθηκε πριν από έναν αιώνα και στερεώθηκε με τις θυσίες και τους αγώνες των Παλαιών Χωρών, άνήκει αποκλειστικώς σ' αυτές.

Δε θά επιχειρήσουμε να καταπολεμήσουμε τέτοια άνθητικότητα επιχειρήματα. Τα επαναλάβουμε απλάως για να δώσουμε δείγματα της ψυχολογικής κατεστάσεως στην όποία βρίσκεται ο αντίπερην κόσμος. Τα επαναλάβουμε για να υποστηρίξουμε τους συλλογισμούς που εκθέσαμε αρχικώς, για τη φύση και το χαρακτήρα του πολιτικού αγώνος. Με το χτεσινό δημοψήφισμα αρχίζουμε μιάν νέα περίοδο. Ο πληθυσμός που διεκδικεί την εκμετάλλευση των περιέργων δικαιωμάτων που νομίζει ότι παρέχει ή κατοχή των ίδρυτικών τίτλων του Κράτους δε θά υποκύψει στην άριθμητική ύπεροχή του άλλου πληθυσμού.

Οι άντιδραστικές ενέργειες των πολιτικών οργανώσεων θά εξακολουθήσουν και στο μέλλον και τό νέο ελληνικό πολίτευμα θά είναι καθημερινά εκτεθειμένο στον κίνδυνο μιας άπροόπτου βίας ανατροπής. Γι' αυτό άκριβώς οι νέοι πληθυσμοί πρέπει να παρακολουθουν με μάτι άγρυπνο και έταστικό την εξέλιξη της καταστάσεως. Έπειδή ή ανατροπή του πολιτισμούς κ' ή επικράτηση του Παλιολαδίτικου δεσποτισμού στο Κράτος, θά έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία Ίρλανδισμοσ ή τήματος στην Ελλάδα.

Είνε αλήθεια ότι στις Νέες Χώρες, ακόμη δεν άρχισε να γίνεται άντικείμενον κών σκέψης ή ιδέα του χωρισμού και της κρατικής ανεξαρτοποισήσεως των. Έν τούτοις είναι φανερό, ότι αν πρόκειται να εξακολουθήσει ο πολιτικός σπαραγμός, για μόνο τό λόγο ότι ο πλιός πληθυσμός δεν έννοει να υποφέρει την άριθμητική ύπεροχή του νέου, που κατικώς σκόπελες στην πραγματοποίηση των βλέψων του, είναι φανερό ότι ή χωριστική κίνηση των Νέων χωρών θά εκδηλωθεί άμέσως και οξυτάτη.

Θά μπορούσε κανείς να μάς κατηγορήσει ότι διαστήκαμε πολύ, τρέχοντας, να αναπτύξουμε παρόμοιες σκέψεις, γεμιστές από άπιστοιδοξία για τό μέλλον του Κράτους του Ελληνικού. Θά μπορούσε κανείς τα γραφόμενά μας να τα χαοκατηρίσει πρόωρα και τυχαία.

Ευχόμαστε να είναι τέτοιοι.

Ευχόμαστε να ιη θρεθούμε στην άνάγκη, έπειτα από λίγο κειρό να επαναλάβουμε όσα είπαμε σήμερα, στηριζόμενοι όχι πλέον επάνω σε άπλοους συλλογισμούς, αλλά σε πραγματικά γεγονότα.

ΘΕΩΔ. ΔΕΥΚΙΑΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΦΕΔΡΟΣ

Νομοθετική Μελέτη του εφεδρου πληρεξουσίου ΧΑΡΛΑ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Β'.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Όταν ο στρατός απολύθηκε και πολλοί απ' τον στρατευόμενο, οργήσαν' άσπικα επαγγέλματα, σε μια περίοδο πολιτικής και οικονομικής χαλάρωσης, έγινε ανάγκη να παρθούν δραστήρια μέτρα απ' το Κράτος για να μην έρθει κλονισμός στην εργασία, που είχε ως φυσική συνέπεια άνεργιες και στη Γερμανία.

α'. Ίδρυσις Σωματείων

Κι' η αυτοκρατορική Κυβέρνηση είχε δώσει απ' τις 7 Νοεμβρίου 1912 το δικαίωμα στον αρχικαγκελάριον να πάρει έκτακτα μέτρα για τις συνέπειες της αποστράτευσης κι' είχε εκδόσει διατάξεις που μπόδισαν τον κλονισμό της οικονομικής κατάστασης; της χώρας. Σ' αυτή τη δύλια ο αρχικαγκελάριος είχε για βρισθόντα ένα συμβούλιο που το αποτελούσαν αντιπρόσωποι της επιτροπής εμπόριου κι' επαγγελμάτων. Αξιοπορόεστο είναι το μέτρο δι' ορισμένες περιφέρειες δι' ορίζονταν commissaires αποστρατεύσεως. Επίσης σχηματίζονταν στις πόλεις και στις επαρχίες μικτές επιτροπές από εργοδότες κι' εργολήπτες.

Η Νέα Κυβέρνηση, μόλις ανακηρύχθηκε η Δημοκρατία, μ' ε'α διάταγμα στις 12 του Νοέμβρη, Ίδρυσε κεντρικό Γραφείο (δημοσεία) αποστρατεύσεως που τιμωρούσε αυστηρότατα όποιον παρόβανε τις διατάξεις του. Μεγάλης αποτελεσματικότητας ήταν α' διατάξεις της 9 Δεκεμβρίου 1918, σύμφωνα με τις οποίες Ίδρυθήκαν «Γραφεία Πληροφοριών εργασιών», όπου απευθύνονταν όσοι ζητούσαν εργασιασ άπως κι' επιμεληματίες που ζητούσαν εργατικά χέρια. Τα έξοδα άφρων των γραφείων ήταν εις βάρος των Δήμων.

Άφρα τα Ίδια γραφεία διελάρβιναν να διαπαιδαγωγήσουν τουσ άνεργους, άπως γίνεται σε μ'α; με τη Στήη Πιτρίδος.

β') Πώς προσλαμβάνονται, απολύονται και αμοιβούνται οι εργάτες στη Γερμανία

Μ' ε'ιν Νομοθετικό διάταγμα της 4 τ'η Γενάρη 1919 ο επιχειρηματίας που έχει περισσότερους από 20 εργατάς, είναι υποχρεωμένος να πάρα στην υπηρεσία του εκείνους που είχε όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος, και να τους εγκαταστήσει στη δουλειά του; μέσα σε δυό βδ μήνες απ' την απόλυσή τους απ' το στρατό. Τό Ίδιο ευεργέτημα έχουν και κείνοι που βεπλήρωσαν τη θητεία τους την εποχή που κηρύχθηκε ο πόλεμος ή προσκαλέστηκαν στα όπλα μετά την άρχη του πολέμου.

Ο επιχειρηματίας είναι υποχρεωμένος να κρατήσει στη δουλειά του και κείνους που είχε προτού προσιάβει του; παλιούς του εφεδρους; εργατάς. Οι Ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται στις Κρατικές υπηρεσίες και στις εταιρείες. Αν όμως ο μεγάλος αριθμός εργατών μπορεί να βιάψει την επιχείρηση; τότες ο αριθμός αυτός περιορίζεται, με την έγκριση πάντα του Συμβουλίου που το αποτελούν εργάτες; κι' επιβλέπει την εκτέλεση των σχετικών κανονισμών, και προτιμούνται όσοι έχουν πολύχρονη εργασία ήσδ κατάστημα, κι' σχετικά υπέρχει και η λεγόμενη «συμφωνία διατιμήσεως» (tarif verträge), που έχει δοσμένα άφ' ορα π' ό'ντι χωρών που άμοιβία τον επιχειρηματία και τον εργατή. Όσο για τις διαφοράς; π' ό'ντι γε

νοούνται ανάμεσα στα διά άφρα στοιχεί; των εργοδότη και τον εργατή, υπάρχουν άλλες; επιτροπές; π' ό'ντι κανονίζουν.

Άνάλογες; Νομοθετικές διατάξεις έχουν γίνει και για τουσ υπαλλήλους. (Ν. Δ. 24 του Γενάρη 1919). Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές; κι' οι κληρονόμοι έδος επιχειρηματία έχουν τις Ίδιες υποχρεώσεις αντίκρυ τουσ υπαλλήλους του.

γ'. Πώς μπορούν να απολυθούν απ' την εργασία

Οι Έπιτροπές; της αποστράτευσης έχουν το δικαίωμα να απαλλάτουν απ' άφρες; τις διατάξεις έκείνους; που δίνουν την εργασία, όταν άφρο το μέτρο νομισθεί άναγκαίο για να καταπολεμηθεί η άνεργία.

Επίσης; μπορούν να υποδείξουν στον επιχειρηματία να απολύσει όσους έχουν άλλον πόρο ζωής; ή επ' ίγγεμα; ή περιουσία. Οι παραβίτες τιμωρούνται. Με Νομ. Διάτ. της 9 του Γενάρη 1918 υποχρεώνονται τα Γραφεία κι' οι Ίδιοι; επιχειρηματίες; επί 100 υπαλλήλων ή εργατών και των διά φύλων να πάρουν σε μ'ν υπηρεσία του; έναν άνεργον. Η άδικη θείση; γ' άνεργον πρέπει να δηλώνεται πιο μπροστά απ' το κατάστημα; γιατί άλλως; ο παραβίτης; τιμωρείται.

Είναι περιτό να πούμε; π' ό'ντι άφ' τα παραπάνω ενεργήματα έχουν παρθεί στη Γερμανία όια τα μέτρα που έλαβη ν' άλλα Κράτη του Πνευρωπαϊκού πολέμου. Δηλαδή; αποζημιώσεις; περιθαλψη χηρών; και όρφανών πολέμου; επιδόματα και κρατική μέριμνα για όσους; έπαθαν στον πόλεμο; κ. τ. λ.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Η απαλλοτρίωση των χωραφιών στο παλιό Βασιλείο της Ρουμανίας και Τρανσυλβανίας

Ζήτημα εφεδρικό στη Ρουμανία δέ δημιουργήθηκε για το λόγο; π' ό'ντι στο κράτος αυτό έγινε τα τελευταία χρόνια μια πραγματική ειρηνική ετανάσταση. Το περισσότερο μέρος; των καλλιεργήσιμων χωραφιών; έκτασης; 6.000.000 έκταρίων; μεταβίβηθη με Νόμ. στους χωρικούς; και εφεδρους; και γενικά; στους άκτημόνες; που αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος; του πληθυσμ' ου.

Φυσικά; γ'α να γίνει άφ' η σοβαρή κοινωνική και οικονομική αναρρύθμιση χρειάστηκε σε μια τέξη πολιτών να επιβληθούν βίρες; θυσίες. Έπειδή όμως; έκείνο π' ό'ντι κείνη άπαράδεκτη τη θυσία είναι ό'ντι το μέγεθος της; άλλα η φαινομενική άδικία; η Ρουμανία προσεπίθησε να δώσει στην άργητική; Νομοθεσία; χαρακτήρα άντικειμενικό; σχεδόν μηχανικό; και τούτο είναι σημείο δικαιοσύνης; αυστηρής; μ'ν άλλα Ίτης; για ό'ντι.

Προσπαθήσαν μερικοί να παραλύσουν τη μεταρρύθμιση άφρη ό'ντι τάξη διλυθόνα ενάντια στις μειονότητες της Τρανσυλβανίας. Άλλά είναι; χωρίς πό; το σχέδιο της άργητικής; Νομοθεσίας; χρονολογείται σε παλιό βασίλειο της Ρουμανίας; απ' το 1913 προτού άκόμα άρχισα ο παγκόσμιος πόλεμος. Με την Έθνική ενότητα; π' ό'ντι έγινε; μεταφεοδήκαν άπ' ό'ντι Νέες; Επαρχίες; οι Ίδιοι σχεδόν Νόμοι; με τις άναγκαίες τροποποιήσεις; που άπαιτούσαν; οι τοπικές συνθήκες. Έτσι; έφ' στο παλιό Βασίλειο; οι Ίδιοι; μη Ρουμανικής; εθνικότητας; ά αγαζούνται; σε τέ'ε'ια απαλλοτρίωση

των Ίδιοκτησών των, στην Τρανσυλβανία οι έξνοι άφομοιώνονται; σ' ό'ντι με τουσ Ρουμάνους; Ίδιοκτητές.

Έπίσης; έφ' στο παλιό βασίλειο; οι άκαλλέργητες; Ίδιοκτητές; που άνήκουν εις; σε Ρουμάνους; εις; σε έξνους; απαλλοτριώνονται; τα τελείως; στην Τρανσυλβανία; άφρο γίνεται; μονάχα; για Ίδιοκτητές; που περνούν την έκταση; των 50 jugars (arpents). Γενικά; οι διατάξεις; της; άργητικής; Νομοθεσίας; εις; πολύ βιρύτερες; στο παλιό βασίλειο της Ρουμανίας; παρά στην Τρανσυλβανία.

Το αντίτιμο των Ίδιοκτησών; που απαλλοτριώνονται; καταβάλλεται; στο; Ίδιοκτητή; απ' το Κράτος; όμοιόμορφα; με όμοιολογί; του Κράτους; με τόκο; 5 ο; πληρωτέας; σε 50 χρόνια; δηλ. σε μ'αν έποχή; που το αντίτιμο; ε'δ; χάρις; στην οικονομική; ανάπτυξη; της Ρουμανίας; θα πληραίσει; περισσότερο; την αξία των κτημάτων; σε χρυσό.

Με τέτοιον; όρους; πρέπει να αναγοισθεί; π' ό'ντι το μέτρο; αυτό; δ'εν είναι; καθόλου; ληστρικό; για τις μικρές; ομάδες των έξνων; Ίδιοκτητών; εις; ε'δ; κ. κ., τη στιγμή; που είναι; γενικό; κ' εφερμόζεται; γενικά; για ό'ντι. Γιατί; πρέπει να τονίσουμε; το γεγονός; π' ό'ντι η μεταρρύθμιση; αυτή; δ'εν άπλόθηκε; μονάχα; στις Ίδιοκτησίες; των μικρών; μειονοτήτων; άλλα; και στις Ίδιοκτησίες; της; Ορθόδοξης; Έκκλησίας; της; Ρουμανικής; Ακαδημίας; του Στέμματος; και των Φιλανθρωπικών; Ίδρυμάτων; του Παλιού Βασιλείου; που οι άπέναντες; έκτάσεις; των έχουν; κυριολεκτικά; απαλλοτριωθεί.

Έξ; άλλου; δ'εν πρέπει; να παραβλέψουμε; π' ό'ντι η μεταρρύθμιση; αυτή; έδωσε; την ευτυχία; και πόρο; ζωής; σε δεκάδες; χιλιάδες; καλλιεργήτες; έστω; κι' αν; ζημιώθηκε; λίγ'; απ' αυτό; ένας; μικρός; αριθμός; έξ; των Ίδιοκτητών. Έτσι; στο; νομού; Τρει-Seaune; Cine και Odorhei; όπου; υπ' έρχον; συμπαιγίτες; ούγγροι; πληθυσμοί; ά; 500.000; όλα τα χωράφια; που απαλλοτριώθηκαν; και που; άνήκουν; π' ό'ντι στο Κράτος; ή σε Ίδιους; μοιράστηκαν; στο; Ούγγρους; χωρικούς.

Το Ίδιο; έγινε; κι; στο; άλλους; Νομούς; όπου; κατοικούν; τέτοιες; ομάδες; μειονοτήτων. Η μεταρρύθμιση; λοιπόν; τού; τη; ό'ντι; μονάχα; δ'εν έσασθένης; τις; μειονότητες; αυτές; άλλα; το; ενάντι; συντέλεσε; σε; να; καλλιεργήσει; η; οικονομική; τους; κατάσταση; και να; παραβεί; η; θέση; τους; από; εθνική; άποψη.

Η άργητική; μεταρρύθμιση; εις; άνομοσβήτητα; ένα; μεγάλο; έργο; ειρήνης; και δικαιοσύνης; που; τα; αποτελέσματα; του; θα; εγκαινιάσουν; μια; νέα; περίοδο; οικονομικής; ευμερείας; και κοινωνικής; άρμονίας; ανάμεσα; στα; διάφορα; στοιχεία; που; κίτουν; ό'ντι σήμερα; στο; Ρουμανικό; έδαφος.

Τελώνοντας; τη; μελέτη; μας; πάνω; στην; ειρηνική; άφρη; επανάσταση; της; Ρουμανίας; έχουμε; τη; γνώμη; π' ό'ντι; αυτή; οδηγήθηκε; η; Ρουμανική; Κυβέρνηση; για; να; άποφύγει; τον; κίνδυνο; του; μολοσβαϊσμού; που; ήταν; άμεσο; έξ; αιτίας; της; γειτονιάς; της; με; τη; Ρωσία.

Όσο; έκτος; απ' το; παραπάνω; μέτρο; της; απαλλοτρίωσης; δ'εν; άμέλησε; η; Ρουμανική; Κυβέρνηση; να; λάβη; βήθος; στα; θέματα; του; πολέμου; άνάλογα; με; τα; άλλα; εθνικά; κράτη; κι' ό'ντι; επέτρεπαν; τα; οικονομικά; της.

Σ' έρχόμενο; άρθρο; θ' αναπτύξουμε; τι; έγινε; στη; Γαλλία; και; σε; άλλα; Κράτη.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΛΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Πρός ό'ντι τας Ένωσεις Παλαιών Πολεμιστών και θυμάτων Στρατού.

Άπ' τη Γραμματεία της δημοσπονδιακής; Αλληλοβοθητικής; Ένωσης; Π. Πολεμιστών; Θεσσαλονίκης; πήραμε; την; παρακάτω; προκήρυξη;

Συνάδελφοι,
Τό Συνέδριο των Παλιών Πολεμιστών; και; θυμάτων; Στρατού; καθ' ό'ντι; έγινε; γνωστό; και; από; σχετικά; έγκυκλιο; της; Οργανωτικής; Επιτροπής; θ' άσχυλη; θεί; στις; 20; Απριλίου; στις; Αθήνας.

Όλες; οι; Ένωσεις; Παλιών; Πολεμιστών; και; θυμάτων; Στρατού; πρέπει; να; νοιώσουν; βαθιά; τη; μεγάλη; και; ιστορική; σημασία; του; συνεδρίου; αυτού.

Τό συνέδριο; αυτό; συνάδελφοι; θ' άποτελέσει; για; την; ιστορία; της; χώρας; μας; και; πρέπει; να; αποτελέσει; ένα; μεγάλο; σταθμό. Γιατί; με; το; συνέδριο; αυτό; η; μεγάλη; λαϊκή; μάζα; η; μάζα; των; εργατών; των; χωρών; και; των; φτωχών; μεσσητών; βιοκαλαιστών; η; μάζα; εκείνη; που; είναι; καταδικασμένη; να; κείσει; ό'ντι; Έλβετική; άγελιάς; ο' τα; χέρια; της; φορολογικής; υπηρεσίας; του; Κράτους; και; της; έκμεταλλευτικής; μερίδος; των; κηφήνων; και; των; αλοχοκερδών; η; μάζα; αυτή; αφού; αμα-

τουκλήστηκε; σκοτώθηκε; μαυροντύθηκε; όρφάνη; πίνωσε; απ' τη; ελπίδα; της; να; βιώσει; στη; φτώχεια; στο; πένθος; στη; δυστυχία; να; σωριέσει; τα; έρείπια; απ' ό'ντι; έγινε; το; έρμα; του; κάθε; κατηγορίας; και; του; κάθε; τσιρλιτάνου; ο' το; επίπεδο; τόσο; της; πολιτικής; όσο; και; της; Κοινωνικής; ζωής; της; χώρας; μας; — ξυπνάει; επί; τέλους; και; συνρίζονται; τη; μορφοίρεση; και; το; φετιχισμό; μέσα; στον; όποιο; ήταν; βυθισμένη; μέχρι; τα; χ'ρά; έκδηλώνει; τη; θέλησή; της; να; άποκτήσει; πρωτοβουλία; στα; ζητήματα; και; στα; προβλήματα; της; χώρας; που; ενδιαφέρουν; άμεσα; αυτή;. Και; από; μ'α; άσυνείδη; των; προβίων; επί; σφαγήν; που; ήταν; ά; τά; χ'ρά; να; γίνει; μ'α; λαϊκή; έπισημ' ενου; φαινομένου; κι' συνειδητού; που; εινε; ίκανό; να; κινήσει; και; να; άγωνισθεί; για; τα; συμφέροντά; του.

Αυτήν; τη; σημασία; έχει; το; Συνέδριο; των; Παλιών; Πολεμιστών; και; Θυμάτων; Στρατού; της; 20ης; Απριλίου.

Αι; Ένωσεις; Παλιών; Πολεμιστών; και; Θυμάτων; Στρατού; βρισκόμενες; μικρούς; από; πολιτικές; ζυώσεις; και; άπιδώξεις; συγκεντρώνουν; τη; μερίδα; εκείνη; του; Λαού; που; πληρώσε; και; πληρωεί; τα; σπασμένα; τόσα; στην; Πολεμική; όσ; και; στη; Μεταπολεμική; Περίοδο.

Και; η; μερίδα; αυτή; του; Λαού; που; βγγάζει; και; στενάζει; στα; νύχια; των; τζορμαπατζήδων; και; των; κομματικών; έκμεταλλευτών; και; Τσορλατών; έχει; τόσος; π' ό'ντι; η; γ'α; χ'ρά; της; π' ό'ντι; η; γ'α; χ'ρά; της; π' ό'ντι; η; γ'α; χ'ρά; της;

τις; άνοξεν; ο; πόλεμος; και; πληγές; π' ό'ντι; τις; δημιουργήσε; η; μεταπολεμική; περίοδος; των; άντατί; των; φ'ρω; της; αστικοκερδείας; να; της; πατριδοκαπηλίας.

Συνάδελφοι,
Τό; ξύπνι; μ'α; κι; να; λιγάκι; άργοπορημένο; είναι; όμως; πάντα; επίκαιρο. Γιατί; οι; έχθροι; του; Λαού; άγρυπνούν; και; έργ; ζονται. Μέσα; και; νύχτα; η; δουλειά; τ' υ; ει; να; π' ό'ντι; να; χαλέψω; βιρύτερες; άλλους; δες; να; τη; λοιπή; τάξη.

Μέσα; στη; σημερινή; άγρια; κοινωνική; διαμάχη; και; την; άδυστοχή; της; του; θησαυρισματος; και; του; χρυσού; απ' την; όπια; έχει; προσβληθή; μια; άρισμένη; μερίδα; της; κοινωνίας; είναι; για; μ'α; ζήτημα; ύπ' έρχει; να; κρατησουμε; γερά; τις; θέσεις; μας.

Με; τό; ξύπνημά; μας; κι; με; τη; θαρραλέη; δράση; μας; το; πρόβιο; που; θα; κερδίσουμε; έξ; το; μ'α; η; π' ό'ντι; θα; δώσουμε; στο; προσηφνητά; του; Λαού; εις; στο; πολιτικό; έπ'απε; β'όσισμα; αυτή; η; γ'α; σε; το; επίπεδο; της; Κοινωνικής; Ζωής; της; άφρη; της; Κοινωνικής; Πάλης; ό'ντι; η; λαϊκή; μ'α; έπισημ' ενου; κι; άνοει; να; επιβίλλει; στον; αθένα; το; σεβτισμό; για; τα; δικαιώματα; και; τα; συμφέροντά; της.

Μη; ξεχνάμε; ό'ντι; χ'ρά; άκόμα; στον; Πενταόμο; οι; μεγαλέμποροι; κι; οι; μεγαλοεργο; ερδεί; της; χώρας; είχαν; συνέδριο; με; σκοπό; να; καταρθώσουν; γλυτόνιας; από; κάθε; φορολογία; να; ρίξουν; όλα; τα; βάρος; στην; πλάτη; του; λαού.

Μη; ξεχνάμε; ό'ντι; έφ' χιλιάδες; χρεώνοι;

ή; ρως; πεθαίνουν; στα; πεζοδρομια; από; την; πείνα; και; την; άνεργία; άρισμένη; θησαυριστική; γλάντζο; των; Ίδιών; τα; λαού; σε; κ'ε;τρα; όργιόν; και; κραυγή.

Μη; ξεχνάμε; ό'ντι; τα; έκβαστικά; και; βίβρα; υέτρα; που; λαμβάνονται; εναντίον; μας; στα; Β' δ'ανά; στη; Ν' ήουσα; στο; Σουφλί; απ' το; Αοβεστοχώρι; στην; Έπανομή; στη; Βέρροια; στη; Κορησό; στη; Λάρισα; στον; Πολύγυρο; στην; Αμφισσα; στη; Κέρκυρα; είναι; μέτρα; άδικα; καταδικασμένα; από; τη; λαϊκή; συνείδηση; γιαιτισκοπούς; να; πνέξουν; τη; λαϊκή; φωνή.

Όπως; χ'ρά; ει; λισαν; καταδικασμένοι; να; έχουμε; το; μονοπώλιο; στο; δρεπάνι; του; Χίρου; των; π'ό'ντι; έστω; σήμερα; έχουμε; δικαίωμα; στη; ζωή.

Θέλουμε; δουλειά; θέλουμε; φτήνα; θέλουμε; χαράρα; θέλουμε; οι; φ'όροι; να; π'έσουν; στο; καραχί; κερδοσκόπους.

Θέλουμε; τα; μετόχια; και; τα; ταυφιλία; να; δ'οθούν; στο; λαό. Θέλουμε; τα; μοναστήρια; να; γίνουν; Σανατόρια; για; του; φθισικούς; συναδέλφους; μας.

Θέλουμε; στις; χ'ρά; στο; σακάτηδες; και; στα; όρφανά; έπ'οχη; συντήρησης. Θέλουμε; τα; Κρατικά; όργανα; άντι; να; μ'α; μεσοχειρίζονται; για; άδράποδα; να; μ'α; σβ'νυται; ο'ντι; πολίτες.

Συνάδελφοι,
Στο; συνέδριο; της; 20ης; Απριλίου; η; μεγάλη; βιοπλάτωση; στρατευομένη; και; φορολογουμένη; λαϊκή; μερίδα; ξυπνώντας; απ' το; λήθη; δίνει; το; γενικό; της; προσκλητήριο.

Άς; σπύσει; η; κ'ί; Ένωσις; Παλιών; Πολεμιστών; και; Θυμάτων; Στρατού; με; του; άναπυρόσπου; που; θα; στείλει; να; φανεί; συσπ'ής; στον; προορισμό; της; και; να; φωνάξει; παρών.

Όμοσπονδιακή; Αλληλοβοθητική; Ένωσις; Παλιών; Πολεμιστών; Θεσσαλονίκης.

ΓΥΡΟ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Άγαπητή; «Καμ'άνα»;
Είδα; με; πόσον; ένθουσιασμό; γράφετε; για; την; Ίδέη; της; Ίδρύσεως; Γεωργικού; Σχολείου; στον; τόπο; μας. Κι'; έχεις; πέρα; ως; π'έρ; δικό.

Άρκετά; χρόνια; τώρα; το; έθνος; μας; άσχολείται; μόνο; με; πολιτικολογίες; και; άφρη; κατά; μέρος; κάθε; άλλη; θετική; δουλειά. Άπ' το; π'ασι; ώ; το; βράδυ; όλοι; μας; άλλο; τίποτε; δ'εν; κάνουμε; παρά; να; συζητούμε; και; να; ένδ'αφερόμαστε; μόνο; με; πολιτικά. Στα; χωριά; πολύ; τυχαία; να; πηγαίνο; ώ; γιαιρος; κανέναν; — και; το; έχω; πικρό; παρ' ό'ντι; — δ'εν; με; ρωτά; γ'α; άλλο; τίποτα; παρά; μόνο; για; τα; περιφημα; γέ; τα; πολιτικά; έννοιαι; πάντοτε. Άπ'ρά; άλλα; δηλαδή; όποι; κάνανε; οι; πρόγονοι; μας; — που; τόσο; δια; προκόψανε; — καθ' ό'ντι; το; άποθανάτης; ο; Δημοσθένης. Ά; είναι; Μ'ν; φαίνεται; ό'ντι; κάπως; δύσκολο; με; τη; σημερινή; κατάσταση; του; Κράτους; και; τα; γνωστά; του; οικονομικά; χ'ρά; και; την; έλλειψη; προσωπικού; (γιατί; άπ' το; π' ό'ντι; Νομού; λείπουν; ό; λ'ότελα; και; Νομολογιστές; και; βοηθοί; άκόμα;) η; Ίδρυσις; Γεωργικού; Σχολείου. Είναι; όμως; ε'υλόγητο; να; γίνει; ε'ιας; Πρακτικής; Γεωργικής; Στάθμης; όποι; έκείνο; που; λειτουργεί; στην; Κρήτη; και; ό'ντι; Σχολείο; Γεωργικό; όποι; γράφετε.

Δ'εν; είναι; δ'ε; ανάγκη; να; υποβληθεί; το; Κράτος; σε; κανένα; δ'ολύτος; έξ'δ'ι; Έτομο; εις; το; Μοναστήρι; του; Λεμνός; που; είναι; στο; κέντρον; άκριβώς; του; ηπειού; και; στην; κατ' έξ'οχήν; γεωργική; περιφέρεια; της; Λέσβου; (αίριο; έτοιμο; δ'ολυμύστρο; και; πρώτη; γομημη; κ'ι; άλληλο; γ' αυτή; τη; δουλειά. Χωρίς; α; απόλαση; και; καλή; τέχνη; για; ό'ντι; των; ειδών; τις; επιδειγματικές; καλλιεργείες. Μποχόδε; για; φυτώρα. Νερά; άφρον; για; δ'ενδ'ορμια; και; τηλεφ'α; φαγ; άφρον; απ' το; Μοναστήρι; κι' εργατάς; πρόχαροι; οι; δουλοφρέδες; του; Μοναστηρίου. Άλλ' ό'ντι; και; προσωπικό; πολύ; χρειάζεται.

Ένας; γεωπόνος; φθάσει; ο; Έλυθεραϊάδης; πολύ; καθ' ό'ντι; πρέπει; να; δι; καταλληλότατο; και; γερά; μορφωμένο.

Άρκετά; μόνο; να; θελήσει; να; αναλάβει; με; όλα; του; τα; δυνατά; αυτή; τη; δουλειά.

Όμως; και; βρισθόντα; μ'α; του; Νομολογιστή; στην; ανάγκη; φθάσει; πρώτος; το; π'ό'ντι.

Άν; τυχόν; τα; έξοδα; είναι; πολλά; χωρίς; καμιά; Κρατική; συνδρομή; είναι; ε'υλόγητο; να; συνασφ'έρουν; και; τα; άλλα; Μοναστήρια; του; ηπειού; μας; το; Υψήλο; το; Πυθ'ο; κ. τ. λ. Αυτή; είναι; η; γνώμη; μου.

Για; την; άφρη; αυτό; μπορεί; να; γίνει; μονάχα; γιαι; η; έδραση; Σχολείου; μου; φαίνεται; ε'υλόγητο; να; έπιτευχθεί; τώρα.

Άργότερα; μάλιστα.

Σχετικά; σ'α; άναφέρω; π' ό'ντι; και; άλλους; το; έζημε; επιδώσει; άφρο. Κι; το; πετύχαμε; να; ιδρυθεί; στο; Μοναστήρι; του; Λεμνός; Γεωργικό; και; Στάθμης. Δυστυχώς; ήρθαν; έπειτα; όλα; τα; γνωστά; άνάποδα; πολιτικά; γεγονότα; και; οι; μεγάλες; έθνικές; καταστροφές. Και; τα; προέγχα; έμειναν; έστω.

Είμ'ν; β'β'ος; π' ό'ντι; θα; συμφωνήσετε; μαζί; μου; ό'ντι; η; πράτα; μου; είναι; π' ό'ντι; πρακτική; και; δ'εν; παρανοιάζει; δυσκόλης. Κι' ό'ντι; είναι; μ'α; καλή; άρχη; με; το; Γεωρ. Στάθμ; θ'ά; έπ'οχη; έπ'οχη; γ'α; άργότερα; να; άποκτήσουμε; σπαστά; Γεωργικό; Σχολείο.

Δικός; σου;
Όρθέτης; Κυπριανός;
Πληρες; ύπ'ι; Λέσβου

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Προηγούμενοι: εισφορές	185621.70
Σωμ. Σκαμάς; ή «Πρόδοος»	300.—
Γεώρ. Δ. Κοψμάλης	1000.—
	186921.70

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίο 'Αλληλογραφίας

— Τό 'Υπουργείο Προνόας και Δημ. Ανυλψέως μās πληρ φρεϊ πός για να δόσει άδεια να γίνον έθροισ γιά να σηκωθί άναμιστική στήλη ξεκινών πού πέσαν στόν πόλεμο, χροιάζεται μιά άναφορά πού να άναφέρει 1) τό δνόμα τής Έπιτροπής, πού πρέπει να δημοτελείται τολόχο στο όλο τρία πρόσωπα. 2) Τό επάγγελμα και τήν κατοικία τών προσώπων πού άποτελούν τήν Έπιτροπή, 3) τό σκοπό γιά τόν όποϊον προοίζονται οί έθροισ και 4) τά μέσα με τά όποια θά επιτευχθού άυτοί.

— Τό 'Υπουργείο Στρατιωτικών μās πληροφορεί πός; έστειλε τήν αίτηση τής Έθαγγελίας χήρας Παπαδούλου άπ τήν Μυτιλήνη, στήν Άστυνομία Πολυχνίτου γιά να ενεργήσει έσορκο προανάκιση γιά τόν εξαφανιστό του γιού τής.

— Τό 'Υπουργείο παραγγέλλει να του υπβληθί έντοκος κατάθεσις του Εισηγοδικείου γιά τόν εξαφανιστό του σ'εατ. Κουκουμπικάλη Γεωργίου άπ τήν Μυτιλήνη.

— Η Έπιτροπή Διακανονισμοΰ 'Απ. τίθισον Μ. Άσίας μās γναφίσει πός; γιά να έδικασθεή ή υπόθεση του συνάδελφου Κορεκλά Γεωργίου άπ τόν Πολυχνίτο πρέπει να υπβάλει άυτός μιά σχετική βεβαίωση έός; Άξιοματικού τής Άρχής πού ύπερετοσε τήν έποχή πού δέν του πληρωθίχαν οι άποδοχές.

— Τό 'Υπουργείο Στρατιωτικών έστειλε τόν Πολεμικό Στρατό 3ης τάξεως στο συνάδειφο Στρατή Κοζόζη.

— Επίσης τό Χρυσό Άριστέιο Άνδρείας και τό Μετάλλιο Νίκης στον πατέρα του 'Αιθίου Χατζηγιάννη Εδσρατίου άπ τόν Άσώματ, πού σκοτώθηκε.

— Παρακαλείται ή μητέρα του Στρ. Γενιταρχώτη Άργυρίου πού πέθανε στήν αιχμαλωσία να περάσει άπ τά Γραφεία μας γιά να πάρει τό σχετικό πιστοποιητικό του θανάτου του γιού τής, πού θα τής χρησιμεύσει γιά να πάρει σύνταξη.

— Ένωσις 'Εφεδρων Παρακολών. Τά άπ' αριθμόν 34, 35 έγγραφά σας διαβιβάσθηκαν στο Στρατολογικό Γραφείο Άρχιελάδους.

— Ένωσις 'Εφεδρων Σποπέλου. Τό άπ' αριθμόν 36 έγγραφό σας τό στείλαμε στο Στρατολογικό Γραφείο Άρχιελάδους και τό άπ' άπ' αριθμόν 38 στη Νομαρχία.

— Ένωσις 'Εφεδρων Τελωνίων. Τό άπ' άριθμόν 30 έγγραφό σας ύπεβλήθηκε στη Νομαρχία.

Άπ' τό Γραφείο

Εύχαριστήριο

Θεωρούμε καθήκόν μας να έχαριστήσουμε θερμά με τήν άγαπητή μας «Καμπάνα» τό διοικητικό γιατρό τής Πέτρος κ. Δημητρίου Ζαφειρίνου, πού πάντα είναι πρόθυμος να δίνει δωρεάν τήν ιατρική του περίθαλψη σ'άπορα μέλη τής Ένώσεώς μας.

Ε. Ε. Σκουτέρου

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΚΟΥΡΕΛΙ

Τήν Πέμπτη δίνεται στον «Άλκαϊο» άπ τόν Έρασιτεχνικό Καλλιτεχνικό Σύλλογο τό «Κουρέλι» του Νικολέτι. Για τό δυνατό άυτό έργο, πού είναι τόσο γλωσσικό, είναι περιττό να μιλήσουμε. Άφτό πού πρέπει να τονισθεί είναι ή εδγνική προσπάθεια πού δείχνει ό Έρασιτεχνικός κ' ή δυνατότη του θέληση γιά να μπορεί μέσα σε διάστημα μόλις άνάμνηση μήνα πού έκαίει τή «Ροχή» να ένεβάσει κ' άλλο έργο. Άπ τή μεθοδική διδασκαλία και μελέτη πού έγινε γιά τό έργο τουτο άπ' τό όλο σε περιμέτοισ με μιά πραγματική τε επιτυχία, άφού μάλιστα πρωταγωνιστεί ή ίδια Τεχνητή. Οί εισπρόσεις θά διατεθού γιά τό Άσπλο. Τήν Πέμπτη σιδόν «Άλκαϊο» δέν πρέπει να λείψει κανείς.

Θίσιος Βάσας - Ρένζου. Θέατρο «Σεφώ». Τήν περασμένη βδομάδα παίχθηκαν με μεγάλη επιτυχία «ή Βασίλισσα τής Γροιλανδίας» τιά Σκαπανάκια, ή «Τιμή» του Σούντερμαν, και τό «Ρενόρ».

Κινηματογράφος «Άλκαϊος». Τρίτη συνέχεια τών Βερμπό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πήραμε τις παρακάτω εκδόσεις: — *Ο άγώνας τής γυναίκας*, μνημιακό δελτίο του «Συνδέσμου Έλληνίδων» ύπερ τών δικαιωμάτων τής Γυναίκας άρ. 8.

— *Κοινωνία*. Βδομαδιαία πολιτική επιθεώρηση, ή καλύτερη τής Άθήνας. Περιεχόμενα: άρθρο τοί Δ. Κορεβίδου, Ιστορία και Πολιτική Φάνη Μιχαλόπουλου. Τό πρόβλημα του Έπικουμου κ.τ.λ.

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Η Δημοκρατία θριάβευσε πέρα ως πέρα στήν Ελλάδα. Τά τελευταία τηλέματα άπ τήν Άθήνα άναφέρουν πώς ή γενική άναλογία σ' όλο τό Κράτος έφτασε τιά 75 ο/ο. Σημειώνουμε με χαρά και συγκίνηση τή Νίκη τής Δημοκρατίας, σά μιά φυσική άρχή κ' ένα σίγουρο βήμα πρός τά μπρός. Μιά γιατί έπεσε ένας Μεσαιωνικός θεσμός, πού κολνούσε μοιρατρικιά ώς τώρα πάνω στο σβέρκο του λαού ένα σκυλολόϊ άπό άκαμάτηδες περιγνητες, πόρνες περιγνηπέσες, διεφθαρμένους βασιλικούς, ώς τή χροσουτημένη μοΰμα, τό νεκρό Άρχοντα, τό φάντασμα πού πλάκωνε τις καρδιές μας και θρεβούταν με τόν ιδρο μας, τό Βασιλιά. Και γιατί άποδειχεται πώς ένα παρασυρμένο μέρος τής Παλιάς Ελλάδας, πού έγλυφε ώς χτες άκόμα τά βρώμικα ματοχωμένα πόδια τών βασιλικών ειδώλων και σέρνονταν πίσω άπ' τά αίσχρά πολιτικά άντρείκελα πού σκέπαζαν τή μηδαμνότητά τους με τή Βασιλική πορφύρα — άρχισε να έξυπνά, να συνέρχεται, τρίζοντας τά μάτια του μπρός στήν απταπάτη πού τόν οδηγούσε ώς σήμερα.

Ευχόμεστε τό ξύπνημα αυτό να είνε συνειδητό, και τότε πιστεύουμε. Όσο γιά τό 25 ο/ο πού έδωσε τό ό χ ε καταψηφίζοντας τήν άναγέννηση τής Ελλάδας, φαίνεται πώς για τήν ώρα δέν υπάρχει έλπίδα να βάλει γνώσει. Όσο ο καιρός και τά πράγματα διώξουν τό μολυσμένο καπνό πού τούς δηλητηριάζει τήν ψυχή. Όσο. Όμως όπως και ναίαι αυτοί είναι ή μικρή, ή άνάγια καθυστερημένη μειονοψηφία πού δέν τή φοβάται ή Δημοκρατία, και θά τραβήξει μπρός στο έξυγιαντικό της έργο, έχοντας στο πλευρό της τό πολύ και δυνατό μέρος του Λαού.

Τό μέρος αυτό του λαού είναι φυσικά άρκετό γιά να μπορεί να σταθεί τό καινούριο πολιτενμα και να γίνον οι απαραίτητες μεταρρυθμιστικές δουλειές, έτσι πού ό κρατικός οργανισμός να πάψει να παρονσιάζει τό σημερινό άξιοθρήνητο φαινόμενο ξεχαρβαλωμού. Οί προοδευτικές ροπές του λαού πού δημιουργήσαν τή χρεσινή νίκη τής Δημοκρατίας πρέπει να άπικροσταλλωθούνε σύντομα στή μορφή του πολιτενματος, με σύστημα και με θετικότητα. Η συντακτική δουλειά πού θά γίνει στή Συνέλευση γιά τό πολιτενμα έχει σπουδαιότερη σημασία άπό τή νίκη. Η νίκη είνε μονάχα τό σύνθημα, τό πρόσταγμα πού θά μās κάνει να τραβήξουμε μπρός. Τό πρόσταγμα τόδωσε ό λαός σε κείνους πού τό ζητούσαν τόσο επίμονα. Τώρα μένει να δούμε, αν αυτοί θά σταθούνε άξιοι και ικανοί να δώσουν στο λαό ό, τι καλό του ύποσχεθήσαν. Τό κιλό αυτό περιμένουμε τώρα, ο λ ο ι. Και μεις πού παλαιώγαμε με τά δόντια γιά να κερδίσουμε τή νίκη κ' οι άλλοι πού άγωνίστηκαν με λίσσα στο άντιπαλο στρατόπεδο. Έμεις γιατί πιστεύουμε ότι ή Δημοκρατία θά υπηρηγήσει άληθινά τό λαό, αν γίνει σωστή, κ' αν γίνει όπως πρέπει, κ' αν δέν άπομεινει μονάχα φ έ ρ μ α, μονάχα σύμβολο μιάς νίκης κομματικής, χωρίς πραγματική άλλαγή τών έλευσιών συνθηκών, τών αίσχρών συστημάτων, τών πρόστυχων ήθών πού χαρακτηρίζαγε έως σήμερα τήν πολιτική ζωή τής χώρας. Οί άλλοι όσοι πολέμησαν τήν ιδέα τή δημοκρατική, θά περιμένουν κ' άπό μās τιά άνυπόμονα να δούνε τή συνέχεια, γιατί έλπίζον πώς γρήγορα θά τούς δοθεί ή άφορμή να πουν και να ίσχυρισθούν ότι όσοι κήρυξαν στο λαό πώς ή σωτηρία του και ή προκοπή του θά βγαίνει άπ ή Δη-

μοκρατία ήταν ψεύτες και λαοπλάνοι και δέν έπρεπε να γίνονται πιστευτοί.

ΠΡΩΤΕ ΠΡΩΤΕ ΣΤΕ ΓΡΑΜΜΕ

Και ή Μυτιλήνη πρωτοστάτησε — όποις κάθε φορά — στον άγώνα τής Δημοκρατίας και τή νίκη τή, κ' έρχεται πρώτη πρώτη στη σειρά άπ' όλες τις επαρχίες πού έδωσαν τά περισσότερα Ναί. Ούδέ 400 κίτρινα ψηφιδέλια σόλο τό νησί επί 40.000 ψηφοφόρων. Η άναλογία (μόλις 1)2 ο/ο). Η Λέσβος έτσι γράφει στήν Ιστορία της μιά άκόμα λαμπρή σελίδα. Έδωσε πός; φυλάγει ιστορικά τήν προγονική της κληρονομία, το φαιεϊκό νού τό ανεξάρτητο πνεύμο, τή γενή θέληση και τή σταθερή όρμη πού ανέδειξαν πάντα κ' έκαναν πάντα επιβλητική τή Λεσβιακή Πολιτεία. Έδωσε πός; μέσα στα σπλάγχνα της έχει τό ζωικό πόσο ένός λαού πού θέλει να προκόψει, πού δέν έθελουφρεί, και δέν τόν μαράζωει τό σκαμμένο και ύπουλο σαράκι τής δημοδορομικότητας και του ραγιαδισμού, πού μ' άλλη μορφή εξακολουθεί άκόμα να κυριαρχεί έκει κατα, στους έλευθέρους πολίτες τής έλευθέρης Παλιάς Ελλάδας. Μπράβο σε μās! Δώσαμε μονοκούκι 40.000 ψηφους στή Δημοκρατία.

Γιατί θέλουμε βαθιά άλλαγή τής πολιτικής μας ζωής, γιατί θέλουμε να ήσυχάσουμε φευγοντας άπ τή σφαίρα τής ραδιοσυρίας και τής κομματικής κερπάλης πού είχε δημιουργηθεί γύρω στον έλευνο Θρόνο, γιατί θέλουμε να γατρέψουμε τις πληγές πού βρωμούν και μπυώνουν χρόνια τώρα στο κορμί μας, γιατί θέλουμε να πετύχουμε τό καλό παντού όπου εκληδώνεται ή ζωή στήν πολιτική και στή κοινωνία, στή διοίκηση και στο στρατό, στο σχολείο και στο δικαστήριο.

Τό καλό αυτό κνηγώντας, έβαλμε όλες τις έλπίδες, μα, στή Δημοκρατία και παλαιώγαμε μ' όλη τή δύσημά μας γ' αλήτην.

Τό λέμε με περιφάνεια αυτό, ήμεις; οί Λέσβιοι, γιατί τίμασε βέβαιος πώς περπατούμε μέσα σε φως και όχι μέσα στο σκοτό.

ΑΥΤΟΙ ΜΕ ΠΕΤΡΑΧΙΛΙΑ

Μερικές μέρες τώρα πού βάσιαξε ή δημοκρατική προπαγάνδα στο λαό, μέχρις διου ήρε το άποτέλεσμα τής Κυριακής ώραίο και νικηφόρο γιά τήν ιδέα τή δημοκρατική, είχαμε τήν ευτυχία να άκούσουμε και να διαβάσουμε χίλια δυό θ ε σ ά ρ ε σ τ α ταξίματα και ύποσχέσεις πολλές και παχιές άπό μέρους τής Κυβερνήσεως.

Πρώτα πρώτα τά κτήματα τά βασιλικά θά μοιραστούνε — είπαν — στο φτωχό άγροτικό λαό.

Έπειτα — είπαν — θά δοθούνε στους άκτήματους χωριανούς γαιτες έθνικές γιά καλλιέργεια και όριστική έγκατάσταση.

Τρίτο — είπαν — ή θητεία ή στρατιωτική θά γίνει μονόχρονη. Τέταρτο — είπαν — θά ιδρυθεί ύπουργείο εργασίας γιά να πολεμηθεί τό τρομερό κακό τής άνεργίας πού δέρνει τήν τάξη τήν έφεδρική.

Είπαν, είπαν, είπαν. Για να δούμε όμως τι άπ' όλα αυτά πού μās είπαν και μās έκαναν να ξερογλυφόμαστε σάν τό μαρδ πού του τάζουν ένα καλάθι φροΰτο, τί άπ' όλα αυτά θά πραγματοποιηθεί. Γιατί δέν είνε άπίθανο όλες αυτές οι ύποσχέσεις να άποβλέπαμε μονάχα σε δημοψηφισματική κατανώση, και να άποδειχθούνε πώς δέν ήταν άλλο παρ' ο... λαγοί με πετράχλια.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΡΑΣ

Κι' ό Ιωάννου! Ό θρυλικός ήρωας τών παρομυθιών και τών ήρωϊκών άγώνων! Είδετε τις τελευταίες δηλώσεις του; Ό άνθρωπος μαίνεται γιατί μιά στρατιωτική όξία, γεράτη σφρίγος, ή όξία τής έξοχότητος τον, παραμεσίτηκε έτσι, και βράσκει στή θλίβερή άνάγκη να σερβιωνά τήν Άθήνα ποδαρηδόν με κατοσκονισμένα ποπούλια και μισογιά μένη τή χροσή δόξα τών Έρωμίδων τευ και του στρατηγικού του ηηλικίου.

Τό γεγονός μίν τό πάρετε ούτε ως ξεμύρομο, ούτε ως πολιτική άπιστία, ούτε ως καταπόρωση τών Βενιζελικών πεποιθήσεων του άνδρός. Είναι άπλούστατα ένα ψυχολογικό φαινόμενο. Μιά φορά κ' έταν καιρό χιλιάδες άθροισμοί κόναν τ' άνωμεμερυστά τευ κ' όλεσολογίτες τής Ελλάδος μιλούσαν γιά τόν ήρωϊκό Σωματάρχη. Τά λιότυπία

του είχαν φιαξί τόσο ώραία τή μουτρακία του με χρωματιστά μάγουλα, πρασινοκόρτινα, και με μογιανισμένα χείλια και χιλιάδες μάτια τόν έβλεπαν και τόν καμάρωναν. Ένώ τώρα;

Ό στρατηγός δέν μπορεί να κάτσει στ' αυγά του. Ήταν άνάγκη να διεβάσει πάλι τόνομά του με χοντρά στοιχεία στις πρώτες σελίδες τών έφημερίδων. Άδιάφορο πός! Τούτη ήταν μιά καλή ευκαιρία και τήν άρπασε. Έτσι έμεις δέν έχουμε να τόν κατηγορήσουμε γιά πολιτικές άπιστίες και παραβασεις πεποιθήσεων. Μήπως είχε ποτές τίτιες άφτός και οι άνδραποι του είδους του;

ΟΙ ΝΤΑΒΕΛΗΔΕΣ

Μιά ντουζίνα Νταβέληδες έπασε ένα σδηροδρομικό σταθμό τής Θεσσαλίας, σταμάτησε τόν πρώτο συρμό πού κατέβαινε και ξεγύμνωσε ένα σωρό κόσμο ταξιδιωτών και δυό μεγαλοεπίσημους ύπουργούς. Τό κατόρθωμα θά ήταν όμολογούμενος; άστειό αν δέν άποδειχνούταν άργότερα πός; οι περιφημοί αυτοί Νταβέληδες ήτανε τσανάκια τής χαριτωμένης εταρίας Λεοναρδούπουλου — Κωνσταντινούπουλου κα. μερικόν άλλων τέτοιων χασομέρηδων πού έπεκδή είχαν τή δυστυχία να βγούν άπ τή φυλακή, σπου του; έρωξε ό άδικο σκοτωμός 200 άδών παιδιών του Έλληνικού λαού, τούς έπισσε φαγούρα να ξαναπάνε μέσα εκεί, με τόν ίδιο τρόπο.

Οί άνδραποι άρχισαν να μοιράζουν ταυφένια κ' άλλα τέτοια ώραία μαρμαρέτισ, σε μερικούς; κοτούς; Νεοέλληνας; έτοίμους να άλληλοφαγούνε στο πρώτο σύνθημα, ένεκα... οί έλευθερίες του λαού.

Ό; τόσο ή Έννομος Τάξης άκόμα δέν είπα ν' τό; κρεμάσουν άρμαθιά στήν Πλατεία του Συντάγματος.

ΚΑΚΟΗΘΕΙΣ

Άπ' τόν Παλλισθακό Γυμνασιικό Σύλλογο μās; κατγγέλλουν μιά πρωτοφανή κακοήθεια. Ό Γυμν. Σύλλογος πού γιά τήν προοδευτική και θετική δράση του έγραψε ή «Καμπάνα» κ' άλλα; φορές, άποφάσισε με τά λίγα οικονομικά μέσα πού διαθέτει να περιφράξει πρόχειρα τό Γυμναστήριο πού τό έδωσε ό Λήμος, και πλήρωσε εργάτες γιά να βίλουν του; πασάλο; με τά συμματοπλέγματα. Όμως τή νύχτα τής ίδιας μέρας κάποιος μεγαλόσχημο φαίνεται κύριος πού ό Σύλλογος όποι; μās; λέει; ξαίρει τόνομά του, έβαλε άνδρώπους πού κατάσχεψιν όση δουλιά είχε γίνει, γιά τόν άστειό λόγο πός; ή πολυτιμη ύγεια του θά πάθαινε αν έκανε μιά βόλτα 50 μέτρα γιά να βγει άπ' τό σπίτι του στο Μακρό — Γιάλο. Τό γεγονός; είνε ένα σημάδι του άειμνηστου στραπισμού πού είχαν τά τζαμασταχρόνια τής Τουρκιά; και πού δε έδελον να τόν ξεχάσουν. Πρέπει όμως να τό καταλάβουν πός; άπέτησαν δια παντός τά ζαμάνια ένείνα. Γιατί, αν στήν περίπτωσι τούτη ό Γυμν. Σύλλογος ήθελε να δείξει τή δύναμή του με μιά καταγγελία στήν Ισχυρότατη Ένωση αθηναϊκών Σωματείων τής Ελλάδας, ό πολύ καλοαναθρεμένος; άφτός κύριος, όποις; και ναίαι, θά έμπαινε πολύ άλιόδικα και πολύ γρήγορα στή θέση του.

ΜΠΡΑΒΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ

Άπ' τή Μήθυμα πήραμε τό γραμματάκι πού δημοσιεύουμε παρακάτω. Είνε λίγα άπλά και άδολα λόγια πού δείχνουν πόση είναι ή ιδέα του καλού αϊζωμένη μέσα στις παιδικές αυτειακαρδιές. Άπό μέρους τών άρρώστων και σακατεμένων έφεδρων μας σάς στέλνουμε, κοριτσάκια, ένα θερμό ευχαριστώ, πού βγαίνει όλόσια άπ' τά μορμαζωμένα σπλάγχνα τών Τίλοχς; θά ήταν ή θέση των ά; οί πρωτεβυστιάνες μας; κόναν, άνάλογα με τόν κύκλο τους, ό, τι κάνουν έσείς, οί χωριαικοπούλες!

Νά τό γραμματάκι:

Άγαπητή «Καμπάνα» Τήν περιμένει Κυριακή μεζευτήκαμε έννιά κοριτσάκια. Η Βασίλισσα Δημοπούλου, ή Ελληνική Γατρίδου, ή Κατίνα Σέρραλη, ή Βιργινία Μπατζάνη, ή Μαρία Όσφανέλη, ή Καλλιρόη Άποστολίδου, ή Άγγέλα Φωτιά, ή Άρτεμις Χατζηγιαννάκογλου και έγώ, και κάναμε μιά γιορτή γιά να βοηθήσουμε τους άρρωστούς φτωχούς έφεδρους ποδύοισάν τή ζωή τους γιά τήν έλευθερία μας και τήν ευτυχία τής Ελλάδας.

Είμαστε όλες παιδιά άπό δεκατρία χρονώ και κάτω, και θέλησαμε να βοηθήσουμε τό ώραίο έργο σας με τις μικρές μας δυνάμεις.

Σας παρακαλούμε να μη προσέξτε στο μικρό ποσό πού μορφέσαμε να μαζέψουμε (150 δρχ.) άλλα στή μεγάλη άγάπη και συμπόνση πού αίσθανόμεθα γιά τα δυστυχισμένα μας άδέφια. Ελπίζουμε πώς άλλη φορά θά μορφέσουμε να σάς στείλοιμε πάλι τόν όβριό μας. Με άγάπη Μαρίτσα Κράλλη

ΚΑΜΠΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι έφεδροι να πολεμούνε μόνο σαν κινδυνεύει η ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα άποτελέσματα των πολέμων να μοιράζονται αλληλέγγυα όλα τα άτομα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει αληθινό λαϊκό. Να καλλιερηθεί στα νησιά μας η «Αιγαιοπελαγίτικη Ίδέα». Να ψηφιστούν τα «αίτηματα» που δημοσίευσε η «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Απρίλης 22 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' - ΑΡΙΘ. 3 (38)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της εφάνωσης που την εγγράφει για τα φάρμακα των αρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΛΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΦΕΔΡΟΣ

Νομοθετική Μελέτη του έφεδρου πληρεξουσίου ΧΑΡΑΛ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Γ. ΓΑΛΛΙΑ

Με το διάταγμα της 28 του Νοέμβρη 1919 υπ' αριθ. 130.521 5) δίνει το Δημόσιο Ταμείο της Γαλλίας στους έφεδρους που απολύονται έφ'απαξ μόν 250 φράγκα από φαντάρο ίσαμε λοχαγό και ξεχωριστά 15 φράγκα για κάθε μήνα, για όσους μήνες υπηρέτησαν απ' τις 2 Αυγούστου 1914 και πέρα, και 20 φράγ. για κάθε μήνα σ' όσους υπηρέτησαν συνεχώς από 2 Αυγούστου 1914 ίσαμε τις 11 του Νοέμβρη 1918. Στους απολυμένους δόθηκαν επίσης μια φορεσιά πολιτικά όρθια, ή σιδηρούν δέν την ήθελε, 52 φράγ., διό άλαξίες άσ πέρουχα, και όλα τα στρατιωτικά είδη που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και στην πολιτική ζωή, δηλ. κουβέρτες, παγούρια, καραβάνε, σακίδια, άρβυλα κ.τ.λ. Μ' άλλο Νομοθ. Διάταγμα της 31 του Μάρτη 1919 οι παθολογικοί άρρώστοι έχουν δικαίωμα να τους περιθάλψει το κράτος ή στα Κρατικά Νοσοκομεία, ή στις ιδιωτικές κλινικές, ή με γιατρού; των χωριών. Για όλα αυτά τα έξοδα, πληρωμή γιατροών, κλινικών και φαρμάκων είνε υπεύθυνο το Κράτος. Αν έξη μήνες μετά την άπόλυση του στρατιώτη άφ'απ' προσβλήθηκε από οποιαδήποτε άρρώστια που τούθρε άπ' τους κόπους και τις καθουχίες του πολέμου, το Κράτος είνε υπ'αχρεωμένο να φροντίσει για τη θεραπεία του, άφ'ου πρώτα πιστοποιηθεί ή άρρώστια άπ' την ύγειονομική ύπηρεσία της έπαρχίας του άρρώστου έφεδρου.

Με το ίδιο διάταγμα οι γιατροί, φαρμακοποιοί κ' οι μάχιμοι και μη άξιωταίμελ και νοσοκόμοι του πεζικού ή του Ναυτικού αν προσβληθούν κατά το διάστημα της ύπηρεσίας τους από επιδημική ή ένδημη άρρώστια και πεθάνουν, οι οικογένειές τους έχουν τα ίδια δικαιώματα για άποζημιώσεις και συντάξεις με κεινών που σκοτώθηκαν στη μάχη. Έχουνε δικαίωμα σύνταξης ό σακίτηδες κ' οι συγγενείς κεινών που σκοτώθηκαν στο Γαλλικό Στρατό και στο Ναυτικό, όσο βάσταξε ο Έυρωπαϊκός πόλεμος και ζένοι άκόμα αν ζήτανε.

Η σύνταξη των σακίτηδων παίξει άνάλογα με το βαθμό του σακατέματος. Το σακάτεμα βαθμολογείται από 10 ο) ως 100 ο). Ο άντιστρατήγος πέρνει μηνιαία άποζημίωση 1200 φράγκα ίσαμε 12.600, και άνάλογα με το βαθμό τους κ' οι άλλοι, ίσαμε το στρατιώτη, πού πέρνει μηνιαία άποζημίωση από 240 ίσαμε 2400 φράγκα. Με την έγκυκλιο της 31 του Μάρτη 1919 τα παιδιά του σακατεμένου έφεδρου πέρνουνε σύνταξη ίσαμε να γίνουε 18 χρονώ από 30 έως 300 φράγκα το καθένα τμήνα, άνάλογα με το βαθμό του σακατεμού του πατέρα τους. Άνάλογες συντάξεις κ' άποζημιώσεις δόθηκανε και στους εργάτες που δούλευαν όσο βάσταξε ο πόλεμος στις usines de guerre (εργαστρία πολέμου, μπαρουντοποιεία, εργαστρία όβίδων, όπλων, αεροπλάνων κ.τ.λ.). Στους κληρονόμους των σκοτωμένων, με το διάταγμα της 6 του Φλεβάρη 1919 δόθηκε άποζημίωση 1000 φράγκα, συμπληρωματι-

κή, ένώσφ το βιβλιάριο της σύνταξης των δικαιούχων έδειχσε πως έπεσαν σύνταξη, κάτω από 1000 φράγκα. Επίσης δόθηκε κ' ένα 20 ο) επί τεύ συνόλου των 1000 φράγκων για κάθε παιδί ήλιος κάτω από 16 χρονώ. Έντός άπ' αυτά τα διατάγματα το Γαλλικό Κράτος έβγαλε κ' ένα σωρό άλλα νομοθετήματα, εύεργετικά για τους άποστρατεμένους έφεδρους και τις οικογένειές τους, άνάλογα με τις άνάγκες που παρουσιάζούντανε κάθε τόσο. Τα ποσά που είνε όρισμένα μες τα Νομοθετικά Διατάγματα που γράψαμε παραπάνω αδήθησαν έπατελλημένους, σύμφωνα με το άνέβασμα της άκριβειας της ζωής. Η άποστράτευση στοίχισε στη Γαλλία 887.000.000 άπ' αυτά 864.000.000 πέρωσσε το Ύπουργείο των Στρατιωτικών, 17.000.000 των Ναυτικών και 6.000.090 των Άποικιών.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η Βουλγαρία δε βρέθηκε στην άνάγκη να πάρει έκτακτα μέτρα για την προστασία των έφεδρων της, εκτός άπ' τα συνειθισμένα που πήρανε τάλλα άστικά κράτη, δηλ. συντάξεις όρφανών, χηρών κ' άναπήθων. Ο λόγος που ή Βουλγαρία δε βρέθηκε στην άνάγκη ν' άντικρύσει το ζήτημα των άπολυμένων έφεδρων με ξεχωριστή φροντίδα είνε που ο Βουλγαρικός πληθυσμός είνε άγροτικός, όλοι έχουν γοιές και μόλις άπολύθηκαν γύρισαν πίσω στις άγροτικές τους δουλιές. Η Βουλγαρία από πριν είχε φροντίσει να έγκατοσει σε γαίες όλους τους πρόσφυγες της κ' όλους τους άχτήμονες γεωργούς της. Ο άστικός πληθυσμός της Βουλγαρίας είνε μονάχα ένα 27-32 ο) δηλ ή άλλη μεγάλη μάζα του λαού είνε γεωργοί με δικές τους γαίες.

ΣΕΡΒΙΑ

Κι ή Σερβία επίσης ως τώρα δεν πήρε έξαιρετικά μέτρα για ν' άντικρύσει το έφεδρικό ζήτημα γι' άφ'το κ' εκεί υπάρχουν, όπως και σε μάς, διάφορες Ένώσεις έφεδρων που με διάφορα μέτρα (έφημερίδες κ. λ. π.) κατορθώνουν κάθε τόσο ν' άποκτούν διάφορα εύεργετήματα. Με λίγα λόγια όλα τα Κράτη που βγήκανε άπ' τον ευρωπαϊκό πόλεμο βρέθηκαν άντίκρυ στο ίδιο ζήτημα που παρουσιάζεται τώρα και σε μάς. Το ζήτημα της οικονομικής άποκατάστασης των άπολυμένων πολεμιστών και το ζήτημα της διανομής γαιών στους άχτήμονες γεωργούς. Καθένα άπ' αυτά τα Κράτη προσπάθησε να λύσει τα ζητήματα αυτά, σύμφωνα με την οικονομική του κατάσταση, σύμφωνα με τις βιομηχανικές και βιοτεχνικές του άνάγκες κ' άκόμα σύμφωνα με το βαθμό του πολιτισμού του.

ΕΛΛΑΔΑ

Για την Ελλάδα δεν μπορούμε να πούμε πως δεν έκανε τίποτα. Κάποιο Νομοθετικά έργα για την προστασία των έφεδρων έγινε μέσα στα τελευταία 10 χρόνια, και έμφανίστηκε ή κρετική

συνδρομή με μορφή έπιδομάτων, εκτίκτων βοηθημάτων και τακτικών συντάξεων. Όλα όμως άφ'τα έχουνε τη σφραγίδα της προχειρότητας, της άμελετησίας και της μαλακαματικής διανόησης του Νεοελληνικού Κράτους. Βάλαμε κάτω όλα τα Νομοθετήματα που βγήκανε για τους έφεδρους και για τις οικογένειές τους μέσα στην τελευταία δεκαετία. Η άπειρία τους είνε τόσο, κ' οι τροποποιήσεις κ' οι έξαιρέσεις κ' οι προσθαφαίρες που κάνει κάθε νεώτερο Ν. Δ. σε προηγούμενο είνε τόσο πολλές ώστε θά έκανα κατάχρηση στην καλωσύνη της άγαπητής «Καμπάνας» αν άληθινά επ'χειρούσα να περάσω άπ' τις στήλες της όλη αυτή τη Νομοθετική φλυαρία.

Θά ήτανε δε κ' άσκοπο ένα τέτοιο κέρμα γιατί οι περισσότεροι άπ' αυτά; τις διατάξεις σέρφωσανε γύρω στον περίφημο Νόμο 2769 π' ύ'αι γνωστό, σ' όλο του, έφεδρου. Ο Νόμος αυτός είνε περιμένος από πολύ άπο συναφή Γαλλικά κ' Ιταλικά Νομοθετήματα και είνε πραγματικά πολύ άριστο από έπιστημονική άπόψη. Έχει όμως μεγάλα έλαττώματα, σε πολλές ούσιαστικές διατάξεις κ' σ' όλο σχεδόν το διαδικαστικό του μέρος. Γιαυτό, όταν έφαρμόστηκε πριν από δύο χρόνια δεν άπόδωσε τ' άποτέλεσματα που ο Νομοθέτης περιμένε άπ' την έφαρμογή του. Τα έλαττώματα του Νόμου άφ'του είνε κυρίως τα έξης:

α.) Άνακατώνονται μέσα στο Νόμο οι διατάξεις που άφορούν τις συντάξεις άποτίξως, άποστρατίας, διαδοσιμότητας και άνικανότητας και των άξωμιατικών και των όπλιτών σε τρόπο που είνε πολύ δύσκολο να ξεμπλέξει κανένας και να ξεχωρίσει εκεί μέσα τις διατάξεις εκείνες π' ν' άνάγονται στις συντάξεις των σακίτηδων και των όρφανών ούκογενειών των σκοτωμένων όπλιτών, ένώ πραγματικά εύεργετικό κυρίως είχε ύπ' όψη ο Νομοθέτης.

β.) Για να έπιδεικνύσθουν οι συντάξεις κ' οι άποζημιώσεις στους δικαιούχους άπαιτούνται σύμφωνα με το Νόμο 2769 τόσα δικαιολογητικά έγγραφα και τόσα πιστοποιητικά όπτε οι δικαιούχοι δεν τα καταφέρνουν να τα συγκεντρώσουν και να τα ύπ'βήλουν.

γ.) Συγκέντρωνε ο Νόμος 2769 όλες τις υποθέσεις άφ'του του είδους και τις ύπέβαλε στη δικαιοσύνη του Έλεγκτικού Συμβουλίου. Μά άφ'το ήτανε ήδη βιρυμένο με τόσο πολλές άσχολίες ώστε δεν μπορούσε να προχωρήσει στη δουλιά του. Για να σηκωθούν άφ'τα τα έλαττώματα άπ' το Νόμο εκδόθηκε το Ν. Δ. της 27 του Μάρτη 1923. Μ' αυτό χωρίζονται οι πόλεμοι: συντάξεις των όπλιτών άπ' το βιβλιό του έπιλοχία και κάτω και ή εκδικασή τους πήγαινε με άποκεντρικό τρόπο στην έπιτροπή που συστήθηκε σε κάθε Ποσειδικείο. Μά κ' αυτή ή καινοτομία, αν κ' άποσδήποτε και είνε, δεν πέτυχε να σηλώσει το κακό μέρος για πέρα, μ' ό'α τα Νομοθ. και Διοικητικά μέτρα που πάρθηκαν στο μεταξύ. Έτσι σήμερα βρίσκουμε μπροστά σ' ένα άποτέλεσμα εργασίας των έπιτροπών που είνε καταπληκτικά φτωχό σε άπόδοση θετικής δουλιάς. Φτάει να μάθει κανείς πώς; Έπ' τις ύπηρεσίες κατά χιλιάδες τέτοιων υποθέσεων που έχουν ύπ'βληθεί, οι έπιτροπές, τα καταφρασαν να εκδικάσουν μέσφ σε όχιώ δικάριους μήνες, μονάχα 8.000!!!

Τα ό'να μιά; τέρας καθυστέρησης; άνάγονται στο γεγονός ότι και μετά το Ν. Δ. της 27 του Μάρτη έξακολουθούσε ή δυσκολία ή κολλίτερα ή άδυναμία, της συγκεντρώσεως των δικαιολογητικών έγγραφων, που χρεωζούντανε σε κάθε περίπτωση. Επίσης έχει να κάνει και το γεγονός πώς αν και ξεχωρίστηκαν οι συντάξεις των όπλιτών άπ' όλες τις άλλες δεν έγινε φροντίδα να ξεχωρίσουν άπ' το Νόμο 2769 κ' οι σχετικές διατάξεις, σε τρόπο ώστε να μπορούν να έφαρμόσθουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, καθοριστικώς και κόνοντας ένα όργανικό σύνολο.

Μέσα σ' αυτά τα ό'να της καθυστέρησης βοήθησε όχι λίγο και ή έλλειψη δικιας κατευθύνσεως δικάριους της έ-

γασίας των έπιτροπών. Παρατηρήθηκε το άποπο της άναμίξεως; εντρικών ύπηρεσιών διαφόρων ύπου, γείων.

Καθένα άπ' αυτά έπικρασε χωριστά μέτρο, που άφορούσε μονάχα την ειδική άποψη της κάθε ύπηρεσίας που τα εισηγείτο. Άφ'το αύξησης τη σύγχυση και πολυπλοκότητας τις άνωμαλίες αντί να τις βγάλε άπ' τη μέση. Άνεξίτητα όμως άπ' την έλαττωματικότητα των διαδικαστικών αυτών διατάξεων του θεσμού ή πρακτική έφαρμογή του άπόδωσε λαϊψές και μερικές πολύ ούσιαστικές διατάξεις του, που άνάγονται στον καθορισμό των συνταξιούχων προσώπων και στο δικαίωμα του.

Ο κ. Δοξιάδης που ήτανε ως τα τώρα Ύπουργός Ύγεινης Προνοίας και Άντιύψως ύπέβαλε στις 25 του Φλεβάρη 1924 σχέδιο Νόμου για την άπονομή πολεμικής συντάξεως στους όπλιτες και στις άποσφαιρισμένες οικογένειές τους, όπως και στους πολίτες που πάθανε μες στη ζώνη των έπιχειρήσεων. Άφ'τος ο Νόμος δεν ψηφίστηκε άκόμα άπ' την Έθνοσυνέλευση αλλά άσφαλώς πρέπει να ψηφιστεί, γιατί όμολογούμενος, αν έφαρμόσθαι, πολύ σύντομα θά έκανοποιηθούν οι δικιας άπαιτήσεις χιλιάδων θυμάτων του πολέμου.

Ύπάρχουν βέβαια και Νομοθετικά Διατάγματα, σύμφωνα με τα όπ'τα το Κράτος έρχεται βοηθός στις άνάγκες των θυμάτων του πολέμου με την έξεύρεση εργασίας και με την προστασία τους, με τη Νοσοκομιακή περίθαλψη των άρρωστων και με τη πύργχη εκτίκτων βοηθημάτων. Όλα όμως άφ'τα τα μέτρα είνε σε μικρή κλίμακα και δε φτάνουν για να γιαιτρέψουν τις μεγάλες πληγές που έχει άφήσει άνοιχτές ο πόλεμος στην ήτική και την οικονομική ζωή των έφεδρων, π' ν' άποτελούν το πιο γερό και το πιο παραγωγικό στοιχείο του Κράτους. Τώρα όμως που τέλεψε πιά ή πολεμική και κοινωνική περίοδο, με την έπικύρωση της Δημοκρατίας, μέσο του Δημοψηφισματος, έχουμε όλα τα δεδομένα να πιστεύουμε πώς; θα ληφθεί σοβαρή και όριστική μέριμνα άπ' την πολιτεια για ν' άνακουφίσει τα θύματα που ή Ίδια δημιούργησε.

Η Κοινοβουλευτική έπιτροπή που έγινε για να μελετήσει άφ'το το ζήτημα, και που έχουμε την τιμή άπασσε μέλη της και μες; οι έφεδροι πληρεξουσίου του νησιού μας έχει όλη την καλή θέληση για να δουλέψει. Οι άπαιτήσεις της τάξης μας δεν είνε ύπερβολικές. Έχουμε ύπ' όψη τις οικονομικές συνθήκες της χώρας και ξαίρουμε το δυσκόλο βίσταχο οικονομικό φρεμό που θ' άποτελούν για τον Έλληνικό προύπολογισμό οι εκατοντάδες χιλιάδων των δυστυχισμένων άδελφών μας της Μικρασίας και της Θράκης, ως που να μπορούν να γίνουν και αυτοί παραγωγικά στοιχεία μες την κοινή πατρίδα. Μά ίσα-ίσα για το συμφέρον το Κρατικό, για το συμφέρον το Κοινωνικό και για το συμφέρον το οικονομικό του συνόλου πρέπει να σηκωθεί με κάθε τρόπο ή δυστυχία που δέρνει του; φτωχού; έφεδρου.

Το Κράτος πρέπει να τους κάνει άσθητή τη στοργή ή υ. Η ζωή τους πρέπει να στηριχθεί σε σ'γούρες οικονομικές βάσεις. Δέν πρέπει να ξεχνάμε, και κυρίως; δεν πρέπει να το ξεχνάμε όλοι οι ένδοξοί της ζωής; πώς; ο κόσμος τραβάει μοιραία πρό; καινούρια οικονομικά συστήματα. Η Ρουμανία μέσα στη Βαλκανική οικογένεια πρώτη άπ' όλα τ' άστικά κράτη θέλησε να στηρίξει την κοινωνική της ήσυχία και τη γεωργική της παραγωγή πίνου στη ριζική λύση του ζήτηματος των έφεδρων και των άχτημόνων. Θά εύχόμαστε το παράδειγμα της να γίνει άπαρχή μ'α; Παμβαλκανικής Δημοκρατικής Πολιτικής που θα έχει σκοπό τη χορήγηση εργασίας σ' όλα τα παραγωγικά χείρη, το χτύπημα της έμμεταλλεύσεως του εργάτη και του γεωργού και την ύψηση της έθνικής παραγωγής με την ύποστήριξη όλων των εργαζομένων τάξεων, χωρίς την προνομιακή προστασία της ελιγάρχητης τάξεως των μεγα'οκεφαλαίων και των ταφικιών.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ και ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Σου στέλνω χαιρετίσματα με το καλό τήδονι και με τον πετροκόσσυρι που δεν το φανεράνει.

Όταν γυρίσω και το δώ το σιγαλό σου βλέμα μούρχεται να μαχαιρωθώ, να πιάσουν μες το γλίμα.

Πώς κάθεται στα μακρὰ θαρρείς δε σε θυμούμαι; Μά τ'ονομά σου προσκυνώ και πέφτω και κοιμούμαι.

Αυτό το δχ εφύτρωσε δεντρί πὰς τάχειλάκι μ' κι' άπλούσε τα κλωνάρια του πάσσοβλο το κορμάκι μ'.

Παγαίνω φίλοι κλάψετε και σείτε όχτροί χαρήτε και σείτε καλέ; γειτόνισσες στα μαύρα φορεθήτε.

Όταν σε βλέπω χαίρουμαι, χαίρουμαι μακαρώνω και όταν φύγεις και χαθείς κλαίγω και δε μυρώνω.

Θέ μου και να γυρίζανε τα προτεινά μου πίσω θάθελα νάμ' ένας μπαχτσές χωρίς ιαρό νάνθισω.

Σύνα-ν ώ περιστέρα μου τίναξε τα φτερά σου διώξε το μευροκόρακα πάχεις στην άγκυλιά σου.

Είχα καρδιά πύθιαν μπαχτσές με τάνθη στολισμένη τώρα τη μάραν' ό στρατός κ' έμεινε μοραμένη.

Η θάλασσα και τα βουνά βγάδουν κρυόν άγέρα ή νόση κ' ή παλληκαριά δεν είνε πάσα μέρα.

— || — Συλλογή Σ. Μ. — || —

ΒΡΑΔΥΝΑ

Του Πόνου τί το πέταξες το θλιβερό καλάμι; Σε γέλασε γι' αστροφρογγιά και τους καημούς σου άπ' την καρδιά σου πήρ' ένα ποτάμι. Σε γέλασε γι' αστροφρογγιά και ό' άσημένιο τάσι σούταξε τήντελλή χαρά να πισί ή ψυχή σου ή θλιβερά να πισί και να χορτάσει.

Μά τρέμανε τα χέρια σου και πάει το τάσι έχύθη κι' έμεινες μ' άδεια τήνκαρδιά και με τα χείλη σου στεγνά και πάει ή χαρά σ' άρηθήθη. Μονάχος ψάχνεις τώρα έσύ στο σκοτεινό άερογάλλι του Πόνου το καλάμι έκει να βρείς; και μοίραται ή ψυχή: — ίατε, καημοί μου, πάλι.

Αγ. Παρασκευή Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ

Κινηματοθέατρο «Σαφώς»

Θίασος Βάζας-Ρέντζος

Την περασμένη Παρασκευή είχαμε μιá καλλιτεχνική έκπληξη στη «Σαφώς». Παίχτηκε ή «Καταγής» του Μπερναίν. Δεν πρόκειται για το έργο. «Η Καταγής» του γαλλοβραβίου συγγραφέα είναι σάν όλα τα σαχλά σκηνικά κατασκευάσματα π' ό' άπασχολούν τη Λατινική θεατρική τέχνη γ'τσι χρόνιάτώρα, δίχως κανένα γενναίο πέταγμα πρὸς τα ψηλά. Μά θέλουμε να μιλήσουμε για το πατέρι της κ. Βάζας στο εόλο της «Ελένη». Η «Ελένη» είναι ή κόρη ενός χορτοτραπέζιτη, (τόν έπαιξε πολύ πολύ καλά ο κ. Αρ. Χρηστοφί), π' ό' παντρεύτηκε για τους έμπορικούς σκοπούς του πατέρα της έναν άντρα πλούσιο και ήλικιωμένο, που τίποτα και ό' δεν έχει μαζύ του. Μά δεν άργεί να συμπληρώσει το αίσθηματικό της κενό με τον άποραίτη τον τριτο. Εδώ ή κ. Βάζα μά' ζετούσε με έκπληκτικό τρόπο ένα εικόσημο άπόλυτο και όρημικό, έναν έρωτα άδύναστον και ξεσπώνον που ξεχούζε άσυγκράτητος και ξεσπώνει σάν καταιγίδα άληθινή.

Όμοιολογώμε πὸς: δεν περιμέναμε μιá τέια έκπληξη άπ' την καλή ήθεποίη. Τό ξεφαντώμα της μάς άφήκε θηνατήν έντύπωση, και λυπούμαστε, που δεν ή-

τανε κείνη τη βραδυά στο θέατρο όλο τό διαλεκτό Μυτιληέτικο κοινό για να τη χειροκροτήσει. Γιατί καιτό τό κινιό αίγούρα δέ φανί ζειει δια τέτοιο παίξιμό της. Η κ. Βάζα το βράδυ της περασμένης Παρασκευής ήταε μιάν άληθινή ιεχίτρε. Τεχίτερα με όλη τη σημασία της λέξη. Η καλλιτεχνική της ειλίρηεια ήταε άπόύιτη. Τό εικόσημά της ήταε ζήτανό, παλλόμενο, σπαρταριστό. Δυστυχώς άνάμεσα στο άποραίτη ριό ήταε μερικὸ γόζοι και κακομαθημένοι Ραμιοί που άσχημοούσανε στις καλύτερες στιγμές.

«Ερασιτεχνικός Όμιλος Μυτιλήνης»

Β'. Θεατρική παράσταση: «Τό Κουρέλι» του Νικοντέμι.

Οί έρασιτέχνες μάς κάνανε την περιόμην Πέμπτη τη δεύτερη σκηνή ή τους έμφάνιση με τό τόσο γνωστό αυτό έργο του Ιταλού θεατρικού συγγραφέα. Δέ θα κάνομε άνάλυση του έργου. Έχουμε γράφει γ' αυτό τόσα πολλά στον «Ελληνικό τύπο όσα αίγούρα δέ γρηφίγαε μήτε στον Ιταλό τον ίδιο. Κι' όλα αυτά δίχως να υπάχαε σπουδαίος όλο. Τό «Κουρέλι» ήε έα κμενίπλημ μυρσμένο άπό δροσερό πνεύμα και στολισμένο με τρυφερό εικόσημο. Τίποτ' άλλο άπό έα ευχάριστο θεατρικό κομμάτι. Άν τό βίλας πάνο στο τραπέζι της ψυχολογικής άνάπτυξης; και τη; καλλιτεχνι-

κή; άλήθεια, δέ θα βαστάει τό κακόμορ. Μά ά; μιλήσουμε καλύτερα για τους έρασιτέχνες; μάς ή καλύτερα για την Δα Έλλη Τεχνατή. Άν ή περίσταση αυτή του Έρασιτεχνικού δέν πέτυχε όσο έπρεπε ύπήρχανε κυρίως τρείς λόγοι. Πρῶτον τα νηθίσματα της πλάσης ήταε όλα στο ίδιο επίπεδο: σέ τρόπο όστε να βλέπουμε τη σκηνή μοναχά οί π. ότες σερβ; κι' ό έξώστη. Όλοι οί άλλοι κόσμο άκούανε και κόσμο δέ βλέπανε.

Μι' όστε καιτό γιατί; Δεύτερο. Οί έρασιτέχνες; δέν άκούότανε. Ο κ. Στεφανίδη; που δίδαξε τό έργο, όπω; λέει τό πρόγραμμα, δέ φρόντισε να καθορίσει στις πρ'βες όστε τη δική του φωνή σάν τόνο π' ό' άκροούσε ή άκουστική της άλθουσε. Έτσι μόλο τό τόσωμα των άφών μας μόνο τα φρόδια του π' ό' άνεβηκατέβαναν με έκνευρωτική ενκ'ησία μά; έδειχαν δια μιλούσε. Τρίτο. Τό κοινό μας είχε όπ' όψε; τό ύπέροχο παίξιμό του ίδιου έργου άπ' τη Σαβ'πούλου. Ο κ. Στεφανίδη; παρανόησε τό πνεύμα του όρόλου του και άέλωσε αυτή του την παρανόηση και στο παίξιμο των άλλων έρασιτεχνών δυστυχώς. Ο έύθυμος καλόκορδος και είρων τύπος του Τίτου, παρά λίγο να γίνει Σατωπηρικός ήρωας στα χέρια του. Έκείνη πομπάει φυσικάτερα άπ' όλους ήταε ή όης Καταγής. Όσοι γιατι άκινυσε μόο τον έαυτό της. Μά ή δεσποινίδα Ταχτατζή;

Ο όρόλος του Κουρελιού ήταε ένας άχίριστος σίβρις για τό ταλέντο της Ταχτατζή. Γιατι πρέπει να τό προσέξουμε καλά αυτό τό σημείο. Ο όρόλος αυτός δέν μπορούσε παρά να διηκίσει τό ταλέντο της όσο ήταε δυνατό. Με τη γλώσσα του Κορελιού δέν μπορεί να έκφρασθεί ή τραγική ψυχή της «Ελλης Ταχτατζή». Η ζηλευτή μας έρασιτέχνισσα όλη τη διάκριση του έργου μά; έδειξε μονάχα άκόμα μιá φορά τον άφθονο πλούτο των σηηικών της προικιών. Μά; έδειξε τό άνεμετάλλευτο και άδούλευο και άπειθόρητο καλλιτεχνικό όλικό που διαθέτει. Μά πούτος ένας Οικονόμου που θα την πάρει αυτή την κοπέλα για να της κάμε έσυνείδητα τα καλλιτεχνικά της πλούτη, να τα ταχτοποιήσει, να τούς; δόσει την κατεύθυνση τη σωστή, να χειροαγωγήσει τα τομηρά της πετάγματα και να την άποδόσει στη Μυτιλήνη μας και στο Πανελλήνιο, τέτοιαν όπας μπορεί να γίνει;

Η Ταχτατζή είναι ένα άφθονο συντριβάνι σηηικών προτερημάτων και ψυχικής καλλιτεχνικής εδαισθησίας. Διασθάνεται λεπτή, και είναι προικισμένη με όλα τα μέσα της δυνατής άποδόσεως. Η φωνή της έχει όλες τις δυνατές nuances της άνθρώπινης; έκφράσεως. Τί ύπεροχα μάτια της μιλάνε πολύ δυνατά, ή μάσκα της έχει την έμφυχωμένη ευαηησία π' ό' άταποκρίσει θάυμασα σ' όλε; τις λεπτότητες; άποχρώσεως του αισθήματος; ή όλόκληρη σκηνική της εμφάνιση; είναι κάτι τό σπάνιό για την «Ελληνική σκηνή». Όλα αυτά θέλουμε δούλεμα. Δούλεμα κάτ' από σοφή διδ'σκαλία, δούλεμα με σύστημα και σβηρή μελέτη. Αδτά τα φωνάζουμε χρόνια τώρα, από τότες που την πρωτόμαε στον πρώτον «Ερασιτεχνικό Όμιλο». Και τα ξαναλέμε πάλι, με την έλπίδα πὸς; τάρα με την Αιθιοπικήση, που θα μπορούσε ό τόπος μας να φροντίσει περισσότερο για τα γράμματα και τις ώραιες; τέχνες; θα βρεθούν μεριά μ' αυτ'ά δίχως τις άφρχες και τις σκόνες; των βίβρων προλήψεων για να εισηγηθύνε στο Δήμο ή στη Νομαρχία μας την καλλιτεχνική μόρφωση του πλιτισμού αυτού Δεσβακού λουλουδιού.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΑΝΙΑΡΗ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Είνε γνωστό πόσο καταπληκτικά είναι διαδομένη ειδικά στην Ελλάδα, ή κυκλοφορία των πορνογραφικών περιοδικών της Αθήνας και των άλλων προτόνων της; «ελαφρά; φιλολογία» εκείνης της άτέλειωτης σειράς της; φήμας «άνατάλληλα», που δηλητηριάζουν σήμερα τα τρία κάρτα τουλάχιστο της Ελλάδας π' ό' διεβίξει. Γάφρο επιταχική άνάγκη ήταν μιá σοβαρή, μεθοδική και συστηματική δουλιά, π' ό' έπρεπε να άναλάβει ένας εκδοτικός όίκος. Πρέπει να ριζωθεί μέσα μας ή άγίαση στο καλογραμμένο και σοβαρό βιβλίο. Έτσι μονάχα μπορεί να λει μετό άηλιαστικό θάσμα της σημερ'νης επιπόλαας και άτατάστιστης κοινωνίας.

Όκως μά; γράφει ο κ. Γανιάρης, που άνναλ βίμα την άποκλειστική άντιπροσώπει του σ' όλο τό νησί, άν όλη την Ελλάδα διαβάζαν όπω; διεβίζον στη Μυτιλήνη άλλως θάταν ολισθητικά μορφωμένο τό πανελλήνιο κοινό. Γι' να ύπ' βηθήσομε άφτό τό φαταίο ζύπημα του νησιού μας και να γλυτώσομε τούς; φιλαναγωγώστες άπ' τα νύχια της αίσχροκροδίας που γίνεται και στα βιβλία άκόμα άπ' τού; διάφορους βιβλιοπώλες; άποφασίσαμε την ίδρυση ενός βιβλιολείου με άντιπροσώπειες όλων των εκδοτικών σπιτιών της Αθήνας; και με δίχτυ σ' όλο τό νησί μας καθώ; και στα γειτονικά νησιά.

Ο εκδοτικός όίκος του Γανιάρη προβαίνει τώρα στην έκδοση μιáς διαλεχτής σειράς έργων του «Βήμα». Τό πρώτο βιβλίο της σειράς άφτης είναι τό νέο έργο του συνεργάτη μας κ. Κόντογλου «Βασάντα». Η «Βασάντα» είναι τό βιβλίο της άληθινής τέχνης; συγγραφική; και ζωγραφική; γιατί έκός άπ' τα πρωτότυπα κομμάτια και μεταφραστικά όικίματα του Κόντογλου έχει όκτώ όλοσέλιδες; εικόνας; κι' ένα σωρό μικρές; μέσα στο κείμενο. Είναι τυπωμένη σε καλό χρσί; καλλιτεχνικά και προσεχτικά δεμένη με πανί.

Γιάτην ώρα, ό όπου άνρθωνά βίβλια δεχόμαστε παρεγγείες; στα Γραφεία της «Καμπάνας» με; την Ένωση των Έφείδρων.

Με μηνιαίκες δόσεις 20, 30, 40, 50, 60 δραχμών, άγοράζετε ββλία 200, 300, 400, 500, 600 δραχμών. Ζητήστε πληροφορίες και καταλόγους στα γραφεία της «Καμπάνας».

Τα «Ελληνόπουλα». Την πρώτη του Μην κυκλοφορεί τό έγκυκλοπαιδικό αυτό περιοδικό της Αθήνας, που τό διευθύει ο κ. Αγγ. Τσαγγαράκης με συνεργασία Γρυαρή, Σκύθη, Ξεόπουλου, Κ. Παράσχου κ. τ. λ. Ο σκοπός του είναι ν' άντιόρσει στην καταστροφική επίδραση των διαφόρων έντύπων που βγαίνουν τώρα, πάνω στην παιδική κ' έφηβική ήλικία. Γάφρο τό συστήνομε όλα τα παιδιά.

«Αλκαίος»

Έξακολουθεί να πείζεται ή θαυμάσια σειρά των «Βαμπίρ» της Ν. Υόρκη, με χοριτωμένες περιπέτειες. Την Τετάρτη θα πιχίξει τό έξ'χο δράμα «Άγρία Έκδίκηση» με τη γνωστή Ρωσίδα χορεύτρια Νιπαρ έφσκα.

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Άναλαμβάνει πάλιν κοινωνική, δικήνη και διοικητικήν άποδραση. Γραφεία εν Αθήαι.—Όδ'ς Αιόλου 148

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τί τραβήξε ό άνθρωπος με τό παραπάνω νόυμερο, που πιά στήσε σ'άόρος στον πόλεμο.

(Συνέχεια άπ' τό προηγούμε ο)

Είναί πέντε μέρες τώρα που έχουμε σε τόυτο τό μισοκαμένο χωριό. Σα να συνήθίζουμε. Λέμε πὸς; εδὼ, σε λίγες μέρες, θα μάς έβρει τό μήνημα της λεφτεριάς μας και κανένας δέν έχει τό κουράγιο ούδε καν να μουρμουρίζει στον έαφτό του πὸς; άφτή ή μέρα μπορεί ν' άργήσει. Γιατί, σε παρακαλώ; Όλος ό κόσμος θάχει συγκινηθεί τώρα άπ' τα παθήματά μας. Συλλαλητήρια, διαμαρτυρίες; όλοι οί άξέγνοιστοι και καλοβουλευμένοι άνθρώπακοί της Έβρώπης θα σηκωθούν άπ' τό μαλακό κρεββατάκι τους, θα πιούν ένα φρέσκο, ζεστό γάλα κι' έπειτα θα θυμηθούν — ά ναί, σημερα έχει συλλαλητήριο. Θάναί πολλοί κόσμος και θα μιλήσει ό ντόχτοςρας — όχ άδεραφέ που άλλου να πās;

... Κι' ύστερα, συντροφία, θάρτουν εδὼ κάτι χοντροί, ξουρισμένοι μασόνοι με χρυσά σειρήνια και φτε-

ρά στα καπέλα τους, θάρτουν για μάς, ναί, θα σκίσουν όλες ούτες τις άτέλειωτες θάλασσες άπ' τη μακρυνή πατρίδα τους ως εδὼ και θάρτουν άπό συμπόνηση σε μάς, τα κουρελάκια, τόσο είναι καλοί, και τούτους; ε'ώ που μάς τυραγοούν έτσι θα τους βρίσουν άσημα, γεμίτοι φούρα, κι' έπειτα θα μάς δώσουν καθαρά ρουχαλάκια και χοντρά παπούτσια και θα μάς πάρουν μαζύ τους, μες τα μεγάλα καράβια τους, που έχουν κάτι τόσα — τόσα μεγάλα κανόνια... Τώρα πλαγιάζουμε μέσα σε τούτη τη μάντρα, και τα ζά που ραχατέβαν εδὼ τάβαλαν σ' ένα πιό καλόβολο ύπόστεγο, γιατί τούτο ήταν τό μόνο που άρμοζε για μάς. Δέν έχει καύμενε σέψες. Είναι πολλές όγρες κοπριές που βρωμούν και χιλιάδες ψύλλοι, ε; Κι' άπ' τα χαράματα ως τό βράδυ μάς βάζουν νησιτικούς στη δουλιά, να σκουπίζουμε τούς δρόμους, να κουβιάζουμε χοντρά σαϊά, 85 όνάδες τ' όνα, κι' έμένα τα ποδάκια μου έμ'ιωσαν. Τι σε νοιάζει γιάφτά τα ψιλογράματα; Νάρτουν μιá οί μασόνοι, θάρτουν, άκου που σου λέω... Άξαφνα την έχτη μέρα, τό βράδυ, μόλις γυρίσαμε άπ' τη δουλιά, έγινε ένα σουσουρό. Μιá λέξη π' τάχτηκε στη μέση: Φεύγομε! —

Μά είναι λοιπόν μπορείτό να φύγομε πάλι; Κι' οί μασόνοι με τα χρυσά φτερά; Ός τόσο μάς βγάλαν στο δρόμο και μάς βάλαν στη γραμμή, σε διπλή σειρά. Νύχτανε, μόλις διάκρινες άθρωπο και ψιλόβροχε. Ένας άξιωματούχος ήρθε, γουναωμένος, έβλεπε και ξεχώρισε: έσύ έβγα, έσύ έβγα. Θυμήθηκα τη φυλακή, τ' άκρογάλλι, και τό ξανθό μεδυσμένο γαλονάτο που μάς ξεδιάλεγε έτσι όταν είμαστε στην πατρίδα. Ημουν στην πρώτη άράδα και φοβήθηκα. Τό καλό είναι να πās όπ' να είναι οί πολλοί, σκέφτηκα. Δίπλα μου ήταν ό άψηλός παπαδάρος. Γρήγορα, κάναε ένα σάλτο και πάω στη δεύτερη άράδα, πίσω άπ' τον παπά; ό άξιωματούχος είχε φτάει κοντά μας και φάνεται κάτι είδε. Γιατί έσκυψε κατά μένα και μου είπε: έλα σύ! Μ' είδε ζαμουριασμένο, ένα κοντό άνδραπάριο. και μ' άράτρωσε, ήμουν άρωστος; Του έδωσα να καταλάβει πὸς; ήταν πληγωμένα τα πόδια μου. Τέλος μου είπε — πάνε και ού έκει. Δέν μπορεί να θυμηθώ τί άκριβώς σκεβόμουνα κείνη την ώρα. Όλα μου λέγαν πὸς; είχε πιά τελειώσει ή ιστορία με μένα, τα μηλίγγια μου χτυπούσαν δυνατά. Άλλά μήπως μπο-

ρώ να ξαίρω τί γίνονταν εκεί, στο βουβό βάθος της καρδιάς μου; Τό ξε ώρισμα τέλωσε, είκοσιτρείς νομάτοι. Τους άλλους τους παπάδες, τις γυναίκες κι' άπ' τούς πολίτες, όσοι άπόμειναν, τους δέσαν μ' ένα μακρόν σκοινί και μάς μάς άνέβασαν σ' ένα πατωμένο σπίτι. Άκούσαμετι πατήματα των άλλων που φέβγαν μέσα στις γρήγορες διαταγές που δίνονταν στους μαφαζάδες. Κ' ύστερα ξεόπασε δυνατή μπόρα. Τι πράμα είναι άφτό που λέγεται τ'ύχη και κουμαντάρει με μιá ψιλή κλωστή τη ζωή μας; Πολλές φορές τό συλλογίστηκα. Γιατί άργότερα έμαθα πὸς; άπό εκείνοους, που ήθελα να πάω και γὸ μαζύ τους, κανένας; δέ γλύτωσε. Κι' άν είναι μέσα μας τό φυσικό, τό πολύξερο ένστικτο της ζωής που δε λαθεύει, όπως λέν τ'ά σοφά βιβλία, γιατί εγὼ κείνη την κρίσιμη ώρα να θελήσω, δίχως να τό καταλαβαίνα, να πάω με τούς άλλους, έτσι που τούτη τη στιγμή να ήμουν ένα σαπισμένο κουφάρι, που δε θα τό θυμόταν κανείς;

[εδὼ τελειώνει τό πρώτο μέρος της ιστορίας τούτης] (Έχει συνέχεια)

ΚΑΜΟΝΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι εφεδροι να πολεμούν μόνο σαν κινδυνεύει ή ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα αποτελέσματα των πολέμων να μοιράζονται αλληλέγγυα όλα τα άτομα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει αληθινό λαϊκή. Να καλλιεργηθεί στα νησιά μας η «Αγαιοπελαγίτικη Ίδέα». Να ψηφιστούν τα «αιτήματα» που δημοσίευσε η «Καμμόνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Απριλίου 29 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' - ΑΡΙΘ. 6 (39)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της οργάνωσης που την εγγράφει για τα φάρμακα των αρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Άρθρο του πρόσφυγα πληρεξουσίου Σ. ΚΗΝΙΚΑ

Είς άρθρον μου που δημοσιεύθηκε στη «Δημοκρατία» έγραψα πώς η Κυβέρνηση δύο πράγματα πρέπει άμέσως να επιδιώξει:

Πρώτο να φροντίσει να συμμαζέψει τον πληθυσμό που έμεινε στην Τουρκία και δεύτερο να λάβει άφασιστικά μέτρα να συντηρήσει στη ζωή όλο τον προσφυγικό κόσμο που βρίσκεται στην Ελλάδα.

Η λύσις του πρώτου εξαρτάται από την αντίληψη που θα έχει η Τουρκία για τη δική της δύναμη.

Το δεύτερο είναι ζήτημα οικονομικό. Δε φτάνει μονάχα η καλή θέληση της Κυβερνήσεως. Θα εξετάσουμε πικρά, αν μπορεί το κράτος να άντεξει με τα μέσα που διαθέτει.

Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Ανταλλαγής ιδρύθηκε η Μικτή Επιτροπή, η οποία έχει δύο πράγματα να κάνει:

Να επιτηρεί και διευκολύνει τη μεταναστεύση και να προβάλλει εις την εκκαθάριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των μεταναστών.

Η ίδια Επιτροπή θα διατάξει να ενεργηθεί ή εκτίμηση αυτής της περιουσίας και θα παραδίσει στους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτες δήλωσιν, στην οποία θα αναγράφεται το ποσόν που έχει να πάρει καθένας, ή αξία δ. λ. δ. της περιουσίας που έχασε.

Αυστηρώς ή εργασία αυτή θα άρχισι να πάρει τέλος.

Γιατί ή Επιτροπή δεν έχει οργανωθεί από τεχνικής απόψεως. Δεν έχει ακόμα καταρτίσει Επιτροπήν ή οποία θα φροντίσει για την εκτίμηση των περιουσιών που έκαστος έφερε στην Τουρκία και θα ετοιμάσει τη σχετική στατιστική.

Τ' αποτελέσματα λοιπόν που θα μάζεψει ή Μικτή Επιτροπή πρέπει να τα περιμένουμε σε πολύ μακρινό μέλλον.

Ας εξετάσουμε τώρα αν ή Επιτροπή Αποκαταστάσεως θα ήτο δυνατόν να πραγματοποιήσει μια προσωρινή εγκατάσταση έως ότου τελειώσει το έργο της Μικτής Επιτροπής.

Η Επιτροπή αυτή διαχειρίζεται μέχρι στιγμής με πρόκαταβολή, ή οποία δόθηκε άπέναντι του Δανείου που ούθ' ά συνάφθηκε σύμφωνα με το πρωτόκολλο της Γενεύης και για τη σύναψη του οποίου ένε ύπόχρεως ή Ελληνική Κυβέρνηση.

Η Ελλάδα άνάλαβε την ύποχρέωση να εκχωρήσει στην Επιτροπή αυτή γαίες 300.000 εκταρίων και να διαθέσει ώρισμένας προσόδους για την ύπηρεσίαν του Δανείου.

Ενώ λοιπόν ή Ελλάδα άνάλαβε τόσες ύποχρεώσεις και κυρίως άποξενώθηκε από τόσες γαίες (3.000.000 στρεμ.) δεν έχει δυστυχώς άνάλογα πλεονεκτήματα. Άπεναντίας έμεινε άπορρηχθήκη ή Κράτος εν Κρά-

τει, ένας δεύτερος οικονομικός έλεγχος.

Και ένώσω με την ύποδούλωση αυτή θα έτακτοποιείτο το μεγάλο πρόβλημα, ή παραγωγή κή δηλ. άποκατάσταση των προσφύγων, το πράγμα θα ήτο άνεκτό. Δυστυχώς όμως, ή μέχρι σήμερα δράση της Επιτροπής μάζε δίνει άντίθετα συμπεράσματα.

Εξέθεσε τα παραπάνω όχι για να ψέξω ούτε τη Μικτή Επιτροπή, της οποίας ή δουλιά που άκνε ως τα τώρα είναι γνωστή σε όλους, ούτε την Επιτροπή Αποκαταστάσεως, της οποίας την άμελέτητη δράση βλέπουμε και εδώ, αλλά για να καταλήξω σε συμπέρασμα ός ν' άφορά το δεύτερο σημείο της Κυβερνητικής ενεργείας: Τη συντήρηση στη ζωή του προσφυγικού κόσμου.

Λέγονται συντήρηση δεν έννοώ να γίνεται ή πρόσφυγες άντικείμενο περιθάλψως. Ο προσφυγικός κόσμος θα συντηρηθεί, μόνο ότα τοποθετηθεί σε παραγωγικά έργα και γίνει οικονομικά αυτότητος.

Τούτο είναι δυνατό να γίνει, καθώς και άλλη φορά έγραφα, κσι χωρίς τη σύναψη ή έξω τερικου δανείου.

Οι έν Έλλάδι πρόσφυγες είναι δικαιοδχοι της Μουσουλμανικής περιουσίας, ή οποία σήμερα, σύμφωνα με τη σύμβαση της Ανταλλαγής βρίσκεται στη διάθεση της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Άνεξαρτήτως του αν ή Ελληνική Κυβέρνηση έχει κυριότητα πάνω στην περιουσία αυτή, πάντως ως διαχειριστής και με τη σύμπραξη των δικαιοδχων προσφύγων, εμπορεί και αυτή να ύποθηκεύσει τα μουσουλμανικά άκίνητα, χωρίς τούτο να έμποδίζει και την προσωρινή εγκατάσταση, και να συνάπτει δάνεια άπ' τας έν Έλλάδι Τραπεζάς, ή κατά τη γνώμη του τώος ύπουργού των Οικονομικών κ. Τσουδερού, όλες οι μουσουλμανικές περιουσίες να ύπαχθουν ύπό τη διαχείρηση ένός αυτότελοδς Οικονομικού όργανισμοδ, ό οποίος με τη μεγάλη πίστη που θα είχε, θα εξεύρισκε εύκολα τα άπαιτούμενα χρήματα.

Και με τούς δύο παραπάνω τρόπους θα εξυρισκοντο άμέσως χρήματα, τα όποια θα κατεβάλλοντο στους δικαιοδχους πρόσφυγας ως ώρισμένο ποσοστό άπέναντι της περιουσίας που έγκατέλειψαν.

Μόνο με αυτόν τον τρόπο, ότιν δ. λ. δ. ή καθένας έννοήσει, ότι άρχισε να γίνεται κάτοχος της περιουσίας του θα εκφεθεί σοβαρά

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Άρθρο του πληρεξουσίου Δ. ΣΑΒΒΑ

Ο Μεγάλος άγωνας που μάζε κρατούσε όλους τούς Έλληνας στο πόδι τώρα και τόσα χρόνια, τέλειωσε με μιάν άφάνταστη νίκη του Λαού κατά του Μοναρχισμού και του Δεσποτισμοδ.

Η δεκάτη τρίτη του Απριλίου θα σημειώσει για το Έθνος την άρχή μιάς καινούργιας ζωής έσωτερικής και έξωτερικής. Έξωτερικής γιατί όλοι οι ξένοι θα ξέρουν πώς έχουν να κάμουν με το Έθνος το Ελληνικό, με το Λαό που εργάζεται, που πολεμά, και χάνεται για την Πατρίδα, θα ξέρουν πώς ή έξωτερική πολιτική του θάναυ καθαρά ή Ελληνική, και τότε μικροί και μεγάλοι θα τδ σέβονται και θα ζητούν τη φιλία του γιατί θα ξέρουν πώς τ' Έθνη δεν προδίδουν ποτέ τους τις φιλίες και τις συμμαχίες σαν τούς βασιλιάδες (βλέπε Κωνσταντινον). Έσωτερικής γιατί θα πάψουν τα καταραμένα προσωπικά κόμματα, και θ' άρχίσουν «τα κόμματα των άρχων» με τα ζωντανά προγράμματα και τις νέες ιδέες. Ο Λαός δε θα ψηφίζει πια είδωλα και πρόσωπα, αλλά θα ψηφίζει κείνα τα κόμματα που συμφωνούν με τη δικιά του ιδεολογία, με τις άρχές του, και τα άληθινά συμφέροντά του. Δε θάχουμε πια κόμμα Τριονικικό, Γουναρικό, Κωνσταντινικό, Βενιζελικό, θάχουμε κόμμα άγροτικό, σοσιαλδημοκρατικό, κομμουνιστικό κλπ.

Πρέπει από τώρα όλοι οι πολιτευτάδες παλιοί και καινούργιοι να τδ καταλάβουν καλά και ξάστερα πώς τα πρόσωπα θα μείνουν στη μπάγια. Είναι καιρός να ξεκολλήσουμε άπ' αυτά και να δουλέψουμε στην ιδέα και τις άρχές.

Ο Λαός που ως τα τώρα ψηφίζει για τδ κέφι του Κωνσταντή ή του Α ή Β πολιτευτή, αυτός ό λαός τη δεκάτη τρίτη του Απριλίου μάζε έκαμε μιά προεϊδοποίηση μεγάλη και τρανή. Θέλει, μάζε είπε, άνθρώπους ζωντανούς, άνθρώπους να σκέφτονται με τδ δικό τους κεφάλι και όχι με τδ μυαλό δυδ-τριών προσώπων.

Τη δεκάτη τρίτη τ' Απριλίου ό

να τραπέζι σε έργα παραγωγικά. Ένώ όπως γίνεται τώρα, με τη χορήγηση άνεπαρκών δανείων, έν είδαι βοηθημάτων, στίς γεωργικές μόνον ομάδες, όχι μόνο δε θα έχουμε παραγωγική εργασία, αλλά και θα δημιουργήσουμε άνθρώπους άνηρωρούς, που θα άποβλέπουν μονάχα στην προσωρινή εξοικονόμηση των άναγκών των.

Ας άποδεκτικα τών περιουσιακών στοιχείων των προσφύγων θα άρκουν οι ύπεύθυνοι πιστοποιήσεις, τών άρμοδίων προσφυγικών Επιτροπών, άφού μόνιμα ένν πεσοστο της περιουσίας καθενός θα δίδεται.

Μόνον και' αυτόν τον τρόπο θα συντηρηθουν στη ζωή έκείνοι, για τούς όποιους θα άσχοληται για πολλά χρόνια ή Μικτή Επιτροπή.

Αυτά όλα θα τδ άπαιτήσουν οι

λαός ό Ελληνικός άφου λεπτέρωθηκε ό ίδιος άπ' τδ ζυγό τδ βασιλικό, λεπτέρωσε και τούς πολιτευτάδες άπ' τδ ζυγό των προσώπων. Είναι αυτό μιά άληθεια που πρέπει να την βροντοφωνήσουμε. Ομολογώντας αυτή την άληθεια δε λέμε πώς πρέπει να περιφρονήσουμε τα πρόσωπα που στα περασμένα δούλεψαν για την πατρίδα, και που τούς χρωστούμε μάλιστα γι' αυτό μιά πολύ μεγάλη εγνωμοσύνη και άληθινό θάνασμα, αλλά θέλουμε να πούμε πώς στο έξής τδ Έθνος τη ζήση του, καλή για κακή, θα τη χρωστά στις ιδέες που θα επικρατήσουν στις μεγάλες μάζες, τις όποιες ιδέες θα εκπροσωπούν τα κόμματα, κι όχι στη μεγαλοφυία ή ήλιθιότητα δυδ για τριών προσώπων.

Η νίκη λοιπόν του Λαού στις 13 τ' Απριλίου είναι διπλή. Ένίκησε τδ βασιλισμό και τδν προεπισμό. Από τδ πρώτο λεπτέρωθηκε ό ίδιος. Από τδ δεύτερο λεπτέρωσε τούς πολιευτάδες. Άλλοίμονο στους δεύτερους σ' άδεν κατλάβουν τη σημασία πώχει ή νίκη που κέρδισε γι' αυτό τδ Λαός. Θα τούς πετάξει στην μπάνια και θα ζητήσει να βρει τούς σωστούς, τούς ζωντανούς, τούς γνήσιους άντιπροσώπους του. Και θα τούς βρει χωρίς άλλο εκείνους που θα θελήσουν τη νίκη της 13ης Απριλίου να την κάμουν σωστή νίκη, όπως είναι κι' όλας, της ιδέας, του συστήματος, της τάξης, και της δμικής και δικής ζήσης του ελεύθερου πολίτη.

Ετσι λοιπόν σ' τδ μέλλον στην πολιτική ζήση του Έθνος μιά γάλο, ή άκριβέστερα, τδν πρώτιστο ρόλο θα παίξουν τα κόμματα πώχουν άρχάς, κατασταλαμένα προγράμματα, θετικά συστήματα, κι όχι τα είδωλα και τα πρόσωπα, που καμιά φορά σώζουν και μεγαλώνουν τα έθνη, αλλά τις πιδ πολλές φορές με τδ πείσματα και τις ήλιθιότητές τους τδ ρίχτουν μέσα στον γκρεμό της καταστροφής, της άτιμίας και της ντροπής.

Μήθυνα τη 17 - 4 - 24

δικαιοδχοι πρόσφυγες και τη γνώμη των αυτή θα διεκμηνεύσουν οι πληρεξουσιοί των.

Πρέπει λοιπόν να οργανωθουν και οι πρόσφυγες του Νομού μας με βάσεις γερες και να αναλάβουν τη διεύθυνση των όργανώσεων αυτών άνθρωποι με θέληση και χωρίς ιδιοτέλεια. Άνθρωποι που να έχουν ως άξίωμα τδ ότι αν τδ σύνολο εύημερεζ θα εύτυχούν και τ' άτομα.

Εδώ γίνεται μιά άγροτική εγκατάσταση από πολλών καιρό τώρα, και ένφ δε γίνεται σύμφωνα με τις συνθήκες του είδους των άγροτικών άκινήτων, και ένφ άκούονται τόσα παράπονα, δε βρίσκει δυστυχώς μιά όργάνωση, ή οποία να εκπροσωπεζ πραγματικά τδν προσφυγικό κόσμο, και ή οποία να διατυπώνει όσα πρέπει και όπου πρέπει τις δικαίες άπαιτήσεις του.

ΟΙ ΒΑΒΑΡΕΖΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ

Τη Δευτέρα τὸ βράδυ εἰσάχθη σὲ μιά κομμουνιστικὴ συνέλευση. Νὰ σοῦ πῶ καμπόσα γι' ἀφ' αὐτῆ.

Νόμιμα πῶ; στὴ Βαβάρια δὲν ἔχει κομμουνιστὲς; γιατί εἶναι ἀλήθεια πῶ; εἰ Βοβάρια εἶναι μοναρχικὸ τὸ περισσότερο. Τὸ μικρόβιο βλάσκει παντοῦ, καὶ μάλιστα ἴσως φανερώεται μὲ μεγάλη φῶρα ἐκεῖ πού δὲν τὸ περιμένεις. Καταπλαταίνει καὶ κερδίζει ξεφρενικὰ ἔδαφος. Ἐδῶ πού μιλάνε πολὺ γιὰ νασιοναλισμό, ἐδῶ πὺν ὑπάρχουν μερίδες πού ἔχουν γιὰ σμάδι ἀναμεταξύ τους τὸν ἀγκιστρομένο στοβρό — σμάδι ἀντισημικό — ἐδῶ βρισκονται καὶ ζῶνε καὶ συνέχουνται καὶ μιλάνε γιὰ τὸ Λένιν καὶ τὰ Σοβιέτ, χτυπώντας πάνου σὸ βῆμα τῆ γροθιά, μεγάλες μερίδες ἀνθρώπων. Ἔτσι προχτὲς ἤκουνα κι' ἐγὼ σ' ἀφ' αὐτῆ τῆ συνέλευση. Ἐχθραν καλέσει τοὺς φοιτητὲς. Καὶ ἔφραξε ἐδῶ οἱ περισσότεροι φοιτητὲς εἶναι Χιτλερικοί, δηλ. ἀντισημίτες; καὶ νασιοναλ — σοσιαλιστὲς μπορεί νὰ τοὺς πεί κανεὶς. Πολλοὶ στίς μάχες ἐκείνες τοῦ Νοέμβρη πού ἔγιναν μέσα στίς στρατὲς τοῦ Μινάχου καὶ πού ἀλλάξαν τὴν ὄψη τῶ; ὁμορφῆς Μοριενπλάτς μὲ κανόνια καὶ στρατεύματα καὶ πλεμπία καὶ φρουροὺς, πολέμησαν μὲ τὸ μέρος τοῦ Χιτλερ, τοῦ ἔα εἶδος Κεράλ, χωρὶς βέβαια νὰ μπορεί νὰ τὸν φτάσει στήν ἐπιτυχία καὶ πραγμάτωση τῶν σκοπῶν του. Τοῦ Χιτλερ πού τώρα καταδικάστηκε κατόπιν μιάς μακρᾶς δίχης σὲ πέντε χρονῶνα φυλακῆ. Ὁ Λούιεντορφ πού μαζὶ τὰ μαγειρέψανε τίποτα. Βέβαια στρατηγὸς καὶ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ καταδικαστεῖ. Ἐξώμα γελοντῶν πρῶτα χρειαζότανε καὶ τὰ ῥεστο, καὶ οἱ Βοβάριοι συμπάθανε τὸ γόλον, ἀφ' αὐτῆ ἀκριβή πολιτιστ στοὺς δρόμους γιὰ τὴν τάξη φραῖνε ἐκεῖνο τὸ περιώμιο Καίσερικό κράνος, τὸ μπερὸ πῶ; τ' ἀπάνω πού φαίνεται — ὄχι τώρα καὶ — φαινότανε σὰ ν' ἀπελοῦσε τὸν σθρανό. Τώρα ἐπιτρέπονται αὐτὲς οἱ συνάθροις; γιατί τὴν ἐρχόμενη Κυριακῆ ἔχουμε ἐίλογέ. Θὰ ἔφραξε βέβαια πῶ; ἐδῶ ψηφίζονται κι' οἱ γυναίκες καὶ ψηφίζονται ἀκόμα ἔφραξε πῶ; ἡ Ρόζα Λούξεμπουργκ ἦτανε βουλευτινα σὸ Ραίχσταγ, ἀκόμα ἐπὶ Κρίτσερ. Τότες οἱ γυναίκες — αὐτὸ εἶναι παράξενο — ἔχανε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι μὰ ὄχι καὶ τοῦ ἐκλέγειν. Τώρα γίνονται καὶ τὰ διό. Γ' ἀφ' αὐτῆ κι' εἰ Ἑλληνοὶδὲς πολιτικὲς φαναζοῦν γιὰ ψήφου. Ἐὶ συχωρεμένη Γούναρη! Οὐα καὶ δὶ προκίβει ἀν τὸ π' ὕχουν ὕσε κακὸ! Ὅσο στροκατσόρισμα παθαίνει ἡ ψῆφ' ἀπὸ τὸ ἀσχημο φύλο ἄλο τόσο κι' ἀπ' τὸ ὄρατο θὰ πάθει. Ὅπως τῆ μεταχειρίστηκε ὁ λαὸς ὁ Στέρνιο, ὁ Μελίκος, ἄλλο τόσο κι' ἡ Δεσποινὴ ἡ Ταιβρόνινα καὶ ἡ... δὲ θυμάμαι κομὰ λωλή ἄλλῃ. Βλέπεις δικαίωμα ἔχουν τότες ὄλοι καὶ διες; λαλοὶ, μούλολοι, γναστικὲ. Ἐδῶ παίζει ῥόλο ὁ Νόμος. Ἔγινε νόμος; Μπίσιος. Δὲν ἀλλάζει γραμμῆ. — Τὶ λέγαμε λοιπόν; Ναι πῆγα σ' ἀφ' αὐτῆ τῆ συνέλευση. Πῆγα μὲ τὴν προϋπόθεση πῶ; θὰ δῶ νὰ πετοῦν σὸν ἀγέρα καρέκλες, πῶ; δ' ἀνοποδογορίζονται βήματα μαζὶ μὲ τοὺς ῥήτορες; πῶ; μπορεί κι' ἐγὼ νὰ χάρω κατὰ λάθος καίενα καρεγιόξυλο. Τίποτα λοιπόν ἀπ' ἀφ' αὐτῆ. Πρῶτα — πρῶτα οἱ κομμουνιστὲς ἔχανε 10 — 20 ἀνθρώπους δικούς του; μὲ μιά κόκκινη ἀπάντα σὸ δεξὶ χέρι. Ἀφ' αὐτῆ ἦταν οἱ ἀνθρώποι τῆς τάξης. Δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ φωνάζει καθόλου στὴ μέση τοῦ λόγου, γιατί ἀμέσως κατέφρανε ἔνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ τὸ ἔβγενικό παράγγελμα «Ruhe bitte»; ἡσυχία παρακαλῶ. Μιά σάλα πειρία μὲ φουσιπὸ ἤλιου. Οἱ Χιτλερικοί ἦτανε μαζεμένοι σὲ μιά πλεβρά τῆς σάλας μὲ τὴν πρόθεση ν' ἀντιπροσῶνουν γραμμῆ τοὺς κομμουνιστὲς, ῥήτορες καὶ ἴσως νὰ διασπίσουν τὴν τάξη. Δὲν ἐπέτευχαν τίποτα. Πρῶτα μίλησε ἔνας καὶ τὸ τι ζήτη ἡ ἀ θρωπότητα ἀπ' ἐδ' ἡμορφωμένο καὶ γεν.κὰ ἀπ' τὸ φοιτητῆ, πού ἀποτελεῖ τὸ μέλλον τῆς κοινωνίας. Ἀνεφρασε τὸν ἡλίθιο ἀντισημιτισμό. Σ' ἀφ' αὐτῆ πῆγε ἔνας φοιτητῆς τὸ λόγο καὶ τοῦ εἶπε πῶς διώκουν τοὺς Ἑβραίους γιατί εἶναι πλουτοκράτες, γιατί σὸν ρουφήτρους μαζέβουν τὰ χρήματα τῶν λαῶν. Κι' ὁ κομμουνιστῆς πλὸ ὄμορφο τοῦ ἀνάλασε πῶ; τότε πρέπει νὰ στραφῆς καὶ ἀνάνα τοῦ τῶδε καὶ τῶδε — ἀνάφραξε κατὶ δνόματα Γερμανῶν πλουτοκρατῶν πού τὸ ἴδιο ρουφᾶ σ τοῦ λαοῦ τὸ αἷμα. Ἡ διαφορὰ μεταξύ τους βεβέθηκε ἡ ἔξίς; πῶ; οἱ μὲν εἶναι διεθνεῖς κομμουνιστὲς, οἱ δὲ ἐθνικιστὲς κομμουνιστὲς. Τὸ δέφραγο εἶναι γέλοιο καὶ οὐτε νὰ συζητηθεῖ μπορεί. Τρίτος ἦρε σὸ βῆμα ἔνας νέος 25 χρονῶ πού μὲν ὄμιλος τὸν «student» τοῦ Iwan Goll. Μιλοῦσε κι' ὁ ἐνθουσιασμός; σὲ λίμψεις περὶ ὄσε ἀπ' τὰ μάτια του. Ἀπ' τὴν ἀκρῆ τῶν δεαγύλων του, σὸν κινούσε τὰ χέρια του μὲ ὄμνη; ἔπετοῖσε ἡ γοητεία τῆς κειστικόνιτας. Κι' ἔβλεπε νὰ φερωνύζει στὰ χεῖλια του ἡ ψυχὴ του. Θοράμβος! Οἱ ἐργάτες πού τὸν θάμαζαν τοῦ ἔχανε ὄσειε ὄλοι τῆ δική του; ψυχῆ, καὶ πῶς ἀπ' αὐτὸν σερίθιτανε εἰ μυριάδες τῶν ἀδικημένων καὶ μιλούσανε μὲ τὸ δυνὸ του τὸ στόμα. Κάποιος ἀντίεπε: «Καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία δὲν εἶναι ὁ Παράδεισος. Κι' ἐκεῖ ὄ; ὄμο ἡμερησίας δουλιᾶς ἔχουνε τώρα 10 ὄρες.» Πόσο παι-

σικά καὶ πόσο ἐκτιμῶλογο ἀπάντησε! «Ναι, εἶναι ὁ μεταναστευτικὸς καρὸς πού χρειάζεται δουλιᾶ. Καὶ καὶ ὑπάρχει κεφάλαιο, ὄχι μὲνος κεφάλαιο τοῦ Stinnes καὶ τοῦ Oberholtinger, ὑπάρχει κεφάλαιο τῆς πολιτείας, τῆς κοινῆς ὄφρειας. Καὶ θὰ θέλαμε νὰ δουλεύουμεκαλύτεραἐκεῖ12 ὄρες τῆ μέρα παρὰ ἐδῶ 8.» Ἀφ' αὐτῆ μὲ χειροκροτήματα πού τάρραξαν τὴν αἰθούσα βεβαίως ὄλοι οἱ ἐργάτες. Μίλησε ἀκόμα γιὰ τὴ θεωρίε τοῦ Μάρξ, πού τ' ἀσικά φύλλα τῆς παρουσιάσουν παλοβρες καὶ οὐτοπίες εἶπε...εἶπε, εἶπε ἀκούραστα ἐπὶ 2 ὄρε. Κι' ἔτσι καθῶ; λέγει ὁ Goll «σὰ νὰ χτυποῦσε μὲ τὸ μασιγί. Σ' ὄλες τῆς μεριε τοῦ κόσμου βεβέθηκε ἔνας πού μίλησε ἔτσι, σ' ὄλες τῆς μεριε τοῦ κόσμου ἄρχις νὰ θομποχράσει μιά ἀνατολή.»

Πόσο ἡσυχὰ ζήτησαν τὸ λόγο, πόσο ταπεινὰ ἀρχίζαν καὶ πῶ; ἀναβαν στερεὰ τῆς πυρκαγιῆς μέσα στίς ψυχῆς; κινῶν πού τοὺς ἄκουγαν. Ἐμειν βεβαίη πῶ; κανένας κι' ἀπ' τοὺς ἀντιθέτους δὲν ἐφυγε ἀλόγητος ἐκείνη τῆ βραδιά ἀπ' τῆ πάλη ἐκείνη. Κι' ἀν δὲν ἔχρατανε ἡ ὄρα 1 στερεὰ ἀπ' ἀπ' τὰ μεσάνυχτα δὲ θά κλεινε ἡ συγκέντρωση, γὰ νὰ ξαναρχίσει πάλι τὴν ἄλλη βραδιά μὲ τὴν ἴδια θέρημ καὶ μὲ τὸ ἴδιο πλῆθος.

Οἱ μερίδες ἴσως πού θὰ ἔχουν τὴν περισσότερη ἐπιτυχία εἰναι ἡ Komunistische partei καὶ ἡ Volkspartei δηλ. οἱ μοναρχικοί. Σὲ μιά δημοκρατικὴ συνέλευση μπορεί νὰ βρεθῆ μόνον 25-50. Βλέπεις τὰ ἄκρα κυνηγοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ — μέσο δὲν ἔχει. Τῆ μέρα πού ἔγινε ἡ καταδίχη τοῦ Χιτλερ ἔχανε ἀπογοητεῖ ὄλες οἱ συγκέντρωσι. Τρεῖς ἀνθρωποι σὸ δρόμο μαζὶ ὄχι. Γιατὶ μεγάλη συγκίνηση κρατοῦσε τοὺς Χιτλερικούς. Μύναχο. Σ. ΚΑΡΑΓΕΚΑΚΗ

Μετὰ σωστὴ ἰδέα Ἀξιώσιμος κ. Διευθυντή,

Δὲν φρονεῖτε πῶ; τώρα μὲ τὴν πάνδημη ἀνακήρυξη τῆς Δημοκρατίας, πρέπει καὶ ἐδῶ πούναι τὸ κάστρο τῆς Δημοκρατίας νὰ ἐξαιλωθεῖ καθε ἔχνος τῆς παληᾶς μὲς σκλαβιάς; Δὲ φρονεῖτε καὶ οἱ πῶς ἡ λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α' πρέπει νὰ μετονομασθεῖ εἰς λεωφόρον «Δημοκρατίας»;

Μετὰ τιμῆς Προκοπάκης

Παιδιά γερὰ καὶ ἡλιοκαμένα Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»,

Τοὺς ἀγῶνες σου, γὰ ὄχι καλὸ, γὰ ὄχι δέλιο καὶ σμῆφορον σὸν τόπο μας καὶ στήν τάξη μας, τοὺς διεβρίζουμε καὶ τοὺς παροκλοῦθοῦμε ὄλοι ἐδῶ εἰ φρενιῆς, μὲ χερά κι' ἐιδιοκαμένα. Ἡ «Καμπάνα» ἔγινε γωστή πιά τόσο, πού ἀκόμα ἔξενει γὰ τὰ δικὰ μας ζητήματα, μὲ ἀνθρώποι πού ἐνδιοφρόρονται γιὰ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τὴν πρόδοδ μας, ἔγραψαν τόσα καλά σὸν Ἀθηνεῖκο Τύπο γὰ ὄσενα, πού νὰ σ' ἀναγνωρίζουν τὴν τιμῆ πῶ; πρώτη δού στήν Ἑλλάδα, στὴ γλώσσα μας τὴν καθαρῆ, μιλιᾶ; γιὰ τὰ δικὰ τῶν Ἐφείδρων («Ἐλευθέρους Λόγους» Ἀθηνῶν) καὶ τοῦ λαοῦ.

Στὸν ἰδιανὸ τοῦτον ἀγῶνα σου, ἐρχομαι νὰ προσέδωσ ὄσημα λίγα; λέξεις, ἀπάνω σὸ ζήτημα τῆς περὶ φραξῆς τοῦ Γυμναστηρίου τοῦ Παλλεσβιακοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου καὶ σὸ σημερινὸ σου «Καυτηρίασμα» («Καμπάνα 15-4-24) γὰ τὰ τζάκα ὄπως θουμάσαι δνομάσεις μερικὸς κεφαλοκράτες; τῆς πόλης μ.κ.

ἔφραξε, γιατί δού πρώτη σήκασε; τῆ φωνῆ σου γὰ βήθε.ἀ του). Αὐτοῖ, βλέπεις, τὸν ἤθεσαν τὸν Τεράλ φρενιμένο «Καμπὰ κι' ὄχι γεμάτον ὄποις σήμερα μὲ παιδιὰ γερὰ κι' ἡλιοκαμένα. Μὲ πολλὴ ἀγάπη κι' ἐκτίμηση Κλεάνθ. Παλαιολόγος Ἐφείδρος Λοχίας

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίο Ἀλληλογραφίας — Τὸ Στρατολ. Γραφεῖο Ἀρχηγὸς μᾶ; ἔστειλε τὰ παρακάτω πιστοποιητικὰ Στρατολογικῆς Κτιστάσεως διαφόρων συαδελφῶν.

- 1) Παρασκευασιτῆ Ἐλευθερίου ἀπὸ τὸ Μανδραμάδο.
2) Μαυραντῶνη Παναγιώτῆ ἀπ' τὸν Παλαϊόκηπο.
3) Γιαννίκου Νικολάου ἀπ' τὸ Σκόπελο.
4) Χατζηδημητρίου Ἀρχιμήδῃ ἀπ' τὰ Περσάκοιλα.
5) Ψωμᾶ Ἀναστασίου Παράκοιλα.
Τὸ ἴδιο Στρατολ. Γραφεῖο ἐξέδωκε φύλλα μητρώου τοῦ πεθαμένου συναδέλφου Δρακοῦλα Ἐδοστρατίου ἀπ' τὴν Ἄγ. Παρασκευῆ.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Μανδραμάδου. — Ἡ Οἰονομικὴ Ἐφορία Μυτιλήνης μᾶ; γνωρίζει πᾶνου σὸ ὄπ' ἀριθ. 33 ἔγγραφο σὰς πῶ; δ' ἐνδιοφερόμετος; συνάδελφος Πασπαλά; Ἐδοστράτος; πρέπει νὰ ὑποβάλει εἰσηγήσιν σὸν Οἰκονομικὸ Ἐπιθεωρητῆ Ἀμ. Φόρων Ἀθηνῶν, ἐπισυνάπτοντας καὶ τὴν πρόσκληση τῆς Οἰκον. Ἐφορίας.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Πολυχνίτου. — Τὸ 22ο Σύν.γμα μᾶς γνωρίζει πῶ; δ' συνάδελ. Καβαδά; Γεωργίος; ἔχει νὰ λοβα ἀπὸ μισθῶς ὄρ. 271.20 πού γὰ νὰ τις πάρει πρέπει νὰ μᾶ; ἀποστείλει μιά ἐξοφλητικὴ τοῦ ἀπόδοξῆ.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Ἐρεσσῶ. — Ἡ Νομορχία Λέσβου μᾶ; πληροφορεῖ πῶ; τὴν αἴτηση τοῦ ἐφείδρου Μεταξῶτῆ νῆ διεββάσε σὸν Οἰκονομικὸ Ἐφορο Μνηστήρη.

Ἐνωσιν Ἐφείδ. Ἀγ. Παρασκευῆς. — Τὸ ὄπ' ἀριθ. 23 ἔγγραφο σὰς διοββάσθηκε στὴ Διεύθυνση Ἐλέγχου τῆς Μεραρχίας.

Ἐνωσ. Ἐφείδρ. Μεσοτόπου. — Τὸ Δ' Σύν.γμα Προκαλύψαμε μᾶ; γνωρίζει πᾶνου σὸ ὄπ' ἀριθ. 37 ἔγγραφο σὰς πῶ; θάχει ὄπ' ὄπιν του μὲνος περᾶσιν αὐτῆ; οἱ μέρες νὰ χορηγήσει ἀδεια σὸ Στ. Δουδινῆν Ἰωσήφ.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Λέσβου. — Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία Μυτιλήνης μᾶ; γνωρίζει πῶ; ἀπαλάτθηκε ἀπ' τὴν καταβλή ὄφρου ὁ ἐφείδρ. Ἀπόστολος Μακρῆς γιὰ τὸ χρονο 1924-1925. Ἐπειδὴ ἔκλεισε τὸ Καφετεῖο του πρέπει νὰ ὑποβάλει αἴτηση σὸ δῶδ Ταμεῖο.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Πολυχνίτου. — Πᾶνω σὸ ὄπ' ἀριθ. 188 ἔγγραφο σὰς τὸ 22 Π. Σύν.γμα μᾶ; γνωρίζει πῶ; δὲν μπόρεσε νὰ ἐξαοφβάσει τίποτα γὰ τὴν τύχη τοῦ Στ. Καταξάνου Ἐδοστρατίου. Τῆ σχετικῆ ἀλληλογραφίᾶ τὴν ὑποβάλαμε στὴ Διεύθυνση Ὑγεονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Βατοῦσης. — Ἡ Νομαρχία Λέσβου ἔστειλε σὸ Τεμεῖο Μυτιλήνης δευτέρη κατάσπαση γιὰ τὴν πλειοψηφί τῶν καθυστερουμένων συντάξεων ἐκ δοχ. 168.30 στὴ Ρηγινούλαν Κουτρελίη. Σχετικῶς εἰδοποιήσαμε τὸν πληρεξούσιό τῆς νὰ πᾶγει νὰ τὰς εἰσπράξει.

Ἐνωσιν Ἐφείδρων Βατοῦσης. — Ὅσο γὰ τις καθυστερουμένους τοῦ 1921-1922 θὰ ὑποβάλουμε ἀναφορὰ στὴ Γεν. Διεύθυνση Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἀπ' τὸ Γραφεῖο

Προκήρυξις μεσοδοτικῆς Δημοπρασίας Ἀριθ. 18

Ἐκτίθεται εἰς μεσοδοτικὴν δημοπρασίαν 1) ἡ κατασκευὴ 260 ζευγῶν ὑποδημάτων καὶ 2) ἡ ἀνάδοξις χορηγητῶν ἄρτου καὶ κρέατος διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρέων Μυτιλήνης.

Ἡ Δημοπρασία θὰ λήθῃ χώραν τὴν 11 Μαΐου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοιμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρέων Μυτιλήνης.

Οἱ ὄροι τῆς δημοπρασίας εἶσι κατατεθειμένοι παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ ἀνωτέρου Ὀρφανοτροφείου καὶ παρὰ τῆ ἰδιαιτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Λέσβου, δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γῶσιν αὐτῶν οἱ βουλομένοι καθ' ἐκείσιν τὴν προσερχόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας. Δημοσευθῆτω διὰ τῶν ἐφημερίδων «Ἐλευθέρους Λόγους» «Σάλπιγγος», «Προσφυγικῆ Φωνῆς», «Καμπάνας» καὶ «Νέους Κήρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 22 Ἀπριλίου 1924 Ὁ Νομαρχῆς Λέσβου Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτ. ἀρρέων Μυτιλήνης Θ. Βεγλερῆς

11ην Μαΐου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοιμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρέων Μυτιλήνης.

Οἱ ὄροι τῆς Δημοπρασίας εἶσι κατατεθειμένοι παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ ἀνωτέρου Ὀρφανοτροφείου καὶ παρὰ τῆ ἰδιαιτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Λέσβου, δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γῶσιν αὐτῶν οἱ βουλομένοι καθ' ἐκείσιν τὴν προσερχόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας.

Δημοσευθῆτω διὰ τῶν Ἐφημερίδων «Σάλπιγγος», «Ἐλευθέρους Λόγους», «Προσφυγικῆ Φωνῆς», «Καμπάνας» καὶ «Νέους Κήρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 22 Ἀπριλίου 1924. Ὁ Νομαρχῆς Λέσβου Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρέων Μυτιλήνης.

Θ. Βεγλερῆς

Προκήρυξις μεσοδοτικῆς Δημοπρασίας Ἀριθ. πρωτ. 19

Ἐκτίθεται εἰς μεσοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια τῶν κατωτέρω εἰδῶν τροφίμων διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρέων Μυτιλήνης.

- 1) 1100 δκάθων ζυγκάρεως Ἀμερικῆς.
2) 100 δκ. καφέ Ρίου Β'. ποιότητος.
3) 500 δκ. ζυμαρικῶν (250 δκ. μακαρονίων καὶ 250 δκ. πάστα).
4) 400δκ. βουτύρου Ἀμερικῆς; Μπονέρ
5) 400 δκ. τυροῦ φέτα.
6) 400 δκ. ἐλαιῶν.
7) 2.500 δκ. ὄπικῶν (2000 δκ. φασολίων, 250 δκ. ρεβινθίων καὶ 250 δκ. φακῆς).
8) 1000 δκ. ὄρυζης Ἀμερικῆς.
9) 100 δκ. ἀλάτος χονδροῦ.
10) 700 δκ. ἐλοῖνυ φαγοσίου Μυτιλήνης.

Ἡ δημοπρασία θὰ λήθῃ χώραν τὴν 11 Μαΐου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοιμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρέων Μυτιλήνης.

Οἱ ὄροι τῆς δημοπρασίας εἶσι κατατεθειμένοι παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ ἀνωτέρου Ὀρφανοτροφείου καὶ παρὰ τῆ ἰδιαιτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Λέσβου, δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γῶσιν αὐτῶν οἱ βουλομένοι καθ' ἐκείσιν τὴν προσερχόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας.

Δημοσευθῆτω διὰ τῶν ἐφημερίδων «Σάλπιγγος», «Ἐλευθέρους Λόγους», «Νέους Κήρυξ», «Προσφυγικῆ Φωνῆς» καὶ «Καμπάνας». Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 22 Ἀπριλίου 1924 Ὁ Νομαρχῆς Λέσβου Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτ. ἀρρέων Μυτιλήνης Θ. Βεγλερῆς

Προκήρυξις μεσοδοτικῆς Δημοπρασίας Ἀριθ. 20

Ἐκτίθεται εἰς μεσοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν κατωτέρω ἐπίπλων διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρέων Μυτιλήνης.

- 1) Ἐνὸς τραπέζιοφρου
2) Τριῶν ἔδρων
3) Τουρκικῶνα θρανίων
4) Δώδεκα καθισμάτων ψιθωτῶν κοινῶν
5) Εἴκοσι ξυλῶν κρεμαστῶν
6) Μιάς κλιμακῶς
7) Μιά; ντολάπας
8) Μιά; πορθητικῆς ἱμπίμου 200 θέσεων

9) Τεσσάρων τραπέζων εσπατορίου
10) Ὀκτὼ πύργων
11) Δύο τραπεζῶν μαγειρείου
12) Μᾶ; τραπέζης σιδηρώματος καὶ
13) Δύο σκαφῶν.

Ἡ δημοπρασία θὰ λήθῃ χώραν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρέων Μυτιλήνης, τὴν 11ην Μαΐου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 10-12 π. μ. καὶ ἐνώπιον τοιμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Οἱ ὄροι τῆς δημοπρασίας εἶσι κατατεθειμένοι παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ ἀνωτέρου Ὀρφανοτροφείου καὶ παρὰ τῆ ἰδιαιτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Λέσβου, δύνανται δὲ νὰ λάβωσι γῶσιν αὐτῶν οἱ βουλομένοι καθ' ἐκείσιν τὴν προσερχόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας. Δημοσευθῆτω διὰ τῶν ἐφημερίδων «Σάλπιγγος», «Ἐλευθέρους Λόγους», «Προσφυγικῆ Φωνῆς», «Καμπάνας», καὶ «Νέους Κήρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 22 Ἀπριλίου 1924 Ὁ Νομαρχῆς Λέσβου Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτ. ἀρρέων Μυτιλήνης Θ. Βεγλερῆς

Ἐκτίθεται εἰς μεσοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια 60.000 δκ. ἰδίων κενσοξυλῶν διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρέων Μυτιλήνης. Ἡ Δημοπρασία θὰ λήθῃ χώραν τὴν

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΝΑΚΡΕΩΝ

ΗΡΗΣΤΗΣΑ

Τὴν πάτωσα καλά καλά με μὰ μπουκίτσα πῆγτα κ' ἀπ' ἐναν κάδο τόσο δά, κατέβασα κρασί...

— Μεταφρ. Θ. ΛΕΦΚΙΑ —

ΤΟΥ ΟΡΦΕΑ ΤΟ ΜΝΗΜΑ

Ὁ περηφάνιος, πρέπει νὰ στηλώνεις στή Δέσπο τὸ οὐρανόγγιχτο κορμί σου!

Ἄκου εἰα θρήνο!.. Τί γυρῆσαι δ' γκιώνης ε' εὐδ' κ' ἔναι τὰ θῆδονα εἰ σύντροφοί σου...

τοῦ Ἐβρου νὰ δεῖς τὸ δῶρο: «Ὁ [φρούβε] Ἀπόλλω δίκαιος οἱ χάρες; πού εἰδ' ἔδρασε στή γῆ μου...

Ὁ! τ' Ὀρφεὺς κεφάλι στήν ἀκτὴ μου τὸ ἀπαλότατον ἔφερε τὸ κύμα. Εἶμαι τοῦ Ὀρφέα ἐγὼ τὸ ἱερὸ μνημὲ!

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

ΝΙΛΟΥΦΕΡ

Α'.

Ἡ Ἀνατολή εἶνε ἡ ζ' στή καὶ πορὰ ξενὴ γῆ, ὅπου βλαστεῖν οὐκ ἔστι...

Ἡ Προῦσσα εἶνε τὸ πῶ ἀρωστο παραμυθιοτάτου τῆς Ἀνατολῆς. Χρῆσ...

Μὰ ἐδὼ, Νίλουφερ, εἶσαι ἡ μικροῦλα γλυκιὰ καρδιά τῆς Προῦσσας. Ἐσὺ, με...

Ἐσὺ, Νίλουφερ, εἶσαι ἡ μικροῦλα γλυκιὰ καρδιά τῆς Προῦσσας, καὶ ἰδ' ὅμο...

Κανένα οὐκί με τίς κόρδες του τίς ἀσημένιες δὲ βογγαίει πῆσ' ἀπ' τὸ καράσι...

Τὸ δάσο τῶν λέρκων σιεῖ τίς μεταξωτὲς φυλλοσιεῖς του—χιλιᾶδες πράσινης...

Καὶ τὰ θῆδονα τῆς Βυθηρίας ξεψυχᾶνε ἔρωτες...

Μονάχα δὴδὼ συντρόφους ἔχεις στή μουσικὴ σου δόξα:

Ἐν ἀργυρὸ ποτάμι πού χοιδοιογέται λάγνα με;

ὁμένο κίβου τοῦ μεγάλου Ὀσμάν, τὸ δικό σου—Ρωμιοπούλα Σουλτάνα—Νίλουφερ!

Μὰ ἐδὼ στέκεσαι λυγρὴ σὰ λαφίνα, στέκεσαι λυγρὴ κ' ἀπαράμιση ἀνά...

Εἶσαι λάγνη κ' ἀθά σὰν τὸ ποτάμι, καὶ τὸ μυστήριό τῶν ματιῶν σου κυττάει...

Γιατὸ σὰ λέγω σ' ἀ τῶνμά σου, τὸ ζεστό χῶμα θυμιάζει μενεξεδένιους ἀρ...

Ὁ ἐδὼ Νίλουφερ, πού τὸ στόμα σου εἶνε σὰν ἕνα κοῦρο κόκκινο καὶ γλυ...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πήρουμε τὰ παρακάτω περὸ δ.κά: LIBRE Etude la langue, la litterature et les arts de la Grèce...

Μακεδονικὰ Γράμματα. Βγαίνει στή Θεσσαλονίκη. Ὑψη πλὴν δαλεχτὴ καὶ...

Αἱ Μοῦσαι. Περιοδικὸ φιλολογικὸ καὶ ἱστορικὸ. Βγαίνει στή Ζικινθο.

Κοινότης. Πολιτικὴ βδομαδιακὴ ἐπιθεώρησις. Βγαίνει στήν Ἀθήνη. Διευθυντής Ντ. Μιλοῦχος. Γραφεῖται: Μη...

Ραδάμανθυς Ἐγκυκλοπαιδικὴ ἐπιθεώρησις. Βγαίνει στήν Ἀθήνη.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Ἐφεδρὸς ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου Γραφεῖται: Ὁδὸς Ἀγίου Συμεῶν

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΜΑΣ

Μὲ μηνιαίους δόσεις 20, 30, 40, 50, 60, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600 δραχμῶν στὰ Γραφεῖα τῆς «Καμπάνας».

- Δραχμῆ: Ἀσλεῦ, Βύσσον καὶ Ἑλλάς 15.— Ἀντρέζοφ, Ἰούδας δ' Ἰσραηλίου 10.— Βουτυρᾶ Το Γκρέμσμι Θεῶν 10.—

- Ταγκοπούλου, Δράματα 10.— Πῶσ' ἀπ' τὰ κάγκελα 6.— Ἀγαπώντας 15.— Φιλολογικὰ Ποιήματα 20.—

Ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία εἶ-α. δεμῆνα κομψὰ καὶ στερεὰ καὶ με καλλιτεχνικὰ...

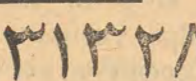
Ὁ Ἰατρός ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ σπουδίας καὶ ἐργασθεῖς ἐπὶ ὀκτώ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ (ΙΑΤΡΟΣ) Εἰδικὸς παθολόγος Σπουδίας ἐν Παρισίοις καὶ Β ἐννῆ...

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Ἀναλαμβάνει πᾶσαν καινικὴν, ἀσπικὴν...

ΕΦΕΔΡΟΙ Μὴ καπνίζετε ξένα Κραπὰ!

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τὴ τράβηξε ὁ ἄνθρωπος μετὸ παραπάνω νοῦμερο, πού πᾶ στή...

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο) ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Δεκέμβρη: 8. Οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ σκέβονται πῶς ὅλη ἡ σφαῖρα...

θὰ ἡσυχάσω. Σιγὰ - σιγὰ θάρτει ὁ θάνατος καὶ θὰ μ' ἔβρει ἐπ' ἄδύ...

πρῶτ' ὥστ' ἄραδν; Ἐτσι γεννήθηκε κ' ἔτσι μεγάλωσε. Ἄφτὸς, φυλάγει...

πὺν ἔχει ἔρθει ἀπὸ καιρὸ στὰ συντρόφια μου, δὲ θὰ κάτσω με δεμῆνα...

ΚΑΜΟΝΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι εφεδροι να πολεμήνε μόνο σάν κινδυνεύει ή ασφάλεια τού τόπου. Τά βάση και τά αποτελέσματα τών πολέμων να μοιράζονται ήλληλέγγυα σόλα τά άτομα τού συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει ήθητικό λαϊκό. Να καλλιεργηθεί στή νησιά μας ή «Αγαιοπελαγίτικη Ίδέα». Να ψηφιστούνε τά «αίτήματα» που δημοσίευσεν ή «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΑΗΝΗ

Μάης 6 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' — ΑΡΙΘ. 7 (60)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στό Ταμείο τής οργάνωσης που τήν έγγραφει για τά φάρμακα τών εφροστών τής. Τά φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πούληση κατά φύλλο δέν γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΑΧΤΗΜΟΝΕΣ ΕΦΕΔΡΟΙ

Είνε καιρός πιά να μπει στή μέση και να λυθεί με τόν τρόπο που λέμε πάρα κάτω τού εξής ζήτημα. Έκτός απ' τά τούρκικα χτήματα τού νησιού μας που σύμφωνα με τή Συνθήκη άνήκουνε στους πρόσφυγες, υπάρχουνε σόβλες τής κοινότητας ένα σωρό χτήματα κοινοτικά, (μοιράδες, έχαιλέ) και μοναστηριακά που δέν μπορεί να τάγγίξει ή Συνθήκη. Τά περισσότερα απ' αυτά τά κοινοτικά χτήματα βρίσκονται ακαλλιέργητα και τής πού πολλές φορές δέν χρησιμοποιούνται παρά ως βοσκότοπα. Οί οικονομικές άπολαύς που έχουνε απ' αυτά τά χτήματα τά ταμεία τών Κοινοτήτων είναι άσχετες. Είνε καιρός όλα αυτά τά χτήματα να τά πάρουνε οι εφεδροι άχτήμονες και (άν περιέψουν) οι αποδέλαιοι ντόπιοι άχτήμονες γεωργοί.

Είνε άνάγκη εδώ πέρα να παρακαλέσουμε μερικόνες που έχουνε πάθει μανία μπολεσδικικής καταδίωξης να μη διαστούνε να κραυγίσουν με έεράν όργη:

— Μά αυτό άδερφέ είνε μπολεσδικισμός!

Αυτό που θα προτείνουμε δέν είναι μπολεσδικισμός. Απ' έναντίας. Αυτό που προτείνουμε είναι προς τού συμφέρου έκείνων που σφοδούνται τού κομμουνιστικό κήρυγμα σάν ό διάβολος τού λιβάνι. Μ' αυτό που προτείνουμε έσα έσα γλυτώνουμε τούς κεφαλοκράτες απ' τόν μπαμπούλα τού μπολεσδικισμού, τούλάχιστο για άρκετόν καιρό. Γιατί κατ' αρχήν αποστρεφόμεστε τά αίματα είτε σε «έθνικούς έχθρούς» άνήκουν είτε σε «άντιπρολεταριακούς». Από τότες που γίνεται οι Ένώσεις μας προσπαθούμε να τής στηρίξουμε πάνε να θετικό επίπεδο όσο τού δυνατόν άμεσα ω τ έ ρ α θ ε ρ α π ε ι α ς τών άναγκών τής πεινασμένης μας τάξως τών «ήρώων». Θέλουμε λοιπόν ενόσω ζούμε σε άστικό Κράτος να ζήσουμε όπως όπως μέσα στόν τόπο μας δίχως νάμασται — όσο είναι δυνατόν — επαναστατικό στοιχείο αντίκει στην άστική εικόνα της πολιτικής τού Κράτους. Γι' αυτό όλες μας, οι προσπάθειες κινούνται μέσα στο περίωριο τής νομοταγείας και τής ήσυχης κοινωνικής ζωής.

Ας έρθουμε τώρα στο ζήτημά μας. Είπαμε πως θέλουμε να πάρουνε όλα τά κοινοτικά χτήματα οι άχτήμονες πολεμιστές. Μπα. Μά δέν τά θέλουμε τζάμπα. Απ' έναντίας με τρόπο που να όφελεθούν και τά κοινοτικά ταμεία κατά τρόπο θετικό, και να λείψει πάνου απ' τού νησί ή «μεγάλη» φτώχεια. Τά χτήματα αυτά θα πούληθουνε στους άχτήμονες εφεδρους με τή συγκατάθεση τών Κοινοτικών Συμβουλίων.

Έκείνο που θέλουμε μονάχα είναι να μην πούληθουνε με πλειστηριασμό.

Γιατί τότες θα ρουφηχτούνε κιαυτά απ' τούς κοτζαμπασήδες, απ' τούς τοκογλόφους κ' απ' τούς κεφαλοκράτες που αποτελούν τής κοφτές θεντοζές τής φτωχολογίας.

Αυτό θα τού πετύχουμε απ' τού Έργου. Απ' τού Έργου τής Δημοκρατίας, που διακήρυξε πως δέν ξεχωρίζει άνάμεσα στους άχτήμονες Έλληνες, πρόσφυγες και ντόπιους. Μόλις τού πετύχουμε θα πάρουμε ένα Νομοθεσίον και θα πάει να χωρίσει τά χτήματα σε κλήρους. Κάθε κλήρος θα εκτιμηθεί στο κατώτατο τής αξίας του, π. χ. στην τιμή τής προπολεμική δίχως τού περιθώριο τής αυτόματης υπερτιμήσεως. Κατόπι οι Ένώσεις τών εφεδρων μαζί με τά Κοινοτικά Συμβούλια θα μοιράσουνε τούς κλήρους στους εφεδρους που έχουνε όρεξη για να τούς δουλέψουνε και να τούς κάνουνε έλιχοτήματα, μπαχταές, σταροχώραφα, ή καπνοφυτείες. Η δισονομή σε έκταση και σε ποιότητα χωραφού θάνε άνάλογη με τής ανάγκης τής οίκογενειακής τού εφεδρου που θα τού πάρει. Έχει πολλά οίκογενειακά θάρη; Μεγαλύτερο χωράφι. Είνε μονάχος τού; Μικρότερο χωράφι. Απ' τή στιγμή που θα δοθεί τού χωράφι στόν εφεδρο, αυτός θα φέρει τή χρεωμένη στή Κοινότητα με τού ποσό που θά κανονιστεί για αντίτιμο τού χωραφού. Τού ποσό αυτό θάρχισει να τού πλερώνει ό κληροδότης μ' ένα μικρό χρεωλίσιο που θα εισπράχεται απ' τού γεωργό απ' τή μέρα που τού χωράφι θ' άρχισει να αποδίδει.

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, πως ή Ανατολή είναι για πάντα χαμένη για μας. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι πως ή γή μας αν δουλευτεί γερό, με καρδιά, με σύστημα και με προστασία τού Κράτους, μπορεί όπως οποιήσεται να μας ζήσει σε τρόπο που να μην κυττάζουμε τή σκληρή έξορία τής ξενιτιάς σάν ένα όνειρο γλυκό. Άλλως τή ή ξενιτιά είναι κλεισμένη για τούς φτωχούς. Κ' όσοι μπορέσουνε να ζοικονομήσουνε απ' τούς συγγενείς τούς τής άμερικης ένα είσατήριο τρίτης θέσεως, δέν θα μπορέσουνε να βγάλουνε άδεια.

Ας καλλιεργήσουμε λοιπόν τού λίγο χώμα μας κιάς τού κάνουμε παραγωγικό έσας εκεί που πέρνει. Δέν είναι άχάριστη ή γή, κ' οι έσμάχοι μας δέν είναι όκνοί. Σάν πάτε στην Αγίασσα θα δíte έλιές σκαλωμένες πάνου

στού πού άγρια θράχια, με χώμα κουδλημένο στή βίξά τους με τή ράχη τών φτωχών. Κι' όμως έχουμε βουνα όλάκακα ακαλλιέργητα, χιλιάδες στρέμματα που σήμερα τά εκμεταλεύονται τζάμπα οι πλούσιοι χηνοτρόφοι για βοσκότοπα, ενώ πραγματικά άνήκουνε σ' όλο τόν κοσμάκη και νομικώς άκόμα, γιατί είναι «ίδιοχτησές τού λαού».

Αυτό θα περ έχαλειέ. Ας γίνει λοιπόν μιάν όμόθυμη εργασία πάνου όλο τού νησι για τή δουλειά που θα όφελήσει όλο τού νησί. Και τούς φτωχούς του, και τά κοινοτικά Ταμεία και τούς πλούσιους άκόμα. Μάλιστα. Και τούς μεγαλοχτηματίες άκόμα. Κι τούς κεφαλοκράτες άκόμα. Όλους αυτούς τούς συμφέρει να μην υπάρχει «μεγάλη φτώχεια» και επαναστατημένο ψυχικώς προλεταριάτο πάνου απ' τού πλούσιο σπητικό τους. Όλους αυτούς

τούς συμφέρει να μην τούς χαλάσει τήν χώνεψη τού άφθονου δείπνου τών ή ιδέα πως τήν έβαν ώρα πεινάνε πολλοί παράπολλοι φτωχοί εργάτες μες τόν τόπο τους, κ' οι εργάτες αυτοί είναι πολεμιστές που πολέμησαν μόνον για να μπορέσουνε οι πλούσιοι, να καλοχωνεύουνε τάγαθά τους.

Κ' οι εργάτες αυτοί έχουνε οίκογένειες, γυναίκες, παιδιά, γέρονες για να θρέψουνε. Κι' οι εργάτες αυτοί έχουνε χέρια γερά για δουλειά, μα ή δουλειά δέν τούς δίνει φαί. Και οι εργάτες αυτοί έχουνε γροθίες γερες που καμιά μέρα δέν μπορεί παρά να τής χρησιμοποίησουνε εις θάρος τών άλλων, όταν δέν τής άπασχολήσουμε έχαιρώς αυτές τής γροθίες γύρω στην άλετροπόδα και στην άξίνα, με τρόπο που να βγάξουνε τού ψωμί τους και τού ψωμί τών σπιτιών τους.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνάδελφοι,
Στις 5 Μαΐου συνέχεται στην Αθήνα όπω: γνωρίζετε από τήν εγκύκλιο τής Οργανωτικής Επιτροπής τού Α' Συνέδριό μας.

Τού Συνέδριό αυτό θα αποτελέσει μεγάλο σταθμό στην Ιστορία μας. Όλοι μας πρέπει να νιώσουμε βαθειά τή σπουδαιότητα σημασία και να έντεινουμε τής προσπάθειάς μας για τήν αξιοπροσπεύτηρη και έπιβλητικότερη εμφάνισή του.

Οί τυχοδιώκτες, έστρατείες, τά άλλεπάλληλα μακελιά μέσα στα όποια σφηθήκαμε για να σφαιρόμαστε σάν πρόβατα ή για να σφαιρούμε θάνατο και τήν καταστροφή άλλους σάν και μα; φτωχούς χωρικούς, εργάτες και βοσκάλιστές, ή άδικα κληρονομία από μέρους μας τών φροσών τού οίκου μας ή ή σφαίρα τού ιδρώτά μας; μάς διδάξει πώ; δέν είχαμε ό; τά τώρα κανένα άλλο προορισμό από τού να δουλεύουμε και να άγωνίζομαστε σάν άναίσθητα κτήνη προσφέροντας άκόμη και τή ζωή μας, για τήν καλή πέραςή μας; χούφτας εκμεταλευτών κηφήνων που με πρόσχημα κ' άιθίκα μέσα, σάν τής Πατριδας και χιλιά άλλα δύο κοροφέβια, και τήν Κρατική βία κατώρθωνε να μά; μεταχίτριζονται σάν άντρείκελα, υποχείριους και τυφλούς εκτελεστές τών βουλιών τής.

Νοιάσαμε, συνάδελφοι, ξυπνώντας, πως έμεις οι «ήρωες», καθώ; μα; λέγινε, σάν χύμας τού οίκου μας; στο βωμό τής πατριδας, «έλοποδύτες» κ' οι τεμπέληδες!! καθώ; μα; λένε, σάν ζητούμε τού δίηρο μας τώρα που γυρίσαμε — όσοι γυρίσαμε — από τή Καλέ Γκρότα και τού; Συγγαρίου; σακατεμένοι από τά βόλια και τής άρρώστιας, άπολεσόμε τή μεγάλη λαϊκή μάζα που πρέπει μονάχη τής να έδιαφύγεται για τήν ζωή τής για τήν ύπαρξή τής. Αιτός είναι και ό κύριος σκοπός τού Συνεδριού.

Συνάδελφοι,
Έμεις; που πληρώσαμε και πληρώνουμε στην ειρήνη και στόν πόλεμο τά σποσμένα έχοντας για μόνη άπολαυή τή δαιώνιση τού ίδιου; μας με φτώχεια και άπόγωση, δέν πρέπει να μείνουμε με σταυρωμένα τά χέρια προσμένοντας άδρατες; δυνάμεις να μά; σώσουν. Πρέπει ν' άγρυπνώμε και να δουλεύουμε άκούριατα για τά συμφέροντά μας για τά όποια κανέναν άλλος εκτός από μά; δέν μπορεί να έ διασφραδί, και για τού έπίημα; γιατί οι καλοθελητές; μας είναι βουτηγμένοι στην πλάνη και στην άμάθεια

και κάθε μέρα και κεί καινούργιο μάς μαγαριόσουν.

Πρέπει να κρατήσουμε γερά τού τιμόνι τού καροβίου μας μέσα στόν άκαιρό τής κοινωνικής άνακαταστροφής και σάπιας δειχόντας; στους πατριδομπόρους και κερδοσκόπους; τών πολέμων πώ; ή έπιδροκή μάζα είναι σε θέση ποιά μονάχη να ζήτησει και επιβίβει όχι μόνο τού σβασμό για τά δικαιώματα τής άλλα και τήν εκπλήρωση τού;

Συνάδελφοι,
Μην ξεχνάτε ότι καθεμέρα προσπαθών να μά; πουλήσουν για πολεμικό όλικό στους μέν ή στους δέν ευρωπαϊούς; Ιμπεριαλιστές; κόνοντας και γιορννά χαρμόσυνα παζάρια — άναίδια! — σάν τής; γιοστές; τού Βύρωνα και τού Μαζιδώνος; βάζοντας σε πλειοδοτική δημοκρασία τά κ' ρμά μας.

Να μη σά; φύγη απ' τού μυαλό, ότι ένφ γλεντούν όργιζόντας και μεθοκοπώντας στα «καμπαρέ» οι εκμεταλευτές τού ιδρώτα μας, άμέτρητα «άντρεία παληκάρια!» όπως τά λέγατε, πεθαίνουν σάν σκυλιά στις στράτες απ' τήν άναδουλειά και τήν πείνα. Μη λησμονήτε πώ; με άδρα τρόπο προσπαθούν να όρχουν στην πλάτη μας τά βάση πύργους με βανδαλιστικά και άνελεύθερα μέσα τή φωνή μας όπως για πρόχειρα παραδείγματα έχουμε τά μεσαιωνικά γεγονότα τής Λάρισσας, τών Θηβών, τής Νάουσας, τής Βερροίας, τής Καστανιά; και χιλιά άλλα άκόμα.

Συνάδελφοι,
Στό Συνέδριό τής 5 Μαΐου όλοι οι οργανωμένοι εφεδροι τής χώρας μας, πρέπει ν' αντιπροσωπευθούν και να σπορατάξουν για πρώτη φορά τής ένωμένες δυνάμεις τους για τόν άγώνα τών πραγματικών τους συμφερόντων.

Καμιά Ένωση να μη λείψη. Γιατί μόνο με τήν έπιβλητική μας εμφάνιση και με τόν άγώνα που θα κάνουμε όλοι μαζί θα μπορέσουμε να επιβάλλουμε!

Τή Φτήνεια, τού; Φόρους; στή ράχη τών χυσοκανθήρων; τού μοίρασμα τών Μοναστηριαών στους άχτήμονες, τού πάτογμα τής; άεργίας, τήν άμέριστη εκμέρους; τού κράτους; περσίδαση τών σκακίτηδων και τών θυμάτων Στρατού, και τήν άπορεια και άφειδάς; σε όλους; παροχή υγειονομικής; περιθαλπείας; για τούς παθόντας; στο Στρατό.

Ζήτω τού Α' Συνέδριό Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού.
Η Διοίκηση τής Ένώσεως

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΩΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ και ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομή χρονιάτικη

Για όλη την Ελλάδα	Δρχ. 100
Για την Αμερική	Δολλ. 4
Για το Εξωτερικό	Λίρα Στερλ. 1
Για εξαμήνες και για τριμήνες συνδρομές	τάναλογα ποσά.

Οι συνδρομητές που προπληρώνουν τη χρονιά τους πέρνουν χάρισμα τα βιβλία της λογοτεχνικής βιβλιοθήκης της «Καμπάνας» που βγαίνουν μες το χρόνο

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΠΩΡΗΤΩΝ

Προηγούμενες εισφορές	191725 50
Κοινότης Παλαιολογίου	441.—
Ο κ. Ίωάννης Εδοστρατιάδης	100.—
Τό όλον	192266.50

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η Έργατική Πρωτομαγιά βίφθηκε στην Αθήνα με το αίμα των σκλάβων της ζωής. Η Κυβέρνηση — όπως κάθε άστικη Κυβέρνηση — που διανύει προς τα συλλογήματα και για γιορτές που την ενδιαφέρουν κομματικά, σκοτώνεται για να τα οργανώσει, να τα παραφουσκώσει και να τα μεγαλώσει με φέστες και τούμπανα και ρουκέτες πλερωμένες απ' το Δημόσιο Ταμείο, απαγορεύσει μες την Αθήνα το Πρωτομαγιάτικο συλλογήμα των Έργατών που ζήτησαν να γιορτάσουν την κόκκινη γιορτή τους με το δικό τους τρόπο, με τα δικά τους τραγούδια και με τα δικά τους λάβαρα, με διαμαρτυρίες εναντίον της αίσχρονορδίας, με διαμαρτυρίες εναντίον της άστικης άφροσύνης της ζωής της φτωχολογιάς. Αλλά βέβαια δεν είναι συλλογήματα που μπορούν να ευχαριστήσουν τους κ. κ. υπουργούς. Είναι όμως η φωνή όλου του λαού και πρέπει οι κ. κ. υπουργοί να την προσέχουν σοβαρά. Αν συμβεί να την άκουσε μονάχα απ' τους έργατες κάθε πρωτομαγιά αυτό είναι μονάχα γιατί αυτοί είναι πραγματικά οργανωμένοι. Κ' έχουν το όραμα της γιάωσης τους και την κολλημαρία της δηλώσεώς της. Μα την ίδια κραυγή θ' άκουγαν οι κ. κ. υπουργοί απ' όλο το λαό που ψήφισε τη Δημοκρατία και κρατά στα ύψουρικά έδωμά του, κ. κ. υπουργοί; Αν έβλεπαν τούτοι, να κούσουν τη λαϊκή φωνή που δεν δηλώνεται με συλλογήματα και με μαύρα λάβαρα, μόνο γιατί ο λαός αυτός δεν έχει ακόμα οργανωθεί, δεν έχει ξυπνήσει, δεν έχει καταλάβει τις υποχρεώσεις που έχει το Κράτος αντίκρι στο Σύνολο. Κάθε τίμιος άνθρωπος δεν μπορεί παρά να φτύσει πάνω στους άδελφότες.

Το ίδιο Κράτος που δίνει άμνηστία και συντάξεις και παράσημα στους αξιωματικούς που σκότωσαν προχτές ακόμα 300 παιδιά του λαού στο Νόρσε, και κάψανε τα πυρομαχικά της Κοινής Ασφαλείας, και καταστρέψανε 500 έκατομύρια απ' το δημόσιο πλούτο μόνο γιατί οι Γαργαλιθές και Λεοναρδούπολι και οι Μεταξάδες θέλανε να κάνουν τοιαύτη τους την Ελλάδα, το ίδιο Κράτος βίφθηκε με τα πιστόλια των αξιωματικών του και τα μάλλινα των υπαξιωματικών του στο κρέας μες το πλήθος των άπολων έργατών και φοιτητών που θέλησαν να γιορτάσουν την Έργατική Πρωτομαγιά διαμαρτυρόμενοι εναντίον στην άστικη ζωή και στην αίσχρονορδία.

Είπε πού: τιμή των φαντάρων που όταν διαταχθήκανε απ' τον ήρωικό απολοχαγό του Φρουραρχείου ν' άνοίξουν απ' ενάντια στον άπολο έργατόκομο άρνήθηκαν να βίψουν τα χέρια τους άκρη μιιά φορα σ' άδερφικό αίμα. Μα τί να το κάναμε. Το κοκό έγινε που έγινε. Όσο κι αν βιάστηκε η Κυβέρνηση ν' άφίσει ελεύθερες τις έκατομύρες των έργατών που έβριξε στα μπουτρουμά απ' το φόβο της γενικής άπεργίας που ήταν για να ξεσπάσει σ' όλη την Ελλάδα, το έργατικό αίμα που χύθηκε προχτές πάνω σ' Αθήναικα πεζοδρομία τρέβηξε μιιά κόκκινη γραμμή άνάμεσα στην Κυβέρνηση και στους οργανωμένους έργατες και τους χείρις απ' τη Δημοκρατική Κυβέρνηση, που με δόση έμπροστούνη τη βοηθήσαν για τη σκερδάση της Δημοκρατίας. Έπιζούμε πού: ο κ. Παπαναστασίου είναι άδίκως προσωπικώς απ' το αίμα αυτό που λεκίδιασε την Κυβέρνησή του. Θα ήτανε λυπηρό αν όλος αυτός ο κόσμος που άγιάζεται με τα δόντια και με τα νύχια για το ψαμί του, μόνο για το ψαμί του πού δεν τον φθάνα, πεσθεί πού: κ' ο «σοσιαλδημοκράτης» πρωθυπουργός άπως θέλει να λογαριάζεται, έχει ως μόνο επιχείρημα του για τη δυστυχία που δέχεται το λαό μονάχα τις μπουκές των «τουφεκιών του Στρατού της Λαϊκής Δημοκρατίας, και τα μπρόνιους των άξωματικών που τους πλερώνει ο ίδιος; ο λαός με τους άβάσταχτους φόρους που τον γονατίζουν.

ΤΟ Α΄ ΠΑΝΕΦΘΕΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Αυτές τις μέρες συνέρχεται στην Αθήνα το Α΄ Πανεφθερικό Συνέδριο της Ελλάδας. Σαυτό θα παραβρεθούν άντιπρόσωποι απ' όλες τις οργανώσεις των έφεδρων του Κράτους για να συσχεφθούν για τα μέτρα που μπορούν να παρθούν για τα συμφέροντα της τάξεώς μας και για την καλύτερη οργάνωση των μέσων με τα όποια θα γίνει συστηματικότερη ή επίδωξη αυτών των συμφερόντων. Η Ένωσις Έφεδρων Δέσφου πούστην ένεργό δύναμη της άνήκουν 60 Τμήματα του Νησιού, διόρισε όπως βλέπει κανένας στα παραπέρα έγγραφα και τηλεγραφήματα το συνάδελφο Χρυσάνθο Μολίνο για πληρεξούσιο άντιπρόσωπό της και του άνάθεσε να παρακολουθήσει τις συνεδριάσεις του Πανεφθερικού από μέρος των Έφεδρων του Νησιού μας.

Ευχόμαστε να πετύχει ή πρώτη αυτή προσπάθεια για την κοινή συνεννόηση και τη συνεργασία των πολιτιστών όλης της Ελλάδας, που τους δίνει ή τρομερή σύνδεση του σιματός των που χύθηκε άνακατεμένο επί δέκα δλάκαιρα χρόνια και τους έκανε «άδερφοποιτούς» στην πραγματικότητα.

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η «Ένωσις των Έφεδρων Δέσφου» με λύπη της είδε στον «Ελεύθερο Λόγο» της περσμένης βδομάδας κίτου απ' την άνακοίνωσή της για την έπαιση Ριζά Πασό που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της κ' ένα σκόλο της έφημερίδας αυτής, που μιιά και είναι ιδιοχρησία του άδελφού έπιδοφορμένου για το χτήμα αυτό κ. Σφαιρίου κατ' άνίγνη την πένα ά: άπάντηση στο άνακοινωθέν της. Ο κ. Σφαιρίου δηλώνει εκεί μέσα πού: το Τούτομο χτήμα που ζήτημα για Γεωργικό Σχολείο το θέλει για άτομική του έπιχείρηση. «Υστερ' απ' αυτό κόνβνεται οι έπιπέδες που σήφει ή Ένωσις των Έφεδρων για τη θεληματική έπιστροφή του πολίτημου αυτού άνήγνου στο λαό του Νησιού μας από μέρος του άγοραστή και άναγκάζεται ναρχισα σύντομος και άδιάκοπος ένεργεια με άλλη καιεύθυνση. Παρακάτου δημοσιεύουμε τα τηλεγραφήματα που στέλθηκαν προχτές στο Υπουργείο και στο: βουλευτές μας γύρω στο ζήτημα, παράλληλα με το υπόμνημα που ή «Ε. Ε. Λ.» στέλνει για να θέσει λεπτομερικώς την ύπόθεση στην Κυβέρνηση του κ. Παπαναστασίου, με την έπιπέδα πού: δέ θα την εύρει έξω απ' τ.σ. λαοκρατικής έπαγγελίας που διακήρυξε έπίσημα μόλις πήρε στα χέρια της την άρχή.

ΤΑ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Φαίνεται πού: η Δημοκρατική Κυβέρνηση έτοιμάζεται να κάνει ένα γενναίο και ριζικό βήμα για την έξυπνηση της παράλυτης Λαϊκής Έκπαίδευσης. Λένε πού: πάνω στην πολύ σοβαρή και πολύ άριμη και θετική προπαρασκευαστική έργαση που κάνει χρόνια τώρα ο «Εκπαιδευτικός Όμιλος» μπαίνουν τα θέματα της νέας λαϊκής Δημοτικής Έκπαίδευσης με έξατάξια σχολεία συγχρονισμένα σε εκπαιδευτικές μεθόδους και γλωσσικές άρχές. Αλλά όλα είναι παραγωγικά σημάδια και δείχνουν πού: δέ λείπουν και τίσεις για γενναία και άληθινα «έθνικό» έργα με το μεριώτο ύπουργικό συγκρότημα που μπέρδεσε ναίσει ο κ. Παπαναστασίου μες τον πολιτικό κόσμο της Αθήνας, που όπως πολύ σωστά είπε ο Πάγκαλος είναι να βεσιάς τη μύτη απ' τη βρομία. Για να δούμε όμως κατά πόσο τα λόγια θα γενούνε πράγματα.

Μιά φορά πρέπει να κατανοηθεί καλά πού: με το Εκπαιδευτικό σύστημα που μιιά κληρονομία σε φοιτητή άρρώστια ο σχολαστικισμός του πρώτου είδους του Έλεύθερου Έλληνικού Κράτους δεν είναι για να γίνει ποτές προκοπή. Τα παιδιά μας θα τρώνε τα χρόνια τους και θα ξουρνίζονται τα μαλά τους για να βούνε στην κοινωνία όντας ήλιθια και σχολαστικά, άδικα να γράφουν σε ατά έναγράμμα στο σπίτι τους, άνίκανα να βγάλουνε το ψαμί τους, μ' ένα άπέσαντο μέσο για το βιβλίο και για τη γλώσσα τους, με μιιά μάθηση λειπή, σκατάικια, ψευτοκολλοειδή άνόνη και άσφοβέωση. Το έξατάξιο λαϊκό σχολείο λοιπόν που θέλει να δώσει στο Ρωμαίικο ή Κυβέρνηση, θάνα το πρώτο και μεγαλύτερο βήμα για την Έλληνική Ανόρθωση. Να, μιιά θά μπορούσε να μάστ δώσει αυτό το Σχολείο; Ο «Εκπαιδευτικός Όμιλος» μπορεί ναεί έτοιμη την έργαση της οργανώσεως ως την τελευταία λεπτομέρεια. Μα το όλικό; Το διδάσκον όλικό, πού: Μαυτούς τους δασκάλους που έχουμε

θάνοιζουμε τα νέα σχολεία; Πόσους ενούς; θάβρει ο κ. Παπαναστασίου μες όλη τη σφαίρα των άποφεραμένων αυτών μυλών που άποτελούν το πού πολυπληθές μέρος της δασκάλικης τάξεως; Μπορούν αυτοί οι δυστυχισμένοι να συγχρονιστούν και; Χρειάζονται τα καζάνια και τα βοτίνια της Μήδαας; για να καινούργιόσουν τη ψυχή τους. Για όλα αυτά έμεις; ά δεν δούμε πρώτα τη στρατιά των «έκον δασκάλω» δέ θα πιστέψουμε ποτέ στην πραγματοποίηση του ενού δημοτικού σχολείου.

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΜΗΘΩΜΝΗΣ

Με μεγάλη μας εύχρησότητα διεβίσαμε το μανιφέστο του συνάδελφου Μαντά πού: το έφεδρου Μηθώμνης που δημοσιεύθηκε σε ντόπια συνάδελφο. Το μανιφέστο αυτό — σύμφωνα με το κήρυγμα μας — καλεί όλους τους έφεδρους; τη: Β. περιφέρειας; σε κοινή συνεδρίαση για να μπουνε οι οικονομικές βίσεις των Έφ. Ένώσεων πάνω στα γερά θεμέλια των Συνεταιρισμών. Την πρωτεβουλία του συν. Μαντά ά: την πάρουνε και άλλα τμήματα, όπου οι έφεδροί άκούμ δέν συνεταιρίζονται. Το έναλέμει άκόμα μιιά φηγή: Η άτομική γνώμη των έφεδρων, ή άτομική τους ελευθερία, ή ψήφος των, ή θέλησή των, ή ζωή των, είναι στα χέρια των κοτζαμπήσων του χωριού, που τους κρατά σε σκλάβου; άγοραμένους κάτω απ' το ζυγό της οικονομικής των ψευτοπροστασίας. Α δέν άποινάειν αυτό το ζυγό, ούτε Ένώσεις γερές θά μπορούσαν ποτέ; να κάνουν, ούτε βουλευτές δικούς; των θά μπορούσαν να βγάλουν, ούτε κύριοι της ζωής των θάνε, άφου τους πολέμους θά τους κηρύχουν για λογαριασμό του; βουλευτές που είναι δεμένοι μονάχα με τους; κοτζαμπήσους.

Πρῶτι απ' όλα λοιπόν, οικονομική άπελευθέρωση. Για όσους έχουνε χτήματα λίγα ή πολλά ή πόρτα είναι άνοιχτή. Η πόρτα είναι ο συνεταιρισμός. Οι συνεταιρισμένοι γεωργοί δέν έχουνε άνάγκη κανέναν. Καλλιεργούνε τα χωράφια τους άχω; τοκογλυφίες και δίχως να χρωσούνε και το αίμα τους άκόμα σ' άφεντικό. Για όσους; δέν έχουνε χτήματα να προσπαθήσουμε όλοι μαζί για να πάρουνε. Έκείνοι που δόσανε το αίμα τους και τα νιάτα τους δέκα δλάκαιρα χρόνια για να σθεθεί όλη αυτή ή γής απ' τον Τούρκο, έχουνε πάνω σ' αυτή πολύ πραγματικότερα δικαιώματα απ' όσα έχουνε μέσο του «Ρωμαίικού Δικαίου» οι παράσιτοι που όλα αυτά τα χρόνια μονάχα κορζήσανε αυτή τη γής.

ΣΤΑΣΙΣ ΕΝΤΟΣ ΚΡΑΝΙΟΥ

Ένας άπλοστάτος καβγάς πολιτών με χωροφύλακα περιστερόμενος πάντα γύρω στην κλασική άφορμή — το αίολο Ρωμαίικο φιλότιμο — έκανε τον Αστυνομικό Σταθμάρχη της Έρεσσού να γράψει δέκα κόλλες; χαρτί στο: προέστομένο; του για να παραστήσει την έργατικότερη και φιλήσυχη Έρεσσό μας ά: «στασιαστική και άφορμίζουσα χωροφύλακας». Παροκλόημε τον κ. Στρατιωτικό Διοικητή και τον κ. Αρχηγό να προσέξει στο έξής.

Στην «Καθημερινή» των Αθηνών της 3 του Μάη υπάσχει δλάκαιρη άνταπόκριση απ' το νησί μας που περιγράφει μέσα στις στήλες της κίτρινης αυτής μαγυριώδους δλάκαιρη... μάχη που έλαβε χώρα στα μαλά του άναποκριτού της και «Ε. Έρεσσό». Την άνταπόκριση αυτή παρακαλούμε να την παραβάλουν οι άρχές; με την άνοφορά του κ. Σταθμάρχη. Θα δούνε πού: ή μιιά είναι άναγραφή της άλλης; Άς κάνουν το ένδεδειγμένο εναντίον των άναποκριτών χωροφυλάκων της «Καθημερινής», κ' άς άφίσουν τους «στοσιαστές» που δημοσύργησε ο κ. Σταθμάρχης. Άς είναι άπόλυτα βέβαια πού: ή άλήθεια βρίσκεται αυτούσια και τίμα μες την άναφορά και το τηλεγράφημα της Ένώσεως Έφεδρων Έρεσσού πού: την Κεντρική Έπιτροπή, που τα δημοσιεύουμε ούλη στήλη.

ΣΑ ΛΙΨΑ Η ΑΥΛΗ

Συστήνουμε στις Κοινότητές μας να ποφεύγουνε σε μπουδουνε τη συλλογή έράνων για ιδρύματα φιλανθρωπικά της Παλιάς Ελλάδας που ή φύση τους και ή άποστολή τους είναι κατά τύχη ή ίδια με ιδρύματα ντόπια Μυτιληία. Τα γράφουμε αυτά έχοντας υπ' όψει το συνεχές βύζαγμα του Νησιού άχι πειά μονάχα απ' το Κράτος με τους ύποχρεωτικούς φόρους, μιιά με έκλήσεις φιλανθρωπικές και έγκυκλίους πού: τις Νομαρχίες με τη μέθοδο της συλλογής έράνων. Ειδικώς για το ζήτημα της ιδρύσεως Σανατορίου στην Παλιά Ελλάδα έγγραφα και μανιφέστα της κ. Παπαδοπούλου και του κ. Παζή πάνε κ' έρχονται για να στραγγιχτούν σε είνε βολικό ο Κοινότητες.

Παρακαλούμε τα Κοινοτικά Συμβούλια και τις Ένώσεις των Έφεδρων να μην άφίνουνε ούτε πεντάρα να φεύγει απ' το χωριό τους για άλλο Σανατόριο

απ' τη «Στέγη Φυματιώντων», που πρέπει να ξαντλήσει όλη τη δυνατή ιδιωτική φιλανθρωπία του τόπου. Το ίδιο και για τα Νοσοκομεία της Παλιάς Ελλάδας. Η Μυτιληή έχει Νοσοκομεία που δέχονται τους άρρώστους; όλου του Νησιού. Οι Κοινότητές μας για κανένα άλλο Νοσοκομείο δέν πρέπει να ξαναλάνε την ιδιωτική φιλανθρωπία έξω απ' τα ντόπια Νοσοκομεία. Γιατι κού φθιακού μας κού άρρώστου μας δέ φεύγουν ποτέ; έξω απ' τα Φανάρι.

ΦΩΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Έθνοσυνέλευση της Άγκύρας προχωρεί στη δημιουργική τη; δουλειά με τρόπο που πρέπει να τον προσέξει καλά ο κ. Παπαναστασίου. Τώρα βρίσκεται στο ζήτημα των δικαστικών μεταρρυθμίσεων. Και ή σπουδαιότερη απ' αυτές είναι ή κατάργηση των Έρεσσών. Τοιμελή δικαστήρια θά γυρίζουν στις επαρχίες και θά εκδικάζουν επί τόπου τις ύποθέσεις ά: το βαθμό του πλημμελήματος. Με μιιά μονοκοντυλιά στέλνονται στην Έβρώπη και 150 νέοι διδάκτορες της Νομικής για τα καινούρια δικαστικά σταλέλη. Να λοιπόν ή έκλαίωση της Δικαιοσύνης που σε μιιά άκόμα είναι προνόμιο των πλουσίων. Ο φτωχός δέ θά φάει μες τους δρόμους, στα πάνε κ' έλα, ένα χωράφι δλάκαιρο για να γυρέψει το δικιο για έναν που τον έκλεψε μιιά κατσίκια. Το δικαστήριο θά πάει στο χωριό άχι το χωριό στο δικαστήριο. Αυτό ίσα ίσα που ζήτημα κ' έμεις μες τα κατήματα των έφεδρων» μας.

ΕΞΕΣΤΙ ΚΑΛΩΣΜΕΝΟΙΣ;

Στη γιορτή της Πρωτομαγιάς και της Δημοκρατίας που έγινε στα Πευκία, ή άριστοκρατία των Βαρελλαδούλων έλαμψε με την άπουσία της. Το πράμα δέν είχε βέβαια σημασία έχτος απ' τη θεαματική του άψη. Η μέρα ήτανε λαϊκή, επόμενος; έξω απ' τις ζούρφες. Ά: τόμο μαυτό ούτε ή Δημοκρατία ούτε ή Πρωτομαγιά έμειναν πίσω. Έμεινε όμως πίσω και άλλο. Μιιά διαταγή της Αστυνομίας που άπαγορεύει να περνάνε τροχοφόρα απ' εκείνο το δρόμο. Εκείνη τη μέρα ή διαταγή παραβιάστηκε κατά τον περιφερηνικότερο τρόπο. Ανάμεσα στα πλήθη του κόσμου που πλημύριζαν το δρόμο των Πέτρων, παρήλασαν άρκετά όχηματα. Το ένα ήτανε γιομάτο Αρμένιδες μεθυσμένους. Τάλλα όλα ήτανε γιομάτα από Βαρελλαδούτους και Βαρελλαδούτες, μερικές μάλιστα με κοστούμια άχι περπατούν άλλα μάλου. Όλοι αυτοί περιέφεραν το θέαμα των όλοτελα τζάμπα στον κόσμο που πήγε να γιορτάσει και να νήσονται πέφκο και θαλασσιά. Απορούμε πού: έξφυγε το θέαμα τα μάτια του Διευθυντή της Αστυνομίας μας, έχτος άν τους έκανε αυτές τις παραχωρήσεις κείνη τη μέρα έκτακτως για την Πρωτομαγιά, που ως γ.ωστό δέ γιορτάζεται μονάχα απ' τους ανθρώπους. Έν πάσει περιπτώσει ή τετρατόχος άριστοκρατία πήγε μεγαλοπρεπώς έπωχουμένη ως την Φυκιότροπα, κοτόπι γύρισε πίσω με τον ίδιο τρόπο, πράμα που δέν μπορούσε, βλέπει να το κάνει με τα ποδαράκια της.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Κινηματογράφος «Σαφός». — Τρίτη 6 του Μάη. Θα περιβηθεί το θαυμάσιο έργο Νταίη, που πρωταγωνιστεί τοσό άγοπητή στο Μυτιληϊκό κοινό «Δία Μάρα» Την Τετάρτη άρχίζει ο «Βύρων», και θα παίζεται συνέχεια ά: την Κυριακή.

Κινηματογράφος «Αλκας». — Τρίτη 6 του Μάη. «Τα Μυστήρια των Φακίων» κοινωνικό έργο αβτοτελής μ' έσοχη πλοκή και άμύθητο σκηικό πλούτο. Μες τη βδομάδα θά παίζεται ή συνέχεια των «Βαρπίρα».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)
Ειδικός παθολόγος
Σπουδάζει εν Παρισίους και Βιέννη
Δέχεται κατ' έκαστην εις το Φαρμακείο «Ηλιάδου. Πάντας τους έφεδρους με σημείωμα του Συνέδριου δωρεάν. Έκάστην Τετάρτην τους άπόρους δωρεάν.

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Αναλαμβάνει πάσαν ποινικήν, άστικήν και διοικητικήν ύπόθεσιν.
Γραφεία εν Αθήναις — Οδός Αίόλου 148

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΕΡΝΟ

Με ξέχασες και μ' άφησες, χάρε μου λητμονιάρη, π' όλονυχτίς σε καρτερῶ...
Έλεγε, γέροντ' άρρωστε και τρεμοκοκαλιάρη σάν άμεστο μικρό μουρό.
Μά σάν τόν είδες μιά νυχτιά σά μάβρο βαβαλλάρη νά κράζει σε κοντά του εμεί, κέρωσες και μέσ' τ'ό στερνόν τ' άθρῶπινο κινιάρη φρίκη σέ πιάνει ξαφνική.
Και νά κρατήσεις τής ζωής τ'ό μαγικότ' άφιόνι, από λαχτάρα πλημμυρῶς τέτοια, π' άπλώνεις ξαφνικά τὰ χέρια στὸ σιντόνι χουφτιάσεις το και ξεψυχᾷς.
Άγία Παρασκευή

Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

Η ΔΟΝΗ

Άπ' τόν άφρό τής σάρκας γεννημένη με σουλερά τὰ στήθια σπαργαμένα, τρεμουλιαστή, άπ' τόν πόθο λιγωμένη, με τ' άπαλά τὰ κάλλη γυμνωμένα.
Κι' έκει πού οί πηδηχτοί τη; κόρφει [ναγαλλιάζουν άπό τὸ θετό χάδι πού τόσο τήν εφραίνει, βαθιά τὰ φιλογίμενα μάτ'α της κοιτάζουν και μιά θαρρεί, πῶ- ζεϊκίαι μιά πεθαίνα...

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ

Πάω νά κόψω τὸ τριανταφυλλάκι νά πόσω τή γλυκιά του τή ζωούλα και ξάφνου ξεμιάζει ένα φτερίκι και φεύγει μιά λευκή πεταλούδουλα.
Έτσι ένα με τὸ ρόδο ήταν σμιγμένη — με; τήν κορδιά του τόσο δά μικρούλα... Πῶ; έφυγε γοργά ξετρελλαμένη! τού ρόδου έλεγε; κι' ήτανε ή ψυχούλα.
Δούλου Φ. Ανατολάς

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΜΟΥΣΑΦΙΡΙΣΣΑ

Η ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

Είς δυό τρείς μέρες τώρα πού ή Μυτιλήνη μας φιλοξενεί μιά πολύ διαλεχτή άντιπρόσωπο τής νεοελληνικής γυνόικιας διανόησης; τήν κ. Θεώνη Δρακοπούλου (Μυρτιώτισσα) καθηγήτρια τής άπαγγελίας στὸ «Έλληνικό Ωδειόν».
Η Μυρτιώτισσα είς πολύ γνωστή άνάμεσα σδλον τόν Έλληνικό διανοούμενο κόσμο κι άπ' τὰ λογοτεχνικά μας περιοδικά πού συχνά στὸλλίζονται με τραγούδια της, κι άπ' τήν ποιητική συλλογή π' έχει βγάλα σένα χαριτωμένο τόμο με τόν τίτλο «Τὰ Τραγούδια» γιά τόν όποιον μίλησε με πολύ καλά λόγια ή κριτική. Τά τραγούδα τής Μυρτιώτισσας είς μιάν ώραία λυρική έκφραση τής τρυφερής γυναικίας ψυχῆς.
Η Μυρτιώτισσα με όλη τήν άβρότητα μιάς γυνόικιας πού αισθάνεται, αγαπά, και τραγουδεί, ξεδιπλώνει με; τὰ τραγούδια της ένα σωρό αξιολάτρευτα ποιητικά χαρίσματα π' ή λάμπει από ειλκρόνια και άγιό κελιτεχνικό σίθημο.
Έτσι άπ' αὐτόν τόν τόμο ή Μυρτιώτισσα έχει έκδώσει και μιά συλλογή τραγου-

διών γιά άπαγγελία πού τόν παρουσιάζει με; ά σωρό πρόλογο του ό ποιητής Κωστής Παλομάς.
Μάθαμε πῶς τήν ερχόμενη Πέμπτη ή διαλεχτή, λογοτέχισσα θα δώσει μιά διάλεξη γιά τή Δημοτική ποίηση με άπαγγελίες άπ' τὰ κελίτερα κομμάτια τής Δημοτικής; Μ ύσας. Τὸ φιλόμουσο κοινό τής πόλης μας θαίει μιά πρώτης τάξεω ευκαιρία γιά νά περάσει μερικέσ στιγμές απόλυτα καλλιτεχνικές.
Οί άπαγγέλλουσες Μυτιληνές; — κ'είνε τόσο πολλές; ειτυχῶς ή δυστυχῶς; — ά; προσέξουμε τή διαλεχτή αυτή δασκάλη τής άπαγγελίας. Έχουε πολύ νά όφρηληθύνε. Ο στίχος στὸ στόμα τής; Μυρτιώτισσας κάλλεται από ζῶη κ' έκφραση γελᾷ ή τραγουδεί, αναδιπλώνει μετ'εξοτά πεταλούδια φτερά ή κ'είναι με μουσικά δάκρυα. Η άπαγγελία της ξεσηκώνει σήμερα σέ μιά ξεχωριστή τέχνη με δικούς της έσωτερικούς νόμους, με δικά της έκφραστικά μέσα, με δικά της ψυχῆς. Τὸ Μυτιληνίδ ούτι έχει πολλά όποφείρε; σ'αὐτὸ τὸ κεφάλαιο από λογῆς φωνηκλάδες και φωνηκλύσεις ντόπιου; ή έξένου. Είς ειτύχημα πού θα χριεϊ και μιά φερά τήν άληθινή άπαγγελία, χάρεσ τή διαλεχτή μουσαφίρισσα μας.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ

Τόν Πόνο σου, φτωχή ψυχή πῶσο τόν έζησα βαθιά κ' έγώ σὰ περασμένα!
Πῶσο τὰ μαύρα φίδια του, πού σου σπαράζουν τήν καρδιά με σπάραξαν κ' έμένα!
Τήν άγρια τούτη συμφορά με τόν άντέλεικτο βυθό, πού ανοίχτηκε μπροστά σου, νά τή μετρήσεις δέν μπορείς ως τή μετράσα ή ξένη έγώ πῶς βοσκομαι μακριά σου.
Έρθεν ή ώρα κι ή στιγμή, νά δεις τὸ δρᾶμα τής ζωής πῶς παίζετ' έδώ κάτω κ' επίσημα νά γνωριστεις με τὸ μυστήριο τής σιγῆς τού φοβεροῦ θανάτου...
ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τί τρόβηξε ό άδελφός με τὸ πασιπαιώ γούμερο, πού πιάστηκε σελάβος στόν πόλεμο.

(Συνέχεια άπ' τὸ προηγούμενο)
Με ύπομονή έπιασα και λογάριασα τις μέρες, μιά-μιά, όπ' τόν καιρό πού μ' έπιασαν. Θυμοῦμαι τή χρονολογία εκείνης τής μέρας κ' έτσι δε δυσκολεύτηκα νά ξαίρω πῶς σήμερα έχου με 9 τού Δεκέμβρη. Σ' άφτό με βοήθησε και τὸ πῶς δέν έχασα τις μέρες τής βδομάδας. Βλέπω τους χωριανούς έδώ με τὰ γιορτινά τους, τὰ παιδάκια μαζωμένα, παρέες-παρέες νάρχουνται νά μᾶς περιγελάσουν και ξαίρω πῶς είναι Παρασκευή — ή μεγάλη τους μέρα.
Λοιπόν, είναι δυό δλόκαιροι, δυό τόσο άπό το μήνες! Πῶς περάσε όλος άπότὸς ό καιρός; Είναι τώρα μιά βδομάδα πού μ' έφεραν σέ τούτο τὸ χωριό μαζί με τρεις άλλους. Είμαι καλλίτερα από κάθε άλλη φορά κ' ή ζωή μας έδώ δέν είναι τόσο δύσκολη. Ως τὰ τῶα α δε θέλουν νά γιάνουν οί πληγές πῶχω στὸ παδάρι μου. Τίσας γιατί δέν ξεκουράστηκα ούτε μιά μέρα από τότε πού μᾶς ξεχώρισεν ό δέξιματικός, τὸ βράδυ πού φιλόβρεχε, τίσας γιατί δόγμα είμαι άξιόκλητος. Άγτό πού καταλαβαίνω είναι πῶς

κοιράστηκα πῶ, πῶς είμαι θρανιμένος. Ως τίσο δε με νοιάζει ή δουλιά. Έγινε πουργός, έσπανα τσαλίκι, καθάριζα τους δρόμους και κουβαλούσα με τὰ κάρσα τις βρώμες, έσκαβα τή γις δεκαπέντε μέρες με τ' άψητα χέρια μου πού γεμόσαν φουσκαλίδες. Συνήθια. Εκείνο πού φοβᾶμαι δόγμα είναι τὰ τσουβάλια. Χοντρά και πατημένα γερά, κάτι τόσο δά τσουβάλια σιτάγια και σταφίδες μέσα τή μεγάλη στρατιωτική άποθήκη. Τῆ φορτίωνα με στὸ κάρα κ' ύστερα γεμόζαμε τὰ βαγόνια. Τήν πρώτη μέρα πήρα ένα στις πλάτες μου. Παρακάλεσα ένα δικό μας νά μιλήξει πῶς δέν μπορέ, κ' όφτὸς πού ήταν δυνατός και τόν χαιρόμουν πῶς τὰ σήκωνε σόν παιχιδάκια, δίχως νά σουφρώνει καν τὰ φρέδιατοι, μού ειπε; λιμοκοντόρο νά ψωφήσεις! Έτσι τὸ πήρα στήν πλάτη με υ. Μοί κ' έγκει σάν ένα άσκι γιμάτο με λύβι νά χώνεται στὰ παγίλια μου. Τὸ διάλεξαν ξεπίτιδες, ένα άπ' τὰ πιό μεγάλα. Έκανα ως διό βήματα. Ύστερα τὰ γονατά μου άρχισαν νά τρέμουν σάν ήλεκτριμένα και κείνη τήν ώρα κάποιος με σκούντιξε από πίσω. Έπιασ μπρούμυτα και τὸ τσουβόλι με πλόκωσε.
Ένα μινούτο δέν άκουσε τίποτα, κατόπι ήρθαν και με τρόβηξαν. Όλοι έσασαν στὰ γέλια, μαζί κ' οί δικόι μας. Άπ' τὸ κούτελό μου έτρεχε φορτίες αὐλακίες αίμα

SKITSA

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΚΑΘΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΤΑ ΓΑΛΑΡΟΣ
Έκει στὸ Μῶλο.
Ο κόσμος, πολυχρόματη μυρμηκιά, πηγαίνος χόταις στὰ Πεφκίμα γιορτάζοντας τὸ Μάη, τήν Άνοιξη, τήν Άκρογυαλιά, τόν Έρωτα και τήν Πρασινάδα.
Ένας κόσμος καρδαλός, γλεντζές, χαρούμενος, ή κορδαμένος, σιδερωμένος με; τὰ κυριακάτικα του, τὸ τριανταφυλλά ή στήν μοιτσιουιέρα, τήν κατάκτηση στὰ μάτια, τὸ χέρι στὸ ψιλδισμένο μουσικι, τὸ φρέσκο ψιθάκι λαφρού γυρτό.
Ένα κοπαδι παιδιά, άγόρια-κορίτσια, φαχόκοπαδα, χυθίκαες στόν κατήφορο τού κληνοκοφτήριου ξεκαρδ.σμένα στὰ γέλια, τσιρίζοντας σά μιά παρῶα χειλιόνια μεθυσμένα άπ' τόν ήμο και τή χορά τής ζωής.
Ανάμεσά τους ήτανε ένα κορτσάκι καμιά δεκαριά χρονῶ, με έξυπνα συμπαθητικά μάτια, γειασζόμενα στόμα και μοναχά ένα ποδράκι. Τάλλο του ήτανε κομμένο σφύριξα άπ' τὸ μερί. Στῆ θέση του ελχ' ένα ξυλοπόδαρο πού τὸ μεταχειρίζοτανε με καταπληχτική ευτολία σάν άληθινό πόδι. Έτρεχε και γαβρίζετασχηπνικά άνήμεσα στ'άλλα παιδιά με τήν ίδια ευκολία και τήν ίδιαν άνεση, και χαλοῦσε τόν κόσμο με τις φωνές και τὰ γέλια της.
Τὸ πένθιμο κροαίσιμα τού ξυλοπόδαρου πάνου στὸ έδαφος ήτανε δλότεια πηγμένο με; τή θορυβώδη άνάβρα τής παιδιότικης χοράς.
Μι δυστυχῶς σ' έβη άπ' ένα διπλάν μαγαζιό; άβγ. υ ε δὲ κύριο πού κ'άθῶ; πρέπει, άπ' τού; όποιος ό Ένας ήτανε γαϊδούρι, πού κ'άθῶ; πρέπει. Τὸ τόπι τῶν παιδιῶν κυλούσε πρὸς τὸ μέρις τους κ'αὐτὸ άναγκάστηκαν νά παραμερίσουν δυό βήματα γιά νά περιείσι τὸ χροῦμενο μπουλοῦκι τῶν παιδιῶν. Τότες ό κύριος ό πού κ'άθῶ; πρέπει, πού ήτανε ένα γαϊδούρι σαμαρωμένο πού κ'άθῶ; πρέπει, σταμάτησε και «συμβούλεψε» τὸ κούτσό κορτσάκι:
— Δέ ντρέπεσαι σύ; Δέ βλέπεις τὸ κούτσό σου τὸ π'άδαί μόνο θέλεις και τόπι!
Ένα παγερό φέσημα σά νά πέρ;σε πάνου στὸ τρελλό κοπαδι τῶν παιδιῶν και μάρνασε γιά λίγες στιγμές τήν έκρηξη τής χαράς; των. Γύρ;σαν και κύταξαν όλα τους μ' ένα παράξενο τρόπο, σεδόν με έκπληξη, τὸ ξυλόλι ποδαράκι τής; κοπελούδας, σά ιάββιπαν τὸ σκίασμα της γιά π'άτι φορά. Κατόπι συνέχισαν τὸ κινήγ; τού τοπιού.
Μά τὸ κορτσάκι άπόμεινε πίσω. Α; κοῦμπησε στόν τοίχο, κατίβισε τὰ μεγάλα του μάτια, κόκκινο και ντροπισμένο γιά τὸ ξυλοπόδαρο του, σά ιάββ;σε με; τὸ φτωχό του μιλουδίκι πού σωση τήν παρατήρηση τού πού κ'άθῶ; πρέπει κυρίου.
Ο πού κ'άθῶ; πρέπει κύριος, πού ή ταις ένα έστρωτο πού κ'άθῶ; πρέπει, γαϊδούρι, συνέχισε τόν περιπατό του άξιοπρεπής, ή ήθιος και με τή συνείδηση του δλότεια ήτυχη.
Μυρτιώτης

Ο Ίατρος
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΑΗΣ
σπουδίας και εργαθείς επί όκτώ έτη μετά τῶν Καθηγητῶν τού Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, δέχεται καθ' έπίσημην εν τή Κλινική του Άντικρου τής Άγίας Ειρήνης 9-12 και 3-5.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πήρ;με τούτη τή βδομάδα τὰ παρακάτω περιοδικά:
«Νέα Τέχνη». Μηνιαία λογοτεχνική έκδοση. ά. 3. Άθήνα. Η όλη του πού φροντισμένη με μεταφράσεις τραγουδιῶν και πεζῶν τού Μπαύρον, μελέτες γιά τὸ έργο του τῶν Κωστή Παλομά και Α. Ραζέλο και κάμποσες κριτικῆς γιά τὰ τελευταία βιβλία. Ιδιαίτερη εντύπωση μᾶς άφήνει ή κριτική γιά τις «Άνησυχίες» τού Φώτου Γιοφύλλη τού κ. Τέλου Άγρι, πού σκαματώντας στὸ κλασικό «Άγωνία τού Σταρέμπορα» (τοίφ Περέ;) γράφα; πῶσο τεχνικά ζουραφισμένη π'εί ή διαυδέστατη φύσις τής; σημερινής μας σκέψης, πού, κούρδελ, τήν τραβῶν δεξιά κ' άριστερά ή δίψη τού κέρδους; κ' ή δίψη τής; άσοφ;ας, τὸ έφήμερο και τὸ αίώνιο (sic), τὸ ρυπαρό και τὸ άχραντό!
«Φάρος». Μηνιαία λογοτεχνική έκδοση. Βόλος (ά. 14). Συνεργασία Σίπη Κυριαζή Α. Παλαμά κ. λ. Σημειώνουμε ένα δυνατό διήγημα τού κ. Ν. Κατηφόρη «Ο Θίνατος στὸ Μπαρ». Μεταφράσεις Shelley, Σαίκοπη, Moore, Byron, Pouchkine κ. τ. λ.
Τὰ Νάτα.— Δεκαπενθήμερο λογοτεχνικό περιοδικό ά. 4 Σόφ;α.
Παναθήνα.— Έγκυκλοπαδικό φιλολογικό πολυσέλιδο, περιοδικό τής Ν. Ύόρκης. ά. 250. Άπρίλης 1924. Έχει ένα θαυμάσιο χρωματιστό έξόφυλλο και όλη ποικιλία κ' ενδιαφέροντα.
«Καινή». Βδομαδαία πολιτική επιθεώρηση. Αεθουτική; Ντίνοσ Μιλούχορ. (Όδός Πιτρώου 3 Άθήνα;).

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΜΑΣ

Με τή λαχτάρα νά δημιουργήσουμε ένα εύρύ αναγνωστικό κοινό στὸ νησί μας και νά τονώσουμε τήν άγάπη τού βιβλίου ιδρύσαμε τὸ βιβλιοπωλείο μας. Έχουμε τή γενική αντιπροσωπεία τῶν μεγαλύτερων έκδοτικῶν σπιτιῶν τής Άθήνας. Παρακαλοῦμε τις λέσχες, τούς συλλόγους, τούς συνδέσμους, τις μαθητικῆς νεολαίες κ' όλους; δσοι θέλουν νά καταρτίσουν τις βιβλιοθήκες τους νά ζητήσουν καταλόγους άπ' τὰ Γραφεία τής; «Καμπάνας».
Νά χτυπηθεί ή αίσχροκέρδεια τού βιβλίου πού φευγαίλει τούς φιλανωγῶστες.
Με μηνιαίτες δόσεις 10, 20 30, 40, 50, 60 δραχ. αγοράζεται βιβλία 100, 200, 300, 400, 500, 600 δρχ. Ζητήστε οδηγίες στὰ Γραφεία τής; «Καμπάνας» μες τήν Ένωσι τῶν Έφεδρων. Τιμές οί ίδιες τῶν Άθηναϊκῶν βιβλιοπωλείων δίχως; πρόσθετο κέρδος. Έτσι κ'ό πιό φτωχός φιλανωγῶστης μπορεί νά κάνει τή βιβλιοθήκη του, μιά βιβλιοθήκη άπ' τὰ πιό ώραία και δυνατά βιβλία τής; Έλληνικής και ξένης λογοτεχνίας.
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
Διηγήτορας
Έφεδρος αξίωματ. τού Στρατοδικείου
Γραφεία: Όδός Άγίου Συμεών

βαλμένα άλογα. Όλη τήμερα καθαρίζουμε τους στάβλους άπ' τις κοπριές, γιατί έδώ μένει τὸ ίππικό. Η δουλιά δέν είναι κουραστική και πολλές ώρες μᾶς αφήνουν νά ξεκουραζόμαστε.
Δε μᾶς φυλάγουν και πολύ. Τέσσερις Χριστιανοί μέσα στὰ Τουρκοχώρια έτούτα, πού θα φύγουμε νά πάμε; Έτσι βρήκα καιρό και μάζωξα ό,τι χαριτά έβρισκα στὸ δρόμο και στὰ σκουπίδια. Ένα μικρό μολύβι τὸ ζητιάνεψα άπ' όνα παιδάκι τού σκολιού πού ήρτε μιά μέρα και μᾶς έφερε λίγα σῦκα. Τάστειλε ή μάνα του πούχε ένα γιό αιχμάλωτο στόν Έλληνα. Έκατσα, τὸ λοιπόν, κ' έγραψα τις ώρες πού δε δουλεύαμε και με πολλή προφύλαξη τὰ χαριτά τούτα άπ' τήν άρχή. Τάχατες γιά νά σκοτώνω τόν καιρό μου; Δέν έλλίπω πῶς θα φτῶσουν μιά μέρα σ' άλλα χέρια και θα τὰ διαβάσουν άλλα μάτια άπ' τὰ δικά μου. Ουδέ στὰ συντροφία μου καν δέν τὰ διεβάζω. Σίγουρο πῶς μιά μέρα θ' άναγκαστώ και θα τὰ κάψω, άπό φόβο. Όμως άφτό δε με ποδιζέει νά τὰ γράφω, άπό συνήθεια, ίσως κ' άπ' άνάγκη. Τὸ σκοτεινό τσαγκοράδικο έχει έναν τετράγωνο λάκκο χτισμένο μέσα στή γῆς. Εκεί μέσα χώνω τὰ παλιόχαρτά μου κάθε μέρα πού φεύγουμε στή δουλιά. Είναι άσφαλισμένα όσο σά νάταν μέσα στήν καρδιά μου.

ΚΑΜΟΝΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Κάτω οι επιθετικοί πόλεμοι. Οι έφεδροι να πολεμούν μόνο εάν κινδυνεύει ή ασφάλεια του τόπου. Τα βάρη και τα άποσελέσματα των πολέμων να μοιράζονται αλληλέγγυα όλα τα άτομα του συνόλου. Η δημοκρατία να γίνει αληθινό λαϊκό. Να καλλιεργηθεί στα νησιά μας η «Αγαιοπελαγίτικη Ίδέα». Να ψηφιστούν τα «αίτηματά» που δημοσίευσε η «Καμμόνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Μάης 13 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β' - ΑΡΙΘ. 8 (61)

Από κάθε συνδρομή 16 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της οργάνωσης που την εγγράφει για τα φάρμακα των άρρώστων της. Τα φύλλα στέλνεται μονάχα στους συνδρομητές του. Πώληση κατά φύλλο δε γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΑΘΡΩΠΟΚΟΠΡΙΕΣ

Τό άνόσο και φρικαστικό έγκλημα που πρώτη μέσ σόλο τόν Έλληνικό τύπο κατάγγειλε η «Καμμόνα», τό αγόρασμα τών μισολωμένων λειψάνων τών «ήρώων και μαρτύρων» τής Μικρασιατικής έκστρατείας, που φορτώθηκαν άπ' τούς ευρωπαϊούς κεφαλαιοκράτες σέ Όλλανδέζικα θαπύρια και τράβηξαν για τό βιομηχανικό έγκοστώσας τών πλουτοκρατών τής Δύσεως για να άλυστούνε, να χωνευτούνε και να γίνουνε «κοπριές», συγκίνησε όπως όπως κί τόν Άθηνάϊκο άστικό τύπο. Μαθέστηκε μά λιστα και ως τήν Άμερική, όπως βλέπουμε σέ τούτο έδω τό τηλεγράφημα πουστειλε ό πληρεξούσιος Ουάλης Κουτούπης άπ' τή Νέα Υόρκη προς τήν Άθηνάϊκη «Δημοκρατία»:

«Η είδησις περί Ιεροσώλου έμπορείας τών όστών τών θυμάτων τής Μικρασιατικής καταστροφής έξήγειρε τόν άποτροπιασμόν και τήν αγανάκτησιν τών Έλλήνων τής Άμερικής.

«Ο «Έθνικός Κήρυξ» άνοίγει πανελλήνιον έρανόν διά τό ποσόν τών 50,000 δολαρίων προς έξαγοράν του φορτίου του Όλλανδικού άεροπλοίου και άνέγερσιν κοινού μνημείου τών νεκρών.

«Συνενοηθήτε μετά τής Κυβερνήσεως διά τήν λήψιν άμέσων μέτρων περί ματαίωσης τής άνοσίου βιομηχανικής χρησιμοποίησης τών Ιερών Έλληνικών λειψάνων».

Γιά να καταλάβουν οι θωμαδες και οι αγιατρεφοί άστράτευτοι έθνικιστές πώς ή σατανική αυτή έμπορική έπιχειρήσις δε θαρύνει μονάχα ως πουλητάδες τούς Τούρκους στρατοκράτες (που οι «πολιτισμένοι» Ευρωπαίοι καπιταλιστές όταν τα οικονομικά τους συμφέροντα τό άπειτούνε τούς λένε κήκουά σου και «θαρθάρους») ξαναδημοσιεύουμε άπό μια γαλλική έφημερίδα αυτό έδω τό τηλεγράφημα:

BERLIN 5.- T. S. F. - On télégraphie de Paris que les autorités de Verdun mènent des enquetes au sujet du scandale du trafic des ossements humains.

Plusieurs ateliers de chimie de Verdun ont fait publier qu'ils sont acheteurs d'ossements d'animaux en prix de 16 centimes le kilo. A la suite de cela, les trafiquants ont cherché a s'approvisionner d'ossements humains recueillis sur les champs de bataille en vue de les offrir a l'industrie des engrais chimiques.

Άλλαδή: Βερολίνο, 5. Τηλεγράφουν άπ' τό Παρίσι πώς οι Άρχές του Βερντέν κάνουν άνακρίσεις γύρω στο άκάνδαλο του έμπορίου τών ανθρώπινων οστέων.

Πολλά χημικά εργοστάσια του Βερντέν έχουνε δημοσιεύσει πώς είναι άγοραστές οστέων ζώων προς 16 centimes (δηλ. 50 λεπτά) τό κιλό.

Ύστερα άπ' αυτό, οι έμποροι ζήτησαν να προμηθευθούν οστέων ανθρώπινους μαζωμένους άπ' τα πεδία τών μαχών με σκοπό να τούς προσφέρουν στή βιομηχανία ως χημικά λιπάσματα.

Έτσι ξεσκεπάζεται κατά τόν ανατριχιαστικώτερο τρόπο ή ανθρωποφαγική κτηνωδία τών κεφαλαιοκρατών που άφου άναψαν σόλον τόν κόσμο τόν τρο-

μαχικών έκείνο πόλεμο, που δούτηξε τήν υδρόγειο στο ζεστό αίμα τών άποσπών ανθρώπινων σφαχταριών και στίς φλόγες τών Νερωνικών πυρσώων, μόνο και μονοχά για να γιομίσουν τις τσέπες τους με χρυσάφι στυμένο άπό νεκρά ανθρώπινα κορμιά, έρχονται σήμερα να μαζέψουν ταπομεινάρια τών λειψάνων άπ' τό στόμα τών σκευλικών τών λύκων και τών τσακαλιών, για να τα κάουνε κοπριά για τό έμπόριο.

Τό κακούργημα εξακολουθετ να γίνεται με τήν ίδια άπάθεια και με τήν ίδια σκυλίσι άδειαντροπιά. Τώρα που τα εκατομμύρια πτώματα τών σκοτωμένων φτωχών έγιναν γιοφύρι για να νοίξουνε νέες άγορές έπιθυμητές, να κλείσουνε άλλες άνεπιθύμητες, να πουληθούνε παλιοσίδερα και είδη πολυτελείας, να καταχτηθούνε γαίες έκμεταλλεύσιμες και μεταλλεία, να πραγματοποιηθούνε δάνεια τοκογλυφικά κήνάειλωτοποίηθουνε πληθυσμοί και να άγοραστούνε προνόμια έμπορικά, να κερδηθούνε γαλόδια και ουντάξεις, οι κεφαλαιοκράτες και οι στρατοκράτες τής Ευρώπης, άφου πρώτα κάνανε τήν τραγική έκείνη κωμωδία του «Άγνωστου Στρατιώτου» και διοργανώσανε παράτες και παρελάσεις και σηματοστολισμούς και μουσικές έπιδείξεις και φέστες γύρω στα κόκκαλα ενός άγνωστου κοροΐδου» κάτσε και συλλογιστήκανε έτσι:

— Μπρέ για δέ; Αυτοί οι ήλίθιοι που σφαχτήκανε για τα τραπέζιτά μας συμφέροντα είχανε μαζί τους και τό σκελετό τους, που σάν άλυστεϊ κήνακα τευτεϊ με άλλες κοπριές γίνεται ένα πρώτης τάξεως λιπάσμα! «Ας πουλήσουμε λοιπόν και τούς σκελετούς των...»

Και στείλανε στήν Άνατολή κ' άγοράσανε τα λείψανα τών «ήρώων» του Έσκή Σελήρ και τής Κιουτάχιας και του Σαγγαρίου. Κι' άγοράσανε τα κόκκαλα του γιού σου, φτωχέ πατριώτη πατέρα που καμαρώνεις τή θλίψη σου, νομίζοντας πώς σκοτώθηκε «υπερ Πάτριος». Κι' άγοράσανε τα κόκκαλα τών παλουκωμένων παπάδων, τών ξεγδαρμένων άνδρών, τών πεταλωμένων δασκάλων, τών παρθένων που άτιμάστηκαν δεμένες στή ράχη τών γονιών τους, τών παιδιών που σφαχτήκανε σάν άρνόκια άθωα και άπαρσόνευτα, τών γυναικών που ξεκοιλιαστήκανε για στρωμένες, για «τή μεγάλη Ίδέα», για τήν «Έλευθερία τών Λαών» για τό στέμμα του Κωνσταντινού, για τό καπρίσιό τής Σοφίας, για τα γαλόνια του Γαργαλιδή και του Ιωάννου!

Κι' άγοράσανε τα κόκκαλα του Βερντέν, (προς 50 λεπτά τό κιλό!) του κόκκινου αυτού άνθρωποσφαγείου που τα θουνα τών νεκρών του πήγανε στον άγύριστο με τήν ίδια πώς πέθαναν «Pour la France!» «Φτωχά δυστυχισμένα λείψανα!

Τώρα που θα περάσετε μέσ' άπ' τις μυλόπετρες τών εργοστασίων τών λιπασμάτων για να γίνετε χαρτονομίσματα και να κυκλοφορήσετε στο χρηματιστήριο θα τρίξετε κατάπληχτα και άστελειομένα για τήν τελευ-

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΛΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

Η Διεθνή τών Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού άπηύδυνε προς τό συνεδριάζον Ά Συνέδριον τών Ένώσεων Έφεδρων και Θυμάτων τό κατωτέρω διάγγελλμα:

Προς τό Ά Συνέδριον τών Ένώσεων Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού

Αγαπητοί Σύντροφοι, Η Διεθνή τών Παλιών Πολεμιστών και ή Έκτελεστική Έπιτροπή που παρακολούθησαν με τό μεγαλειότερο ενδιαφέροντού: συνεχίς άγωνεσσας και τήν άδιάπτωτη άφοσίωση τήν όποία δείξατε στην προσπάθειά σας να ένοποιήσετε τό κίνημα τών Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Πολέμου τής Ελλάδος, είναι άτυχεϊς που σήμερα χαρείζουτε τό πρώτο Συνέδριον Παλ. Πολεμιστών και Θυμάτων Πολέμου τής Ελλάδος.

Προς όλους τούς άντιπροσώπους που είναι συγκεντρωμένοι στο Συνέδριον τούτο τό ιστορικό, προς όλους τούς παλαιούς πολεμιστάς και όλα τα θυματα πολέμου που άντιπροσώπησε έδω ή Διεθνή τών Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Πολέμου κατ' όσον και ή Έκτελεστική τους Έπιτροπή, δια μέσου ήμών σάς άπευθύνουν τούς άδελφικούς και επαναστατικούς χαρειομούς.

Έχουμε, Σύντροφοι, τήν πεποίθησι, ότι άπό τό επιβλητικό τούτο Συνέδριον θα βγή μια Πανελλήνια Όμοσπονδία τών Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Πολέμου, που ή δύναμις τής άκτινοβολίας της θα εξαπλωθεί γοργά μέσα σ' όλη τή Χώρα, που ή ενεργός δράσις της θα είναι ό πόλος του που θα τραβήξει και θα συνειώσει τή μεγάλη μάζα τών άποστρετευμένων, τών άσπών, τών χηρών και τών άπορραπισμένων θυμάτων πολέμου.

Η έπιτυχίς που σημειώσατε ήδη κατά τήν περίοδο τής οργάνωσός σας μας δίνουν και ασφαλέστερες έγγυήσεις περί του ότι ή Πανελλήνια Όμοσπονδία έχει έμπρός της ένα λαμπρότατον μέλλον χωρίς εις τήν άκούραστη εργασία και τή σταθερή άφοσίωση όλων της τών μελώ.

Από τή στιγμή που άρχισατε τόν άγώνα σας έπήρατε άποφασιστικά για βίσιση του τίς άρχε; και τή τακτική τής Διεθνοϋ; μα. Τά πρώτα άποτελέσματα δέν άργησαν να φαερθούν. Είμαστε ύπερήφανοι που βλέπουμε ότι δίνονται στον άγώνα σας μια τέτοια βάση δείξατε μ' αυτό σέ όλους τούς συναδέλφους σας τής Δ. Π. Π. και Θ. Π. τό πνευμα τόξος που σάς διαπνέει και τήν επαναστατική σας θέλησι.

Τό σημερινό σας Συνέδριον μέσα σέ μια έξαρση ένθουσιασμού θδ ψηφίσει τήν έπίσημη προσχώρησι τής Όμοσπονδίας σας στή Διεθνή μας.

Με τό γεγονός αυτό που θα σημειώσει εαν άλυσμόνητο σταθμό στην ιστορία της νεαρής και γενναίας σας Όμοσπονδίας, ή Δ. Π. Π. και Θ. Π. θεωρεί καθήκόν της να διακηρύξει τήν πλήρη

άλληλεγγύη της προς σας και τή σταθερή της έέλησι να σά; βοηθήσει με όλα της τά μέσα στον άγώνα σας.

Πάνω άπ' τό σύννορα ή σκέψη του καθενός σας θ' αναβρασιωθή μέσα στή μεγάλη συλλογική σκέψη τής Δ. Π. Π. και Θ. Π. και στίς δύσκολες; αυτές ώρες που περνούμε, ή κοινή όλων μας ψυχή θα βρεθεί πάντα στο ύψος του Ιερού Ιδεώδου, στο όποτον έχουμε άποσπασθεί ολοκληρωτικά.

Αγαπητοί Σύντροφοι, Οί τόνον λεπτομερώς προπαρασκευασμένες εισηγήσεις π' ύ υποβάλλονται στή μελέτη σας και στην κρίσι σας, ή οργανωτική και προσπαθηστική σας προσπάθεια θα σά; άπορροφήσει λίγον καιρό άκόμη άπ' τή δράσι σας.

Πρέπει όλοι σας να λάβετε μέρος ενεργό στην εργασία αυτή και να τήν τελειώσετε τό γρηγορώτερο.

Ύστερα θα μπήτε θαρραλέοι στην περίοδο του σκληρού και άδυσώπητου άγώνος εναντίον τής καπιταλιστικής κοινωνίας δια να τής άποσπασετε τίς άπορραϊτες; πορρωχώσεις για τήν κελτέρευσι τής τύχης τών άναρθρήτων μαρτύρων του άγριου ίμπεριαλιστικού πολέμου.

Η πάλη αυτή θάνε τόσο δυνατή, όσο ή διεκδικήσις μας θάνε πιο σοβαρές και πιο καθωρισμένες.

Χρίς στή συνοχή, τήν εργασία, τήν άφοσίωση και τή δραστηριότητα όλων σας ή έπιτυχία θα στεφανώσει τούς άγώνες σας.

Έκείνο όμως που ζητούμε άπό σά; έπίμονο, είναι να μην ξεχάσετε ότι τίποτα δέν περνάει τίποτο δέν κάνατε έφ' όσον σ' όρι το καπιταλιστικό καθωστός, όλοένα πιο άπάνθηστο και καταπιστικό, θακάτωθωνε να ρίξει έσας κι' έμά; σέ μια έα άλληλοσφαγή, άπ' τήν όποία δε θαβγαίαν παρά δυστυχίς μονάχα και έρείπια και καταστροφές; για τό διεθνές Προλεταριάτο.

Στον άγώνα αυτόν ενάντια του καπιταλιστικού πολέμου πρέπει ν' άποσπασθήτε με ψυχή και σώμα.

Και ή μεγάλη σας άποστολή είναι να εργασθήτε για να μπορούσε το Προλεταριάτο, μάρτυς κι' έσταυρωμένο; ν' άπολεπτερωθεί άπ' τις άλυσίδες; του και άπό τ' ύ; καταπιστές του θυσιαζόμενου επάνω στο βωμό τής πατριδος τής εργασίας; α; όχι επάνω στο βωμό τής πατριδος του κέρδους και του κεφαλαίου.

Η προσχώρησι σας στή Διεθνή μας θα σημαίνει ότι αναλαμβάνετε τήν έπίσημο ύποχρέωση να διακηρύξετε άξιοι τής μεγάλης ύποθέσεως του Προλεταριάτου κι' έτσι τήν προσχώρησι σας τή χαρείζουμε μέσ' άπ' τα μυχαιότερα βήθη τής κορδιάς μας.

Ζήτω ή Πανελλήνια Όμοσπονδία τών Παλιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού.

Ζήτω ή Διεθνή τών Π. Π. και Θ. Σ.

Τό γραφείο τής: Δ. Π. Π.

Έρρίκος Μπαμπής, Κήρολος Τών

Κήρολος Μπρούς.

ταία θρυσιά. Θα τρίξετε, έσεις άσπρα δόντια τών νέων σφαγμένων παλληκαριών, όχι άπό όργή που είνε τραγικά άστεία μες τό άλεσμά σας, μα άπό φρίκη για τό άπίστευτο...

Τήν ίδια στιγμή οι πολιτικοί θα κάνουν κρυφές συνεννοήσεις για νέους πολέμους, για νέο μακελειό, δηλαδή για νέα τοκομεριδία και για νέες κοπριές λιπασμάτων. Τήν ίδια στιγμή οι στρατηγοί που δέν πρόφτασαν να κάνουν τρόπαια άποτρόπαια και να μάσουνε κορδελιτσες και λιλιά, που λαχταρούνε για νέες ματωμένες δάγκες θερισμένες άπ' τό αίγυρορο άμπρι τών μετόπισθεν, θα κάνουν δηλώσεις ρωμαντικές και παλληκαρίσιες για τήν έπανοφορά τών προσφύγων, για τήν Άγία Σοφία και για «τά πεπωμένα τής φυλής». Μα ή ματωμένη κωμωδία δέν είναι για να βαστάξει πολύ άκόμο...

Δέν μπορεί να βαστάξει. Οί Πατριδες δε μπορεί να ναι έπ' άπειρον σύνθημα για οικονομικές καταχτήσεις λίγων χρηματιστών εις όρις τών γετονικών κρα-

τών. Ο Σταθρός κ' ή Οργανεία του ειρηνικότερου τών άνερωπόλων δέν μπορεί επί πολύ ν' άτιμάζονται μέσα στο ανθρωπιστικό αίμα τής πιδ ήλίθιας άδελφοσφαγής χρησιμοποίησης άπό μια φοδχτα ένδιαφερομένου παλιωρωπάκηδες συμφεροντολόγους που κάθονται στο σβέρο των λαών. Κοντά είναι ή μέρα που όλοι αυτοί οι έμποροι τών ανθρώπινων κουφάρτων θα πλερώσουνε κατά τόν τρόπο που άρμόζει στή κτηνωδία τους τα καουργήματα που κάνουνε σήμερα εις όρος τών σκλάβων κοινωνικών τάξεων κάτω άπό τήν προστασία του μεσαιωνικού αστικού Νόμου.

Κάποτε θα περάσει ό καθαρτήριος Κατακλυσμός πάνω άπ' τή Γη, που οι άμαρτίες της βρωμισαν έσαμε τόν ουρανό. Θα περάσει και θα καθαρήσει τόν κόσμο άπό τα τέρατα που τρώνε ανθρώπινες σάρκες, προστατευόμενα κάτω άπό έναν τερατώδη Νόμο. Και κατά πώς φαίνεται ό Κατακλυσμός αυτός ό καθαρτήριος θάναι κατακλυσμός αίματένης.

ΤΙ ΕΚΑΝΕ ΩΣ ΤΩΡΑ Η ΕΝΟΣΗ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Η Ένωσις Εφέδρων Λέσβου (Κεντρική Επιτροπή) δημοσιεύοντας σήμερα τον απολογισμό των πεπραγμένων της από τη μέρα που πρωτοδημοσιεύθηκε ως «Σ. Ε. Σ.» ως τα σήμερα, που με την αλλαγή του τίτλου της και του καταστατικού της μπήκε σε νέα περίοδο εργασίας με πλουσιότερο πρόγραμμα, δηλώνει πως μοινοίται ή δουλειά που παρουσίασε ίσαμε σήμερα δεν είχε βέβαια μικρή σχετικά με το μικρό χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη σύστασή της ως τα τώρα, δε θεωρεί όμως ακόμα ούτε τον εαυτό της άρνητα ικανοποιημένη από το έργο της. Ο δρόμος που θέλει να ακολουθήσει η Ένωσή μας είναι η ήθικη-ελευθερία και δε κ πο λ ι τ ι σ μ ο ς γ ι α τ η ν τ ά ξ η μ α ς κ α ι γ ι α τ ο ν τ ό π ο μ α ς. Θέλουμ ν α π ε ρ ι π α τ ή σ ο υ μ ε π ά ν ο υ σ' έ π λ η ρ α σ τ ε ρ ε ά κ α ι ρ ε α λ ι σ τ ι κ ά γ ι α τ ο π ε ρ τ υ χ ο υ μ ε τ ο υ ς σ κ ο π ο ύ ς μ α ς. Δέν έννοούμε πως μπορεί ένας άνθρωπος να είναι πολιτισμένος και ελεύθερος ή θικώς σαν πεινά, σαν είναι οικονομικώς σκλάβος του κοζάρμασης, σαν εξαρτάται η γνώμη του από το κέφι κάποιου τα φτωχιά του. Αφεντικού. Δε ζητιανεύουμε για τους εφένδρους. Γυρεύουμε

να τους δοθεί γή για να τη δουλέψουν και μέσα για να βγάλουν άμεσα το ψωμί των σπειρών τους. Αδίκη τη γή και τα μέσα τα δικαιούνται μέσα στην πατρίδα τους, γιατί αυτοί την έσωσαν, αυτοί τη σόζουν και μόλις αυτοί τραβήξουν τα χέρια θα την άρπάξουν ξένοι. Γιατί πρέπει να την πάρουν, και θα την πάρουν νόμιμα με απόφαση της Έ.Ε.Λ. Δοκίμης Δημοκρατίας, που η ψυχή της είναι αυτοί. Ένας άνθρωπος που δεν έχει ούτε ούλο το πατ' του και τη στήνη του δε μπορεί βέβαια να χαμομερά για τις λογής ιδεολογίες που είναι πολιτεία ή άλλη πολιτισμού, ακατάλληλα για άδειαν στομάχι. Κανένας πεινασμένος δε μπορεί πολύ καιρό να είναι τίμιος και πολιτισμένος. Γιατί ούς βάσει της άνορθωτικής δουλειάς που διενερούμαστε να κάνουμε μες τον τόπο μας έχουμε την οικονομική άπείλευθέρωση των χωρικών, με διανομή γής και όργανωμένη παραγωγή καινούργια, την έπιείδωξη της έπιτυχίας με άσ άνθρωπίνης ζωής για τους φτωχούς, την

καταπολέμηση κάθε ε-πιθετικού πολέμου, και τη συμμετοχή όλων των πολιτών άνεξαιρέτως στα βάρη κάθε επιστρατεύσεως. Έχουμε όρι-σμένα αίτήματα που προσπαθούμε να τα πραγματοποιήσουμε με τους άξιους συναδέλφους βουλευτές που στείλαμε να μ α; αντιπροσωπεύσουν στην Έθνοσυνέλευση και με την κολλοσια-αία οργανωμένη δύναμη των Έφεδρι-δρικών Ένώσεων όλης της Ελλάδας. Για να τα πετύχουμε δε ζητούμε παρά την πειθαρχημένη και αδελφω-μένη ένωση όλων των συναδέλφων του νησιού μας και των άλλων νησιών του Αιγαίου, και τη συνεργασία με όλες τις εργατικές κ' επαγγελματικές οργανώσεις μας. Αυτό θα γίνει με το προπαγάνδισμα της εφεδρικής ιδέας και του εργατικού κηρύγματος μας. Συναδέλφρι όλων των Νησιών του Αιγαίου! Οργανωθείτε και ενωθείτε μαζί μας! Κ' έσείς οργανώσετς της εργαζόμενης φτωχολογίας και του γεωργικού πη-θυσμού! Βοηθήστε μας!

Κ. Ε. Ε. Α.

Α.) Ένήργησε και πέτυχε να διορισθούν έφεδροι σε δημόσιες θέσεις, όπως: στη Διεύθυνση έπιτακίου, στη Γραφεία του Δικαστηρίου, στη Γραφεία της Νομαρχίας, κ' ένας φίλακας του πευκώνα του φρουρίου. Έπίσης πέτυχε την έγγραφη 5 έφεδρων στο Σωματείο άχθοφόρων Τελωνίου και το διορισμό 6 άγροφύλακων του έφεδρου Θεού, Άγγελο.

Β.) Πέτυχε, ενεργώντας άκούραστα, να λυθούν διάφορα γενικής φύσεως ζητήματα για το καλό του τόπου και των έφεδρων:

- 1) Να μη έπιταχθούν τα ζώα των άπόρων έφεδρων.
- 2) Να έπιστραφεί στο Δήμο Πλαμαρίου από το Υπουργείο το πλεόνασμα των δραχμών 42873 που βγήκε από την διακρίμηση των τροφίμων της περιφέρειας Πλαμαρίου.
- 3) Να έκδοθεί διαταγή έπισκευής της εκκλησίας Τελωνίου.
- 4) Να γίνουν ύπόσταμοι χωρφυλακίς στον Παλαιόκηπο και στο Μυστεγιά.
- 5) Να παρέχωρηθούν τα Τουρκικά κτήματα Μεσοτόπου σε ομάδα καλλιεργητών.
- 6) Να προσληφθούν έφεδροι 6, μέλη σε διάφορες εκκλησιαστικές έπιτροπές.
- 7) Να καταχωρηθεί σχετικό άρθρο στο Νέο Νόμο Άγροφυλακίς Λέσβου, σύμφωνα με το όποιο οι άγροφύλακες που διορίζονται πρέπει ά να έφεδροι.
- 8) Να έκδοθεί διαταγή από το Υπουργείο Παιδείας για να χρησιμποιούνται οι αΐθουσες των σχολίων από τις ένώσεις μας για φιλανθρωπικούς σκοπούς.
- 9) Να έκδοθεί διαταγή από τη Νομαρχία για να παρέχωρηθούν τα ταχυφόλα σε τις Κοινότητες, ύστερα από σχετική αίτηση του Κοινοτικού Συμβουλίου.
- 10) Να συμπληρωθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Νομαρχίας με την πρόσληψη των έφεδρων.
- 11) Να έκδοθεί άδεια από το Υπουργείο να διενεργηθούν έρανοι για να σηκωθεί άναμνηστική στήλη των πεόντων Τελωνιατών.
- 12) Να ίδρυθεί Στέγη Φυμιπώντων, άπό πολλά πέτυχε να προκοδοτηθεί από τη Νομαρχία με 100.000 από το μονοδίεπλο φόρο, και να σταλεί από το Υπουργείο θυγανομικό ύλικό.
- 13) Να δοθούν στον Παλλεβ. Γυμναστικό Σύλλογο γυμναστικά όργανα.
- 14) Να έκδοθεί άδεια για να κάνουν ξύλινα παραπήγματα σε διάφορες τοποθεσίες άνεργοι επαγγελματίες έφεδροι.
- 15) Συνέτεινε να καταργηθεί διότιελα δ' εξαγωγικής φόρος συναλλάγματος στα λάδια και στα σαπούνια.

Γ.) Ένήργησε για να έκδοθούν άπ' αυτών, πιστοποιητικά Στρατιολογικής Καταστάσεως και φύλλα Μητρώων των έφεδρων:

Φαρμάκη Άγγελο Βατούσα, Κρακλή Χριστοδούλου Πολυχνίτος, Χ' Δημητρίου Άθανασίου Αϊβαλή, Κουτσουμπά Ε. Άγιάσος, Σκούρου Γεωργίου Μυκλήνη, Χ' Κωνσταντίνου Γεωργίου Μεσαρός, Σαλάνη Κωνσταντίνου Μυκλήνη, Φαγκοπούλου Χρήστου Σμόρη, Άραμπατζή Π. Κ. Χάλικα, Προδύλλη Προκοπίου Ποπανό, Νίνου Άνίστη Πετρούνη (φυλ. Μητρώου), Τσιτσάνου Δημητρίου Πολυχνίτος, Πρασκουά Γιαννά Κλωμηδάου, Λαλεχού Άντωνίου Άγρε, Κεμερλή Μυκλήνη, Μουτση Κωννίνου Μανδαμάδος, Καλογερά Άγιάσος, Φωτιάδου Ιωάννου Τελώνις, Άριδά Φωτίου Έρεσσός, Χ' Βασίλη Χριστοδούλου Φίλα (Άντίφρον Γνωματεύσεως Έπιτροπής Άπαλαλαγών), Άλατρου Όμηρου Αϊβαλή, Βουλγαρέλη Άγια Μαρίνα, Γιαννίκου Νικολάου Σκόρτσος, Παρασκευάδου Έλευθερίου Μανδαμάδος, Δρακούλα Έδωταίου (φυλ. Μητρώου) Άγια Παρασκευή.

Δ.) Ένήργησε και πέτυχε να χρηρηθεί από το Ταμείο του Μονοδίεπλου φόρου ιμνηστική περίοδλη στις πτωχικά οικογένειες πεόντων:

Οικογένειαν Μακαρόνη Φωτίου (μη νιατική) από τη Μυκλήνη. Οικογένειαν Ρηνοΐδας χήρας Άγγουρίου (μη νιατική). Άναήτρον Μαλαμάσσην από τα Πρωκοίλα έφ' άταξ δρ. 700. Οικογένειαν Δ. Χ' Ράλλη από τον Παλαιόκηπο μη νιατική. Οίκου Κονάκος Βατού από τα Τελώνια (μη ν.) Οίκου Μαργουίς Καμάτσου από τον Παλαιόκηπο (μη ν.)

Ε.) Μερίμνησε για να δοθούν συντάξεις στις οικογένειες των πεόντων και στους άναπήρους:

Άναήτρον Ζουμπουέτην Ιωάννην από το Μεσότοπο. Άναήτρον Βυβούλην Μιλτιάδη από τη Μυκλήνη. Οίκου Ν. Χαρολάμπου από τη Μυκλήνη. Οίκου Α. Καρατζά από τη Μυκλήνη. Οίκου Δεσ. Φώδρου από τ' Αϊβαλή. Οίκου Ε. Β. Κατσούλη από το Σόμα. Οίκου Παράχου Άντωνίου από τα Τελώνια. Έπίσης για την άπονομή συντάξεως των συνταξιούχων Κυριάκου Ξύδη, Τζοράνου Καραμπάτη από τ' Χάλικα, οίκου Φωτίου Μακαρόνη. Έπίσης για να άδύηθούν οι συντάξεις των άναπήρων Δαγλιτρία και Νερίντζη.

ΣΤ.) Ένήργησε για να σταλούν αϊποδύχες των παρακάτω έφεδρων από διάφορα Σώματα.

Του έφ. Άλάλη, Πολυχνίτου, από το VI έφ. Χειρουεγείο. Βλοχίτη, Μυκλήνη, από το 34 Σύν.μα. Κουτσαμάνη, Κόπη, από το 23 Πεζικ. Σύν.μα. Βάλη Προδρόμου, Τελώνια, από τον 7 λόχο Στρατηγείου. Μαλακιά Μιχ, από το 23 Π. Σύν.μα. Βουλή Δ., Σαυριανού Δ., Σφραγγέλη Φ., Λεοντίου Ε., Βουδούρη Κ., Βρασματά Ν., Τελώνια, από το 22 Π. Σύν.μα. Χ' Έλενοΐδα, από το Παράδο. Καρανιώλη Π., Παρνή Γεωρ., Δρακέλλη Έμ. Μισχονήσια, από το 22 Π. Σύν.μα. Παλαού Κ. Μυκλήνη, από το 34 Σύν.μα. Ρίπα Γεωργίου, Μυκλήνη, από το 138 Σύν.μα. Εϊζώνων. Θεοφάνους Τριπόλωντος, Άγ Πρασκουά, από το 23 Π. Σύν.μα. Να δοθούν οι μισθοί των αϊμαλωτισμένων άνδρ)τη Γαλυμίτη στον πατέρα του.

Ζ.) Ένήργησε για έκδοθούν από το Υπουργείο Στρατιολογικών πιστοποιητικά θανάτου των παρακάτω σκοτωθένων και πεθαμένων έφεδρων, που ήταν άναπήριτητα για να πάρουν σύντηξη οι οικογένειές τους:

Του στρατιώτη Καραφώτα η Σπυρουλά Δημ. από την Έρεσσό, του δεκανέα Άθανασιάδη Στρ. από τ' Άδρακμή, του στρατιώτη Άντωνιάδου Βασίλη, του λοχία Κάππι Κωνσταντίνου από τη Σμόρη.

Η.) Μερίμνησε για να νοσηλευθούν στο Πολιτικό Νοσοκομείο:

Η γυναίκα του άπ' του έφεδρου Τ. κέλλη Γ., οι έφεδροι Μιλτ. Βρουλιάνης, Σπυρίδωνας Λιάκος, Γεώργ. Άμπατζή, Πεπουτοής Παναγιώτης, Γιαννάκης, Άναστάσιος, Άντώνιο, Καπάτη η, Γυρ. Βαρυκτοής, Παν. Βαγιάννης, Γεωργ. Λεωνίδης, η μητέρα του έφεδρου Ηλιαδέλη, Μπουγιάννη, Άπόστολος, Χαρ. Μάδουφης, Έλευθ. Μη α, Νικ. Σημάτης, Ιωάν. Φωτιάδης, Σκέρσης, Κασοφύλη Ζηροδούκα, Έδωτη Παναά, Σιδελης Γεώργιος, Κιρδέλη Άντώνης, Ντάβαλη Γεωργίου, Βασ. Μπιδμασιώτης, κ' η γυναίκα του έφεδρου Έδωτη Χριστοδούλου.

Θ.) Μερίμνησε για να ύπ στούν θεραπεία 18 σιφιλιδικοί έφεδροι κ' έσταις στο γαιτό Σκυλοφάκη για νοσηλεία πάνω από 2600 έφεδρους.

Ι.) Έδωσε βοήθηματα χρηματικά σε 5 οικογένειες σκοτωμένων έφεδρων, σ' άρρωστους και σ' άναπήρους και σ' άπε-

λευθερωμένους αϊμαλωτους:

1923 Φεβρ. 8 έφίπαξ βρήθημα στη Βασίλ. Παπαδητρίου, που χάθηκε δ άνδρας της δεχ. 100, Φεβρ. 13 έφίπαξ στον άρρωστο έφεδρο Μ. Βρουλιώτη δρ. 100, Μάρτης 5 έφίπαξ στο γέρο πατέρα του πεθαμένου έφεδρου Γ. Καραμπάτη δρ. 300, Μάρης 3 έφίπαξ στον Πωρακ. Βόμβα για άρρωστο παιδί του 100, έφίπαξ στον Κουτίσην Χ' Γιάννη δρ. 100.

Άπο. 20 Περιόδλη αϊμαλωτου δρ. 80. Ιούν. 6 βοήθημα σε 6 αϊμαλωτους δρ. 270, Ιουν. 26 βοήθημα στον έφεδρο Άναστ. Γιαννάκη 25, βοήθημα για ναύλο στο Γ. Μαρσίλο 90, στον αϊμαλωτο Έδωτη Άγγελη 75, Ιούν. 28 για ναύλο έφ. Γεωργίου Δ. 30, για νοσηλεία Γεωργ. Χ' Γιάνη 25, Ιουν. για ταφή άπόρου έφεδρου δρ. 500, Ιουλ. 14 για δικαστικά έξοδα άπόρου έφεδρου 108, για βοήθημα σ' άρρωστο έφεδρο 30, για μεταφορικά του ίδιου 20, για βοήθημα σε 5 αϊμαλωτους, 500, άναμνηστικό, φαγητό κλπ. 5 αϊμ. 100, για έγγηση άποφυλάκισης Καραμπάτη Π. 100, για περιόδλη δύο άρρωστων έφεδρων 300, για τη μεταφορά του πασόλουτου έφεδρου Καρακόγλ υ 100, στο ίδιο για να κάνει μπάνια στη Θερμη και να συντηρηθεί 200, για περιόδλη 124 αϊμ. 600,30.

Σεπτέμβρ. 24, Άδεια Κηδείας άπόρου έφεδρου 1250, Άνοικη Καραμπάτη από το Πλωμάρι 115 50. Νοβρ. 16 Βοήθημα έφεδρου Δημητριάδη 100. Δεκεμβρ. 12 Κηλεπιδεσμο Ιγνατ. Χ' Μιχαήλ 55. Δεκεμβρ. Βοήθημα άπόρου έφεδρου Σπανού 150.

Στα φαρμακεία Χωστέλλη και Ηλσδη για φάρμακα δροχμές 4677,50. Για πληρωμή της μαμής πύ περιόδλη τη γυναίκα του έφεδρου Σοφού 50. Για βαρκοδικατικά αϊμαλωτων 40. Για τη μεταφορά του άρρωστου αϊμαλωτου Ε. Λημναίου από το Μανδράδο στο Πολιτικό Νοσοκομείο Μυκλήνης 30. Για μεταφορικά αϊμαλωτου Λαουτάρη 120. Για είσθημα άπορου έφεδρων για τον Παράδο και τη Θεσσαλονίκη σε διάφορα πρακτορεία 809. Για έξοδα έκδόσεως άποληρητου έφεδρου 40. Για άναμνηστικά γιατροών προς έπισκεψη άρρωστων 210. Για βοήθημα από 25 δραχμές στους αϊμαλωτους Τζορτζ Φώτιον και Λιάκων Άλεξάνδρον από την Έρεσσό 50. Για βοήθημα στον έφεδρο Παναά Έδωταίου από το Σιούταρο 50. Για έξοδα μεταβάσεως προς θεραπεία στον παράλυτο έφεδρο Καρακόγλου Χαρολάμπου 200. Για έξοδα διατροφής και νοσηλείας σε παράλυτο έφεδρο 200. Για βοήθημα στο φρενοπαθή Έδωταίου Περ. Χ' Έλευθερίου 50.

Τ' όλοκ δοχ. 10812 80.

Έπίσης ένας μεγάλος αριθμός άπόρων έφεδρων της υπαίθρου, σ' άλλητς, με σχετικό σημεψάματα στους γιατρούς και δικηγόρους που προσφέρθηκαν δωρεάν.

Ε' τόξ από τα πτωχικά βιθηθήματα μοιράστηκαν σε 25 άπελευθερωμένους αϊμαλωτους: δοχ. 62271, προερχόμενες: σ' μέν 15.000 από το Ταμείο του μονοδίεπλου φόρου και τς υπόλοιπο από έδωνος που διοργάνωσε η Έωση. Το ποσό αυτό διαχωρήθηκε είδική έπιτροπή.

ΙΑ.) Η Έ.Ε.Λ. άνήργησε ά, τώρι τερτίστα άλληλογραφία για δ' έφ'ρη ζητήματα.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

Προηγούμενες έπιφορές:	192266 50
Άδειες Π. Χιζηγεωργίου	500
Έκκλησία Βαριάς	89
Μαθητικός Σύλλογος Άγίας Παρασκευής η εΑδής μέσζ	100
Καμπίνας	100
Τό όλον	192955,50

Δελτίο Άλληλογραφίας

Είδοποιούνται τα τμήματα της περιφέρειας Μηθύμνης που προσκαλέστηκαν με δημοσίευμα του συναδέλφου Π. Μαντά μες ε'Ελ. Λόγος του περασμένου Σαββάτου σε συνεδρίαση για την ύδρευση γεωργικών συνεταιρισμών, πώ, ύστερα από συνενόηση του Π. Μαντά με την Κεντρική Έπιτροπή η συνεδρίαση αυτή συγχωνεύτηκε μέσα στο Παλλεσβιακό Έφεδρικό Συνέδριο της Μονής του Λεμιόνος.

Ένωσις Έφεδρων Σκουτέρου. — Έιν τα Κοινοτικά Συμβούλια του Νησιού μας θέλουν πραγματικά να καταργηθεί αυτή η βαριά φορολογία των ψαριών πρέπει να κάμουν σύντομο σχετικό ψήφισμα και να το υποβάλουν στη Νομαρχία ή στο Δημαρχείο Μυκλήνης. Το ίδιο λοιπόν πρέπει να κάνει και το Κοινοτικό σας Συμβούλιο.

Ένωσις Έφεδρων Τελωνίων. — Η Έπιτροπή Διακανονισμού Άπατήσεων Μικράς Άσίας μ α; γνωρίζει πώ; για να έκδικασθούν οι αίτησεις των Συναδέλφων Π.σ.μ.άνη, Καζούρη και Μπουρδέλλη πρέπει δ' μέν πρώτος να υπβίλει βεβαίωση του τότε λοχαγού του, δ' έύτερος ένορκο δήλωση και την πρωτότυπη άπόδειξη που έχει στα χέρια του, δ' έτερος ένορκο δήλωση και βεβαίωση του τότε λοχαγού του.

Τό ύπ' άριθμόν 24 έγγραφό σας τό διεβ.βασ ή ΥΠ Μεραρχία στο 37ο Πεζικό Σύνταγμα για να έκακριβώσει άν στις υποθέσεις των άπόντων δολιτών φέρεται γραμμένο σχετικό πτωό για τον συναδέλφο Ι. Σεβισό.

Ένωσις Έφεδρων Άγίας Παρασκευής. — Τό 5ο Πεζικό Σύνταγμα ύστερα από τό ύπ' άριθμόν 24 έγγραφό σας άνήργησε ένορκο προανάκριση για τό θάνατο του συναδέλφου Γιαννάκη Κουμή, χωρίς να μπορούσε να βγάλει σχετικό πόρισμα έπειδή δε βρέθηκε γοχημένος στα άρχετα του Συναγματος. Ύστερα από αυτό ο α; έπιστρέψουμε την άλληλογραφία, για να προσθέσετε μερικά στοιχεία που μ α; χρεάζονται για την έκκριβωση του θανάτου του συναδέλφου μας αυτού. — Τό Υπουργείο Στρατιολογικών μ α; έστειλε στο ποσοποιητικό θανάτου του στρατιώτη Σαυρακέλλη Νικολάου.

Ένωσις Έφεδρων Σκοπέλου. — Τό Γραφείο Κληρονομιών του Υπουργείου Στρατιολογικών μ α; έστειλε δύο άποδείξεις που πρέπει να συμπληρωθούν και υπογραφούν από τον πατέρα του στρατιώτου Ταμπανέρη Έλευθερίου που σκοτώθηκε, για να σταλεί κατόπιν το Υπουργείο τό σχετικό γραμμάτιο.

Ένωσις Έφεδρων Πλωμαρίου. — Τό Υπουργείο Στρατιολογικών (Διεύθυνσις Προσσωπικού Τμήμα ΙΙΙ) πάνω σε σχετική άναφορά μας μ α; γνωρίζει πώ; η άλληλογραφία της Βασιλικής χήρας Έδωταίου Μουζιούρη σ' έλθθηκε από την Ύγειονομική ύπηρεσία του Υπουργείου στην Ύποδιεύθυνση Πλωμαρίου για να ενεργήσει ένορκο προανάκριση ως πρό; τό θάνατο του γού του. Τό ύπ' άριθ. 60 έγγραφό σας σ' έλθθηκε στη Νομαρχία Λέσβου.

Ένωσις Έφεδρων Καλλονής. — Πίνω στο ύπ' άριθ. 25 έγγραφό σας ο α; γνωρίζουμε πώ; χρεάζεται ένορκο; κατάθεσις από δύο μαρτυρές για τον έκφανισμό του εν λόγω στρατιώτου, η όποια θα υποβληθεί στην Ύγειονομική Διεύθυνση Ύπουργείου Στρατιολογικών με τη λοιπή άλληλογραφία για να έκδοσει τό πιστοποιητικό που χρεάζεται. για να δοθεί σύνταξις στην οικογένειά του.

Ένωσις Έφεδρων Βραυσάς. — Τό 6 τρέχοντος έγγραφό σας σ' έλθθηκε στο Στρατιολογικό Γραφείο Άρχηγος.

Ένωσις Έφεδρων Παλαιούηπου. — Τό ύπ' άριθ. 12 έγγραφό σας σ' έλθθηκε στο Ταμείο Μυκλήνης.

Τό Υπουργείο Έθνικής Οικονομίας (Διεύθυνσις Έπιτροπών Ναυτιλίας) πάνω σε σχετική άναφορά μας που υποβίλαμε μαζί με αίτηση του Συναδέλφου Κουτσά Έδωταίου από τη Ν. Φώκας για να του έπιστραφεί τό κεικ του που τό κατέχουσαν οι Τουρκικά δοχά; μ α; γνωρίζει πώ; μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 1922 δηλ.δη προτού γίνη η άνακομή των Μουδανιών όσα πλοία κατασχέθηκαν από την Τουρκία, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζίνης, θεωρούνται λεία πολέμου.

Ένωσις Έφεδρων Μανδαμάδου. — Σχετικά με τις καθυστερούμενες συντάξεις της Άκατερίνης Άποίκου θα ζητήσουμε από την Έπιτροπή Άπονομής Πολ. Συντάξεων τα στοιχεία που μ α; χρεάζονται και θα άποταθούμε στους Έφεδρους βουλευτές για να ενεργήσουν δραστήρια την καταβολή τους.

Τή βδομάδα που πέρασε κάνημε τις παρακάτω ένεργειες:

Στην Έπιτροπή συντάξεως. Ύποβίλαμε αίτησεσ με τα σχετικά δικαιολογητικά που χρεάζονται για την χορήγηση συντάξεως στις οικογένειες, Παναγιώτη Βασιζή, Ηλία Σκούρου, καδά; και του άνάητρον Σαχατζή Έμμανουήλ. Στην Έπιτροπή του Μονοδίεπλου. — Ύποβίλαμε τις αίτησεσ με τί σχε-

ΚΑΘΑΡΑ ΕΦΕΔΡΙΚΟ. Στην δισδα αυτή θα μπορούσαν ακόμα να προσχωρήσουν ύστερα από κατάλληλες ενδοχικές και συνεννοήσεις, και πολλοί άλλοι πληρεξούσιοι, μη έφεδροι, από κείνους που στα σοβαρά εμπνέονται απ' την ιδέα της εθνικής αναδημιουργίας και της κοινωνικής μας αναδιοργάνωσης...

Α', ως τα σήμερα, η αλήθεια αυτή δεν έχει γίνει αρκετά αισθητή στους πολιτικούς άρχηγούς μας — πράγμα που θέτανε πολύ λυπηρό — χωρίς άλλο θα κατανοηθεί πολύ σύντομα με τα μοιραία αποτελέσματά της.

Γιατί λοιπόν το Κράτος να περιμένει να σωθεί απ' τη δύναμη των πραγμάτων και να μήνχει την πρωτοβουλία στη ρύθμιση ζωικών ζητημάτων του συνόλου; Πρέπει να το καταλάβουμε μά για πάντα: ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΕ ΛΑΥΤΟ ΤΟ ΕΦΕΔΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΧΙΜΑΙΡΑ.

Ο προσάθεια του Κράτους να βαδίσει μπροστά χωρίς προηγούμενη αποκατάσταση των εφείδρων, των πιο γερών δηλαδή στέλων του, θα μοιάζει μία μεγαλειώδη πολεμική επιχείρηση, που το περισσότερο ανθρωπινό υλικό της θα το αποτελούσαν στρατιώτες πενασμένοι και χωρίς ήθικα. Η επιχείρηση αυτή θαταν βέβαια από πριν καταδικασμένη ναποτύχει.

Κι' αφού τέτοια είναι η σημασία του εφεδρικού ζητήματος, δε βλέπουμε πώς δε θα βρισκότανε μέσα στη Βουλή τη: Έλληνικής Δημοκρατίας άνθρωποι Έλληνες, που να έργοστούν με φαναισμό για τη λύση του, κι' άνομα γιατί θα βρισκότανε Κυβέρνηση που θαποφάσιζε να άρνηθεί μία δίκαιη και ριζική λύση στο ζήτημα αυτό, άναλόγη με τις άτιμιες διαπραγματεύσεις που οι έφεδροι προσέφεραν και καλούνται να προσφέρουν — στο εθνητικό πιά στάδιο — στην πατρίδα.

Οι έφεδροι έχουν αντίκο στο Έλληνικό Κράτος το ύλιχστο τή ίδια δικαιώματα με τους άδερφούς μας: τούς πρόσφυγες. Άπάντα αυτόν δεν πιστεύουμε να υπάροχε καμιά αντίρηση. Πώς συμβαίνει λοιπόν ώστε το Κράτος να άναγοσώζει προσφυγικό ζήτημα και ναποροσφάται, δλοκληρωτικά σχεδόν, απ' αυτό, να θέλει δε νάγγοεί το εφεδρικό;

Απ' τούς πληρεξούσιους μας εξαομάται να βίλουν τα πράματα στη θέση τους και να καθορθώσουν να ψωφιστεί ΗΡΩΙΚΗ ΕΦΕΔΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ για τούς ετέος ήρωες, έφεδρους. Άναπαύξουν όλο τούς εθ σθένος, ά; τρέξουν, ά; ξενυχτίσουν, ά; προπαγαυδίσουν, ά; δημηγορήξουν, ά; αγωνιστούν τιτανικών άγώνων στην περιόδο αυτή της νέας ελληνικής κοσμογονίας, κι' όλα αυτά με τόν άνακειμενικό σκοπό να εξασφαλίσουν τη σύντομη συζήτηση και τήν εθνοική λύση του ζητήματος μας. Κι' ά; έχουν πάντα υπ' όψη τούς πώς; πώς απ' αυτούς στέκονται μυριάδες μεταρροκαπισμένοι έφεδροι, οργανωμένοι, και με τη βαθιά συναίσθηση της άδικίας, που ώ; τα σήμερα τουλάχιστο, γίνεται εις βάρος των.

Σάμος: Βαθύ, στις 12)5)24. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΕΤΙΑΗΣ

Ένωσις Έφείδρων Χίου

Στη Γ. Συνέλευση των άντιπροσώπων της Ε. Ε. Χίου στις 11 τού Μάη, παρόντων 48 άντιπροσώπων από 19 όργανωμένα τμήματα όλου τού νησιού, έγιναν έκλογές καινούριου Δ. Συμβούλου και βγήκαν μέλη της Κ. Δ. Ε. οι κ. κ. Κουτελάκης Αντ., Λυγερός Νικ., Αγοστόνης Ιωάν., Μαυρογορδάκης Δημ., Μπίτσας Γ., Μισσηλίδης Στραμ., Μακρίδης Στρ., Πιπίδης Νικ., Παπαντωνάκης Κ., Στραβελλόκης Α. Σαμωνάς Παν., Τσιρίγος Σωτ., Χανιώτης Ιωάν. και Χρυσιούλαρης Ιωάν.

Μέλη της έξελεκτικής επιτροπής βγήκαν οι κ. κ. Μαρτάκης Γ. Πλουμής Στ. Τριανταφυλλίδης Π., Φαρδής Έδωτ., κι' Κούλης Στ.

Για τή σύνταξη της Έφημερίδας που θα βγάλουν όρθεθήκαν οι κ. κ. Κουτελάκης Α., Ποπαντωνάκης Κ., και Σκαρλάτος Μ.

Διευθύνων Σύμβ. υλος βγήκε ο ώς τα τώρα Πρόεδρος της Ένώσεως κ. Δ. Μαυρογορδάτος.

Η Κομπάνα στέλνει τα συναδερφικά της συγχαρητήρια στο νέο Δ. Συμβούλο των εφείδρων τού γειτονικού νησιού.

ΜΙΑ πρόσφυξ κυρία απ' τη Σμύρνη άναλαβαίνει παραδόσεις μαθημάτων Γαλλικών, Άγγλικών και Έλληνικών με πολύ συγκαταβατική τιμή και με εύκολομάθητη μέθοδο. Πληροφορίες στα Γραφεία μας.

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Στο περασμένο φύλλο της η «Καμπάνα» άσχολείται με το ζήτημα της παροχής γεωργικού κλήρου στους άκτημητες έφεδρους.

Κανένας που σκέπτεται λίγο σοβαρά δε μπορεί να άμφισβητήσει την όδότηλα δίκια άξίωση της τάξεως που μόνη αυτή υποφέρει και μπορεί να πεί κανείς καταστράφηκε απ' τη δεκάχρονη πολεμική μας άνεμοξίλη.

Όταν από τούς άλλους, με τούς άποκλεσμούς και τις άτότους διακυμάνσεις τού συναλλάγματος, πλούτιζαν όσοι δέν ήταν πριν άξιοι να δημιουργήσουν κάμ, και πολλαπλασίαζαν τις περιουσίες τους οι έπιτήδιοι, οι έφεδροι, όχι μονάχα τή αίμα τους έδωσαν άλλα και άν είχαν κανένα χηματακά η ζή ή βδο. που μ' αυτό έβγαζαν τή ψωμί τους, βρέθηκαν στην άνάγκη να τή πουλήσουν για να μήν πεθάνει της πείνας ή γυναίκα ή τή παιδί του ή οι γέροι του, που απ' τη δική του τή δουλειάπεριμεναν τή καθημερινή τους. Και τότε, όσο γύριαν από τή στράτη, κούρελα κυριολεκτικά από ήθικης και ήλικης άπόψως, μένουν άνεργοι οι περισσότεροι, πενασμένοι κι' έλεεινοί. Και η Πολιτεία και οι άστρούτετοι, που για κείνους θύσασαν τα καλλιεργήτους χροόνια, τί έκαναν για να τούς άνακουφίσουν; Τίποτα. Άπολύτως τίποτα.

Γιατί οι έφροι και οι γιορτές που διοργάνωναν ήθελαν για να τούς βοηθήσουν, πράγματι όμως για να γλυτώσουν ό ίδιοι, είναι ψήλοια που δεν άξίζει τον κόπο να τα μαζέψω κανένας. Καμιά σοβαρή ένεργεια δεν έγινε άκόμη για τήν άνακούφιση της τάξεως αυτής. Και όμως τή Κράτος έχει τήν υποχρέωση άλλα και τα μέσα να τούς βοηθήσει. Και όπως γράφει η «Καμπάνα» σ' ένα σημειώματά της, είναι και συμφέρο στο Κράτος να έρθει άρωγός στην πολιτικατισμένη αυτή τάξη των εφείδρων, διότι τας ένα κομμάτι γής στον καθένα γιατί μόνο με τόν τρόπον αυτό θα μπορούσε να άπομικρύνει για κάμποσα άκόμα χρόνια από τόν τόπο τή φάσμα τού Μπυλασεικιου που τόσο το φοβάται.

Τό μοίρασμα των κοινοτικών κτημάτων δεν είναι λύση αποτελεσματική. Οι περισσότερες κοινότητες έχουν μία μικρή περιουσία, που με αυτή όμως συντηρούν τή Σχολεία, ή τή νερά ή τούς δρόμους. Και οι ίδιοι οι έφεδροι τή έπιρουν και γι' αυτό δεν τή ζήτουν. Υάροχουν όμως χιλιάδες στρέμματα βικουφικά χτήματα που άνήκουν στο Κράτος και δμ στους πρόσφυγες. Διαιτέινονται οι ίδιοι και που πολλά απ' αυτά τή πηραν, ή πρόκειται να τή πω ή με τις Έπιτροπές που έγιναν σε κάθε έζρα άποδοικήσως. Τά χτήματα αυτά μπορούν να μοιραστούν στους Έφεδρους της κάθε κοινότητας με μία δική διανομή και άνάλογη στις άνάγκες τού καθενό.

Έξδν όμως απ' τα κρατικά βικουφικά έχουμε και τή χτήματα τών μεταναστερών. Είναι ντροπή, στον είκοστό αιώνα μέσα, δέκα και είκοσι καλοθερμμένοι καλογέροι να νέμονται περιουσίες που απ' αυτές χιλιάδες άνθρώπινης ψυχές θα μπορούσαν να ζήσουν.

Άν τή μοναστήρια είχαν κάποιο προορισμό στα χρόνια της Τουκρανικιάς, σήμερα δεν έχουν κανένα. Και είναι άιστοχος να βλέπουμε τή έσοφρειακό αυτό πρόβλημα, έλκωνες με εισόδημα που άναβαίνει σε πολλές χιλιάδες λιβύνα λάδι, και βρισκόματα άπέραντα με άμέτερη κοκίδια πρόβια, κι' υποχρεώσεις πλούσιους, και σπαροχώρσφα και μαπνοχώρσφα και τόσα άλλα να τή έχουν στα χέρια τους; οι είκοσι καλόγεροι τού Σεμώνα και οι δέκα τού Ύψηλοδ, τή στιγμή που χιλιάδες άλλοι χριστιανοί θα μπορούσαν να έγκατασταθούν στο τόπου; αυτούς, κόνοντά; τους από λημέρια έλλίγων κρηλαράδιων πηγές; πλούτου και καλοζωίας.

Σ' αυτά κυρίως τή δυο, στα κρατικά βικουφία δηλαδή και στα Μοναστήρια πρέπει να περιστραφεί όλη ή προσπάθεια και ή ένεργεια των Έφεδρικών Ένώσεων και των Έφείδρων πληρεξούσιων. Δέν έπαρο τί γίνεται σ' άλλες Έπαρχίες. Στο νησί μας όμως, τή βικουφία των Σουλτάνων και τή Μοναστήρια τών καλογέρον είναι ίκανά να λύσουν τή Έφείδρα τή Ζήτημα.

Πέτρα, 10)5)24

ο Συνάδελφος

Όσοι θέλετε να χεί ο τόπος μας ένα άληθινό λαϊκό όργανο, έπισχάστε τήν «Καμπάνα» έγγράφοντες συνδρομητάς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ) Ειδικός παθολόγος

Σπουδάζας έν Παρισίους και Βιέννη Δέχεται κατ' έκάστην εις τή Φαρμακείον «Ηλιάδος». Πάντας τούς έφεδρους με σημείωμα τού Συνδέσμου δωρεάν. Έκάστην Τετάρτην τούς άπόρους δωρεάν.

Γύρω στο Γεωργικό Σχολείο

Ο συνάδ. Π. Μανιά, ώ: Πρόεδρος τού Γεωργικού Πιστωτικού Συνταξισμού Μεσοτόπου Συν. Α. Ε. έστειλε στον Ύπουργό της Γεωργίας τήν παρακάτω άναφορά με άντίγραφο τού όπομνήματος που υπόβαλε ή Κ. Δ. Έπιτροπή της Ε. Ε. Λ. Έλπίζουμε πώς; κι' όλες οι άλλες όργανώσεις τού νησιού μας θα στείλουν να ύποστηρίξουν τή όπόμνημα αυτό με άνάλογες άναφορές στο άρμόδιο Ύπουργείο.

Προς τόν Ύπουργόν Γεωργίας Α θ η ν α ς

Έξοχότατε, Λιμβίνο τήν τιμήν να υπόβάλω σ' υμνήμηνάς; αντίγραφον όποβληθέντος τού όπομνήματος ύμιν δια της ύπ' αριθ. 554 άναφοράς; της Κεντρικής Διοικούσης Έπιτροπής Ε. Ε. Λ. περι ύστασεως έν Δέσφω κατωτέρου Πρακτικού Γεωργικού Σχολείου Νόμου 2203 και πορικαλίσσω ύμιά; όπως ύδαρσοτούμενοι υιοθετήσετε τούτο και διατάξετε έπι τού προκειμένου δμ, ή θέλατε έγκρίνη.

Επειδή ή άνωτέρω ένεργεια της ήμετέρας όργανώσεως άναποκρίνεται πλήρως πρός; τας άπαιτήσεις; της κοινής γνώμης της Δέσφω, ώ; τούτο τεμαίρεται εκ της όποβληθείσης ύμιν τηλεγραφικής έκλήσεως; όλων των έπιγγελματικών και έργατικών όργανώσεων της Νήσου, θα τύχη δε της άμεσιστου ύποστηρίξεως όλων των Πληρεξούσιων Νήσου Άγλαίου έδελπιστούμεν όα ή ύμείτερα έξοχότης θα ύδαρσοτηθή να δώση τήν ένδεδαιγμένην λύσην πρός; ύφελος της άναγεννωμένης πατρίδος μας, υπό τήν φωταίνην καθοδήγησιν της πρώτης Δημοκρατικής Κυβερνήσεως; της όποίας; τόσον έπαξίως μετέξωμε δια τού ύπουργείου τού όποιον προώρσεται μεταπολεμικώς να έξυπνοστήση τή ζωικώτερα συμφέροντα της Έλληνικής Πολιτείας.

Μία Λεσδιακή άξία

Η Πολιτεία και τή Πανεπιστήμιο χαιρίσανε μία δίκαιη ήθικη χαρά στον κ. Μ. Στεφανίδη, Δέσφο έπιστήμονα, από τούς λόγους που τμήστανε κατά καιρούς, και στοίλισαν τή Γυμνάσιο Μυτιλήνης; τού δώσανε τόν τίτλο «Έκτάτου Καθηγητού της Ιστορίας των Φυσικών Έπιστημών».

Χιές 12 — τού Μάη — έκαναν ο κ. Στεφανίδη; έπίσημη άρχή των παραδόσών του στη μεγάλη σάλα Τελετών τού Πανεπιστημίου. Άκροατήριο διαλεχτό και πολύ. Απ' τούς παλιούς; μηθητές; του στο Γυμνάσιο Μυτιλήνης; δεν έλαψς σχεδόν κανείς. Απ' τούς; πληρεξούσιους έλλίμως τούς κ. κ. Β. Καρσπαναγιώτη και Χ. Γρηγορίου.

Μίλος για τόν Άριστοτέλη. Και τή άκροατήριο ύδαρσοτήθηκε. Χαρακρότης όθρομ.

Ετυμολογία είναι ή πρωτότυπη έρνησια έξό; άποτελετικού όρου: «Φυσικός; θεωρείν». Ω; τότε, λέγοντας οι σοφοί «φυσικός; θεωρείν», έννοούσανε τήν έρευνα και παρατήρηση των φυσικών φαινομένων. Ο κ. Στεφανίδης απέδειξε πώς; ή μοναδική ωροντίδα τού Άριστοτέλη, ή άσάλευτη βίση τού έπιστημονικού του συστήματος; εταν να έξέτζει τί γίνεται, πράγματι, μέσα στη φύση. Όχι τί εταν λογικό να γίεται. Κάθε τι που γίνεται είναι φυσικό φαινόμενο. Όλα τήλλα είναι μεταφυσική.

Η πρωτότυπη αυτή έξημνησία τού άριστοτελικού όρου άρσος στο άριστοτήρο. Η «Ιστορία των Φυσικών Έπιστημών», βρισκα, ώ; φάνετα, ένα διαλεχτό της κήρυκα. Η ύδαρσοτήσή; μας είναι διπλή, μία που τείρεται να είναι Δέσφο, ά νέο; ξεροφίντης; της έπιστημής.

Αθήνα, 11)5)24. Χ. Μ.

Ευχαριστήρια

Ευχαριστούμε θερμά τήν Κ. Ε. Ε. Λ. και τή προσωπικό τού Πολιτικού Νοσοκομείου Δέσφω για τόν συναδερφικό και πατρικό ένοδιαφέρον που έδειξαν στην έγγείρηση που κόπηκε τή πόδι τού άπορου έφεδρου τού χωριού μας οίκογενεάχου Παναγιώτου Καρλαγιάνη. Έπίσημα; εδωροστόμης και συγχαίρομης για τήν έπιτυχία της έγγείρησης τούς έσχαριστούς; χειροόργους; μας κ. κ. Διόσκωρον και Άλαμασέλην.

Αμπελίδ 6 — 5 — 24

Τό Δ. Σ. Ε. Ε. Άμπελικού

Ο Σύλλογος Κών και Δον Μηθύνης ή «Άγάπη» όσραει καθήκον του να ύδαρσοτήσεται τούς μηθητές τού Γυμνασίου Μυτιλήνης Βελόνη Π., Β. υδούρη, Κυριαζή Κ., Κνήτην Μ., Μέλλον Θ., Μπαρμπούκον Ι., Πορτοκάλην Γ., Πορτοκάλην Μ., Πανταζήν Α., Ταμλάνη Σ. και Τεμπέλην Θ., πρωταγώσιστην τού Έργαστηριακού θιάσου των καθώ; και τις συμπόλιτες; Δε; Άνδρόν; Έλπ. και Κιζάζη Άρ. που είχαν τήν εθνηκή έμπνευση να δώσουν στο χωριό μας εθνητική παρίσταση που τή καθάρων προτίον της δε χαμ, τετρακόσας (αρ. 400) διάδωσαν στο Σύλλογο; μας, και να τούς συχαρεί για τήν έπιτυχία της παραστάσεως.

Η άναπρόεδρος Ε. Σωτηριάδου

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like Προηγούμενες εισφορές 192955 50, Ένωσις Έφείδρων Σκοπέλου 200, Δίσκοι Έκκλησιών Μηθύνης 710.90, etc.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Η Ε. Ε. Λ. άγγοεί άπόλυτα τήν ύπαρξη κάθε άλλου Σωματίου Έφείδρων πάνω στο Νησί και είδοποιεί τή μέλη της πώς; δεν έχει καμιά σχέση με έφεδρική Κίνηση αλλιώτικη από κελνη που χαράζει τή Καταστατικό της και ή Κεντρική Διοικητική Έπιτροπή της.

Απ' τή Γραφείο

Η Αλληλογραφία μας

Συν. Χρ. Μαργετίδη, Βαθύ Σάμου. Έφαριστούμε θερμά για όλα. Σύμφωνα με τήν έπιθυμία σας; έγγράφομης σήμερα μέλος στην Ένωσή; μας και; σάς; στέλνομης τή σχετικό βιβλίόριο και τις άποδείξεις της έγγραφής. Περιμένουμε πάντα νέα σας.

Συν. Γ. Παπανικολάου, Νέα Υόρκη. Διαβάσματος τού γράμματός; Άπορούμε πώς; γίνεται να; σάς; χάνομης τή φύλη. Διαμαρτυρηθήκαμε στο Διευθυντή τού Ταχ.είου. Μά; βεβαίως; πώς; ο σέκος; φεύγει; κατευθεία στην Άμερική και άπορεί. Ένωσις; άπορούμε και μετς; και πάλι; λέοντας. Ω; τόσο; όσον; ένασαστέλαμε με τή περσασμένο φύλλο 3 προηγούμενα. Γράψ; μας; ά; σου; λείπουν; άλλα. Έπίσης; γράψ; μας; ποι; άλλο; δεν; τή; πήραν; κι; από; πότε; για; να; τή; ένασαστέλομης; δεκαπέντε; άντίτυπα; τών; Ζ. έν; Τάφω; σου; τή; στέλνομης; συστημένα; για; να; τή; διχάσεως; σε; φίλους; που; συμπάθουν; τόν; άγώνα; μας; και; τή; Δεσφά; λογοςτεχνία. Σε; φχω; στομης; για; τή; Έμπερ; άρχισα;με; να; τούς; στέλνομης; και; μετς; τή; φύλλο; μας; έπ' άνταλλαγή; Γράψ; μας; πότε; πότε; να; σε; μηθαίνομης. Γιατί; δεν; έργασ; άλλη; ά; ταπορήση; άπ' τή; ζωή; τών; Ρωμίων; της; Άμερικής;

Συν. Απ. Παπαδόπουλον, Έβρόδια Λήμνου. Τή; Ζ έν; Τάφω; ά; τή; στείλα; με; τόν; εισερχή; τρά; μας; που; ήρθε; άπο; τού; Σά; έρχι;με; δ' όψα; για; έτήνα; συνδρομή.

Εν. Έφ. Μηθύνης. Σάς; άπαντά; ή; Ένωση; στο; Δελτίο. Δ; β; άβαστες; σάς; παρακαλομης; τήν; ά; έντηση; σούς; ένδιαφερομένου; και; οι; είμαχραστέρους; ά; πάψουν; να; ε; άνάστατοι.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Κινηματογράφος «Σαπφώ». Στή Ζώνη Φ. Ή της Πέμπτης; στή «Σαπφώ» ή Μυτιλήνη; θα; άρχισα;με; μιά; άλη; νη; έ; πληξη; με; τόν; κινηματογράφο; τού; άριστοτέλη; «Τό; Ένασαστέλομης; άγαλαμα». Η; ύπόδωση; πλέκεται; γύρω; ε; ταν; έκκεντρικό; νέο; άριστοκράτη; που; μή; μορφόντας; να; ξεχάσ; τή; φτωχή; πεδομένη; συντροφισσά; του; βρισκα; έξασα; τού; ένασαστέλομης; άγαλαμα; της; μιά; έντορα; που; τής; μοιά; καταπληκτικά. Τό; δράμα; ξετυλίγεται; ψυχολογημένα; σε; μία; τραγωδία; με; άδύκρια; δυνατό; παίξιμο; τών; πιο; φημισμένων; ήθοποιών; της; δόδης.

Πολύ; σύντομα; έρχεται; «Η; Δεκαήμερος; τού; Βουναίου».

Κινηματογράφος «Άλκατος». Μετς; τή; βδομάδα; θα; παίξεται; ή; σύ; έξω; της; «Χομένη; Πολιτείας»; με; τις; άμορφες; παρπέλας; και; τή; χαριτωμένα; έπισόδια; με; τή; βίση; της; Άφρακής.

Γνωστοποιήσεις

Συμφωνία; τού; Νόμου; 2354, όρθε; όλομης; πάντες; όσοι; προτίθενται; να; οικοδομήσασ; ή; όπως; παρουσιάσσουν; εις; τή; Δημαρχείον; και; παρ; τού; άρμόδιου; Μηχανικού; έγκαταστάματα; σχέδια; συντομολογία; και; όπολογισμόν; τού; κυβισμού; αυτών; και; έν; περιπτώσει; έπισκευής; όκοδομών; θέλομης; υποβίβει; τόν; ποσολογισμόν; τή; δαπάνης; έπι; τή; βάση; τών; όποιων; θα; καταβίβωται; τή; πληρωτέον; τέλος.

Μόνον; δέ; εις; τόν; κίτοχον; άποδείξεως; της; καταβολής; θα; επιτρέπεται; ή; έναρξ; τού; έργου.

Οι; τυχόν; άνευ; άδείας; οικοδομούντες; ή; έπισυζήοντες; οίκους; κ. λ. π., ώ; και; οι; τεχνίται; κίταται; και; έξυλογοί; οι; εργαζόμενοι; άνευ; αυτή; θα; καταγγέλλονται; άρμόδιος; και; θα; ύφίσταται; τας; συνέπειας; τού; Νόμου.

Έν; Μυτιλήνη; τή; 29; Απριλίου; 1924

Ο; Δημαρχος; Μυτιλήνης; Ν. Πετρόπουλος

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομή χρονιάτικη
Για όλη την Ελλάδα Δοχ. 100
Για την Αμερική Δολλ. 4
Για το Έξωτερικό Λίρα Στελ. 1
Για εξήμερες και για τρίμηνες συνδρομές
τάνολογα ποσά.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίο Αλληλογραφίας
Το Υπουργείο Έξωτερικών (Τμήμα Κοινωνίας Έθνών) απαντώντας στο υπ' αριθ. 355 έγγραφό μας, γιφρίζει πώς στους καταλόγους των Στρατιωτικών Αξιωματικών και Δημόρων π' ό γύρισαν ώ τώρα δε φαίνεται το όνομα τ' ο Συλκάνου Μπαρή. Με σχετικό έγγραφό του στην Έλλην. Πρεσβεία Αγκώρες την παρακάλεσε να κάνει τις ενέργειες που χρειάζονται για την ανεύρεση και την αποστολή του στην Έλλάδα.

Ένωσιν Εφεδρων Αγ. Παρασκευής.—Το υπ' αριθ. 26 έγγραφό σας στάλθηκε στο Υπουργείο Στρατιωτικών (Διεύθυνση Προσωπικού) το υπ' αριθ. 27 στο Φοιτητοεργείο Θεσσαλονίκης για να κάνει τη σχετική ενέργεια στη Γενική Αποθήκη, και το υπ' αριθ. 28 στο 3ο Πεζικό Σύνταγμα.

Ένωσιν Εφεδρων Παμφύλων.—Το υπ' αριθ. 2 έγγραφό σας στάλθηκε στη Διοίκηση Χωρικής Λέσβου.

Ένωσιν Εφεδρων Μανδαμάδου.—Το υπ' αριθ. 40 έγγραφό σας στάλθηκε στο 23ο Πεζικό Σύνταγμα με την παράκληση να μάς στείλει τις άποψεις για να άλλο εγκατέλειψε ο άνθργός Γελαγώτου Ίγνάτιος που πέθανε, για να τα παραδώσουμε στο νόμιμο κληρονόμο του.

Ένωσιν Εφεδρων Σκουτέρου.—Το υπ' αριθ. 28 έγγραφό σας στάλθηκε στο 22ο Πεζικό Σύνταγμα.

Ένωσιν Εφεδρων Ασωμάτου.—Πάνου στο υπ' αριθ. 70 έγγραφό σας, γνωρίζουμε πώς, επειδή η Στρατ. Αρχή που υπηρετούσε ο συνάδελφος Βασίλειος Κοντέλης διαλύθηκε, η ετήσιή του για τις καθυστερούμενες άποδοχές, πρέπει να σταλεί στην Έπιτροπή Δικαιονομικού Απαιτήσεων Μ. Ασίας, μαζί με μια ένορκη δήλωσή του πώς δεν τις έλαβε ως τώρα, και μια βεβαίωση ένός έξιωματικού που να φαίνεται πώς πραγματικά στο διάστημα εκείνο δεν πήρε τις άποδοχές του. Χωρίς αυτά τα στοιχεία είναι αδύνατη η έκδικση της υποθέσεώς του.—Το υπ' αριθ. 68 έγγραφό σας στάλθηκε στη Διεύθυνση Τ. Τ. Τ. Αιγαίου.

Ένωσιν Εφεδρων Μεσσηνίου.—Για να εκδοθεί αντίγραφο του διαλόγου της Συνταξιοδότης Μετακοινωνίας, χρειάζεται και χαρτόσημο δρ. 350.—Το υπ' αριθ. 135 έγγραφό σας στάλθηκε στον κ. Οικονομικό Έφορο Μυτιλήνης.

Ένωσιν Εφεδρων Τελωνίων.—Το υπ' αριθ. 41 έγγραφό σας στο στείλαμε στο 37ο Πεζ. Σύνταγμα, και το υπ' αριθ. 42 στο 22ο Πεζ. Σύνταγμα.

Ένωσιν Εφεδρων Αγιάσου.—Το υπ' αριθ. 15 έγγραφό σας, υποβλήθηκε στη Νομορχία Λέσβου.

Ένωσιν Εφεδρων Πέτρας.—Το από 9 του Μάη έγγραφό σας στάλθηκε στο 37ο Πεζικό Σύνταγμα.

Το Υπουργείο Έξωτερικών με το από 31 Μαρτίου διάταγμα άναγνώρισε το Συνοικισμό Πληγωνίου σε ανεξάρτητη κοινότητα, ύστερα από σχετική μας αίτηση.

Ένωσιν Εφεδρων Πηγής.—Το υπ' αριθ. 19 έγγραφό σας υποβλήθηκε στο Υπουργείο Στρατιωτικών (Διεύθυνση Υγειον. Υπηρεσίας) για να έκδοσει το σχετικό έγγραφο πιστοποιητικό.

Ένωσιν Εφεδρων Μηθύμνης.—Η διάδοση για την όποια μάς τηλεγραφέτε εινε άπλάως «μία ψευτιά», κ' οι διαδοσείς άπλάως «ψευδείς».

Τη βδομάδα που πέρασε κάναμε τις παρακάτω ενέργειες:

Απ' την Υγειον. Διεύθυνση Υπουργείου Στρατ. ζητήσαμε πληροφορίες για την τύχη των συναδέλφων Κορασάββα απ' την Πηγή, Καδή Έδστραίου και Καδή Γεωργίου απ' τα Λουτρά.

Απ' το Στρατ. Γραφείο Αρχηγού ζητήσαμε και εκδόθηκαν αντίγραφα φύλων μητρώων των σκοτωμένων συναδέλφων Κορνηνός Πανογιώτης απ' την Αγ. Παρασκευή και Βουλή Νικολάου απ' τον Παλαίοκηπο που θα χρησιμοποιούν για να χορηγηθεί σύνταξη στις οικογένειές τους.

Επίσης απ' το ίδιο Στρατ. Γραφείο εκδόθηκε πιστοποιητικό στρατολογικής καταστάσεως του συν. Βουγιούκα Γεωργίου απ' την Μυτιλήνη.

Στον κ. Υγειονομικό Έπιθεωρητή Λέσβου στείλαμε τον άρρωστο και παρόλυτο έφεδρο Συνοικιστή Κων. Νικον που πολύ πρόθυμα τον έβαλε στο προσωρινό νοσοκομείο για θεραπεία.

Στο χειρουργό Γιατρό κ. Μανώλα στείλαμε τον άπορο έφοδρο Βασίλειο Κοντέλη με την παράκληση να κάνει έγχειρηση στη γυναίκα του που πάσχει από γυναικολογικό νόσημα.

Στο Γενικό κ. Σκουλουδάκη στείλαμε για εξέταση τον άπορο και παρόλυτο έφεδρο Βαμβακόπουλο και σύμφωνα με την συσταγή που του έγραψε του δόθηκαν δωρεάν τα χρειζόμενα φάρμακα.
Απ' το Γραφείο

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Προς τα Τμήματα Ένώσεως Εφεδρων Λέσβου

Αργένου, Αγγας, Αριάσου, Αγ. Παρασκευής, Αφάλωνος, Ανεμότιας, Αγ. Μαρίας, Ασωμάτου, Αμπελικού και Βούρκου, Ακρασίου, Βασιλικών, Βατούσης, Βρυσαϊ, Γελοίων, Έρεσσού Θεσμής, Ίππιος, Καλλονής, Κάτω Τρίτος, Κάπης, Κλειούς, Κλωμηδάδου, Καγιανίου, Κεραμίου — Παπιανών, Δισβορίου, Δουτρών, Μηθύμνης, Μεσαγρού, Μεσοτόπου, Μυστεγγών, Μανδαμάδου, Μόριας, Μεγάλου Χωρίου, Μπορού, Πλωμαρίου, Πλαγιάς, Παλαιοχωρίου, Πολυχηνίου, Παπάδου, Παρακοίλων, Πέτρας, Πλακάδου, Πληγωνίου, Παλαιοκήπου, Πηγής, Παναγιούδας, Παμφύλων, Φτερούντος, Σκαμιάς, Σκαλοχωρίου, Στύψης—Υψηλομετώπου, Σκοπέλου, Σκουτέρου, Τελωνίων, Τρίγωνος, Φίλιας, Σκούνας, Χυδέρων, Σιγρίου.

Σύμφωνα με την άπόφαση της 95 Συνεδρίας της 14ης Μ. Έ. Έ. της Κεντρικής Έπιτροπής Ε. Ε. Λ. συγκαλείται το Β' Παλλεσβακό Έφεδρικό Συνέδριο στο Μοναστήρι της Καλλονής (Λαιμώνας). Το Συνέδριο θα άσοληθή κυρίως για την διανομή της στήλης: έφεδρους (ντόπιους) και πρόσφυγας σύμφωνα με σχετική διαταγή του Υπουργείου Γεωργίας.

Κάθε τμήμα της Ε. Ε. Λ. να στείλη χωρίς άλλο στις 31 του Μάη στο Μοναστήρι της Καλλονής (Λαιμώνας) από ένα τουλάχιστο άντιπρόσωπο του έφοδιασμένου με όσο το δυνατόν περισσότερες και άκριβστερες σημειώσεις γύρω στα παρακάτω έρωτήματα:

- 1) Πόσα κτήματα (χωράφια, σπίνια, μαγαζιά) βρίσκονται στη περιφέρεια τους που άνήκουν στις Κοινότητες, στα Τζαμά, στους Τεκέδες και στα Μοναστήρια.
2) Τα όνόματα αυτών των Κτημάτων, την έκτασή τους, το είδος που παράγουν, αν εινε δασμένο, σε ποιές και με τι τρόπο δόθηκαν.
3) Αν υπάρχουν τουρκικά κτήματα που δε μοιράστηκαν άκόμη στους πρόσφυγας και για πόν λόγους δεν εγκατεστάθηκαν άκόμη οι δικαιούχοί των.
4) Αν γενήκατε μονομερείς εγκαταστάσεις σε δυσανάλογος μεγάλα κτήματα, λεπτομέρειες για τα κτήματα και για τους κατόχους.
5) Πόσοι έφεδροι άκτιήμεροι ή μισοάκτιήμεροι (πρόσφυγες και ντόπιοι) ά παύχουν στο τμήμα σας και πόσοι και ποιο έφεδροι πρόσφυγες; υπάρχουν που νομίζουν πως άδικήθηκαν στη διανομή.
6) Τι συστάσεις άπαίχουν στην περιφέρεια σας και πιά η άρση των.
7) Τι εισπράττει το Κοινοτικό σας Ταμείο κάθε χρόνο απ' το φόρο των ψαριών.

8) Πόσα μόδια έλλε; βγίζει πάνω κάτω κάθε χρόνο η περιφέρεια σας.

9) Σε τι κατάσταση βρίσκονται οι κερροσόδρομοί σας (πόσα χιλιόμετρα θέλουν επιδιώρωση και πόσα θέλουν κατασκευή).

10) Σε τι κατάσταση βρίσκονται τα σκολιά σας, αν οι έκκλησίες σας μπορούν να διαθέσουν κεφάλαια για να γίνουν καινούργια κτίρια ή να επιδιορθωθούν τα παλιά. Αν υπάρχουν Τζαμά καταλλήλα για να χρησιμοποιηθούν ως σκολιά. Πόσα παιδιά έχα το χωριό και απ' αυτά πόσα δεν πάνε στο σκολιό και για πιά αίτια.

11) Αν το χωριό έχει ανάγκη από Τελωνιακό Σταθμό (και ποιού βαθμού) από τηλεφωνική εγκατάσταση, και σε κάθε πόσες μέρες πέρνει το ταχυδρομείο σας.

Η συνεδρίαση θ' άρχισή την 1 Ιουνίου στις 9 το πρωί. Οι συνάδελφοι άντιπρόσωποι των τμημάτων παρακαλούνται να βρεθούν εκεί από βραδύς (Σάββατο 31 του Μάη) για να οργανωθεί το συνέδριο.

Τα τμήματα Ε. Ε. Λ. Καλλονής και Αγ. Παρασκευής παρακαλούνται να φροντίσουν για να έξασφαλίσθε συστάσιο και στέγη στρατιωτικής λιτότητας, για 65 τουλάχιστο άνδρες. Οι συνάδελφοι άντιπρόσωποι, να φροντίσουν να πάρουν μαζί τους κληροσέπασμα.

Το Συνέδριο θα άνοιξει τα σμφέροντα κάθε Τριήμερο που δεν θα στείλει άντιπρόσωπο. Τα έξοδα του ταξιδιού των άντιπροσώπων έπιβαρύνουν το Τμήμα που τους στέλνει.

Για την σύγκληση του Συνεδρίου δόθηκε η σχετική άδεια απ' την έρμόδια Αρχή.

Η Κεντρική Έπιτροπή

ΚΟΚΚΑΛΑ ΖΩΩΝ

Κατασκοτώθηκαν οι έδιαφερόμενες Κυβερνήσεις για να διαψεύσουν στον κοσμάκη με επίσημα χαρτιά την είδηση που άνεργε χιλιάδες και βούλες και ντοκουμέντα. Ήτανε λέει κόκκαλα ζώων με; τι 865 σακιά. Σίγουρα πώς ήτανε κόκκαλα ζώων. Με τη διαφορά πώς; οι ναύτες του βαποριού ξαίρανε καλύτερα απ' τον πρεσβευτή τη συνομοταξία των ζώων αυτών. Ήτανε εζώα σπονδυλωτά πλατιόνυχα, της τάξεως των προσφύγων και των έφεδρων και τίναξαν τα πέταλα έτσι για γούστο. Το περίεργο δε εινε ότι τα κόκκαλα των ζώων αυτών υπάρχουν άφθονα στη Μικρασία και στο Βερντέν. Πώς συμβαίνει τώρα στις δυο αυτές κοκκαλοπαραγωγικές χώρες να ψοφάνε τόσα εζώα, αυτό δε μάς; το λέει ο Όλλαντέζος πρόσβυς ούτε οι πραγματογνώμονες του Έλληνικού προξενείου απ' Αμστερνταμ.

Ο ΑΒΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Δεν ξετάζουμε αν η προχθεσινή άπόφαση του Στρατοδικείου μας εινε δίκαιη ή άδικη. Το δικαιο και το άδικο εινε ειναιες σχετικές. Ούτε αν το σύνολο έχει δικαίωμα να σκοτώνει ένας άνθρωπο. Σκοτώνει κατά χιλιάδες και δε γίνεται κουβέντα. Έμεις ρωτάμε γιατί ο Νόμος δίκιος ή άδικος δεν εφορμάζεται σ' όλοιο το ίδιο. Γιατί το Κράτος να χτυπά μονάχα τον άδύνατο άνάμεσα σ' όλους όσοι το άδικούν ή το κλέβουν. Γιατί ντουφεκίστηκε ο Αβδέλας και πήγανε Ισόβια οι σύντροφοί του;

1ο Γιατί κλέψανε λεφτά του Δημοσίου. Ρωαία. Ντουφέκισε λοιπόν κ. Νόμος και τον έμπορο που βγάλε ψεύτικα χαρτιά στο Τελωνείο και σε κλέβει. Ντουφέκισε και τους έκατομμυριούχους πεισρούς που για να κλέψουν απ' το Δημόσιο τα δικαιώματά του πάνω στην προίκα που δίνουνε της κόρης τους, φτιάχνουνε το προικοχάρτι ως είδος δανείου προς το γαμπρό. Ντουφέκισε και τον Αρχηγό της Έπιμελητικής Χρυσανθόπουλο που σούφαγε έκατομμύρια ταγίζοντας σάπιους μπακαλάρους τους φαντάρους.

τη θέληση όλου του λαού. του λαού που πεινά π' ό πάσχει, που βγγά. Οι ντόπιες Αρχές του Κράτους, αν πραγματικά υπηρετούν τα σμφέροντα του λαού, του πολύ λαού κι όχι τριών τεσσάρων άνθρωπων, ά; δοκιμάσουν το μέτρο καις φροντίσουν να το ενισχύσουν περιβιλλοντας το με όλη την κρατική δύναμη και μόλη την καλή του; θέληση.

ΝΑ ΚΑΛΙΕΡΓΗΘΟΥΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑ

Άλλη μετ' έγκληματική εγκατάλειψη του Δημοσίου πλούτου καταγγέλαμε στον τύπο ο Δ. Σ. απ' τη Μήθυμνα. Τα χτήματα της Περιβόλης, που άνήκουν στο Δημόσιο, δε νοικιάστηκαν φέτος από άμέλεια του Υπουργείου Γεωργίας και μένουνε στη διάθεση του κάθε καταγορή. Μπήτε σκόλο άλέστε. Με την έτόθεση αυτή χάνει το Δημόσιο 200 στρεγγυλιές; χιλιάδες δραχμές. Τα χτήματα αυτά —άποκλειστική ιδιοκτησία του Δημοσίου— πρέπει σύντομα να δοθούν στους άχτήμονες έφεδρους της περιφέρειας άφου οργανωθούν σε συνεταιρισμούς. Το ίδιο να γίνει και για τα χτήματα Έτεμ Χ' Ίβραήμ της περιφέρειας Αγγας που κιατρά άφώθησαν στο έλαος του Κυρίου απ' το χωριωτάμο αυτό Κράτος. Οι έδιαφερόμενες εκεί γύρω Ένώσεις των Έφεδρων άς φροντίσουν να φέρουν τις σχετικές λεπτομέρειες στο Β' Παλλεσβακό Έφεδρικό Συνέδριο.

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Τις έκλογές στη Γαλλία τις κέρδισαν οι ριζοσπαστικοί Σοσιαλιστές και Σοσιαλ-Δημοκράτες. Το γεγονός αυτό εινε κολοσιαιας διεθνούς πολιτικής σημασίας. Ο κόσμος άρχισε να ξεπιά, άκόμα και μετ' τα Κράτη που παραμιλούσαν ώ; τα χιές απ' το μεδούσι της Νίκης.

Οι μεγάλες ποραγωγικές και εργατικές τάξεις της Γαλλίας κατάλαβαν πώς; με τους Ναπολεονισμούς υπηρετούν μονίχα τα σμφέροντα των πολυκαλλαρών των που μεταχειρίζονται την Πατριδα και τη «Δημοκρατία» και την «εργίαση» για χυδαίοτατους σμφεροντολογικούς σκοπούς πουχουνε σχέση μόνο με την κάσα τους και με τις ράφρες του κοπαδιού των κοκοκτών που τους βυζαίνουνε. Καλή άρχη.

ΚΑΛΟ ΜΗΝ, ΑΛΛΑ...

Καλή κ' άξια και δημοκρατικώτατη η διαταγή της Αστυνομίας μας που μετριάξει την ταχύτητα των αυτοκινήτων στο Μακρό Γαλά. Μα ένα απ' τα δυο θα συμβαίνει. Η τα πέντε χιλιόμετρα την ώρα που όρίζει η διαταγή ώ; το άνωτατο όριο ταχύτητας εινε πολλά, ή το όριο αυτό δεν το κρατάνε οι σωφέρ. Αυτό τουλάχιστον άντιλαμβάνεται όλοιο ο κόσμος όλα τα Κυριακόβραδα. Απ' τον κ. Παπακικλάου που έσασε τα πνεμόνια του κόσμου με την άπαγορευτική διαταγή της είσόδου των τροχοφόρων στα πνευμάκια, περιμένουμε να σώσει, τις γιορτές τουλάχιστο, και τον άλλο πολυσύχναστο περίπατο της Μυτιλήνης. Το Μακρό—Γαλά. Η περσινή του διαταγή ήτανε ριζικώτερη και δημοκρατικώτερη. Ας την ξαναδοκιμάσει λοιπόν.

ΤΙ ΘΕΛΙΝ ΤΟΥΤΙΝ;

Μόλις εινε τελειώσει η πρώτη συνεδρίαση των Σωματίων που προσαλέστηκε την περασμένη βδομάδα—μετ' το Γεωφείο του Έμπορο. Έπιμελητηρίου, και πριν καταβούνε άκόμα τη σκόλα τα προεδρεία των Σωματίων, μπήκε μέσα ένας κύριος κοινοστρουμπουλος, κοιλαρούτσικος με γαλιά και φαλακρίτσα. Ο κύριος αυτός ρώτησε έναν άλλον, (δάλλη) ός του έδωσαν; κυτίζοντας άγραπκά τον κόσμο που έφτυσε:

—Χούμ! Τι θέλιν τούτιν;
—Δυστυχώς, ό πρόεδρος του Έμπ. Έπιμελητηρίου που εινε ένας ευνγενέστατος και σμπαθητικώτατος κύριος, έλαπε στην Αθήνα—ήταν για ναρθεί κείνη τη μέρα άκριβώς—και δεν ήτανε και για να πεί στον περιεργον αυτών άνθρωπο πώς «ταύτιν» ήτανε εκείνοι που συντηρούνε με τα λεφτά τους και με τον κόπο τους το Έμπορικό Έπιμελητήριο.

ΡΕΠΑΝΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΣΗ

Η Κα Διευθύντρια του Κεντρικού —πάντοτε ή κ. Διευθύντρια! — έβαλε διάτα και βουλή και όρίζει μέσα σε όρισμένο χρονικό διάστημα να πάνε στο σκολιό οι μαθητές με μοιόμορφη στολή, άλλώς κ. τ. λ. κ. τ. λ. Παρακαλούμε τους άρμόδιους να δώσουνε να καταλάβει στην κυρία Διευθύντρια πώς οι πιο πολλοί απ' τις μαθητρούλες της εινε ζήτημα αν έχουνε άλλο απ' αυτό το φουσανάκι που τους βάζει ή μάνα τους την Κυριακή, και πώς; τα φαρδομάνικα εινε καλά, δίχως; άλλο, μα τα φορτάνε μόνο οι δεσποτάδες. Έν πάσει περιπτώσει παρακαλούμε θερμά να γίνει λίγη άβραία της καλοσθησίας στο ζήτημα αυτό.

2) Γιατί Διανοήθηκαν να σκοτώσουν.

Ρωαία. Ντουφέκισε λοιπόν και τους στρατηγούς του Στασιαστικού Κινήματος και τους άξωματικούς που σβώσαν, όχι διανοήθηκαν να σκοτώσουν, 300 Έλληνες έφεδρους στη Μάρρες; Ντουφέκισε και τον κ. Μεταξά Μι αυτούς όχι μονάχα δεν τους σκοτώνει μα τους πλερώνει, τους ξανααρέφνει να διοικήσουνε τους φανταρούς που σφάζανε, και με τον κ. Μεταξά τρώε στο ίδιο το τραπέζι κύριε Κράτος! Γιαυτό η φοιχτή βρυσιά του ληστή Αβδέλα που την ξεστόμισε για τον τέτοιο Νόμο και για το τέτοιο Κράτος, ένώ απ' τη μια μεριά σκόβανε το μνημόριου κ' απ' την άλλη τόνε σμπαδούινε δώδεκα μπουκιες ντουφεκιών έιφ ένας πλερωμένος παπής του ύποσχότανε να τον συνιδιאלάξει με το Θεο, ήτανε μια καμτακιά πολύ σκληρή μεν άλλα πολύ δίκαιη. Αυτός η ληστής πάνου απ' τα χιήλη του τάφου του έκανε μια δίκαιη πράξη. Ήταν η μόνη «άπόλυτα δίκαια».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΣΧΡΩΚΕΡΔΕΙΑ

Το μέτρο της Αγορανομικής Έπιτροπής τότες μονάχα θα πιάσει τόπο και θ' άνακουφίσει τον κόσμο σαν έφαρμοστεί έτσι που το διατύπωσε μπροστά στον κ. Νομάρχη και την Έπιτροπή του Συνεδρίου ο άντιπρόσωπος της Ένώσεως Έφεδρων, και όπω; το άπέπτυξε σε δυο κύρια άρθρα του ο άρχισυντάκτης του «Έλ. Λόγου» συνάδελφος Λεφκιάς. Δηλαδή: 1ο Η Αγορανομική Έπιτροπή να άποτελειται από άνθρωπους που άνήκουν στις λαϊκές τάξεις που πάσχουν, και αυτοί άνε τίμιοι και έμπειροι. 2ο Κάθε πολίτης να μπορεί να καταγγέλει στην Έπιτροπή τα τυχόν κρούσματα αίσχροκερδίας. Η Έπιτροπή να ξετάζει μονάχη της απ' εκεί και πέρα και σαν πισθεί πώς υπάρχει αίσχροκερδία να καταγγέλει την πράξη και να την παρακολουθεί δικαστικά δίχως; άνεκατώνη πιά τον καταγγέλαντα. 3ο Το Δικαστήριο να δικάζει άμέσως και κεραυνοβόλα την υπόθεση με τη σκληρότερη έφαρμογή του Νόμου περί αίσχροκερδίας. Αυτό εινε το μέτρο όπω; το προτείνει ή Ε. Ε. Λ. με τη βεβαίωση πώς η γιόμη της εινε και γιωμή όλων των εργατικών και έπαγγελματικών Σωματίων, και ξεαίροντας πώς μαζί της έχα

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΤΣΕΣΜΕΛΙΩΤΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Κατάρα

Στην παραπάνου γαιονιά στην παρακάτου όρουγα
'Εκεί κάθεται μιὰ γαιονιά κάθεται κι' ένας γέρος.
'Εχουν κι' ένα κακό σ'υλι κι' ένα δ'μορφο κορίτσι.

— Συλλογή ΜΑΡΙΑΣ ΚΛΩΝΑΡΗ —

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ κοντάριτο

τοῦ Παλλεσσ. Γ. Συλλόγου
'Ο Παλλεσσακὸς Γυμνασιακὸς Σύλλογος διοργανῶσε τὸ Σάββατο τὸ βράδυ.

— 'Ο πόλη μας; ἔχει σήμερα ἄφθονα καὶ ἔτσιμα τὰ στοιχεῖα γιὰ μιὰ σ'βροή Μυ...

πληθὺν Μυθολογία πὺν νὰ μπορεῖ νὰ τμήσει τὴν πόλη μας σὲ κάθε γιορτὴ καὶ σὲ κάθε ἐπέδωξη.

Μιὰ νέα δόξη

'Εχουμε τὴν τιμὴ νὰ παρουσιάσουμε σὺν κοινὸν τῶν διανοουμένων μας ἕνα ἀστέρι ποιητικὸ πρῶτον μεγέθους.

'Ο Τηλέμαχος μᾶ; βεβαίως ἀνόμα πὺς ἕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια ἐκάποια πλάξ θὰ ἐντοιχισθεῖ εἰς κάποιον σπιτι τοῦ Μακρὸ Γιάλου.

Μὲς μᾶ; ἐπιτρέψει ὁ χῶρος αὐτῆς τῆς στήλης θὰ προσφέρουμε σὺν κοινὸν μας μερικὸς στίχους τοῦ Ἀρμάνδου κ. τ. λ. ἀπὸ ἕνα ἔργο, ὑπερῶχο καὶ ἀριστουργηματικὸ τοῦ ποιήμα "μὲ τὸν τίτλο «Αἱ Μυτιληνῆς» καὶ ἐποδὸ:

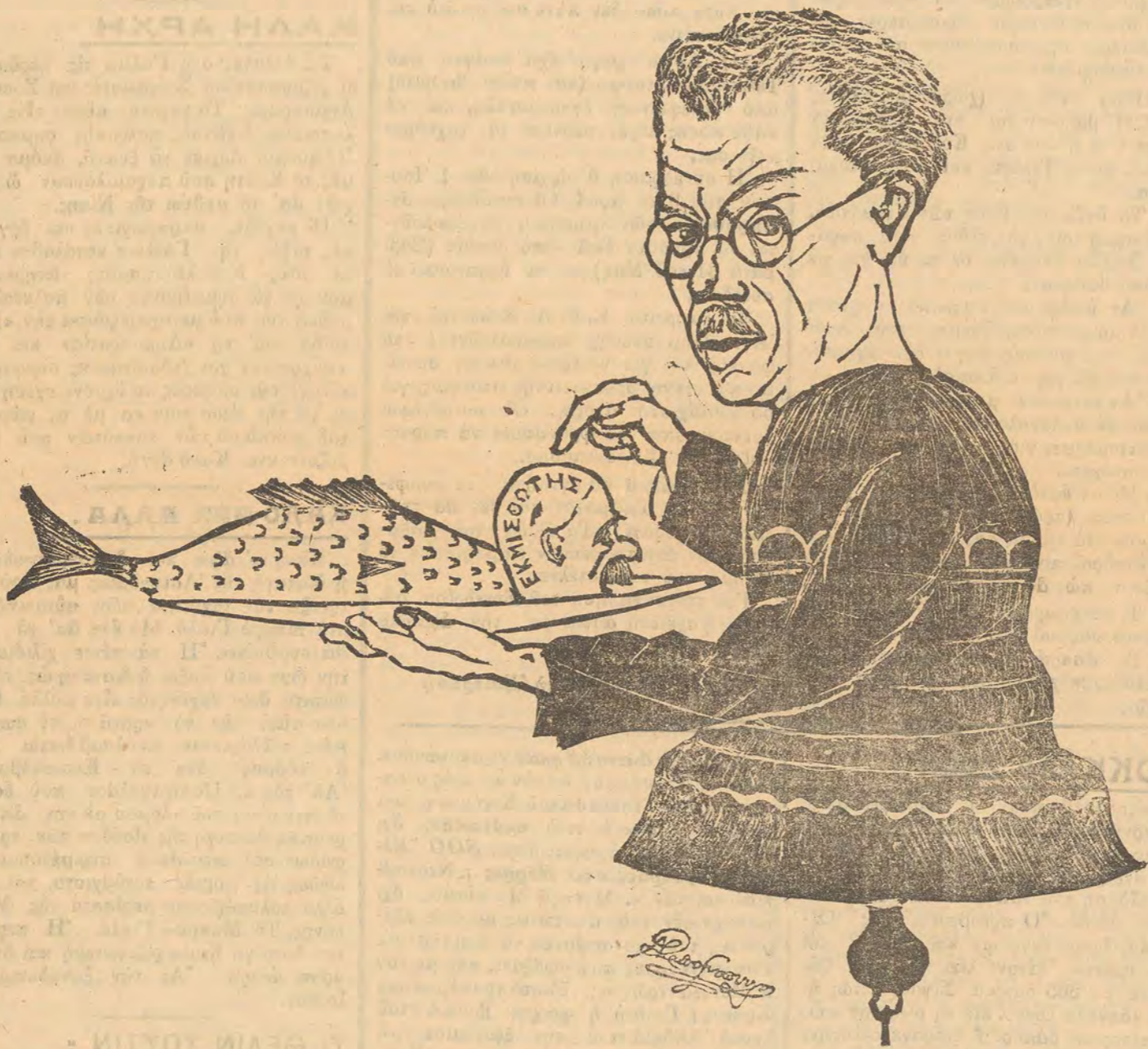
'Αἰλ' ἀσέτω; δὴλ' ν' εἶναι Σὺν ἀληθινὰ Σαίρηναίς; Ἐννοεῖται πάντως καὶ Μυτιληνῆς.

'Ο Ἴατρος
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΑΔΗΣ
σπουδασὸς καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἑκτενικῇ του ἡμέρῃ τῆς Ἀγίας Εὐεργήνης 9—12 καὶ 3—5

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΙΚΛΗΣ
Διηγήτορας
'Εφεδρὸς ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου
Γραφεῖον: Ὁδὸς Ἀγίου Συμεῶν

'Η «Καμπάνα» καὶ τὸ ζήτημα τῶν ψαριῶν.

(Ἀπ' τὸ «Βούρδουλο»)

— Τὸ ψάρι βρωμᾷ ἀπ' τὸ κεφάλι, κύριοι.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΜΙΜΝΑ

Τὶ τράβηξε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ παραπάνου νόμμο, πὺν πιά στήριε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Πυρετός. Κάματα σὺν κεφάλι καὶ σ' ὄλο τὸ κορμί μου. Ἐπειτα μουδιάζω σιγὰ-σιγὰ. Θαρρεῖς πὺς ἀπὸ τὸ μούδιασμα εἶναι ἕνα ρευτὸ πρᾶμα πὺν ἔχει γεμόσει τὴν καμαρούλα κι' ἕστερα χύνεται μέσα μου ἀπ' τὰ δαχτύλια. Τότες συγκραζομαι ὀλάκερος. Τὰ μηλίγγια φτεροκοποῦν μὲ γλήγορο ρυθμικὸ χτύπο σάν κουρνιασμένα. Καὶ τὸ αἷμα εἶναι ζεστό, καίγει μέσα στῆς φλέβες. Χάνομαι σὲ μιὰ ἔκσταση καὶ παραμιλῶ. Εἶμαι ξαπλωμένος σ' ἕνα ὀλοκάθαρο παχὺ στρώμα κι' ἀπὸ πόνου μου ἔχω ὀρξει μιὰν ἀσπρη πλεχτὴ κουβέρτα μὲ χρωματιστὰ πλουμιδία. Διὸ χρόνια τῆ δουλέβε μιὰ ξανθὴ ἀδύνατη κοπέλλα καὶ μοῦ τῆ χόρισε μιὰ μέρα πὺν τῆ φίλησα. Ἐνα κοκαλιάρικο, ἀγαπημένο χέρι μοῦ κάνει ἀγέρα σὺν πρόσσω μ' ἕνα φτερό. Κοιμάμαι ἤσυχα σάν ἄνθρωπος πὺν δὲν ἔχει νὰ σκεφθεῖ τίποτα ὄξου ἀπ' τὴν ἀγίαη.

'Απόψε ἔχουμε κερί. Τὰ συντρόφια μου μαζεῦτηκαν γύρω μου νὰ τοῦς πῶ μιὰν ἱστορία. Καὶ γὼ τότες τοῦς λέγω τὸ πὺς ἔγινε ἕνας ἄντρας μεθυσμένος νὰ τ' υπήσει μιὰ μέρα μ' ἕνα σιλιέτο τὸ μαράτσο τοῦ κολλίγα του γιὰ νὰ σκοιῶσει ἕνα φτερωτὸ, τυφλὸ μαμουδι πὺν ζοῦσε μέσα στῆ φλέβα του. Ἐπειτα ἔχει συνέχεια. Τὸ μαμουδι, μὸλις ἀρχίνηξε νὰ πετᾷ τὸ αἷμα, χῶθηκε σὲ μιὰ μικρὴ τρύπα πὺν ὑπαρχε πάνου σὺν σιλιέτο καὶ γλῶτωσε. Κι' ἔχει ἀκόμα συνέχεια, πολλὴ συνέχεια, συντρόφια, μὰ δὲ βαστῶ πιά νὰ κάθουμαι νὰ σᾶς τὰ λέγω. Θέλω νὰ κοιμηθῶ κι' ἂν εἶναι μπορετὸ νὰ μὴ γίνω τοτές καλά. Γιατὶ ἔτσι ὑπέρφωρω λιγώτερο παρ' ὄσο σάν εἶμαι στὰ καλά μου. Κάπου πρέπει νὰ τελειῶσει ἡ ἱστορία πὺν ἀρχίνηξε. Πορακαλῶ νὰ τελιώνει ὄσο τὸ δυνατὸ γληγορώτερα.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτὸ οἱ συντρόφοι μου φῦγαν στῆ δουλιὰ καὶ ὠ ἔμεινα πλαγιασμένος. Δὲ μὲ βιάσαν νὰ σηκωθῶ. Τὸ κεφάλι μου εἶναι πιδ ἤσυχο μὰ ἔχω ἕνα δυνατὸ πόνο σὺν πλεβρό. Ἐκεῖ πὺν συλλογίζομαι περνᾷ ἑναδῶξωματικὸς. Βλέπω τὰ γαλόνια του καὶ καταλαβαίνω πὺς εἶναι γιατρός. Μιὰ ἰδία μοῦ ἤρτε. Ζαίρω λίγα

στραταταρισμένα φραντσέζικα. Σέβνομαι στῆν πόρτα καὶ τοῦ φωνάζω: ντόκτορ, εἶμαι ἄρρωστος! Σαφνιάστηκε. Πιδ ἔξερει μέσα τὸν ἄγριο τοῦ-τὸ μέρος νὰ τοῦ μιλᾷ σὲ ξένη γλῶσσα; Ἡρθε νοντᾷ. Ἦταν νέος, ἀδύνατος, μὲ ψωλιδισμένο μουστάκι καὶ τ' ἀπάνω χεῖλι του εἶχε μιὰ γιὰ-μένη πηλήγη. Τὸν παρακάλεσα, ἔκλαψα νὰ μοῦ δώσει λίγο κινίνο. Συγκιῆθηκε κι' ἔφυγε βιαστικὸς. Σὲ λίγο μοῦ ἔφερε κινίνο καὶ μᾶς ἔστειλε διὸ ψωμιά. Ἐστειλε καὶ ξύλα νὰ καρφώσουμε στῆς χαραμίδες γιὰ νὰ μὴν κρυώνουμε. Ἐστερα ἀπὸ διὸ μέρες μὲ φώναξε σὺν σπιτι του. Εἶχε μιὰ καμαρούλα κι' ὄπου νάβλεπες ἦταν γεμάτη βιβλία καὶ χαρτιά. Ἦ καρδιά μου ξεπετᾷ. Ὁ νοῦς μου πάει σὺν στρογγυλὸ τραπέζι, σὺν σπιτι μας, φορτωμένο μὲ τὰ βιβλία μου καὶ οὐδὲν χαρτιά. Κάτου ἀπ' τὸ παραθύρι εἶναι ἕνα μεγάλο περβόλι. Ἐκεῖ κατεβαίνει τὰ δειλινὰ ἕνα μαυροντυμένο κορίτσι μὲ μεγάλα μάτια καὶ γλωμὸ πρόσωπο καὶ μαζώνει λουλούδια. Πάντα εἶναι λυπημένη. Μιὰ φορὰ μοῦ ἔστειλε τριαντάφυλλα, μὰ πὺν σπᾶνια σηκῶναι τὸ κεφάλι τῆς κατὰ μένα, ἀπὸ περηφάνια. Ὁ γιατρός μοῦ ἔδωσε ρούχα, μοῦ ἔδωσε παπούτσια καὶ μοῦ εἶπε πὺς ἡ καρδιά του εἶναι γε-

μάτη συμπόνεση γιὰ κάθε τι πὺν ὀποφένει. Ἐμένα μὲ λυπᾷται ἀκόμα περισσότερο γιατί δὲν ἔκανα τίποτα κακό. Κοντὰ σὺν ξηρὸ καίγεσαι καὶ τὸ χλωρό. Ὅλα ἀπτὰ εἰπώθησαν στὰ φραντσέζικα. Ἐγὼ Τούρκικα δὲν ξαίρω ἀκόμα, αὐτὸς ξαίρει μονάχα τ' ἀπαρέμματα στὰ φραντσέζικα, κι' ἔτσι χρειάστηκε καμιά ἀνάμισυ ὄρα μὲ λεξικά καὶ χειρονομίες γιὰ νὰ καταλόβω τὰ λεπτὰ πρᾶγματα πὺν μοῦ εἶπε. Σκέφθηκε πὺς θὰ μποροῦσα νὰ τὸν βοηθῶ νὰ ξηγᾷ τῆς ρετσέτες καὶ τῆς ὀδηγίες: ὄχων στάγιατρικᾶ, βροσκογιᾶς του τῆς λέξεις σὺν λεξικὸ. Ἀπὸ τότες πηγαίνω τακτικὰ σὺν πρόχειρο φαρμοκεῖο πὺν ἔχει καὶ δὲ μὲ πέρνουν στῆς ἄλλες δουλιές. Οἱ ὀνηρέτες του πὺν μὲ βλέπουν νὰ βοηθῶ τὸ ντόκτορα στὰ βιβλία μὲ κοιτάζουν μὲ ἀπειρίοριστο σεβασμὸ. Ἐνας μάλιστα μὲ παρακαλᾷ κάθε μέρα νὰ τοῦ μάθω νὰ γράφει «φρανσις» τ' ὄνομά του: Ismael. Ὅταν τὸμαδε πιά μὲ φαχρίστηκε πηδόντας, μὲ τεμινάδες, καὶ σ' ὄλα τὰ ντουβάρια ὡς σ' ἀψηλά, ἔβλεπα ἀμέτρητες φορὲς χοντρογραμμένο μὲ ἀβέβαιον χέρι: Ismael.

(Ἐχει συνέχεια)